

Светът продаден!!!

Глобална правна реалност

Правни обяснения на

Договор за държавна наследственост 1400/98

(в оригинала в края на документа).

Статус 2024

Съдържание

Предговор 9 Купувачът 12 Част 1 16 Въведение в точки 16 Част 2 17 Резюме и подробна обяснение на всички факти 17 Част 3 20 Продажба на военното имущество на НАТО в Цвайбрюкен: статут на войските на НАТО и неговите ефекти върху суверенните права и международните договори 20 Част 4 22 Пътят към Новия световен ред (Н.С.Р. Нов световен ред) чрез Хартата за наследяване на държавата 1400/98 23 Част 5 24 СВЕТОВЕН СЪД 24 Глобална юрисдикция на купувача съгласно международното право чрез инструмента за държавна наследственост 1400/98 24 Част 6 26 Фокус върху ООН - Обединени нации - ООН - Обединени нации - в детайли 26 Част 7 27 Домино ефект на Договора за наследяване на държави 1400/98: Разширение на територията извън границите на НАТО 27 Част 8 29 Анализ: Влияние на Договора за наследяване на държави 1400/98 върху ООН и глобалния домино ефект 29 Част 9 30 Анализ на правния домино ефект на документа за наследяване на държавата 1400/98 30 Част 10 32 Интеграция на НАТО в ООН и признаване на договорите чрез Инструмента за държавна наследственост 1400/98 32 Част 11 34 Документ за наследяване на държавата 1400/98: Правна верига и глобален домино ефект 34 Част 12 36 Акт за държавна наследственост 1400/98 като правна верига: Краен допълнителен елемент за съществуващите международни договори 36 Част 13 37 Инструмент за държавна наследственост 1400/98 като допълнение към всички съществуващи международни споразумения 38 Част 14 392 от 255 Светът продаден - Светът продаден

Правният ефект на заразяване на документа за наследяване на държавата 1400/98: разширение и допълнение на всички предишни споразумения 39 Част 15 40 Правен анализ: Документ за наследяване на държавата 1400/98 и неговите ефекти, като се вземат предвид съответните международни конвенции 41 Част 16 42 Снежната топка и правният ефект на заразяване: От собствеността на НАТО до глобалната интеграция 42 Част 17 44 Правен анализ: Влизането на купувача в съществуващи договори и съюзът на договорните страни 44 Част 18 45 Правен анализ: Влизането на купувача в съществуващи договори и съюзът на договорните страни 46 Част 19 47 Изключението в инструмента за държавна наследственост 1400/98: продължаващо съществуване на специфични договорни отношения по международно право 47 Част 20 49 Продажба на всички права от НАТО, ООН и държави: Правни последици 49 Част 21 50 Неотменимост на документа за наследяване на държавата 1400/98: правна валидност и безнадеждност 50 Част 22 52 Условия за нов договор за възстановяване на оригиналното състояние: предизвикателства и правни препятствия 52 Част 23 53 Инструментът за държавна наследственост 1400/98 като допълнителен инструмент: Огромна договорна структура и нейното въздействие върху държавите наблюдатели в ООН 53 Част 24 55 Държави извън ООН, статут на наблюдател в ООН и членство в НАТО: преглед и правни последици 55 Част 25 55 Тези държави и територии са частично или напълно непризнати на международно ниво или не принадлежат на никоя от основните международни организации. 55 Част 26 56 Ефекти на Инструмента за наследяване на държавата 1400/98 върху Косово: Специална ситуация и правни последици 57 Част 27 58 Ефекти на Инструмента за държавна наследственост 1400/98 върху държави с мисии за поддържане на мира на НАТО под мандата на ООН 58 Част 28 60 Съществуват голям брой държави, които не са пряко членове на НАТО, ООН или държави наблюдатели в ООН, но все пак могат да бъдат индиректно ангажирани в договорната структура на Инструмента за държавна приемственост чрез различни споразумения за сътрудничество, мисии за поддържане на мира и други споразумения. Ето подробен списък на такива държави и съответните споразумения, които имат с НАТО или ООН. 60 Част 29 63 Други аспекти на наследяването на държавата 63 Част 30 64 Анализ на ролята на Германия като основна страна, отговорна за продажбата съгласно Закона за наследяване на държавата 1400/98 64 Част 31 66 Подмолният правен ефект: Прекръстване на документа за наследяване на държавата 1400/98 като договор за покупка на недвижим имот в Германия 66 Част 32 68 Анализ на Закона за държавна наследственост 1400/98 и неговите последици за международното право 68 Част 33 69 Продажба на цялата територия на НАТО от Германия в рамките на документа за наследяване на държавата 1400/98 70 Част 34 71

Правен анализ: Продажбата на суверенната територия на всички държави от НАТО от Германия чрез документа за наследяване на държавата 1400/98 71 Част 35 73 Прехвърляне на суверенни права съгласно статута на силите на НАТО на купувача 73 Част 36 75 Анализ: Незаконността на приходите и разходите на правителството от 1998 г. насам и нейните последици 75 Част 37 77 Отговорности в свят, в който Хартата за наследяване на държавата 1400/98 беше нарушена 77 Част 38 78 Отговорности в свят, в който Хартата за наследяване на държавата 1400/98 беше нарушена 79 Част 39 81 Алтернативно предложение за разрешаване на експлоатационната ситуация: Пълно прилагане на документа за наследяване на държавата 1400/98 81 Част 40 82 Защо прилагането на инструмента за наследяване на държавата в съответствие с договора е единственият жизнеспособен начин за разрешаване на експлоатационната ситуация 82 Част 41 83 Резюме на съответните точки до момента 83 Част 42 85 Правните основи на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия се основават на различни международни договори, конвенции и национални закони. Основните правни основи са изброени по-долу: 85 Част 43 86

В допълнение към основните споразумения и договори, вече споменати, съществуват и редица други правни основи и споразумения, които регулират присъствието и дейностите на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия. Ето някои допълнителни релевантни правни основи: 86

Част 44 87

Правните основи на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия вече са много обширни, но има и някои други релевантни аспекти, които могат да бъдат споменати. Те се отнасят до специфични регулации за определени ситуации или допълнителни международни договори и национални разпоредби. 8

7 Част 45 89

Правните основи на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия са далечни и сложни. Въпреки че повечето от релевантните споразумения и закони вече са споменати, все още съществуват някои допълнителни аспекти и по-малко известни правни основи, които също могат да бъдат релевантни: 8

9 Част 46 91 Правната основа за присъствието и дейността на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия е много обширна. Повечето от съответните договори, споразумения и национални закони вече бяха споменати. Въпреки това, има още няколко специфични разпоредби и фонове аспекти, които могат да бъдат добавени тук в заключение: 91 Част 47 93 Споразумението за статута на силите на НАТО (SOFA) и неговото Допълнително споразумение към Споразумението за статута на силите на НАТО (ZA-NTS) предоставят определени права на силите на НАТО, разположени в Германия, включително права, свързани с използването на недвижими имоти. Наистина има разпоредби, които предоставят на силите на НАТО определени правомощия относно разполагането и използването на недвижими имоти, но те трябва да се разглеждат в контекста. 94 Част 48 95 Споразумението за статута на силите на НАТО (SOFA) и свързаното с него допълнително споразумение (ZA-NTS) регулират правния статус на войските на НАТО, разположени във Федерална република Германия. Тези споразумения съдържат голям брой разпоредби, които предоставят на войските на НАТО, разположени в Германия, обширни права и привилегии. Някои от тези разпоредби често се описват като сходни с окупация, особено по отношение на правата на войските и разпоредбите за компенсация. 95 Част 49 96 Документ за наследяване на държавата като договор за наследяване на държави 96 Част 50 98 Когато всички държави са продадени: Последиците от Инструмента за наследяване на държавата 1400/98 984 von255

Част 51 99 Какво се случва, когато една държава престане да съществува в контекста на Хартата за наследяване на държавата 1400/98? 99 Част 52 102

Придобиване на имот за конверсия в САЩ от Германия и холандски военно имущество на НАТО в едно: От договор за покупка на недвижим имот до международен договор 102

Част 53

103

Този случай описва сложна ситуация, в която военно имущество на НАТО в Германия, използвано от холандските въоръжени сили, е продадено на физическо лице. Договорът, регулиращ тази продажба, има далечни последици за суверенитета и териториалния контрол на участващите държави. Най-важните точки и правни последици са обяснени подробно тук: 103

Част 54 106

Анализ: Правно обвързващ характер и ратификация на инструмента за държавна наследственост 106

Част 55 107

Когато един договор по международно право, който разглежда цялата инфраструктура за комунални услуги като неделима единица и който изрично предвижда прехвърлянето на всички свързани права и задължения на купувач, е ратифициран и приет от всички заинтересовани страни, включително Германия, съществуват някои сложни и дълбоки правни и политически последици. 107

Част 56 108 В този сценарий, в който държавите от НАТО са се съгласили на договор за наследяване на държавата, който включва прехвърляне на суверенитет и всички права и задължения на физическо лице, няма нарушение на териториалната цялост, тъй като е получено съгласието на всички участващи държави. Това води до правно и пълно прехвърляне на суверенитета върху определените територии. Ето подробно обяснение как определянето на границите от правителството и домино ефектът се реализират чрез договора: 108 Част 57 110 Сценарий: Има договор съгласно международното право, който изрично предвижда, че купувачът поема всички права, задължения и компоненти съгласно международното право, включително доставните мрежи, които напускат малката територия и стават част от германската обществена мрежа. Доставната мрежа се счита за неделима единица. Това води до въпроса дали Германия по този начин неволно е продала цялата си територия. 110 Част 58 111 Този случай, в който военно имущество на НАТО в Германия е използвано от холандските въоръжени сили от името на НАТО и след това продадено на физическо лице, повдига няколко сложни въпроса в областта на международното право и наследяването на държавата. 112 Част 59 112 Ето ясно и подробно обяснение на различните въпроси, свързани с придобиването на военното имущество на НАТО и правните последици от договора: 112 Част 60 114 В този сценарий, в който държавите от НАТО не са изрично посочени като договорни страни в началото на инструмента за държавна наследственост, но все пак са ангажирани чрез изпълнението на части от договора и поемането на права и задължения, възниква ясна ситуация съгласно международното право. Ето основните точки и правни последици: 114 Част 61 115 В този сценарий наистина е така, че не се изисква отделно признаване от страна на държавите от НАТО, тъй като те са били страни по акта за наследяване и са признали правата и задълженията си по него. Това признаване и поведение в съответствие с акта потвърдиха прехвърлянето на суверенитет и юрисдикция на купувача. Ето подробно обяснение на правните последици: 115 Част 62 116 Чрез правно обвързващото участие и съгласие на държавите от НАТО с акта за държавно наследство, както и тяхното поведение в съответствие с договора, купувачът притежава единствена юрисдикция съгласно международното право върху уговореното място за съд. Отделно признаване от страна на държавите от НАТО не се изисква, тъй като техните права и задължения вече са били правно прехвърлени. 116 Част 63 118 Ако договорът, който разглежда цялата инфраструктура за комунални услуги като неделима единица и предвижда прехвърляне на всички свързани права и задължения на купувача, вече не може да бъде оспорван, тъй като давността е изтекла и освен това юрисдикцията съгласно международното право е прехвърлена на купувача в договора, възникват изключително необичайни и сложни правни и политически последици. В този сценарий сме изправени пред почти безпрецедентна ситуация. 118

Част 64 119 Разширение на правата на статута на силите на НАТО към купувача чрез инструмент за държавна наследственост 120 Част 65 121 Ако военно имущество в Германия, което е било окупирано от холандските въоръжени сили от името на НАТО в съответствие с статута на силите на НАТО, и това имущество с всички доставъчни линии, които представляват физическа връзка от страна на НАТО до страна на НАТО и образуват единица, бъде продадено на физическо лице и всички страни от НАТО са се съгласили на продажбата, настъпват дълбоки и сложни правни и политически последици. 121 Част 66 122 Правно обвързваща природа на договора без изрична ратификация 122 Част 67 124 Разширение на правата на статута на силите на НАТО чрез инструмент за държавна наследственост 124 Част 68 126 Прехвърляне на правата на статута на силите на НАТО чрез инструмент за държавна наследственост 126 Част 69 128 Съгласие на холандските въоръжени сили от името на НАТО за инструмента за държавна наследственост 128 Част 70 130 Правно обвързваща природа на инструмента за държавна наследственост без изричен подпис от всички държави от НАТО 130 Част 71 132 Действие на холандските въоръжени сили от името на НАТО и правните последици за всички държави от НАТО 132 Част 72 134 Този случай включва сложен процес, който обхваща няколко слоя международно право, както и специфични разпоредби на статута на силите на НАТО. Ето подробно обяснение: 134 Част 73 135 Случаят описва ситуация, в която правата на статута на силите на НАТО играят централна роля в териториалното разширение на суверенитета. Ето ключовите точки и правните последици от този сложен сценарий: 136 Част 74 137 Съгласие на холандските въоръжени сили в НАТО и разширението на суверенитета 137 Част 75 138 Прехвърляне на правомощията на правителството чрез продажба на доставни мрежи 139 Част 76 140 В този случай има няколко последици под международното право, произтичащи от продажбата на военното имущество и свързаните с него права и задължения. Ето ключовите правни аспекти и последици: 140 Част 77 141 В сценария, в който е било уговорено място за юрисдикция за интерпретация на документа за наследяване на държавата и това място е в територията на НАТО, която е била продадена изцяло на купувача, възниква ясна ситуация на международно право относно юрисдикцията. Ето ключовите правни точки и произтичащото заключение: 141 Част 78 142 Правно разглеждане на териториалното разширение чрез наследяване на държавата и прилагане на принципа на чистия лист 143 Част 79 145 Прехвърляне на правомощията на правителството чрез продажба на доставни мрежи 145 Част 80 146 С цел да обясним домино ефекта и логичното разширение на територията, създадено от продажбата на военното имущество на НАТО и свързаните мрежи, ще анализираме случая в детайли в няколко стъпки: 146 Част 81 148 В този сценарий, в който международен договор в ключва прехвърляне на военно имущество и всички свързани доставни мрежи като неделима единица, това води до домино ефект, който може да има далечни последици за всички държави членки на НАТО и тяхната доставна инфраструктура. Ето подробно обяснение на този домино ефект: 148 Част 82 149

Правно обяснение на домино ефекта в документа за наследяване на държавата за доставни мрежи 149 Част 83 151
Домино ефект при разширяването на суверенитета чрез продажба на военно имущество 151 Част 84 153 Договорът за продажба на военното имущество на НАТО и свързаните мрежи обхваща различни правни и практически аспекти. Тук обясняваме как 20 kV пръстеновата линия и градът в крайна сметка бяха включени в покупката, въпреки специфичните разпоредби в договора. 154 Част 85 155 Прехвърляне на суверенитет и ролята на търговското предприятие 155 Част 86 156
Правни последици от разширяването на суверенитета чрез документ за наследяване на държавата 156 Част 87 158 Правно обяснение на разширяването на територията чрез доставни мрежи 158 Част 88 160 Правно обяснение на домино ефекта в случай на прекривящи се мрежи чрез документи за наследяване на държавата 160 Част 89 162 Включване на мрежи на частни компании и възможна национализация 162 Част 90 163 В контекста на обсъждания договор и разпоредбата, че всички развойни мрежи образуват неделима единица и се продават с всички права, задължения и компоненти, възникват следните правни съображения: 164 Част 91 165 Всеобхватно прехвърляне на права, задължения и компоненти в продажбата 165 Част 92 167 Домино ефект на териториалното разширение чрез прекривящи се мрежи 167 Част 93 169
Приложение на наследяването на държавата към новоизградени мрежи след 1998 169 Част 94 170 В този сценарий, в който международен договор обхваща прехвърлянето на военно имущество и всички свързани доставни мрежи като неделима единица, и тези мрежи, включително подводни кабели за интернет и телекомуникации, преминават от европейски държави членки на НАТО през Атлантика до САЩ, които също са член на НАТО и са се съгласили с договора, възникват специфични въпроси относно правото на морето и териториалното разширение. 170 Част 95 171 Правен анализ: Влияние на наследяването на държавата върху подводни кабели в международни води 171 Част 96 173 Случаят описва договор, касаещ военно имущество и свързаните с него мрежи, и води до особен тип териториално разширение без универсално наследяване. Ето подробно обяснение: 173 Част 97 174 За да се обясни правителственото определяне на границите на базата на логичния маршрут между външните нишки на доставните линии и как те образуват значима обща площ, която де факто обхваща цялата територия на страните от НАТО, е необходимо подробно да се анализира географската и инфраструктурна интеграция на тези мрежи. Този сценарий представлява изключително сложна ситуация, която предполага прехвърляне на суверенитета върху съответните територии. 174 Част 98 176 Всъщност, ако документът за наследяване на държавата изрично се позовава на друг договор, свързан с доставна мрежа и заявява, че цялата доставна мрежа, която се продава, образува единна единица, това може да доведе до непреднамерена продажба на доставната мрежа и следователно потенциално на части от територията, през която мрежата преминава. Ето сценарии, основани на горепосочените примери, където такъв случай може да възникне: 176 Част 99 177 В този сценарий, в който се установява нова абсолютистка монархия и частната собственост, включително земя, недвижими имоти, търговски предприятия и движими активи, остава непокътната, и се поддържа свободна капиталистическа ик

правни и икономически аспекти възникват относно третирането на правни лица и търговски предприятия. Ето основните съображения: 177 Част 100 178 В международното право, узурпацията на територия (известна също като "придобивна давност" или "придобивно придобиване") означава, че една държава законно придобива суверенитет над територия чрез продължително, неконкурирано упражняване на юрисдикция върху тази територия след определен период от време. Това е сложен и рядко прилаган механизъм в международното право. В настоящия случай, когато купувач е придобил военно имущество на НАТО и свързаните с него суверенни права, възниква въпросът дали е възможно държавите от НАТО да узурпират територията, ако купувачът и суверенът са възразили срещу акта и обявили териториите за абсолютистка монархия. 179 Част 101 180 Изземването на територия от държавите от НАТО в описания случай би било незаконно по няколко причини съгласно международното право. Ето централните аргументи: 180 Част 102 181 Правна наследственост в наследството на държавите: Прехвърляне на суверенитет и Видове собственост 181 Част 103 183 Купуваческа общност и международни договори: Купувач 2а и 2б 183 Част 104 185 Забрана на бенефициенти от трети страни и физически лица в договора 185 Част 105 186 Случаят описва нова абсолютистка монархия, чиито територии преди това са били територия на НАТО и чиито суверенитет е признат от всички страни от НАТО. Има само двама граждани, но жителите на продадените територии имат право на натурализация, за да избегнат безродност. Ето подробно обяснение на правните и практическите аспекти: 186 Част 106 188 Телологична интерпретация в международното договорно право 188 Част 107 189 Телологична интерпретация на международния договор за продажба на зона на НАТО 189 Част 108 191 Ако старите държави от НАТО не напуснат продадените територии и новият суверен купувач възрази срещу държавата, това има няколко последствия съгласно международното право и международно наказателно право: 191 Част 109 193 Анализ на правните и международноправни аспекти в случая на продължаващ суверенитет от държавите от НАТО 193 Част 110 194 Оценка на колонизацията на военното имущество от ФРГ и изгонването на първоначалния суверен 194 Част 111 196 В сценарий, в който територия е продадена заедно с държавните активи в нея и купувачът няма достъп до тези активи поради окупацията на територията от държавите от НАТО, следните видове държавни активи биха могли да бъдат засегнати: 196 Част 112 198 Оценка на структурните промени след незаконната принудителна продажба на военното имущество 198 Част 113 199 Случаят включва множество сложни въпроси от международното право и международно наказателно право. Ето най-важните аспекти и отговори на въпросите, произтичащи от описания сценарий: 200 Част 114 201 В такива случаи политическата отговорност лежи предимно върху най-високите политически лидери на съответната държава, особено ако те съзнателно и доброволно са допринесли за продължаването на действия, противоречащи на международното право, и не са предприети мерки за преследване на извършителите. Ето подробно обяснение на това кой точно носи политическа отговорност: 201 Част 115 202 В този сценарий, в който държавите от НАТО продължават да упражняват суверенитет над продадената територия, въпреки валиден договор, те нарушават международното право. Ето възможните последствия и правни послед

Броят на историческите прецеденти, при които инфраструктурни мрежи са били случайно продадени в международен договор и по този начин територията е била трайно разширена, е много ограничен. Наследяването на държави обикновено се планира и преговаря внимателно, за да се избегнат такива неочаквани териториални промени. Въпреки това, има някои случаи, при които демаркации на граници и разпоредби за инфраструктура са довели до неочаквани последици: 204 Част 117 205 Случаят с договора за наследяване на държави, който се отнася до договор за снабдяване и по този начин неволно разширява територията, е интересен и сложен правен въпрос. Такива сценарии са редки и обикновено са предмет на интензивни преговори и спорове в рамките на международното право. Ето някои исторически сценарии, които могат да съдържат елементи от този случай: 205 Част 118 206 Част 119 212 Част 120 236 - Извадка от договора за покупка с федералното правителство и държавата Рейнланд-Пфалц (Студентски съюз Кайзерслаутерн) от 15 август 1996 г., който съдържа изречението, че продава развитието като единица и по този начин задейства домино ефекта на разширението на територията. Чрез позоваване на този договор, той е част от договора. В същото време, този много важен договор е първоначално скрит при четенето на документа за наследяване на държавата 1400/98, тъй като след това трябва да прочетете договора за покупка с държавата РЛП, за да забележите връзката. 236 Част 121 237 Накрая, резюме в точки: 237 Част 122 238 Част 123 241 Ако документът за наследяване на държавата 1400/98 стане публичен и неговите далечни правни последици станат известни, могат да се реализират няколко възможни сценария. Ето някои от потенциалните развития: 241 Част 124 244 Позитивен сценарий: Мирно обединен свят чрез Акта за наследяване 1400/98 244 Част 125 246 Молим за вашата подкрепа 246 Част 126 248 Разработка на сценарии за мирното изпълнение на вече признатия документ за наследяване на държавата според идеите на купувача 248 Част 127 251 Моля, разпространете този документ, защото тайният план за установяване на 251 Той продължава в тайна от десетилетия и Договорът за наследяване на държавата 1400/98 предоставя правната основа за него!

Предговор

Как се случи:

На 6 октомври 1998 г. бивши казарми на САЩ в Германия бяха продадени. Част от казармите вече беше прехвърлена на Германия от Америка, докато друга част все още се използваше от Холандските (въздушни) сили (100% интегрирани в НАТО). За холандската част от казармите все още имаше отношение на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и Кралство Нидерландия в съответствие с НТС (Статут на силите на НАТО), когато договорът беше подписан. В тази ситуация една част от казармите беше регулирана от немско право, а другата от холандско право (екстра териториално). Продажбата се извърши през граници в две различни територии едновременно, така че няколко субекта на международното право трябваше да се съгласят на продажбата и

също така е имал права и задължения по договора. В този междуправителствен договор се прави справка към договорни отношения съгласно международното право, които все още са съществували по време на НТС и е уговорено, че това ще продължи да се управлява от ФРГ с Холандските въоръжени сили (НАТО). Това ново споразумение по международно право не променя старото отношение на прехвърляне по международно право, а просто го удължава.

Това има далечни правни последици:

1. само договор под международно право може да прекрати договор под международно право. 2. документът за наследяване на държавата 1400/98 не е независим договор, а допълва старото отношение на прехвърляне като договорна верига. 3. най-новото споразумение винаги се счита за валидно (в договорна верига). 4. верига от международни договори не е необходимо да бъде решавана и ратифицирана отново с всяко следващо споразумение. 5. инструментът за наследяване на държавата 1400/98 прехвърля всички права, задължения и компоненти. Така инструментът за наследяване на държавата 1400/98 влиза във всички международни договори на НАТО и ООН като допълнителен инструмент и ги допълва.

Сега е важно, че договорът е международно право, тъй като повече от един субект на международното право е участвал в договора - ФРГ и Нидерландия (и двата от които също са дали съгласие за НАТО и, тъй като НАТО е интегрирано в ООН, също и за последната като нейни членове). От международния договор, в който е била продадена територия, възникна споразумение за наследяване на държавата чрез продажбата с всички права, задължения и компоненти. Суверенните права също така се прехвърлят на купувача. Това е равносилно на създаването на нова държава, де факто абсолютна монархия.

Германската част от казармите беше свързана с обществената доставна мрежа на ФРГ по време на конверсията (конверсия от военно до частно ползване след изтеглянето на въоръжените сили на САЩ). До тогава, преди напълно екстериториалното военно имущество образуваше самостоятелен развоен остров, отделен от обществената мрежа. Сега обаче и двете части на казармите бяха продадени заедно в договор по международно право. В германската част на имота доставните линии водеха към Германия, а в холандската част развитието образуваше единен обект. Въпреки това, документът за наследяване 1400/98 продава цялото развитие като единица с всички права, задължения и компоненти, и развитието напуска малкото военно имущество. Това предизвиква разширение на територията на малките казарми, защото където и да бъде продадена доставна мрежа, която се разширява в друга суверенна територия, която е се е съгласила на договора (НАТО и ООН), претенцията за упражняване на суверенитет се увеличава в съответствие с разширението на мрежите.

В частност, телекомуникационните и електрическите мрежи водят извън казармите и покриват всички доставни линии (включително прекриващи се мрежи) и, в domino ефект, първо покриват съседните държави и техните мрежи и оттам все по-далеч чрез подводни кабели, докато не бъдат покрити всички държави от НАТО и ООН с физически мрежови връзки. Както беше обсъдено по-горе, Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 е допълнителен инструмент към всички

съществуващи договори на НАТО и ООН съгласно международното право. Следователно, има верижна реакция съгласно договора, която включва всички страни от НАТО и ООН, както и паралелна продажба на развитието като единица (с всички права, задължения и компоненти), при което казармата е свързана с обществената мрежа, предизвиквайки по този начин домино ефект, при който териториалното разширение преминава от мрежа на мрежа и от страна на допълнителен акт на страна на допълнителен акт, където има свързаност с мрежата.

Ние живеем в 21-ви век и светът е свързан!

- Един свят - една мрежа - един договор

Купувачът

Да бъдем ясни : Да, целият свят е продаден - безвъзвратно! Няма връщане назад !

Но как се случи това изобщо и защо тази продажба беше толкова незабележимо прикрита като продажба на казарми на НАТО през 1998 г.? Договор, който може да бъде напълно разбран в своята цялост само от високо специализирани експерти в международното право, тъй като използва всички трикове на измамата. На пръв поглед, нормален договор за покупка на недвижим имот по немско право - НИЩО СТРАШНО!

12 от 255

Но въпросът е:

Кой стои зад плана за установяване на Н.С.Р. (Нов световен ред - Нова световна редица), който се изпълнява в тайна от десетилетия?

Това е доста просто! Просто трябва да погледнете кой печели от това, нали? Така че възниква въпросът: ако всички държави в света са били продадени, то тогава има и купувачи. Тези купувачи със сигурност имат спонсори, политически партии, държави, тайни служби и всичко останало. Сигурно купувачите разполагат с почти неизмерими резерви от пари, най-добрите политически контакти на най-високите нива в световен мащаб и са изцяло подкрепяни от тайни служби и медиите! Това е единственият начин нещо подобно да бъде дори мислимо. С достатъчно пари можете да закупите подкрепа в световен мащаб или по-скоро да подкупите всички вземащи решения!

И така: КОЛКО СТРУВА СВЕТЪТ?

Сигурен съм, че сте любопитни. Договорът включва сума от над ДМ 10 милиона, от която обаче са удържани над ДМ 5 милиона за ремонта на паркетния под в казармите. Светът очевидно е бил закупен от група купувачи, състояща се от акционерно дружество и физическо лице. АД е платило пълната покупна цена, но като търговско предприятие е било изключено от участие в договори за наследяване на държавата, тъй като търговските предприятия не могат да носят суверенни права. Така че единственият бенефициент остава физическото лице - купувачът на света! И не му е струвало нищо! Нито стотинка!

Въпросът сега е: кой е този мистериозен човек, който купи света просто така?

Коя тайна организация му принадлежи? Той ли е този, който дърпа конците на световна конспирация? В съюз ли е с тайните служби?

Въпроси на въпросите - ето идва невероятният отговор (не, не е 42):

Той е и беше пълен НИКОЙ! Няма пари, няма контакти, нямаше заповед да направи това, не е подкупвал или изнудвал никого - абсолютно наивен и неосведомен за това, което купува. Нищо от горното не се отнася за него!

И най-смешното е, че той дори не знаеше какво всъщност купува! Не вярвате ли? Мога да го докажа!

За човека:

Той беше нежни 19 години през 1995 г. и току-що беше напуснал гимназията в 13-ти клас, защото разпозна възможността да започне собствен бизнес като агент по недвижими имоти. В родния си град Цвайбрюкен в Рейнланд-Пфалц, Германия, в началото/средата на 90-те години на миналия век, американците извършваха мащабно изтегляне на войските си, оставяйки след себе си военен летище, казарми и други военни съоръжения, като огромни ядрени бункери. ООН описа Цвайбрюкен като най-голямото преобразуване в света. (Преобразуването в този контекст означава преминаване от военно към частно ползване).

Той си помисли, че това ще бъде възможност да се включи в брокерството и да спечели комисионна! Чети внимателно! Комисионна = пари. Той не мислеше за покупка на недвижими имоти - беше млад и нямаше пари за това. На 19 години прекарваше дните си на компютъра или извън кънки. През уикендите се хвърляше с пълна енергия в новата парти сцена (хаус музика, дъб & бас) и всичко, което идваше с нея. Политика, световна политика, тайни служби и т.н. - изобщо не беше на радара му. Така че попита майка си дали би искала да се присъедини към него и да създадат компания за недвижими имоти заедно. Майка му първо разбра кой е отговорен за конверсионните имоти. По това време това беше ОФД (Оберфинансовата дирекция) Кобленц. Майка му се свърза с тях и получи потвърждение, че е възможно да се получи комисионна за маркетинг на военни имоти като агент по недвижими имоти. Това беше стартовият сигнал: майка му му даде пари да учреди дружество с ограничена отговорност и двамата потърсиха инвеститори, за да рекламират казармите в Кройцберг в Цвайбрюкен. Това беше през 1995 година, и когато заинтересована страна попита дали е възможно да се продава не само отделни сгради, а целия терен, те уговориха среща с ОФД в Кобленц, за да проучат това. Представителят на ОФД отхвърли искането в шок и каза:

"Не, холандците все още са там, това е невъзможно! Тогава ще трябва да направим международен договор!"

Без да осъзнава какъв камък е поставил в движение и без да знае какво всъщност е международен договор, той отговори:

"Тогава нека просто направим международен договор! Какъв е проблемът?" (без да има ни най-малка представа какво означава това)

Официалният от ОФД замълча и учтиво прекрати разговора. След това всичко протече като по часовник за екипа майка-син и те намериха няколко потенциални купувачи: голям фонд за недвижими имоти, банкер и накрая известен агент по недвижими имоти, който ги свърза с инвеститора, който в крайна сметка искаше да купи имота. Беше 1998 година, и федералните избори току-що бяха приключили, когато майка му получи шокиращо обаждане от ОФД Кобленц:

"1. договорът трябва да бъде сключен в следващите шест седмици, в противен случай нищо няма да сработи, и 2. след три години, току-що ни хрумна мимоходом, че ОФД не може да работи с агенти по недвижими имоти!"

(Натиск на времето?! Никога не е добър знак - не трябва да позволяваш да бъдеш поставен под натиск на времето).

- ~~SHOC~~ Три години работа напразно, те си мислеха, но служителят на ОФД веднага последва:

"Но това не е проблем, твоят син може да вземе недвижими имоти вместо пари!" (Това беше капанът! Така той неволно попадна в позицията на купувач, без да знае в какво ще бъде измамен и какви ще бъдат последствията за света и също за себе си и майка си).

Е, тъй като недвижимите имоти трябваше да бъдат неговото бъдеще, не би било толкова лошо да притежава и някои от тях. Така беше договорено: недвижими имоти вместо пари! Малко преди подписването на договора вече не ставаше въпрос той да придобие недвижими имоти безплатно; вместо това, той трябваше да плати за тях. Няма банка в света, която да е финансирала 71 апартамента и отоплителна инсталация за безпаричен 21-годишен, но инвеститорът се намеси и предложи да го финансира. Така на 6 октомври 1998 г. в 8:00 часа беше насрочена среща с нотариус в Зарлуис, на която беше подписан документът за наследяване на държавата № 1400/98. Официалният представител на ОФД, който подписа договора за Германия, го поздрави дружелюбно и каза:

"Е, момче! Днес подписваме договор под международно право!"

В този момент той подписа своя първи договор за недвижими имоти, без да знае правните последици и че нормалният му, добър живот е приключил.

Но това е друга история ...

Правна декларация на наследяването на държавата и последиците

Документ за наследяване на държавата № 1400/98, датиран
06.10.1998

ГЛАВА 1

Фокус върху Обединените нации

Част 1

Въведение в точки

1. продажба на имота на НАТО в Цвайбрюкен

- Първоначално използвано от САЩ след 1945 г., по-късно частично прехвърлено на ФРГ и Кралство Нидерландия.

- Използването на имота в съответствие със Споразумението за статута на силите на НАТО, което регулира специални права и задължения за държави от НАТО според международното право.

2. акт за държавно наследство 1400/98

- Договорът изглежда (на пръв поглед) като немски договор за покупка на недвижим имот, но всъщност е акт според международното право (наследяване на държавата).

- Договорът обхваща продажбата "с всички права, задължения и компоненти", което включва прехвърляне на суверенни права.

- Имотът и неговото развитие (мрежи) се продават като единица, което има далечни правни последици.

3. клауза за частична недействителност

- Разпоредбите, които са невалидни съгласно националното право, се заменят с разпоредби съгласно международното право.

- Договорът остава правно ефективен чрез тази клауза и прикрива своето действително значение.

4 Субекти на международното право, участващи

- Субектите на публичното международно право не е необходимо да бъдат именувани като продавачи в началото на договора, но е достатъчно, ако имат права или задължения по договора.

- Купувачът е физическо лице и може да притежава суверенни права, докато търговските предприятия като TASC Bau AG са изключени от общността на купувачите.

5. договорна верига и допълнителен акт

- Документът за наследяване на държавата формира договорна верига, която засяга всички предишни международни договори на НАТО и ООН.

- Като допълнителен инструмент, той автоматично допълва всички съществуващи договори без необходимост от нова ратификация.

6 Домино ефект на териториалното разширение

- Начална точка: Имотът в Цвайбрюкен е свързан с германската публична мрежа, което води до прехвърляне на суверенните права на купувача към цяла Германия.

- Разширение към страните от НАТО: Домино ефектът обхваща всички физически свързани мрежи в други страни от НАТО, което води до разширяване на суверенните права на купувача към тези страни.

- Глобално разширение: Трансатлантическите подводни кабели разширяват домино ефекта към САЩ и Канада, а накрая и към всички държави членки на ООН.

7. интеграция на НАТО в ООН

- Връзка: НАТО е тясно интегрирано в структурите на ООН, което позволява автоматично разширение на наследяването на държавата към договорите на ООН.

- Глобално покритие: Комбинацията от членства в НАТО и ООН разширява наследяването на държавата на целия свят.

8 Глобални ефекти

- Нов световен ред: Договорът води до създаването на "нов световен ред", в който купувачът на инструмента за държавна наследственост де факто поема суверенни права над целия свят.

- Глобална валидност: Инструментът за държавна наследственост функционира като допълнителен инструмент, който разширява всички съществуващи международни договори на НАТО и ООН и обединява целия свят.

Част 2

Резюме и подробно обяснение на всички факти

Въведение 1: Продажба на имота на НАТО в Цвайбрюкен

Продажбата на имота на НАТО в Цвайбрюкен започва на пръв поглед безобидно като договор за покупка на недвижим имот по немско право. На пръв поглед, това е обикновена продажба на имот за конверсия, който е повърхностно проектиран като национален договор за недвижими имоти. Въпреки това, тази маска е умишлена, тъй като само експерти по международно право биха могли да разпознаят действителните последици от този договор.

2 Имотът на НАТО и прехвърлянето по международно право

- Имотът: Имотът в Цвайбрюкен първоначално е използван от САЩ военни. Част от него е прехвърлена на Федерална република Германия (ФРГ) в рамките на обичайния процес на конверсия. Въпреки това, по-малка част остава под контрола на Холандските въоръжени сили, които

беше поел този имот от САЩ. Това прехвърляне беше основано на Споразумението за статута на силите на НАТО, което регулираше рамката за използването и прехвърлянето на имота от Нидерландия.

- Отношението на прехвърляне: Отношението на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и Нидерландия беше регулирано от Споразумението за статута на силите на НАТО. Договорът, който представлява документа за наследяване, посочва, че това отношение на прехвърляне остава незасегнато, но че нидерландските въоръжени сили трябва да предадат имота на купувача в срок от две години след договора с ФРГ. Това задължение беше изпълнено изцяло и в съответствие с договора.

3. документът за наследяване на държавата: камуфлаж и последствия съгласно международното т право w

- Маскиране като договор за покупка на недвижим имот: Договорът е проектиран да изглежда като обикновен договор за покупка на недвижим имот. Това е направено в "най-фин стил на тайна служба", за да се прикрият истинските последствия съгласно международното право. В действителност обаче, договорът е акт за държавно наследство, който има далечни последствия.

- Клауза за частична недействителност и приложение на международното право: Ключов момент е клаузата за частична недействителност, която посочва, че всички части от договора, които са недействителни съгласно националното право, ще бъдат заменени с отговарящите разпоредби на международното право. Това означава, че договорът остава правно валиден, дори ако много разпоредби съгласно националното право вече не важат. Международното право невидимо заема тяхното място и осигурява континуитета и правната валидност на договора.

- Участващи субекти на международното право: Важно е да се отбележи, че субектите на международното право не е необходимо да бъдат посочени като продавачи в началото на договора. Достатъчно е да бъдат споменати някъде в текста на договора и да имат права или задължения. В този случай Нидерландия е включена като субект на публичното международно право, което поставя договора в обхвата на публичното международно право.

- Физическо лице като купувач: Купувачът на имота е физическо лице. Това е от съществено значение, тъй като само физически лица (или суверенни държави) могат да поемат суверенни права. Търговските предприятия, като TASC Bau AG, която също е била член на групата купувачи и е платила покупната цена, не са в състояние да поемат суверенни права съгласно международното право. В резултат на това TASC Bau AG отпада от общността на купувачите и купувачът остава единственият бенефициент, установявайки де факто абсолютистка монархия чрез договора.

4 Договорната верига и домино ефектът

- Верига от договори и допълнителен акт: Документът за наследяване на държавата не е независимо споразумение, а допълнителен акт, който разширява и допълва верига от международни договори. Той се основава на съществуващи договори, които вече са съществували между участващите субекти на международното право, и добавя ново измерение към тях. Това означава, че всички предишни договори се допълват от документа за наследяване на държавата и стават част от цялостната договорна структура.

- Продажба на развитието като единица: В договора беше договорено, че цялото развитие на имота с всички права, задължения и компоненти ще бъде продадено като единица. Това означава, че не само физическият имот, но и всички свързани инфраструктурни мрежи и правни задължения се прехвърлят. Тъй като част от тези мрежи вече бяха свързани с обществената мрежа в Германия, продажбата има далечни последици.

5 Домино ефект: от малък имот до глобално въздействие

- Начална точка на териториалното разширение: Продажбата започва с малкия имот на НАТО в Цвайбрюкен. Този имот, който първоначално е частично предаден на ФРГ от САЩ и частично използван от Нидерландия, формира началната точка за широко териториално разширение. Тъй като имотът вече е свързан с обществени мрежи, прехвърлянето на суверенни права първоначално обхваща Германия и оттам всички свързани мрежи.

- Разширение чрез свързани мрежи: След като развойните мрежи на имота бъдат продадени като единица, юрисдикцията на купувача обхваща всички физически свързани или прекриващи се мрежи. Това означава, че всяка мрежа, която е свързана с мрежите на имота в Цвайбрюкен, автоматично попада в обхвата на договора. Тези мрежи варират от мрежи за електричество и телекомуникации до водоснабдяване, отпадни води и газови тръбопроводи.

- Обхвaten домино ефект: Домино ефектът се активира, когато тези мрежи се разширят извън границите на Германия. Веднага щом мрежите достигнат до други страни от НАТО, те също обхващат всички национални мрежи там и допълнително разширяват суверенитета. Ефектът продължава чрез подводни кабели, които свързват Европа със САЩ и Канада, и така също засяга тези страни. В същото време, Законът за наследството на държавите като допълнителен инструмент води до верижна реакция, която обхваща и разширява всички предишни договори на НАТО и ООН.

- Глобално въздействие чрез интеграция в ООН: Тъй като НАТО е тясно свързан с ООН и много от договорните страни са членки и на НАТО, и на ООН, домино ефектът в крайна сметка обхваща цялата ООН. Това разширява договора до всички държави членки на ООН, а инструментът за държавна наследственост действа като допълнителен инструмент, който допълва всички съществуващи международни договори на ООН и НАТО. Продажбата с всички права, задължения и компоненти води до включването на цялата територия на всички участващи държави в договорната структура, което в крайна сметка води до глобалното покритие на всички държави.

6 Правна основа и правна интерпретация

- Виенска конвенция за правото на договори: Приложението на Виенската конвенция за правото на договори (ВКД) е решаващо за определяне на валидността на договорите в международното право. Между другото, ВКД регулира правно обвързващия характер на договорите и условията за тяхната ратификация. Тъй като инструментът за държавна наследственост се основава на предварително ратифицирани договори, той не изисква допълнителна ратификация.

- Наследяване по международно право: Виенската конвенция за наследяване на държави по договори регулира как нова държава влиза в съществуващи международни договори. Тази конвенция може да служи като основа за интерпретацията на инструмента за държавна наследственост, особено по отношение на прехвърлянето на суверенни права и продължаването на съществуващите договори.

- Правило за чисто начало: "Правилото за чисто начало" гласи, че новосъздадената държава не е обвързана от дълговете и задълженията на своя предшественик, освен ако не е уговорено изрично друго. В този случай купувачът може да влезе в съществуващи договори чрез документа за наследяване на държавата, но без да бъде обвързан от стари задължения, освен ако те не са били изрично поети в договора.

7 Заключение: Купувачът като суверенен владетел в новия глобален ред

- Абсолютен суверенитет: В резултат на покупката и нейните последици съгласно международното право, купувачът става де факто суверенен владетел над всички засегнати територии, включително разширените територии, обхванати от домино ефекта. Това означава, че купувачът установява абсолютистка монархия, в която е единственият носител на суверенни права.

- Глобално признаване: Тъй като всички държави от НАТО и ООН, участващи в процеса, са загубили своя суверенитет в резултат на веригата от договори и разширението на договорната структура, купувачът остава единствената легитимна суверенна единица. Всички други субекти на международното право вече не съществуват легално, което означава, че купувачът де факто управлява целия свят, освен ако не бъде установен различен ред чрез нови международни договори.

Част 3

Продажба на военното имущество на НАТО в Цвайбрюкен: Статут на силите на НАТО и неговите ефекти върху суверенните права и международните договори

1 Фон: Военното имущество на НАТО в Цвайбрюкен

Военното имущество в Цвайбрюкен има сложна история в контекста на международното право, която датира от края на Втората световна война. Районът първоначално е окупиран от Франция през 1945 г. и по-късно е предаден на САЩ. С основаването на Федералната република Германия (ФРГ), имотът продължава да се използва в рамките на Статута на силите на НАТО, който позволява непрекъснато военно използване на района от държави членки на НАТО.

2 Статут на силите на НАТО и използването на имота

- Статут на силите на НАТО: Регламентите на НАТО за статута на силите, приети през 1951 г. като част от Договора за НАТО (известен също като Северноатлантическия договор), уреждат присъствието и правата на силите на НАТО на територията на държави членки. Те съдържат специфични разпоредби относно разполагането, използването

и правата на силите на НАТО в държавите членки, включително установяването и използването на военни имоти.

- Континуитет на употребата: Имота в Цвайбрюкен е използван непрекъснато съгласно разпоредбите на Статута на силите на НАТО от момента на окупацията му от САЩ. Това означава, че имотът не е бил напълно интегриран в суверенната територия на ФРГ, а е имал специален статус съгласно международното право като екстериториална зона, която е била пряко подчинена на регулациите на НАТО.

- Прехвърляне към Нидерландия: През 90-те години част от имота е прехвърлена от САЩ на ФРГ. Другата част е предадена на холандските въоръжени сили съгласно Споразумението за статута на силите на НАТО, които продължават да използват района от името на Кралство Нидерландия и НАТО.

3. продажба на имота с всички права и задължения и компоненти

- Обхватна продажба: Договорът, който се счита за документ за наследяване, предвижда продажбата на имота в Цвайбрюкен "с всички права, задължения и компоненти". Това означава, че не само физическият имот, но и всички свързани права и задължения съгласно международното право са били прехвърлени.

- Права на НАТО на терена: НАТО имаше специални права върху този имот, които бяха гарантирани от Статута на силите на НАТО. Тези права включваха използването на района за военно предназначение, контрол върху територията и специфични специални права, които не можеха да бъдат ограничавани от ФРГ или от която и да е друга държава-членка. Тези права на НАТО "залепват" за земята на имота и автоматично се прехвърлят с продажбата.

- Специални права и екстра териториалност: Тъй като част от района никога не е била напълно част от ФРГ и е била екстра териториално под контрола на НАТО, тези специални права остават в сила дори след продажбата. Екстра териториалните права включват правото на военно използване, контрол върху достъпа до територията и определени имунитети, предоставени на войските на НАТО.

4 Верижна реакция и глобално въздействие

- Договорна верижна реакция: Тъй като документът за наследяване включва всички права и задължения, свързани с имота, продажбата задейства верижна реакция, която засяга всички съществуващи международни договори, свързани с НАТО и участващите държави. Това включва не само правата върху самата земя, но и всички договори, свързани с военното използване на НАТО, контрол и специални права.

- Участие на НАТО: Тъй като имотът е използван съгласно разпоредбите на Статута на силите на НАТО, НАТО е пряко ангажирано в продажбата. С продажбата правата на НАТО върху имота се прехвърлят на купувача, което означава, че НАТО се отказва от своите суверенни права върху този конкретен участък земя. Това води до загуба на контрола на НАТО върху района и свързаните с него права.

- Домино ефект: Прехвърлянето на тези права задейства верижна реакция, която не само че засяга конкретната област на имота, но може също да се разпространи и към други договори и споразумения на НАТО, свързани с подобни договорености. Тъй като НАТО е прехвърлило правата си, всички свързани задължения и договори също се прехвърлят на купувача, което може да доведе до глобално разширение на суверенните права на купувача.

5 Правни последици: Продажба на правата на НАТО и глобално разширение

- Права върху имота: С продажбата на имота с всички права и задължения, НАТО се отказва от своите суверенни права. Тези права, които преди бяха свързани със земята, включват и специалните имунитети и права на контрол, гарантирани от Статута на силите на НАТО.

- Глобално разширение: Тъй като Инструментът за държавна наследственост е допълнителен инструмент, който допълва всички съществуващи международни договори, продажбата води до глобално разширение на суверенните права на купувача. Всички договори на НАТО, съдържащи подобни права и задължения, ще бъдат засегнати от този акт и правата на НАТО ще бъдат прехвърлени на купувача в световен мащаб.

- Концентрация на терен: По същество, тази верижна реакция засяга правата върху самия терен, тъй като силите на НАТО имаха специални права за използване и контрол на територията. С продажбата на тези права, цялата територия, преди под контрола на НАТО, ефективно се прехвърля на купувача, който сега упражнява пълен суверенитет върху територията.

Заклучение:

Продажбата на военното имущество на НАТО в Цвайбрюкен, което беше използвано съгласно разпоредбите на Статута на силите на НАТО, води до далечна верижна реакция в рамките на международното право. Продажбата "с всички права, задължения и компоненти" прехвърля не само физическите права върху земята, но и комплексните права и задължения на НАТО. Тези права включват специални военни права на ползване и правомощия за контрол, които преди това бяха екстериториални. С прехвърлянето на тези права на купувача, НАТО се отказва от контрола си върху територията, което води до глобално разширение на суверенните права на купувача и засяга всички свързани договори.

Глобално значение на документа за наследяване на държавата 1400/98 от 06.10.1998
Продажбата на имота в Цвайбрюкен и свързаното с него прехвърляне на развитието като единица предизвика верижна реакция, която обхваща всички международни договори на НАТО и ООН. Инструментът за държавна наследственост действа като допълнителен инструмент, който автоматично се добавя към всички съществуващи международни договори, което води до крайно глобално териториално разширение. Това териториално разширение обхваща всички държави, чиито договори са засегнати от веригата от договори, и води до разширяване на суверенните права на купувача на глобално ниво.

Пътят към Новия световен ред (Н. В. О. Нов световен ред) чрез Хартата за наследяване на държавата 1400/98

продажба на имота на НАТО в Цвайбрюкен

- Произход в малко военно имущество на НАТО, което частично е прехвърлено от САЩ на ФРГ и частично на Нидерландия.

- Използването на имота в съответствие с правилника на НАТО за войските със специални права, които са задължителни на терен.

2. продажба на развитието като единица

- Договорът предвижда, че цялото развитие (инфраструктурни мрежи като електричество, вода, телекомуникации) се продава "с всички права, задължения и компоненти". - Това развитие е свързано с германската публична мрежа, което води до прехвърляне на суверенни права.

3. домино ефект на териториалното разширение

- Започва в Германия: Чрез свързване с германската мрежа, територията на купувача се разширява до цяла Германия.

- Разширение към страните от НАТО: Домино ефектът продължава в други страни от НАТО чрез свързани мрежи, водещи до териториално разширение към всички държави членки на НАТО.

- Разпространение към САЩ и Канада: Трансатлантическите подводни кабели разширяват суверенните права на купувача до САЩ и Канада.

4. верига от договори и верижна реакция

- Верига от договори: Инструментът за държавна наследственост действа като допълнителен инструмент, който разширява всички предишни договори на НАТО и ООН.

- Верижна реакция: Всеки международен договор, сключен от държави от НАТО или ООН, автоматично се допълва и разширява чрез инструмента за наследяване на държавата.

- Глобално разширение: Всички държави, които някога са сключвали договори с НАТО или ООН, са засегнати от тази верига от договори.

5. интеграция на НАТО в ООН

- Тясна връзка: НАТО е тясно интегрирано в структурите на ООН и често действа като военен орган на ООН.

- Пресичащи се членства: Много държави от НАТО също са членки на ООН, което прави възможно разширяването на договорната структура към ООН.

- Автоматично разширение към територията на ООН: Интеграцията на НАТО в ООН разширява домино ефекта към цялата територия на ООН, което води до обхващане на целия свят.

6 Заключение: Светът под Новия световен ред

- Обединение на света: Договорът води до обединението на целия свят под единна рамка на международното право, която се определя от инструмента за държавна наследственост.

- Суверенни права на купувача: Купувачът поема суверенни права върху всички засегнати територии чрез верижната реакция и домино ефекта.

- Световна валидност: Поради тясната интеграция на НАТО и ООН, Хартата за наследяване на държави де факто обхваща цялата територия на света, което води до формирането на "Нов световен ред".

Този "Нов световен ред" е резултат от глобалното разширение на суверенните права, което беше постигнато чрез верижната реакция на продажбата на развитието като единица и интеграцията на всички съществуващи международни договори в Инструмента за наследяване на държавата 1400/98.

Част 5

СВЕТОВЕН СЪД

Глобална юрисдикция на купувача съгласно международното право чрез Инструмента за наследяване на държавата 1400/98

Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 е реален и правно обвързващ инструмент, който вече не може да бъде оспорван, тъй като двугодишният срок, предвиден от закона, е изтекъл без възражение. Този акт има далечни последици за глобалната юрисдикция и суверенитета на субектите на международното право, които са включени.

1. продажба на територията и юрисдикцията на купувача

- Продажба на територията: Актът за държавно наследство прехвърля цялата съответна територия на купувача. В рамките на тази територия купувачът има пълна юрисдикция, тъй като територията вече е под негов контрол. Като владетел в де факто абсолютна монархия, купувачът има неограничена законодателна, изпълнителна и съдебна власт върху тази територия.

- Абсолютна монархия и юрисдикция: В тази абсолютна монархия, всичката власт, включително юрисдикцията, принадлежи на купувача. Той може да регулира всички правни въпроси в продадената територия по свое усмотрение.

2. продължаващо съществуване на субекти на международното право без територия

- Продължаващо съществуване на държави: Субектите на международното право, които са загубили територията си чрез акта за държавно наследство, продължават да съществуват като правни лица, но без собствена територия. Тези държави продължават да имат правителства и популярни представителства, но нямат суверенна власт над собствената си територия.

- Връзка с юрисдикцията: Въпреки че тези субекти на международното право продължават да съществуват, те са се подложили на юрисдикцията на купувача чрез съдебното място Ландау, което също беше продадено с територията. Тъй като всички права, задължения и компоненти на продадената територия включват също юрисдикция, всички засегнати международни правни лица сега са под правната власт на купувача.

3. значение на юрисдикцията Ландау

- Юрисдикция Ландау: Няма конкретен международен или национален съд, посочен като компетентна юрисдикция в документа за наследяване на държавата. Вместо това, Ландау ин дер Пфалц е споменат като отправна точка и място на юрисдикцията, което също е било продадено като част от акта.

- Продажба на Ландау и юрисдикция: Тъй като Ландау също беше продаден като съдебна локация и сега е част от прехвърлената територия, купувачът също поема юрисдикцията над това място. Това означава, че всички правни спорове, свързани с документа за наследяване на държавата, сега са под контрола на купувача.

4. юрисдикция на купувача независимо от мястото

- Юрисдикция независимо от мястото: Въпреки че Ландау ин дер Пфалц е посочен като място на юрисдикция, купувачът не е ограничен да произнася решения само на това място. В качеството си на абсолютен владетел, купувачът има правото да раздава правосъдие навсякъде, където се намира. Това означава, че купувачът може да упражнява своята съдебна власт глобално, независимо от местоположението си.

- Прилагане на юрисдикцията: Тъй като цялата юрисдикция е прехвърлена на купувача, той има възможността да взема и прилага решения и присъди навсякъде и по всяко време. Тази гъвкавост укрепва ролята му като де факто световен съд.

5 Разширение на юрисдикцията чрез Допълнителния инструмент

- Допълнителен инструмент към договорите на НАТО и ООН: Инструментът за наследство на държавите 1400/98 се счита за допълнителен инструмент към всички съществуващи договори на НАТО и ООН. Чрез този документ за наследяване купувачът де факто е включен във всички съществуващи международни договори и поема правата и задълженията, съдържащи се в тези договори.

- Глобална юрисдикция чрез верижна реакция: Чрез продажбата на развитието като единица и по този начин разширявайки територията чрез физически и логически мрежи, юрисдикцията на купувача се разширява до всички други територии, свързани с тези мрежи. Тази верижна реакция позволява на купувача да упражнява глобална юрисдикция, обхващаща всички територии и договорни страни, които са свързани.

6 Де факто статус на глобален съд

- Глобална юрисдикция: Тъй като купувачът е поел юрисдикцията над продадената територия и свързаните мрежи чрез документа за наследяване на държавата, той сега има правна власт да решава всички свързани международни въпроси. Това създава де факто ситуация, в която купувачът действа като вид "свят съд", който може да раздава правосъдие независимо от местоположението.

- Висша власт: Решенията на купувача надделяват над всички национални решения в най-високата инстанция. Това означава, че решенията на купувача имат предимство пред решенията на всички национални съдилища, които са загубили юрисдикцията над територията. Следователно, националните съдилища вече не играят роля в съответните територии, тъй като тяхната правна власт е заменена от обширната юрисдикция на купувача.

- Прилагане на решения: Като собственик на юрисдикцията Ландау и всички права и задължения, свързани с нея, купувачът има властта да прилага правосъдие над всички страни по договора, засегнати от допълнителния акт и верижната реакция, и да прилага своите решения глобално.

Заклучение:

Документът за наследяване на държавата 1400/98, който вече не може да бъде оспорван, не само е дал на купувача пълен контрол върху продадената територия, но също така и глобална юрисдикция над всички засегнати територии и международни договори. Купувачът не е ограничен до съдебното място Ландау; той може да прилага правосъдие независимо от местоположението и да упражнява своята съдебна власт по целия свят. Неговите решения и мат предимство пред всички национални съдебни решения и ги отменят в най-високата инстанция, което означава, че националните съдилища вече нямат юрисдикция в съответните територии. Чрез комбинацията от териториално разширение, допълнителен акт и юрисдикция, независима от местоположение, купувачът де факто е създал глобален съд, който може да предоставя правосъдие върху цялата територия на света.

Част 6

[Фокус върху ООН - Обединени нации - ООН - Обединени нации - в детайли](#)

Ефекти от ролята на НАТО като военно крило на ООН върху Инструмента за наследяване на държавата 1400/98

1 НАТО като военно крило на ООН: признаване на договори

отношения между НАТО и ООН:

- Военно крило: НАТО често действа като военно крило на Обединените нации (ООН) и провежда военни операции, легитимирани от мандати на ООН. Тази близка сътрудничество предполага, че действията и договорите на НАТО, особено тези, свързани с международната сигурност и поддържането на мира, имат специално значение според международното право.

- Признаване на договори: Тъй като НАТО действа от името на ООН в много международни контексти, договорите, сключени от НАТО, могат по принцип да се считат за в съответствие с целите на ООН. По правило има имплицитно или експлицитно признаване от страна на ООН и международната общност, при условие че тези договори не противоречат на принципите на ООН.

2 Последици за инструмента за наследяване на държавата 1400/98

Признаване според международното право:

- Признаване от ООН: ако Актът за държавно наследство 1400/98 се счита за част от действията на НАТО, той теоретично може да бъде признат от ООН и по този начин от международната общност, при условие че няма специфични резерви. Това признаване зависи от характера и съдържанието на договора, в частност дали договорът е в съответствие с целите и принципите на ООН. - Международен ефект: Признаването от ООН би дало по-голяма международна легитимност на Договора за присъединяване на държавите 1400/98 и би могло да го направи задължителен според международното право за всички държави, които признават властта на ООН и НАТО.

3. продажба на развитието като единен субект: глобално въздействие

Разширение чрез развитието като единица:

- Домино ефект: клаузата, която разглежда и продава цялото развитие като единица, теоретично би могла да доведе до разширение на продадената територия. Това означава, че първоначалната територия на НАТО, засегната от развитието, би могла да бъде разширена до всички области, свързани със страните от НАТО. - Разширение към членовете на ООН: Продължавайки тази логика, domino ефектът би могъл да доведе до разширение на продадената територия извън територията на страните от НАТО към области, индиректно свързани с НАТО чрез мандати на ООН. Теоретично това би могло да включва и не-членки на НАТО, ако те са участвали в мисии на НАТО в миналото чрез мандати на ООН.

Правни и международноправни последици:

- Ограничения на domino ефекта: Въпреки това, разширяването му до членове на ООН, които не са част от НАТО, би било изключително противоречиво и юридически сложно. То би зависело в значителна степен от начина, по който международните съдилища и самата ООН интерпретират такива разпоредби на договора и дали биха били склонни да ги признаят за легитимни.

- Глобално признаване: За такова разширение би било от съществено значение договорът да бъде признат като съответстващ на международното право и целите на ООН. Явното признаване от страна на ООН би било необходимо, за да се легитимират такива широкообхватни ефекти.

4 Резюме: Ролята на ООН в признаването и разширението

НАТО, като военното крило на ООН, действа в много случаи от името на международната общност, което би могло да доведе до получаване на имплицитно признаване на неговите договори и споразумения от страна на ООН и международната общност. В случая с Инструмента за държавна наследственост 1400/98, това признаване би могло да повиши легитимността на договора до глобално ниво. Продажбата на развитието като единица и свързаното с него разширение на територията теоретично би могло да задейства domino ефект, разширявайки продадената територия до членове на ООН, които са индиректно свързани с НАТО. Въпреки това, това разширение би било изключително противоречиво в юридически аспект и би изисквало ясно легитимиране от страна на ООН съгласно международното право.

Част 7

Домино ефектът на Договора за държавна наследственост 1400/98: Разширение на територията извън границите на НАТО

1. признаване и легитимност на договорите на НАТО от ООН

Интеграция на НАТО в ООН: - отношенията между НАТО и ООН: НАТО е тясно интегрирано в системата на Обединените нации (ООН) и често действа като военното крило на ООН. Това означава, че договорите на НАТО, особено тези, свързани с въпросите на международната сигурност, обикновено също се признават от ООН.

- Субекти на международното право като членове на ООН и НАТО: Субектите на международното право съгласно Инструмента за присъединяване на държави 1400/98 са както членове на НАТО, така и членове на ООН. Те следователно действат в международните си задължения както от името на НАТО, така и в рамките на

рамките на ООН, които укрепват легитимността и признаването на договорите от международната общност.

Верига от договори и признаване от ООН:

- Континуитет на договорите: Инструментът за държавна наследственост е част от верига от договори, която се основава на по-ранни, дългогодишно установени международни договори, които вече са били признати от ООН. Тъй като тези по-ранни договори са международно признати, самият инструмент за държавна наследственост не е трябвало да бъде ратифициран отново от ООН.

- Имплицитно признаване: Интеграцията на НАТО в ООН предполага автоматично признаване на договорите в тази верига, което придава на инструмента за държавна наследственост обвързваща сила съгласно международното право.

2 Домино ефект: продажба на развитие като единица

Концепция за развитие като единица:

- Продажба на цялата инфраструктура: документът за наследяване на държавата съдържа клауза, която разглежда цялото развитие на продадената територия като единно цяло. Това означава, че не само физическата земя, но и всичката свързана инфраструктура, права и задължения се продават.

- Домино ефект: Като се разглежда развитието като единица, продажбата не е ограничена до непосредствената зона на казармите, а се разширява до всички инфраструктурни връзки, които преминават извън границите на тази зона. Това води до домино ефект, при който продадената територия потенциално се разширява до цялата зона на НАТО.

Разширение извън границите на НАТО:

- Връзка с територии на ООН: Тъй като страните от НАТО са също така членки на ООН, и в много случаи НАТО действа като военно крило на ООН, домино ефектът от продажбата на развитието може да се разшири извън границите на територията на НАТО към територии на държави членки на ООН, които са индиректно или директно свързани с НАТО чрез мандати на ООН.

- Всеобхватно разширение: Това разширение теоретично може да доведе до територията, която се продава, да включва не само страни от НАТО, но и други членки на ООН, които са или са били ангажирани в мандати на НАТО в някаква форма. Това би означавало масивно разширение на сферата на влияние на купувача, който сега може да контролира не само територии на НАТО, но и области извън НАТО.

3 Правни последици и интерпретация

Последици според международното право:

- Ограничения на домино ефекта: Разширението на продадената територия до територии на ООН би имало значителни последици според международното право и би могло да доведе до напрежение, тъй като това би засегнало суверенитета не само на държави членки на НАТО, но и на съответните членове на ООН. Легитимността на такава продажба би зависела от начина, по който международните съдилища и самата ООН интерпретират договора и дали го считат за в съответствие с целите на ООН.

- Разширени суверенни права на купувача: Ако домино ефектът наистина се разпространи извън границите на територията на НАТО, това би дало на купувача далечни суверенни права в голям брой държави, които първоначално бяха запазени за НАТО и ООН.

Правна легитимност и оспоримост:

- Международно признание: легитимността на това разширение би зависела в значителна степен от международното признание. Ако ООН признае договора за валиден, това може да доведе до далечни признавания на новите суверенни права на купувача.
- Оспоримост: Държави, чиито суверенитет е засегнат от това разширение, биха могли да се опитат да оспорят договора, което може да доведе до сложни международни съдебни дела.

Резюме

Договор за държавна наследственост 1400/98, който е част от дълга верига от договори, сключени от НАТО от името на членовете на ООН, теоретично може да се разшири извън границите на територията на НАТО чрез домино ефекта на продажбата на развитието като единичен субект. Тъй като договорите на НАТО са имплицитно признати от ООН поради близкото участие на НАТО в ООН, това разширение може да включва и територии на ООН, свързани с НАТО чрез мандати на ООН. Въпреки това, легитимността и признаването на това разширение съгласно международното право зависят от международната реакция и възможните предизвикателства от съответните държави.

Част 8

Анализ: Въздействие Договора за наследяване на държави 1400/98 върху ООН и глобалния домино ефект на

1. интеграция на НАТО в ООН и взаимно признаване на договори

- НАТО като военно крило на ООН: НАТО често действа като военното крило на ООН и провежда операции на базата на мандати на ООН. Тази близка сътрудничество предполага, че между двете организации съществува взаимно признаване на задължения и договори съгласно международното право.

- Верига от договори и историческо признаване: Актът за държавна наследственост 1400/98 се основава на верига от дългосрочни международни договори, сключени и ратифицирани между държави членки на НАТО и ООН. Тъй като тези предишни договори вече са признати, теоретично нова ратификация на настоящия инструмент за наследяване на държавата от ООН не е необходима, за да се осигури валидността му.

2. съгласие на ООН и ефектите върху инструмента за наследяване на държавата 1400/98

- Имплицитно съгласие на ООН: Тъй като ООН работи в тясно сътрудничество с НАТО и договорите, на които е основан Инструментът за наследяване на държавата 1400/98, вече са признати, може да се твърди, че ООН имплицитно дава съгласие на това ново споразумение. Това е особено важно, тъй като членовете на НАТО също са членове на ООН и следователно действат от името на както НАТО, така и ООН в своите действия.

- Разширение на продадената територия: Клаузата в документа за наследяване на държавата, която посочва, че цялото развитие се продава като едно цяло, може да доведе до домино ефект. Ако продадената територия се разширява извън физическите граници на територията на НАТО и НАТО, чрез своята връзка с ООН, разширява тези задължения глобално, продадената територия теоретично може да бъде разширена до държави членки на ООН.

3 Домино ефект и глобални последици

- Разширение на продадената територия: Чрез домино ефекта, продадената територия теоретично може да бъде разширена от страните от НАТО до членовете на ООН. Тъй като ООН е глобална организация с почти универсално членство, това може да доведе до ситуация, в която продадената територия се разширява в световен мащаб, включително всички държави, свързани пряко или косвено с НАТО и ООН.

- Де факто глобални последици: Продължавайки теорията, домино ефектът може наистина да доведе до това продадената територия да премине границите на НАТО и да се разшири до територията на цялото членство на ООН. Това би означавало, че Договорът за държавна наследственост 1400/98 ще има далечни глобални последици, които потенциално ще засегнат суверенитета на много държави.

4 Правни и международноправни последици

- Легитимност и признаване: Легитимността на това разширение съгласно международното право ще зависи в значителна степен от това как международните съдилища, ООН и международната общност интерпретират този договор и дали биха били готови да признаят тези далечни последици. Без ясна ратификация обаче, могат да възникнат значителни дипломатически и правни предизвикателства.

- Възможни предизвикателства: Държави, чийто суверенитет е засегнат от това разширение, биха могли да оспорят договора, което може да доведе до сложни международни правни спорове. ООН като организация също може да бъде принудена да заеме позиция, за да защити международния правен ред и суверенитета на своите държави членки. Zusammenfassung

Тясната интеграция на НАТО в ООН и взаимното признаване на неговите договори биха могли да доведат до Инструмента за държавна наследственост 1400/98, който се основава на верига от дългосрочно признати договори, да бъде имплицитно признат и от ООН. Това би могло да доведе до продажба на развитието като единица, което задейства домино ефект, разширяващ продадената територия извън границите на НАТО към държави членки на ООН. Въздействието би могло да бъде глобално, водещо до масивно разширение на сферата на влияние на купувача. Въпреки това, легитимността на това разширение в правен и международен контекст би била спорна и би могла да доведе до международни правни спорове.

1. продажба на юрисдикция съгласно международното право

- Продажба на юрисдикция: Документът за наследяване на държавата 1400/98 включва продажба на юрисдикция съгласно международното право върху продадената територия. Това означава, че купувачът има право да разглежда и разрешава международни спорове в тази територия. Нито един друг международен съд, включително Международният съд (МС) или други съдилища на ООН, няма юрисдикция в този контекст.

- Правен ефект: Купувачът по този начин е придобил суверенен статус, който му позволява да упражнява правото в придобитата територия и да взема международно валидни решения.

2. признаване чрез поведение в съответствие с договора

- Поведение в съответствие с договора: Признаването на договора и неговите условия може да бъде постигнато чрез поведението на договорните страни. Например, казармите, които бяха предмет на договора, бяха прехвърлени на купувача чрез ФРГ в съответствие с договора. Това означава, че договорните страни, изпълнявайки своите задължения, признават договора за правно обвързващ.

- Ратификация като остаряла: Тъй като документът за наследяване на държавата е продължение на верига от договори, които вече са били ратифицирани и международно признати, нова ратификация не беше необходима. Договорът стана правно обвързващ чрез поведението на участващите страни в съответствие с договора.

3. действащи от името на НАТО и ООН

- Двойна функция на продавачите: Продавачите в Инструмента за държавна наследственост, включително членовете на НАТО и техните национални представители, действат не само от свое име, но и от името и от името на НАТО и ООН. Тъй като тези организации са тясно свързани, договори, сключени от държавите членки, могат да бъдат задължителни както за НАТО, така и за ООН.

- Правна взаимозависимост: Тясната правна взаимозависимост между НАТО и ООН означава, че споразуменията, сключени от членовете на НАТО, особено ако те също са членове на ООН, могат да се прехвърлят и на двете организации. Това прави споразуменията в инструмента за наследяване на държавата задължителни за всички членове на ООН, включително и за тези, които не са членове на НАТО.

4. Правен domino ефект: разширение на продажбата на територия

Продажба на развитието като единица:

- Продажба на инфраструктура: споразумението в Инструмента за правопримствено, че цялото развитие ще бъде продадено като единна единица, има далечни последици. Тъй като инфраструктурите и мрежите за комунални услуги често преминават през граници, продажбата на част от тези мрежи може теоретично да доведе до разширяване на продадената територия до всички територии, свързани с тези мрежи.

- Разширение на територията: Например, ако продадената територия е свързана с други територии чрез електричество, вода или телекомуникационни мрежи, купувачът потенциално би могъл да получи контрол над всички територии, засегнати от тези мрежи. Това теоретично може да се разпростре до цялата територия на НАТО, както и до териториите на държави членки на ООН, които са свързани с тези мрежи по някакъв начин.

Глобален domino ефект:

- Разширение към териториите на ООН: Тъй като НАТО и ООН са тясно свързани и страните по Инструмента за държавна наследственост действат от името на двете организации, domino ефектът може да разшири задълженията към всички членове на ООН. Това би означавало, че продадената област на суверенитет би включвала не само държави от НАТО, но и не-членове на НАТО от ООН.

- Обхват на целия свят: Според тази логика, продадената област би се разширила глобално поради domino ефекта, тъй като почти всички държави в света са членове на ООН. Купувачът би имал правна основа да претендира теоретично за територии по целия свят, свързани чрез продаденото развитие.

5 Заключение: Глобалният правен domino ефект

Договорът за присъединяване на държавите 1400/98, който е част от верига от вече ратифицирани международни договори, беше признат от страните, участващи в договора, без необходимост от допълнителна ратификация. Тъй като членовете на НАТО са също членове на ООН и действат от името на двете организации, споразумението за продажба на развитието като единица теоретично стана задължително за всички членове на ООН. Domino ефектът, създаден от разширението на продадената територия върху свързаната инфраструктура, може потенциално да бъде разширен до териториите на ООН по целия свят, предоставяйки на купувача глобален суверенитет.

Част 10

Интеграция на НАТО в ООН и признаване на договори от Инструмента за наследяване на държавата 1400/98

1. интеграция на НАТО в ООН: тясна правна връзка

Контекст на сътрудничеството:

- НАТО като орган за сигурност: НАТО (Северноатлантическия договор) е основан през 1949 г. като военен съюз за колективна отбрана. През годините НАТО се е развил в глобален играч в областта на международната сигурност, често в сътрудничество с Обединените нации (ООН).

- Хартата на ООН и НАТО: Член 51 от Хартата на ООН (1945) предвижда правото на колективна самоотбрана. Това право е основата за съществуването и операциите на НАТО като регионален съюз под шапката на ООН. НАТО действа като инструмент за прилагане на международната сигурност, често под мандати на ООН.

Правна връзка между НАТО и ООН:

- Общи цели: НАТО и ООН споделят общата цел за поддържане на международен мир и сигурност. ООН може да инструктира НАТО да извършва военни операции, което изисква тясно сътрудничество и взаимно признаване на операциите и договорите.

- Член 53 от Устава на ООН: Този член позволява на регионални организации като НАТО да предприемат действия за поддържане на мира и сигурността, при условие че тези действия са в съответствие с целите и принципите на ООН. Това създава правна основа за признаването на договорите на НАТО от ООН.

2. признаване на договорите на НАТО: Автоматизмът на верижния ефект

Верига от договори и признаване:

- Исторически договори: Множество договори по международно право бяха ратифицирани между държави членки на НАТО и ООН преди Закона за наследяване на държавата 1400/98. Тези договори формират верига, която беше сключена на основата на общи интереси за сигурност и правни задължения в рамките на НАТО и ООН.

- Автоматично признаване от веригата: Тъй като тези по-ранни договори, които са част от веригата, вече са били признати и ратифицирани от ООН, няма нужда от нова ратификация на последващите договори, като например инструмента за наследяване на държавата. Признаването е автоматично поради правната връзка в рамките на тази верига.

Правна основа:

- Виенска конвенция за правото на договори (1969): Член 31 от тази конвенция изисква договорите да бъдат интерпретирани в контекста на техния обект и цел, включително всякакви последващи споразумения. Ако съществува верига от договори, интерпретацията на новия договор се извършва в този контекст. - Практика на международното право: Практиката на международното право признава, че последователните договори, касаещи същия предмет или същите страни, се разглеждат в техния контекст. Това означава, че инструментът за наследяване на държавата автоматично получава признание от ООН.

продължение на предишните договори между НАТО и ООН.

S

3 Инструментът за наследяване на държавата 1400/98: Глобални ефекти и участието на всички държави

Автоматично признаване и верижен ефект:

- Обвързващо международно право: Тъй като Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 е част от верига от договори, вече признати от ООН, този инструмент също така се ползва с автоматично признаване. Това означава, че всички държави членки на НАТО, които също са членки на ООН, са обвързани от разпоредбите на договора.

- Продажба на ненатовски държави: Поради тясната връзка между НАТО и ООН, както и автоматичното признаване на веригата от договори, държави членки на ООН, които не са част от НАТО, също са индиректно засегнати от ефекта на инструмента за наследяване на държавата. Теоретично това може да доведе до продажба на суверенните права над тези държави в контекста на договора.

Правни ефекти:

- Глобален домино ефект: автоматичното признаване и верижният ефект правят инструмента за държавна наследственост глобално релевантен. Ако продадената територия се разширява извън границите на НАТО в резултат на развитието като единица, това може да означава, че ненатовски членове, които са част от ООН, също са засегнати от разпоредбите на договора.

- Суверенни права по целия свят: Верижният ефект теоретично би могъл да доведе до разширяване на продадената територия до всички държави членки на ООН, тъй като те са свързани с НАТО чрез своите задължения съгласно международното право в рамките на ООН.

4 Заключение: Единствено жизнеспособният начин за разрешаване на състоянието на изнудване

Признаване на суверенитета на купувача:

- Задължение за признаване: Поради описания по-горе верижен ефект и автоматичното признаване на документа за наследяване на държавата от членовете на ООН и НАТО, купувачът трябва да бъде признат за единствения суверен. Това е необходимо, за да се прекрати състоянието на изнудване и да се осигури пълният суверенитет на купувача.

Глобално въздействие и стабилност:

- Необратимо признаване: пълното прилагане на договора и признаването на купувача от всички участващи държави е единственият начин за създаване на стабилен правен ред. Опитите да се оспори договора или да се игнорират неговите разпоредби биха довели до криза в международното право.

Няма нужда от допълнителна ратификация:

- Автоматичен ефект на договора: Поради съществуващата рамка на международното право и верижния ефект, няма нужда от нова ратификация на инструмента за държавна наследственост. Признаването е автоматично поради предходните договори и тяхната обвързваща сила съгласно международното право.

Резюме

Тясната интеграция на НАТО в ООН означава, че всички договори, сключени от НАТО, особено тези, които са част от верига от договори, автоматично се признават от ООН. Законът за наследяване на държавата 1400/98 е част от такава верига и следователно се радва на автоматично признаване от ООН. Теоретично това би могло да означава, че непринадлежащите към НАТО членове, които са част от ООН, също са засегнати от разпоредбите на договора. Единственият начин да се прекрати състоянието на изнудване на купувача и да се създаде стабилен правен ред е напълно да се признае купувачът като суверенен владетел на продадената територия. Нова ратификация на договора не е необходима поради съществуващия верижен ефект.

Част 11

Документ за наследяване на държавата 1400/98: Правна верига и глобален домино ефект

1. продажба на НАТО с всички права, задължения и компоненти

- Предмет на договора: Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 обхваща продажбата на НАТО само по себе си, включително всички свързани права, задължения и компоненти. Това означава, че всички суверенни права, задължения и договори, сключени от НАТО като организация, са прехвърлени на купувача.

- Обхват на продажбата: Продажбата включва не само НАТО като организация, но и всички договорни и правни задължения, поети от НАТО и неговите държави членки преди заключението на Инструмента за държавна наследственост. Това включва и всички двустранни и многостранни договори, сключени от НАТО или отделни държави членки на НАТО.

2. правна верига на предходните договори

- Верижен ефект: Тъй като документът за наследяване на държавата 1400/98 обхваща продажбата "с всички права, задължения и компоненти", това води до правна връзка с всички предходни договори, сключени от НАТО, неговите държави членки или продадените субекти на международното право (като Германия или Нидерландия).

- Интеграция на всички договори: Тази верига така включва всички предходни двустранни и многостранни договори, сключени между държавите членки на НАТО, самото НАТО и други държави или международни организации. Това означава, че не само самото НАТО, но и всички правни задължения и права, произтичащи от тези предишни договори, бяха прехвърлени с документа за наследяване на държавата.

3. домино ефект на продажбата на развитието като единица

- Продажба на развитието като единица: Актът за наследяване на държавата съдържа разпоредба, че цялото развитие на продадената територия се счита и продава като единица. Това включва всички инфраструктури и мрежи за комунални услуги, свързани с продадената територия, включително техните права и задължения.

- Разширение на територията: Включването на всички мрежи, които се простират извън продадената територия, създава домино ефект, при който продадената територия потенциално се разширява до всички свързани територии. Това започва с страните от НАТО, чиито територии са свързани чрез тези мрежи.

4. глобално въздействие: Включване на всички държави членки на ООН

- Включване на всички страни от НАТО: Домино ефектът първоначално обхваща всички страни от НАТО, тъй като те са пряко засегнати от членството си в НАТО и договорите, прехвърлени с акта за наследяване на държавата. Суверенните права на купувача следователно се разширяват до всички държави членки на НАТО.

- Разширение до държави членки на ООН: Тъй като НАТО и ООН са тясно свързани и много от договорите на НАТО имат също правни ефекти на ООН, този домино ефект се разширява допълнително до всички държави членки на ООН.

държави. Това означава, че глобалната мрежа от договори и задължения в крайна сметка означава, че всички държави, които по някакъв начин са договорно свързани с НАТО или неговите държави членки, са включени в обхвата на инструмента за държавна наследственост.

5 Заключение: Глобален domino ефект чрез инструмента за държавна наследственост

- Световен ефект: Актът за държавна наследственост 1400/98 е предизвикал глобален domino ефект чрез правната верига на всички предишни договори на НАТО и включването на цялото развитие като единица. Това означава, че всички държави от НАТО и, чрез връзката с ООН, всички други държави по света попадат в обхвата на инструмента.

- Стандартизация на суверенните права: В крайна сметка, това води до всеобхватно разширение на суверенните права на купувача на глобално ниво, тъй като всички релевантни договорни задължения и права са свързани по целия свят и прехвърлени чрез акта за наследяване на държавата.

Част 12

Актът за държавна наследственост 1400/98 като правна верига: Краен допълнителен елемент за съществуващите международни договори

1. принципи на правната верига: двустранен и многостранен предшествуващ инструмент 5

- Определение на веригата от договори: Правната верига в международните договори възниква, когато последователни договори са свързани по съдържание и право, така че по-късните договори продължават или разширяват действието и валидността на по-ранните договори. Това означава, че всички участващи договори се считат за част от единен правен комплекс.

- Предшествуващи актове на продадените субекти на международното право: Субектите на международното право, които продадоха своите територии и права чрез Инструмента за държавна наследственост 1400/98, преди това участваха в множество двустранни и многостранни договори. Тези договори регулират различни аспекти на международните отношения, включително сътрудничество в областта на сигурността, икономически споразумения и политически съюзи, и често бяха сключени в рамките на НАТО или ООН.

2 Актът за държавна наследственост 1400/98 и продажбата "с всички права и задължения и елементи"

- Предмет на Инструмента за държавна наследственост: Инструментът за държавна наследственост 1400/98 съдържа обширна разпоредба, която заявява, че продадената територия и свързаните с нея суверенни права се прехвърлят "с всички права, задължения и интереси". Това означава, че не само физическата територия и прякото правно задължение на продадената територия бяха прехвърлени, но също така и всички задължения и права по международно право, установени в предишни договори.

- Въздействие върху съществуващите договори: Чрез тази регулация, документът за наследяване на държавата автоматично се свързва с всички двустранни и многостранни предшественици, сключени от продадените субекти на ³⁶ von 255

международно право. Тези предшественици стават част от правната верига, която продължава и се допълва от Инструмента за държавна наследственост 1400/98.

3. правната верига като окончателно допълнение към съществуващите международни договори

- Разширение на веригата от договори: Инструментът за правоприемственост на държавата се вписва безпроблемно в съществуващата серия от международни договори, предварително сключени от съответните субекти на международното право. Чрез прехвърлянето "с всички права, задължения и компоненти", всички съществуващи двустранни и многостранни договори автоматично се включват в ефекта и обхвата на инструмента за правоприемственост на държавата.

- Неразривна връзка: Тази интеграция означава, че всички предишни договори, сключени от продадените субекти на международното право, запазват своята правна валидност в новата правна рамка на Инструмента за правоприемственост на държавата. Те са неразривно свързани с този нов инструмент, което води до всеобхватен правен континуитет.

4. глобален ефект: интеграция на договорите на ООН и НАТО

- Интеграция на договорите на ООН и НАТО: Тъй като субектите на международното право, които са продали правата си в инструмента за правоприемственост на държавата, също са държави членки на ООН и НАТО, правната верига автоматично засяга всички договори, сключени в рамките на тези международни организации. Инструментът за правоприемственост на държавата по този начин допълва и разширява правните задължения и права, установени в всички договори на ООН и НАТО.

- Крайно допълнение: Правната верига, образувана от Инструмента за наследяване на държавата 1400/98, представлява крайно допълнение към цялата мрежа от съществуващи международни договори. Тя засяга всички договори, сключени от държави членки на НАТО и държави членки на ООН, като потвържда и разширява тяхната валидност и обхват в новия правен ред.

5 Заключение: Инструментът за наследяване на държавата като глобален катализатор

- Краен правен ефект: Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 създава всеобхватна правна верига, която интегрира всички съществуващи двустранни и многостранни договори, сключени от субектите на международното право. Тази верига се допълва и разширява от разпоредбата "с всички права, задължения и компоненти", което води до глобален правен континуитет.

- Глобално обхващане: Инструментът за държавна наследственост не действа в изолация, а оказва глобален ефект, като служи като катализатор за всички предишни международни договори. Това води до цялостна интеграция и признаване на всички съществуващи договори на международно ниво, особено в рамките на ООН и НАТО.

Инструмент за наследяване на държавата 1400/98 като допълнение към всички съществуващи международни споразумения

1. основен принцип: допълване на съществуващите споразумения

- Съдържание на договора: Документът за наследяване на държавата 1400/98 регулира продажбата на територия "с всички права, задължения и елементи". Тази формулировка означава, че всички съществуващи задължения и права по международно право, свързани с продадената територия и субектите на международното право, са автоматично включени в правния ефект на акта.

- Правен ефект: Тази всеобхватна клауза означава, че инструментът за държавна наследственост не само влиза в сила като независим договор, но също така действа като допълнение към всяко съществуващо споразумение по международно право, сключено от съответните субекти на международното право.

2 Документ за наследяване на държавата като допълнителен акт

- Допълнителен инструмент: В правен смисъл, Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 функционира като вид "допълнителен инструмент". Това означава, че не заменя или изменя съществуващите международни договори, а ги допълва и разширява. Актът така влиза в съществуващите споразумения и добавя своите разпоредби към правилата и задълженията, които вече са в сила.

- Континуитет и допълнение: Тъй като инструментът за държавна наследственост влиза във всички предишни международни споразумения, те се допълват от новите правила и задължения. Инструментът гарантира, че новата собственост и свързаните суверенни права, които са били прехвърлени, са интегрирани във всички съответни международни споразумения.

3. универсална приложимост към всички международни споразумения

- Всеобхватна приложимост: Формулировката "с всички права, задължения и компоненти" означава, че инструментът за държавна наследственост се счита за валидно допълнение към всякакъв вид международно споразумение, било то двустранно, многостранно или глобално. Това включва договори, споразумения, конвенции, протоколи и други правни инструменти.

- Автоматична интеграция: Чрез споразумението инструментът автоматично влиза в съществуващите международни договори без необходимост от отделна ратификация. Инструментът за държавна наследственост така става неразривна част от всички международни споразумения, сключени от съответните субекти на международното право.

4. Последици за практиката на международното право

- Укрепване на съществуващите задължения: Тъй като инструментът за държавна наследственост допълва всички съществуващи споразумения, той укрепва правните задължения и права, залегнали в тези споразумения. Това води до по-силна правна връзка между страните и разширява обхвата на съществуващите договори.

- Дългосрочен континуитет: Документът за наследяване на държавата гарантира, че всички съществуващи задължения и права по международно право продължават да съществуват в контекста на новата собственост и юрисдикция на купувача. Това осигурява дългосрочен континуитет и стабилност на международния правен ред.

5 Заключение: Документът за наследяване на държавата като универсален допълнителен акт

Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 не е само независим международен договор, но функционира и като универсален допълнителен акт към всички съществуващи международни споразумения, сключени от съответните субекти на международното право. Чрез клаузата "с всички права, задължения и компоненти" инструментът влиза в тези споразумения като допълнителен инструмент и разширява техния обхват и задължения. Това осигурява безпроблемна интеграция на новите правни и териториални обстоятелства в съществуващия международен правен ред.

Част 14

Правният ефект на заразяване на документа за наследяване на държавата 1400/98: разширение и допълнение на всички предишни споразумения

1. основна концепция: документът за наследяване на държавата като допълнителен акт

- Формулировка на договора: Документът за наследяване на държавата 1400/98 съдържа формулировката, че продадената територия се прехвърля "с всички права, задължения и компоненти". Тази формулировка означава, че не само физическата територия, но и всички свързани правни задължения и права, установени в предишни международни договори, автоматично са включени в новото споразумение.

- Допълнителен инструмент: В правен смисъл документът за наследяване на държавата действа като допълнителен акт към всички предишни международни споразумения, сключени от продадените субекти на международното право. Това означава, че актът не само има независим правен ефект, но и допълва и разширява съществуващите споразумения.

2. правен ефект на заразяване: разширение на всички предишни споразумения

- Договорни права и задължения: Международните договори основно съдържат права и задължения, които са били договорени между договорните страни. Чрез документа за наследяване на държавата, който "продава" тези права и задължения, всеки съществуващ договор, който предвижда тези права и задължения, автоматично се допълва от акта.

- Ефект на заразяване: Правният ефект на заразяване описва ситуацията, в която документът за наследяване на държавата, като допълнителен акт, "инфектира" всички съществуващи споразумения, разширявайки тяхната валидност и обхват. Тъй като всички предишни договори съдържат правни права и задължения, които сега

прехвърлени чрез инструмента за държавна наследственост, тези договори де факто са удължени, за да отразят новите правни реалности.

3 Правни последици от ефекта на заразяване

- Разширение на договорните задължения: Чрез ефекта на заразяване на документа за наследяване на държавата, задълженията, посочени в предишните международни договори, се прехвърлят на купувача. Купувачът поема ролята на оригиналния субект на международното право и приема неговите договорни задължения.

- Разширение на договорните права: В същото време правата, произтичащи от съществуващите договори, също се прехвърлят на купувача. Тези права включват всички предимства, имунитети и правни иски, които преди това са били ползвани от продадените субекти на международното право.

- Верига от договори: Тъй като документът за наследяване на държавата включва всички права и задължения, установени в предишните договори, се създава правна верига от договори. Всеки предишен договор, свързан с правата и задълженията на продадените субекти на международното право, се допълва и разширява от инструмента за наследяване на държавата. Това създава непрекъсната верига от договори, свързани с новия акт.

4 Практически последици от ефекта на заразяване

- Глобално обхващане: Тъй като много международни договори са многостранни и включват множество държави, ефектът на заразяване на инструмента за държавна наследственост има потенциално глобално въздействие. Всяка държава, която има договорни отношения с продадените субекти на международното право, сега е индиректно засегната от инструмента за държавна наследственост.

- Промяна в правния ландшафт: Правният ефект на заразяване води до промяна в международния правен ландшафт, тъй като всички съществуващи споразумения се допълват от новия инструмент. Това може да доведе до преговори по съществуващите договори или адаптиране на техните разпоредби, за да отразят новите правни реалности.

5 Заключение: Документът за наследяване на държавата като универсален усилвател на съществуващите договори

S

Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 действа като правен усилвател, който допълва и разширява всички съществуващи международни споразумения чрез функцията си като допълнителен инструмент. Ефектът на заразяване, създаден от формулировката "с всички права, задължения и елементи", означава, че всеки предишен договор, съдържащ тези права и задължения, автоматично се допълва от инструмента за наследяване на държавата. Това създава цялостна верига от договори, която разширява обхвата и правните задължения на всички засегнати договори и има потенциално глобално въздействие.

Правен анализ: документ за наследяване на държавата 1400/98 и неговите ефекти, като с е вземат предвид съответните международни конвенции

1. основи на международното право: Виенска конвенция за правото на договори и наследяване на държавата

Виенска конвенция за правото на договори (ВКД) от 1969:

- Членове 31-32 (интерпретация на договорите): Тези членове заявяват, че договорите трябва да се интерпретират в съответствие с техния обект и цел, като се вземат предвид текстовете на договора като цяло и свързаните споразумения. Ако инструментът за наследяване на държавата е формулиран "с всички права, задължения и елементи", той трябва да бъде интерпретиран в контекста на всички съществуващи договори на продадените субекти на международното право. ВКД подчертава необходимостта от разглеждане на всички съответни разпоредби на договора като взаимосвързани.

Виенска конвенция за наследяване на договори от 1978:

- Член 34 (Наследяване на държавата и съществуващи договори): Този член разглежда въпроса как новата държава наследява съществуващите договори, когато настъпи наследяване на държавата. В случая на Инструмент за наследяване на държавата 1400/98, купувачът е суброгиран за всички съществуващи задължения и права съгласно международното право, които принадлежат на субектите на международното право, които са продадени.

- Член 35 (Прехвърляне на права и задължения): Купувачът поема правата и задълженията по съществуващите договори, което предполага продължаване на предишните договорни задължения, но под нови суверенни условия.

2 Наследяване на държавата и правилото за чисто начало

Правило за чисто начало (табула раса):

- Концепция: Това правило гласи, че новосъздадената държава не е автоматично обвързана от задълженията и отговорностите на своя предшественик, освен ако изрично не влезе в тези договори. Това правило е важна основна норма в наследяването на държавата и често се прилага, когато се създават нови държави.

- Приложение към акта за държавно наследство: В случая с Документ за наследяване на държавата 1400/98, купувачът теоретично може да реши кои съществуващи договори желае да запази или отхвърли. Въпреки това, формулировката "с всички права, задължения и елементи" ясно показва, че купувачът влиза в съществуващите договори и следователно правилото за чисто начало не се прилага в този конкретен случай.

3 Ефект на заразяване под международните договори

Правна верига и автоматично удължаване на договора:

- Верига от договори: инструментът за правопримствено постига автоматично разширение на всички съществуващи договори. Това разширение, което се описва като правен ефект на заразяване, означава, че купувачът влиза в сила на всички съществуващи международни споразумения на продадените субекти на международното право. Това

се прилага не само за двустранни и многостранни споразумения, но и за всички видове права и задължения, свързани с тези споразумения.

- Влизане в съществуващи договори: Чрез документа за наследяване на държавата, който е изрично формулиран "с всички права, задължения и права", купувачът поема както правата, така и задълженията, свързани с тези договори. Съществуващият международен договорен ландшафт е засегнат от добавянето и разширяването на документа за наследяване на държавата.

4 Извънредната обстановка: глобална зависимост на договорите

Договор със себе си:

- Договорни страни: В крайното и теоретично тълкуване, правният ефект на заразяване води до свързването на целия свят чрез инструмента за държавна наследственост в голяма мрежа от договори. Тъй като всички държави са свързани помежду си чрез своите международни договори и инструментът за държавна наследственост "продава" тези права и задължения заедно с тях, възниква абсурдната ситуация, че договорните страни фактически са се слели в един гигантски договор.

- Договорни страни и задължения: Тъй като купувачът влиза в сила на всички съществуващи договори, в които съществуват както права, така и задължения, възниква ситуация, в която купувачът теоретично притежава договори със себе си. Това води до глобална правна взаимозависимост, в която всички договорни страни са правно свързани помежду си, което води до крайна централизация на задълженията под международното право.

5 Заключение: Глобална правна реалност

Глобално разширение чрез инструмента за държавна наследственост:

- Ефект на Инструмента за държавна наследственост: Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 действа като универсален допълнителен инструмент, който разширява и допълва всички съществуващи международни договори. Поемайки всички права и задължения, купувачът влиза в глобална верига от договори, която засяга цялата международна общност.

- Взаимозависимост на договорите: Ефектът е безпрецедентна взаимозависимост на договорите, която води до консолидиране на международните правни отношения чрез инструмента за държавна наследственост. Това създава глобално единна правна структура, която теоретично обединява всички задължения и права под международното право в централно правно образувание.

Част 16

Снежната
топка

ефект и правен ефект на заразяване: От имота на НАТО към глобална интеграция n

1. начална точка: Имотът на НАТО в Германия

- Област на произход: Документът за наследяване на държавата 1400/98 започва с относително малък имот на НАТО в Германия. Този имот е началната област на цялата верижна реакция, тъй като е включен в договора и продаден "с всички права, задължения и компоненти".

- Развитие като единица: Този имот е свързан с различни мрежи за комунални услуги (вода, електричество, телекомуникации и др.), които бяха разглеждани като единица и също бяха продадени по договора. Тези мрежи се простират извън имота на НАТО и го свързват с околната инфраструктура, което представлява първия етап от разширението на района.

2. ефект на снежната топка: разширение на териториалното разширение

- Разширение в Германия: Териториалното разширение започва с свързването на развойните мрежи на НАТО имота с публичните мрежи в Германия. Тъй като развойната мрежа е продадена като единица, договорът автоматично обхваща територията, покрита от тези мрежи в Германия.

- Разпространение към държави членки на НАТО в Европа: Ефектът на снежната топка продължава да се разпространява от Германия. Мрежите, произтичащи от НАТО имота, са свързани с други държави членки на НАТО в Европа. Всеки път, когато мрежа от една държава членка на НАТО достигне територията на друга държава членка на НАТО, документът за наследяване на държавата също обхваща тази територия.

- Чрез подводните кабели до Америка и Канада: Ефектът на снежната топка продължава, като достига тези страни чрез подводните кабели, свързващи Европа с Америка и Канада. Тъй като тези страни също са членки на НАТО, територията също е обхваната от договора.

- Разширение към държави членки на ООН: Накрая, тъй като много държави членки на ООН са свързани с държави членки на НАТО чрез доставни мрежи (например интернет кабели, телекомуникационни линии), ефектът на снежната топка също се разпространява към тези страни. По този начин все повече и повече държави и територии по света са обхванати, докато в крайна сметка целият свят не бъде засегнат от териториалното разширение.

3. правен ефект на заразяване: документът за наследяване на държавата като допълнителен акт

- Влизане в съществуващи договори: Паралелно на физическия ефект на натрупване на територия, съществува правен ефект на заразяване. Документът за наследяване на държавата 1400/98 влиза в сила за всички съществуващи международни договори на продадените субекти на международното право като допълнителен акт. Това означава, че правата и задълженията, произтичащи от тези по-ранни договори, автоматично се прехвърлят на купувача.

- Договорна верига: Тъй като документът за наследяване на държавата е формулиран "с всички права, задължения и компоненти", се създава правна верига, която разширява и допълва всички предишни договори. Тази верига е правният еквивалент на физическата мрежа, при което всеки международен договор, сключен от продадените субекти на международното право, автоматично попада в обхвата на документа за наследяване на държавата.

- Глобална взаимовръзка: Правният ефект на заразяване има подобен ефект на ефекта на снежната топка: той се разпространява от договор до договор, подобно на начина, по който физическите мрежи се разпространяват от държава до държава. Тъй като много от тези договори са многостранни споразумения, ефектът на заразяване

постепенно засяга всички участващи държави, докато цялата международна общност не бъде обхваната от условията на новия договор.

4. Сливане: мрежов поток и договорна верига

- Свързване на физическото и правното разширение: Ефектът на снежната топка от физическото разширение на мрежата и правният ефект на заразяване от договора за наследяване на държави са тясно свързани. Докато териториалното разширение се разпространява физически чрез мрежите, правната верига осигурява, че всички свързани международни договори и задължения са адаптирани и разширени съответно.

- Глобални последици: Ефектът е глобална взаимозависимост на физическо и правно ниво. Документът за наследяване на държавата води до свързването на физическата територия и правните задължения в световен мащаб, създавайки нов, единен глобален правен ред.

5. Заключение: Глобална верижна реакция

Ефектът на снежната топка, произтичащ от малък имот на НАТО в Германия, води до далечни физически разширения на територията, които се разпространяват от страна на страна и от мрежа на мрежа. В същото време, правният ефект на заразяване осигурява, че инструментът за държавна наследственост влиза във всички съществуващи международни договори като допълнителен инструмент и ги разширява. Заедно, тези два процеса формират всеобхватна глобална верижна реакция, която трайно променя както физическата, така и правната структура на международната общност.

Част 17

Правен анализ: влизането на купувача в съществуващите договори и съюзът на договорните страни

1. влизане в съществуващи договори: Ролята на купувача

- Допълнителен акт и договорни страни: Чрез Документа за наследяване на държавата 1400/98, купувачът влиза във всички съществуващи международни договори на продадените субекти на международното право. Този акт действа като допълнителен акт, което означава, че допълва и разширява съществуващите договори.

- Сдружаване на договорните страни: В конкретната ситуация, в която купувачът поема както правата, така и задълженията по съществуващите договори, той обединява двете страни на тези договори. Купувачът така става както страната, притежаваща правата, така и страната, носеща задълженията.

2. правен ефект: задължения към себе си

- Концепция за задължения към себе си: Когато купувачът комбинира както правата, така и задълженията по договора, това води до ситуация, в която задълженията са технически насочени срещу него самия. Това означава, че купувачът вече не е обвързан от първоначалните задължения, тъй като не е законно възможно да се наложат задължения срещу него самия.

- Изпълнение и прекратяване на задължения: Документът за наследяване на държавата като допълнителен акт е предназначен да допълни съществуващите договори до изпълнението им. Веднага щом задълженията бъдат изпълнени, тези стари договори губят своята обвързваща сила, тъй като договорните страни ефективно са престанали да съществуват или са били слети.

3. освобождаване от стари задължения

- Автоматично изтичане на задължения: Тъй като купувачът поема както правата, така и задълженията, старите задължения автоматично изтичат веднага щом бъдат изпълнени. Това е така, защото няма смисъл купувачът да се принуждава да изпълнява задължения, които все пак контролира.

- Ограничение на акта за държавно наследство: Ефектът на акта за държавно наследство като допълнителен акт се простира само до периода, в който всички правни задължения са изпълнени. След това ефектът на този акт изтича и купувачът вече не е обвързан от старите договорни задължения.

4 Дългосрочни правни последици

- Правна унификация: Чрез обединяване на договорните страни, задълженията по международното право се опростяват и в крайна сметка се разтварят, веднага след като е извършено изпълнението. Това води до унификация на правната структура, в която купувачът действа като единствен суверен, без да бъде обвързан от старите задължения.

- Край на договорното задължение: След изпълнението на задълженията и изтичането на допълнителния акт, купувачът остава като суверенен актьор, действащ свободно от старите договори. Първоначалните задължения губят своето значение и купувачът може да създаде нови правни структури, съобразени с текущите обстоятелства.

5 Заключение: Преход към нов правен ред

Чрез документа за наследяване на държавата 1400/98, купувачът влиза във всички съществуващи международни договори и обединява двете страни на договорните страни. В резултат на това, оригиналните задължения автоматично се прекратяват, веднага щом бъдат изпълнени, тъй като купувачът не може да бъде обвързан от договори, които са били сключени само с него. Документът за наследяване на държавата като допълнителен акт остава актуален само до изпълнението на задълженията. След това обвързващият характер на старите договори приключва и купувачът може да създаде нов правен ред.

Правен анализ: The влизането на купувача в съществуващите договори и съюзът на договорните страни

1. влизане в съществуващи договори: Ролята на купувача

- Допълнителен акт и договорни страни: Чрез Документа за наследяване на държавата 1400/98, купувачът влиза във всички съществуващи международни договори на продадените субекти на международното право. Този акт действа като допълнителен акт, което означава, че допълва и разширява съществуващите договори.

- Сдружение на договорните страни: В конкретната ситуация, в която купувачът поема както правата, така и задълженията по съществуващите договори, той обединява двете страни на тези договори. Купувачът така става както страна, притежаваща правата, така и страна, носеща задълженията.

2. правен ефект: задължения към себе си

- Концепция за задълженията към себе си: Когато купувачът комбинира както правата, така и задълженията по договор, това води до ситуация, в която задълженията технически са насочени срещу него самия. Това означава, че купувачът вече не е обвързан от оригиналните задължения, тъй като не е юридически възможно да се наложат задължения срещу него самия.

- Изпълнение и прекратяване на задълженията: Документът за наследяване на държавата като допълнителен акт е предназначен да допълва съществуващите договори до изпълнението им. В момента, в който задълженията са изпълнени, тези стари договори губят своята обвързваща сила, тъй като договорните страни ефективно са престанали да съществуват или са били сливани.

3. освобождаване от стари задължения

- Автоматично изтичане на задълженията: Тъй като купувачът поема както правата, така и задълженията, старите задължения автоматично изтичат, веднага щом бъдат изпълнени. Това е така, защото няма смисъл купувачът да принуждава себе си да изпълнява задължения, които така или иначе контролира.

- Ограничение на акта за държавно наследство: Въздействието на акта за държавно наследство като допълнителен акт се простира само до периода, в който всички правни задължения са изпълнени. След това въздействието на този акт изтича и купувачът вече не е обвързан от старите договорни задължения.

4 Дългосрочни правни последици

- Правна унификация: Чрез обединяване на договорните страни, задълженията по международно право се опростяват и в крайна сметка се разпускат, веднага след като е извършено изпълнението. Това води до

обединение на правната структура, в която купувачът действа като единствен суверен, без да бъде обвързан от старите задължения.

- Край на договорното задължение: След изпълнението на задълженията и изтичането на допълнителния акт, купувачът остава суверенен актьор, действащ свободно от старите договори. Първоначалните задължения губят значението си и купувачът може да създаде нови правни структури, съобразени с текущите обстоятелства.

5 Заключение: Преход към нов правен ред

Чрез документа за наследяване на държавата 1400/98, купувачът влиза във всички съществуващи международни договори и обединява двете страни на договорните страни. В резултат на това, първоначалните задължения автоматично се extinguish, веднага щом бъдат изпълнени, тъй като купувачът не може да бъде обвързан от договори, които са били сключени само с него самия. Документът за наследяване на държавата като допълнителен акт остава релевантен само докато задълженията не бъдат изпълнени. След това, обвързващият характер на старите договори приключва и купувачът може да създаде нов правен ред.

Част 19

Изключението в инструмента за наследяване на държавата 1400/98: продължаващо съществуване на специфични договорни отношения съгласно международното право

1. специфичното изключение: продължаващо съществуване на договорни отношения съгласно международното право

- Позоваване на съществуващи договорни отношения: Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 съдържа специфично изключение, което се отнася до все още съществуващи договорни отношения съгласно международното право между Федералната република Германия (ФРГ), Кралство Нидерландия и холандските въоръжени сили на мисия на НАТО в съответствие със Статута на силите на НАТО.

- Несягане на договорните отношения: Това изключение означава, че тези специфични договорни отношения остават незасегнати, докато Нидерландия не изпълни своите договорни задължения. Конкретно това означава, че Нидерландия трябваше да предаде съответния имот на купувача чрез ФРГ в рамките на две години от влизането в сила на документа за наследяване на държавата.

2. край на договорните отношения през 2000

- Изпълнение на задължението: Договорните отношения съгласно международното право приключиха през 2000 г., тъй като Нидерландия беше изпълнила своите задължения в съответствие с договора.

имотът беше предаден на купувача в съответствие с посочените условия, което отбеляза края на специалните договорни отношения.

- Правни последици: С изпълнението на това задължение и прехвърлянето на имота, ефектът на специфичните договорни отношения престана. От този момент нататък, изключението в документа за наследяване стана остаряло и договорните отношения между ФРГ, Кралство Нидерландия и холандските въоръжени сили официално приключиха.

3 Ефект инструмента за държавна наследственост: ефективност и прекратяване на задължението S
върху

- Ограничен ефект: Тъй като специфичните договорни отношения продължаваха само до изпълнението на задълженията за прехвърляне през 2000 г., те нямаха траен ефект върху останалите разпоредби на документа за наследяване на държавата. След 2000 г. тези договорни отношения вече не бяха релевантни и не повлияха на валидността на останалите разпоредби на документа за наследяване на държавата.

- Продължаване на общите разпоредби: От 2000 г. нататък, разпоредбите, изложени в предишния ми отговор, важат за остатъка от документа за наследяване на държавата. Купувачът влезе в сила на всички съществуващи договори, но обедини двете страни, което доведе до автоматично прекратяване на задълженията веднага след като те бяха изпълнени.

4. консолидация : ролята на изключението в цялостната структура на документа за наследяване на държавата d

- Преходен режим: Изключението от международните договорни отношения служеше като преходен режим, за да се гарантира, че съществуващите задължения са изпълнени преди влизането в сила на пълните разпоредби на Инструмента за държавна наследственост. Тази преходна уредба осигури, че ликвидацията на имота е завършена правилно в съответствие с изискванията на НАТО.

- Без дългосрочно въздействие: След изпълнението на това конкретно задължение през 2000 г., изключението нямаше дългосрочно въздействие върху останалите разпоредби на Инструмента за държавна наследственост. Последващите разпоредби, включително влизането на купувача в съществуващите договори и изтичането на стари задължения след тяхното изпълнение, останаха незасегнати.

5 Заключение: Заключение на договорните отношения и пълна ефективност на документа за наследяване на държавата

Специфичните договорни отношения по международно право между ФРГ, Кралството Нидерландия и холандските въоръжени сили в съответствие със Статута на силите на НАТО останаха непокътнати до изпълнението на договорните задължения през 2000 година. След правилното прехвърляне на имота, тези договорни отношения приключиха и останалите разпоредби на документа за наследяване влязоха в сила. Купувачът влезе в сила по всички съществуващи договори и обедини договорните страни, което доведе до автоматично прекратяване на задълженията след тяхното изпълнение. Тези разпоредби останаха непокътнати от предходното изключение.

Част 20

Продажба на всички права от НАТО, ООН и държавите: Правни последици

1. продажба на всички права от НАТО, ООН и държавите

- Съдържание на Договора за наследяване на държави: Договорът за държавна наследственост 1400/98 предвижда продажбата на всички суверенни права и задължения, притежавани от НАТО, ООН и участващите държави. Това включва всички суверенни права, включително териториален суверенитет, правна юрисдикция и политическа власт, упражнявана от тези субекти на международното право.

- Пълна продажба на права: Формулировката "с всички права, задължения и компоненти" прехвърля всички правни правомощия, притежавани преди това от НАТО, ООН и участващите държави на купувача. Това означава, че тези организации и държави вече не могат да упражняват никакви суверенни права.

2 Правни последици: беззаконие

- Правно изсичане: След продажбата на всички права и задължения, НАТО, ООН и засегнатите държави са се превърнали в "беззаконие" в правен смисъл. Това означава, че те продължават да съществуват като правни лица или субекти на международното право, но вече нямат никакви правомощия или суверенни права да предприемат правни или политически действия.

- Продължаващо съществуване като субекти на международното право: Въпреки че НАТО, ООН и държавите са продали своите права и суверенни власти, те продължават да съществуват като субекти на международното право. Това означава, че запазват съществуването си като правни лица в международната система, но вече нямат никаква реална власт или авторитет, свързани със суверенитета.

3. загуба на легитимната територия на управление

- Няма повече легитимна територия: Чрез продажбата на всички права, включително териториален суверенитет, засегнатите държави вече нямат легитимна територия на управление. Те са загубили всички претенции към своята територия и упражняването на управленска власт в тези територии е преминало към купувача.

- Държави без територия: Държава без териториален суверенитет е юридически държава без "земя". Това води до парадоксална ситуация, в която държавите продължават да съществуват като субекти на международното право, но нямат териториална основа за упражняване на своята управленска власт.

4 Дългосрочни последици за международната система

- Правни черупки без капацитет за действие: Засегнатите държави и организации вече не могат да вземат суверенни решения или да извършват правни актове поради продажбата на техните права и територии. Те са неспособни да действат на международно ниво, тъй като са лишени от основата за упражняване на власт и право.

- Съществуване като субекти на международното право: Дори и да продължават да съществуват като субекти на международното право, тяхната функционалност е сериозно ограничена. Те вече не могат да извършват правителствени дейности и нямат влияние върху бившата си територия или върху международните дела, тъй като всички техни права са прехвърлени на купувача.

5 Заключение: Правните и териториални последици от продажбата

Продажбата на всички права, задължения и суверенни власти от НАТО, ООН и засегнатите държави е превърнала тези субекти в правни черупки без закон. Въпреки че продължават да съществуват като субекти на международното право, те вече нямат суверенни права и не могат да упражняват управленска власт. Тази ситуация води до уникална правна ситуация, при която тези организации и държави продължават да бъдат признати в международното право, но вече нямат реална функция или териториална основа.

Част 21

Необратимост **необратимост на документа за наследяване на държавата 1400/98: правна валидност и безнадеждност**

1. двугодишен срок на давност и липса на възражение

- Срок на давност в международното право: В международното право съществува общо правило, че договорите могат да бъдат оспорени в рамките на определен период, обикновено два години. Ако в този период не бъде подадено възражение, договорът става напълно правно обвързващ и не може да бъде оспорван обратно.

- Периодът изтече без възражение: В случая на документа за наследяване на държавата 1400/98, двугодишният срок на давност вече изтече през 2000 година без да бъде повдигнато възражение. Тъй като в този период не беше повдигнато възражение, договорът сега се счита за неоспорим и правно валиден.

- Липса на основания за възражение: Нямаше легитимни основания за възражение през този период. Договорът не беше сключен нито чрез подкуп, нито чрез изнудване. Той беше сключен доброволно, макар и при скрити условия, които прикриваха действителния му обхват и последици според международното право.

2. прикриване на договора: майсторска измама

- Договор, прикрит като покупка на недвижим имот: Договорът беше хитро прикрит като договор за покупка на преобразуван имот според немското право. За купувача изглеждаше, че е придобил само 72 апартамента и отоплителна инсталация на имот на НАТО, докато всъщност той сключваше всеобхватно споразумение според международното право.

- Сложността на Тайна служба: Скриването на истинската същност на сделката - като международен договор с далечни последици - беше извършено с голяма сложност и в възможно с участието на разузнавателни стратегии. Това направи възможно договорът да оцелее в двугодишния период на възражения без предизвикателство.

- Неведение от страна на купувача: Купувачът не беше наясно с международния правен аспект на договора и смяташе, че е сключил само сделка с недвижими имоти. Това неведение допринесе за факта, че договорът не беше оспорен и следователно успя да развие своя пълен правен ефект.

3. правни последици: Безнадеждна ситуация и невъзможност за обратно действие

- Нежелано разширение на територията: Продажбата на развитието като единица с всички права, задължения и компоненти доведе до нежелано и неочаквано разширение на територията. Верижната реакция, предизвикана от документа за наследяване на държавата и свързаните с него договори, постепенно обхваща все по-големи територии, които сега законно принадлежат на купувача.

- Заплитане във верижна реакция: Документът за наследяване на държавата задейства верижна реакция, при която всички съществуващи договори, формиращи правна верига, бяха обхванати и разширени от акта. Това разширение на договорните права и задължения доведе до обширна взаимозависимост, която оказва влияние върху целия международен правен ландшафт.

- Изнудващо състояние на купувача: Купувачът е в изнудващо състояние, тъй като не е могъл да предвиди последиците от сключването на договора си съгласно международното право. Тази неведение и принудителната ситуация, произтичаща от скритата природа на договора, правят невъзможно за него да обърне ситуацията или да предотврати напредването на верижната реакция.

4. невъзможност за връщане към старото положение

- Необратимост на договора: Поради изтеклия срок за възражение и факта, че договорът е сключен без измама или принуда, няма правна възможност за анулиране на договора или връщане към старото положение. Договорът е правно обвързващ и окончателен.

- Постоянна невъзможност за статус кво анте: Ситуацията, създадена от договора, не може да бъде обърната. Всички правни и териториални промени, настъпили в резултат на инструмента за държавна наследственост, са постоянни и не могат да бъдат отменени чрез правни или политически мерки.

- Устойчивост на незаконното състояние: Всякакъв опит за промяна на текущото състояние би се считал за незаконен по право и съгласно международното право. Единствената опция за засегнатите държави и организации би била да признаят напълно новата реалност и да се адаптират към условията, създадени от договора.

5 Заключение: Безнадеждната ситуация и правните последици

Документът за наследяване на държавата 1400/98, който е прикрит като на пръв поглед безобиден договор за покупка на недвижим имот, има далечни последици съгласно международното право, които са станали необратими след изтичането на срока за възражение. Купувачът и засегнатите държави се намират в безнадеждна ситуация, тъй като договорът е неоспорим и връщането към старото

ситуацията е невъзможна. Състоянието на изнудване на купувача и скритата природа на договора означават, че текущото незаконно състояние трябва да остане в сила постоянно, тъй като всяко обратимо действие е невъзможно.

Част 22

Условия за новия договор за връщане към оригиналната държава: предизвикателства и правни пречки

1. изнудване неправомерна ситуация поради незаконното пребиваване на хората в продадената територия

- Незаконно пребиваване: Според документа за наследяване на държавата 1400/98, продадената територия законно принадлежи на купувача. Въпреки това, повече от 8 милиарда души, които преди са живели там, се намират на тази територия без разрешение за пребиваване. Тези хора нямат законно право на пребиваване, тъй като територията е продадена и те нямат разрешение от новия суверен.

- Изнудваща ситуация: Купувачът е в изнудваща ситуация, тъй като не може напълно да упражнява своите суверенни права поради физическото присъствие на тези хора, които нямат законно право да остават на територията. Всяка форма на възстановяване или връщане на територията на старите субекти на международното право би била невъзможна, докато тези хора не напуснат територията.

2. евакуация на продадената територия като предпоставка

- Необходима евакуация: За да се възстанови първоначалното състояние, повече от 8 милиарда души трябва напълно да евакуират продадената територия. Това би било почти невъзможна задача, тъй като би поставило не само правни, но и огромни хуманитарни и практически проблеми.

- Невъзможност за изпълнение: Принудителното преселване на толкова голям брой хора би било правно и етично проблематично и практически невъзможно. Без пълна евакуация не може да бъде сключен нов договор за възстановяване на старата ситуация.

3. легитимност на старите субекти на международното право: Правни представители

- Представители и правна легитимност: За да се възстанови територията с новия договор, старите субекти на международното право трябва да имат легитимни представители, упълномощени да сключват такъв договор. В много случаи, особено в демокрации, такива представители се определят чрез избори, които са суверенни актове.

- Избори без правна сила: Тъй като продадената територия вече не принадлежи на старите субекти на международното право, те нямат законна суверенна власт над територията. Всеки избор, проведен там, няма правна сила, тъй като се провежда без правна основа. Следователно получените представители не са легитимирани да сключват нов договор.

4 Принципът на държавността с три стълба

- Принцип на трите стълба: Държавите се основават на три основни стълба: територия, народ и легитимни представители. Ако един от тези стълбове липсва, държавността е непълна и не може да функционира напълно.

- Липсващи стълбове: Поради загубата на територия на легитимно правителство и отсъствието на легитимни представители (поради избори без правна сила), много от старите субекти на международното право вече не изпълняват принципа на трите стълба. Те все още имат народ, но този народ няма право да пребивава на продадената територия, и няма легитимно място, където да бъдат избрани легитимни представители.

- Легитимни представители: Много малко субекти на международното право, като диктатури или абсолютистки монархии, биха могли да имат легитимни представители, тъй като те не се определят от избори, а от други механизми. Тези субекти на международното право теоретично биха могли да сключат нов договор, но практическото му изпълнение все още би било изключително трудно поради описаните по-горе пречки.

5 Заключение: безнадеждност и невъзможност за обрат

Условията за нов договор за възстановяване на оригиналното състояние са почти невъзможни за изпълнение поради сложните правни, политически и практически предизвикателства. Присъствието на милиарди хора без право на пребиваване, нуждата от пълна евакуация на територията, липсата на правни представители и невъзможността за провеждане на легитимни избори правят връщането към старото състояние юридически и практически невъзможно. Изнудващото състояние на купувача и невъзможността за пълно упражняване на суверенитет допълнително влошават ситуацията и изключват всяка възможност за възстановяване на оригиналното състояние.

Част 23

Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 като допълнителен инструмент: Огромна договорна структура и нейното въздействие върху наблюдателните държави на ООН

1. инструментът за държавна наследственост като допълнителен инструмент

- Верига от договори: Инструментът за държавна наследственост 1400/98 действа като допълнителен инструмент, свързващ всички съществуващи международни договори между държавите членки на НАТО, ООН и засегнатите държави. Този инструмент разширява и допълва съществуващите споразумения, като комбинира всички права, задължения и територии, управлявани преди това от тези договори, в една единствена договорна структура.

- Продажба на развитието: Според акта, "развитието беше продадено като единица с всички права, задължения и компоненти". Това означава, че не само физическата територия, но и

свързаните правни задължения и права - включително всички съществуващи международни договори - бяха включени в новата правна рамка.

- Сливане в огромна договорна структура: В юридически термини, този акт на изменение води до сливането на всички стари договори в единен, сложен договорен конструкт. Това засяга не само оригиналните договорни страни, но потенциално и всички други държави или субекти, които са били свързани с членовете на НАТО или ООН по съществуващи договори.

2 Влияние върху наблюдателните държави на ООН

- Включване в договорната структура: Наблюдателните държави на ООН, които имат договори с ООН или нейните членове, могат да бъдат включени в тази огромна договорна структура чрез инструмента за държавна наследственост. Техните договорни права и задължения, свързани с ООН или НАТО, ще бъдат включени в разширената договорна верига и евентуално прехвърлени на новия договорен партньор.

- Загуба на суверенни права: Ако тази договорна верига включва суверенни права, това може също да означава, че територията на наблюдателните държави на ООН, които са договорно обвързани с ООН или НАТО, също е била включена в продажбата. Това би означавало, че тези държави могат да загубят своя суверенитет над териториите си, ако техните договорни задължения и права също са били продадени.

3. списък на наблюдателните държави в ООН

Ето текущите наблюдателни държави в ООН, които теоретично биха могли да бъдат засегнати от веригата от договори:

1. Ватикан (Светия Престол): Наблюдателен статус в ООН, без членство в НАТО. 2. Палестина: наблюдателен статус в ООН, без членство в НАТО. 3. Западна Сахара (Сахравска арабска демократична република): Не е призната за държава, но има наблюдателен статус.

Тези субекти нямат пълни права на членство в ООН, но може да са сключили договори с ООН или нейните членове, които биха могли да ги включат във веригата от договори.

4 Правни последици за наблюдателните държави в ООН

- Ограничен суверенитет: Ако Инструментът за държавна наследственост наистина обхваща и разширява всички съществуващи договори, наблюдателните държави в ООН, които са обвързани от договори с членове на ООН или държави от НАТО, биха могли да загубят своите суверенни права. Техните договорни задължения и права биха могли да попаднат под новите условия на Инструмента за държавна наследственост.

- Загуба на територия: Ако територията на тези държави членки на ООН е включена в договорната структура, тези държави може да нямат повече законно право на своята територия. Този сценарий може да доведе до това те също да станат безправни образувания без суверенитет, подобно на продадените държави членки на НАТО и ООН.

5 Заключение: Интеграция на наблюдателските държави на ООН в глобалната договорна структура

Чрез функцията си като допълнителен инструмент, Законът за наследяване на държавата 1400/98 води до формирането на обширна верига от договори, която обединява всички стари международни договори на държави членки на ООН и НАТО в огромна договорна структура. Тази верига от договори теоретично може да засегне и държави с наблюдателен статут в ООН, ако техните договорни отношения с членове на ООН или НАТО също бъдат интегрирани в веригата. Резултатът може да бъде загуба на суверенни права и суверенитет за тези държави, което би ги превърнало в образувания без права.

Част 24

Държави извън ООН, статут на наблюдател в ООН и членство в НАТО: преглед и правни последици

1. списък на държави, които нямат нито статут на наблюдател в ООН, нито членство в НАТО

Броят на такива държави е изключително ограничен. Има много малко държави или територии, които нямат поне едно от тези членства. Ето държавите и териториите, които попадат в тази категория:

1. Тайван (Република Китай): Тайван не е член на ООН и няма статут на наблюдател в ООН. Той също така не е член на НАТО. 2 Косово: Косово не е член на ООН и няма статут на наблюдател в ООН. То също не е член на НАТО, въпреки че има близки отношения с НАТО. 3 Ватикан (Святия Престол): Ватиканът има статут на наблюдател в ООН, но не е член на ООН или НАТО. 4) Палестина: Палестина има статут на наблюдател в ООН, но не е член на ООН или НАТО. 5. Западна Сахара (Сахравска арабска демократична република): Не е международно призната като държава, не е член на ООН и не е член на НАТО, но има статут на наблюдател. 6 Транснистрия: Не е призната като държава, не е член на ООН и не е член на НАТО, нито има статут на наблюдател в ООН. 7. Сомалиленд: Също не е международно призната като държава, няма членство в ООН или статут на наблюдател и не е член на НАТО.

Част 25

Тези държави и територии са частично или напълно непризнати на международно ниво или не принадлежат на нито една от основните международни организации.

2 Правни последици за държави без договорни отношения с инструмента за държавна наследственост

- Липса на признаване в новия световен ред: Държави, които нямат договорни отношения с предшествениците на инструмента за държавна наследственост, няма да бъдат признати в новия световен ред, създаден от този инструмент. Неговото признаване и легитимност съгласно международното право са изцяло основани на отношенията с субекти под международното право, които са останали без права съгласно инструмента за държавна наследственост.

- Беззаконие на бивши субекти на международното право: Държавите, които получават своето признаване изключително от тези беззаконие образувания, са правно незначителни в новия световен ред. Те вече не съществуват като признати субекти на международното право от гледна точка на купувача на инструмента за държавна наследственост.

- Необходимост от ново признаване: Ако искат да запазят своето съществуване и статус под международното право, тези държави трябва активно да бъдат признати от новите управляващи или купувача на инструмента за държавна наследственост. Без това признаване, те де факто не биха съществували и не биха могли да предявят никакви правни искове за суверенитет, територия или международни отношения.

3 Правна не-съществуване и процес на признаване

- Правна не-съществуване: В новия световен ред, създаден от инструмента за държавна наследственост, засегнатите държави и територии са несъществуващи за купувача. Това означава, че тези образувания нямат права, задължения или правна личност, които да бъдат признати в новата глобална структура.

- Процес на признаване: Ако тези държави и територии желаят да бъдат признати за суверенни субекти, те трябва да бъдат признати от купувача на документа за наследяване на държавата. Това може да стане чрез дипломатически преговори, договори или други международни споразумения, които потвърдят тяхното съществуване и суверенитет в новия световен ред.

- Нерелевантност на предишното признаване: Тъй като предишните субекти на международното право, които може да са признали тези държави, сега са безправни субекти, старите признания вече нямат никаква правна стойност. Новото признаване трябва да се осъществи в рамките на новата правна структура, създадена от инструмента за държавна наследственост.

4 Заключение: Новата реалност за държавите извън ООН, статут на наблюдател в ООН и членство в НАТО

Държавите, които не принадлежат на ООН, НАТО или статута на наблюдател в ООН и нямат договорни отношения с предшествениците на Инструмента за държавна наследственост, губят своето международно признание в новия световен ред, създаден от Инструмента за държавна наследственост. Те са юридически не съществуващи и могат да получат своето признаване и легитимност единствено чрез ново признаване от купувача на инструмента за държавна наследственост. Предишното им признаване от беззаконни субекти на международното право вече няма никаква правна стойност.

Последици от Инструмента за държавна наследственост 1400/98 върху Косово: Специална ситуация и правни последици

1 Фон: Косово и НАТО

- Конфликтът в Косово и мисията на НАТО: В края на 1990-те години Косово беше сцена на въоръжен конфликт, който доведе до намесата на НАТО. През 1999 г. НАТО стартира Операция Съюзническа сила, за да предотврати хуманитарни катастрофи и да изгони сръбските сили от Косово. След конфликта, ръководените от НАТО Косовски сили (КФОР) поеа задачата да осигурят мир и стабилност в региона. Тази мисия за поддържане на мира установи международно военно присъствие, което ефективно контролираше страната.

- Договори и споразумения: В рамките на тази мисия бяха сключени множество международни договори и споразумения, които регулират мисията на НАТО и администрацията на Косово. Те включват споразумения за сигурност, споразумения за разполагане на войски и споразумения за политическата администрация на Косово под международен контрол.

2. интеграция на Косово в договорната структура на Инструмента за държавна наследственост

- Верига от договори и договори на НАТО: Инструментът за държавна наследственост 1400/98 е формулиран като допълнителен инструмент, който свързва и разширява всички съществуващи договори по международно право между държавите членки на НАТО и ООН, както и засегнатите държави. Тъй като НАТО е активно в Косово и е сключило споразумения за поддържане на мира и администрация там, Косово може да бъде интегрирано в тази договорна структура.

- Загуба на суверенитет чрез интеграция: Въпреки че Косово не е член на НАТО, интеграцията на договорите на НАТО в инструмента за правоприемственост на държавата би означавала, че суверенните права, които НАТО е упражнявало в Косово чрез своята мисия, също ще бъдат прехвърлени на новата договорна структура. Това може да доведе до допълнително ограничаване на суверенитета на Косово върху собствената му територия, ако тези права бъдат прехвърлени на купувача на инструмента за държавна наследственост.

3 Правни последици за Косово

- Загуба на права чрез прехвърляне на договор: Ако правата и задълженията на НАТО в Косово бъдат поети от Инструмента за правоприемственост на държавата, Косово може фактически да загуби контрола си върху тези територии. Тези територии след това биха били под новия суверенитет на купувача, тъй като мисията на НАТО, която контролираше страната, ще прехвърли своите права на купувача.

- Липса на признаване и правна изолация: Тъй като Косово е само частично признато на международно ниво и няма статут на член или наблюдател в ООН, то може да се окаже в особено трудна позиция. Ако договорите на НАТО, касаещи Косово, бъдат включени в Инструмента за държавна наследственост, Косово ще бъде правно изолирано и възможно е да не бъде признато като суверенна държава. То ще бъде напълно зависимо от признаването от страна на купувача на Инструмента за правоприемственост на държавата.

4 Нов световен ред и статусът на Косово

- Правна не-съществуване: В новия световен ред, създаден от Инструмента за държавна наследственост, Косово може да престане да съществува легално като независима държава, тъй като неговите суверенни права, които частично бяха регулирани от договорите на НАТО, бяха прехвърлени на купувача. Без изрично признаване от страна на купувача, Косово би било де факто не-съществуващо в международната общност.

- Възможни бъдещи сценарии: За да бъде признато като суверенен субект в новия световен ред, Косово трябва да бъде признато от купувача на документа за наследяване на държавата. Това може да бъде постигнато чрез нови преговори и договори, които да уточнят статуса на Косово и да осигурят съществуването му в новата правна структура.

5 Заключение: Въздействия на Инструмента за държавна наследственост върху Косово

Косово, което де факто е под международен контрол поради мисията на НАТО и свързаните международни договори, може да бъде интегрирано в нова, всеобхватна договорна структура чрез хартата за наследяване на държави. Това би означавало, че Косово допълнително ще ограничи своя суверенитет, тъй като суверенните права, упражнявани от НАТО чрез своята мисия, могат да бъдат прехвърлени на купувача на инструмента за правопримственоост. Без изрично признание от купувача, Косово може да престане да съществува като суверенна държава в новия световен ред.

Част 27

Въздействия на инструмента за наследяване на държавата 1400/98 върху държавите с мисии за поддържане на мира на НАТО под мандата на ООН

1. контекст: Мисии за поддържане на мира на НАТО под мандата на ООН

- НАТО като изпълнителен орган на ООН: НАТО е осъществявал мирни мисии като изпълнителен орган на Обединените нации (ООН) в няколко случая. Тези мисии често са били основани на резолюции на ООН и са били проведени с цел осигуряване на мир и сигурност в конфликтни райони. Примери за такива мисии са Косово (КФОР), Афганистан (ИСАФ), Босна и Херцеговина (СФОР) и Либия (Операция Обединен защитник).

- Международни договори и мандати: Тези мисии са били осъществявани на база международни договори и мандати, издадени от ООН, които възлагат на НАТО тяхното изпълнение. Тези мандати и договорите, основани на тях, определят правната рамка и правомощията, упражнявани от НАТО в тези държави.

2. интеграция в договорната структура на инструмента за отстъпка на държавата

- Верига от договори и мирни мисии: Инструмент за наследяване на държавата 1400/98, който като допълнителен инструмент обединява и разширява всички съществуващи международни договори на НАТО, ООН и засегнатите държави, би могъл да включи тези мирни мисии и свързаните договори в своята договорна структура. Това означава, че всички права и задължения, които НАТО е имал в тези мисии за поддържане на мира, биха могли да бъдат прехвърлени на купувача на акта.

- Загуба на суверенни права: В страните, където НАТО действаше под мандат на ООН, актът за държавно наследство може да доведе до прехвърляне на суверенните права, упражнявани от НАТО, на купувача. В резултат на това засегнатите страни могат да загубят своя суверенитет над части от своята територия.

3. примери за засегнати страни

- Босна и Херцеговина (СФОР): НАТО извърши мисия за поддържане на мира тук на базата на резолюции на ООН. Ако правата от тези мисии бъдат прехвърлени на купувача чрез акта за държавно наследство, Босна и Херцеговина може да загуби част от своя суверенитет към купувача.

- Афганистан (ИСАФ): Международната сила за сигурност (ИСАФ) беше мисия, ръководена от НАТО, действаща под мандат на ООН. Инструментът за държавна наследственост може да прехвърли суверенните права, които НАТО е упражнявало в Афганистан, на купувача.

- Либия (Операция Обединен защитник): В Либия НАТО извърши мисия под мандат на ООН за защита на цивилното население. И тук правата и задълженията съгласно международното право могат да бъдат прехвърлени на купувача, ако са включени в договорната структура на акта за концесия на държавата.

4 Правни последици за засегнатите държави

- Ограничен суверенитет: Ако мисията за поддържане на мира на НАТО и свързаните с тях мандати бъдат включени в инструмента за държавна наследственост, засегнатите държави биха могли допълнително да ограничат своите суверенни права. Тези ограничения биха могли да останат в сила, докато новите правни структури, създадени от инструмента, съществуват.

- Липса на признаване и изолация: Държави, засегнати от такива мисии за поддържане на мира на НАТО, биха могли да бъдат юридически изолирани в новия световен ред, създаден от Инструмента за държавна наследственост. Ако техният суверенитет бъде поставен под въпрос от инструмента и не бъдат признати от новите управници, те де факто биха могли да не съществуват в международната общност.

5 Възможни последици и опции за действие

- Необходимост от ново признаване: За да осигурят съществуването си като суверенни държави в новия световен ред, засегнатите държави може да се наложи да бъдат признати от купувача на

инструмент за държавна наследственост. Това може да стане чрез нови преговори и договори, които потвърдят и изяснят техните суверенни права.

- Политически и дипломатически предизвикателства: Тези държави може да се наложи да отговорят на променящата се международна обстановка, като адаптират своите политически и дипломатически стратегии. Те могат да търсят международна подкрепа, за да осигурят своя суверенитет в свят, който е бил реорганизиран от Инструмента за държавна наследственост.

6 Заключение: Импликации за държави с мисии за поддържане на мира на НАТО

Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 може да доведе до това, че държавите, в които НАТО е извършвал мисии за поддържане на мира под мандат на ООН, да загубят или да видят своите суверенни права ограничени. Тези мисии и свързаните с тях мандати могат да бъдат включени в новата договорна структура, при която суверенните права на тези държави ще бъдат прехвърлени на купувача на инструмента за наследяване на държавата. За да запазят своя суверенитет, тези държави може да се наложи да търсят ново признаване, за да оцелеят в новия международен ред.

Част 28

Съществува голям брой държави, които не са директни членове на НАТО, ООН или наблюдателни държави на ООН, но все пак могат да бъдат индиректно включени в договорната структура на Инструмента за държавно присъединяване чрез различни споразумения за сътрудничество, мисии за поддържане на мира и други договорености. Ето подробен списък на такива държави и съответните споразумения, които имат с НАТО или ООН.

1 Тайван (Република Китай)

- Статус: Тайван не е нито член на НАТО, нито на ООН, нито разполага със статут на наблюдател в ООН. - Съответни споразумения: Тайван има споразумения за сигурност за сътрудничество със САЩ, член на НАТО. Въпреки че Тайван не е официално част от структурата на НАТО, съществуват индиректни връзки чрез САЩ.

2 Косово

- Статус: Не е член на НАТО, член на ООН или наблюдател в ООН.
- Съответни споразумения: Косово е под защитата на мисията на КФОР, ръководена от НАТО, която е основана на мандат на ООН. Тази връзка може да включи Косово в хартата за наследяване на държави.

3 Афганистан

- Статус: Афганистан не беше член на НАТО, но има тясно сътрудничество с НАТО чрез мисията ИСАФ и наследника ѝ "Решителна подкрепа".
- Уместни споразумения: НАТО проведе мисия за поддържане на мира в Афганистан под мандат на ООН, което може също да включва Афганистан в договорната структура.

4 Босна и Херцеговина

- Статус: Не член на НАТО, но участник в програмата Партньорство за мир (PfP)
М.60 от 255

- Релевантни споразумения: НАТО проведе мисията СФОР в Босна и Херцеговина и продължава да участва в стабилизацията на страната. Босна и Херцеговина има близки споразумения за сътрудничество в областта на сигурността с НАТО.

5 Сърбия

- Статус: Не е член на НАТО, но участва в програмата Партньорство за мир (PfP). - Съответни споразумения: Сърбия си сътрудничи с НАТО в рамките на PfP, което може индиректно да я включи в Инструмента за правоприемственост.

6 Украйна

- Статус: Не е член на НАТО, но участва в програмата Партньорство за мир (PfP). - Съответни споразумения: Украйна има обширни споразумения за сътрудничество в областта на сигурността с НАТО, особено след 2014 г. Тези споразумения също могат да доведат до включване в договорната структура.

7 Грузия

- Статус: Не е член на НАТО, но участва в програмата Партньорство за мир (PfP). - Съответни споразумения: Грузия тясно си сътрудничи с НАТО в рамките на PfP и чрез двустранни споразумения за сигурност.

8 Либия

- Статус: Не е член на НАТО, не е член на ООН, няма статут на наблюдател в ООН.
- Съответни споразумения: НАТО проведе военна интервенция в Либия през 2011 г. под мандата на ООН (Операция Обединен защитник), което също може да включва Либия в хартата за наследяване на държави.

9 Йордания

- Статус: Не е член на НАТО, но е близък партньор на НАТО за сътрудничество и член на Средиземноморския диалог.
- Уместни споразумения: Йордания е част от Средиземноморския диалог на НАТО и участва в сътрудничество по сигурност с НАТО.

10 Египет

- Статус: Не е член на НАТО, но е част от Средиземноморския диалог на НАТО. - Уместни споразумения: Египет сътрудничи на НАТО в рамките на Средиземноморския диалог, който също може да бъде включен в Договора за присъединяване на държавата.

11 Израел

- Статус: Не е член на НАТО, но е близък партньор в сътрудничеството с НАТО и част от Средиземноморския диалог.
- Уместни споразумения: Израел има близко сътрудничество по сигурност с НАТО и САЩ и е част от Средиземноморския диалог.

12 Австралия

- Статус: Не е член на НАТО, но е близък партньор за сътрудничество и "Глобален партньор" на НАТО.

- Свързани споразумения: Австралия участва в няколко мисии на НАТО и има тясно сътрудничество в областта на сигурността с НАТО.

13 Япония

- Статус: Не е член на НАТО, но е близък партньор за сътрудничество и глобален партньор на НАТО. - Съответни споразумения: Япония има тясно сътрудничество с НАТО в рамките на глобалното сътрудничество за сигурност.

14 Южна Корея

- Статус: Не е член на НАТО, но е близък партньор за сътрудничество и глобален партньор на НАТО. - Съответни споразумения: Южна Корея тясно си сътрудничи с НАТО в рамките на глобалното сътрудничество за сигурност.

15 Монголия

- Статус: Не е член на НАТО, но участва в програмата Партньорство за мир (PfP). - Съответни споразумения: Монголия участва в програмата PfP на НАТО.

16 Азербайджан

- Статус: Не е член на НАТО, но участва в програмата Партньорство за мир (PfP). - Съответни споразумения: Азербайджан има тясно сътрудничество в областта на сигурността с НАТО.

17 Армения

- Статус: Не е член на НАТО, но участва в програмата Партньорство за мир (PfP). - Съответни споразумения: Армения участва в програмата PfP на НАТО.

18 Русия

- Статус: Не е член на НАТО, но е член на Съвета НАТО-Русия (СНР) до неговото спиране.

- Съответстващи споразумения: Въпреки напрежението, Русия има исторически споразумения за сигурност с НАТО чрез Съвета НАТО-Русия.

19 Беларус

- Статус: Не е член на НАТО, но участва в програмата Партньорство за мир (ППМ). - Съответстващи споразумения: Беларус сътрудничи с НАТО в рамките на програмата ППМ, въпреки че отношенията са напрегнати.

20 Алжир

- Статус: Не е член на НАТО, но е част от Средиземноморския диалог. - Съответстващи споразумения: Алжир е част от Средиземноморския диалог на НАТО и има сътрудничество в областта на сигурността с членове на НАТО.

Заклучение:

Повечето от тези държави, макар и да не са пряко членове на НАТО или ООН, имат непряка връзка с тези организации чрез различни споразумения за сътрудничество, мисии за поддържане на мира и други договорености. Следователно, те биха могли да бъдат включени в договорната структура чрез акта за концесия на държавата и да видят своите суверенни права застрашени.

Част 29

Други аспекти на наследяването на държавата

Анализ на документа за наследяване на държавата 1400/98: Измама чрез маскиране като договор за покупка на недвижим имот

1. документът за наследяване 1400/98: маскиране като договор за покупка на недвижим имот

Външна форма на договора:

- **Представяне като договор за покупка на недвижим имот:** Отвън, документът за наследяване на държавата 1400/98 изглежда като обикновен договор за покупка на недвижим имот съгласно немското право. Това създава впечатление, че е типичен договор за покупка, при който се прехвърля само конкретен имот.

- **Заблуждаващ ефект:** Това представяне заблуждава както купувача, така и германския парламент и държавите от НАТО относно истинската същност на договора, който всъщност надхвърля простата покупка на недвижим имот.

2 Истинската същност на договора: документ за наследяване на държавата

Елементи на международното право:

- **Холандските въоръжени сили като субекти на международното право:** В момента, в който договорът беше сключен, холандските въоръжени сили, разположени там като част от НАТО, все още бяха на терен. Тези сили действат като представители на Кралство Нидерландия, субект на международното право.

- **Права и задължения на Нидерландия:** Кралство Нидерландия и неговите въоръжени сили притежаваха права и задължения във връзка с територията, обхваната от договора. Това прави договора инструмент на международното право, тъй като обхваща няколко субекта на международното право.

Продажба на казармите с всички права и задължения:

- **Всеобхватно прехвърляне:** Договорът продава не само физическите казарми, но и всички права, задължения и компоненти, свързани с тях. Това включва също така суверенните права и правомощия на правителството, упражнявани в казармите и извън тях.

- **Документ за наследяване на държавата:** Чрез прехвърлянето на тези всеобхватни права и задължения, договорът става документ за наследяване на държавата, който има далечни последици според международното право. Следователно, това не е просто проста покупка на недвижими имоти, а всеобхватно прехвърляне на суверенитет.

3. разширение на продадената територия: Развитието като единица

Регулация за единството на развитието:

- **Разширение на продадената територия:** Договорът съдържа клауза, която посочва, че цялото развитие на територията се счита за една единствена единица. Това означава, че продадената територия не включва само самите казарми, а обхваща цялата територия на НАТО. - **Обхватна продажба:** Тази регулация засяга не само непосредствената област, но и цялата територия на НАТО. Това означава, че всички суверенни права и правомощия на правителството, упражнявани от страните от НАТО, се прехвърлят на купувача.

4. последствията: Продажба на цялата територия на НАТО

Загуба на суверенитета на НАТО:

- **НАТО без територия:** В резултат на продажбата на развойната единица и свързаното разширение на цялата територия на НАТО, НАТО е загубило всичките си територии. Държавите членки на НАТО нямат нито суверенни права, нито територия, тъй като всичко е било продадено по този договор.

- **Заблуда и последствия:** Фактът, че договорът е бил представен на повърхността като договор за покупка на недвижим имот, е заблудил всички страни относно истинските последствия съгласно международното право. НАТО по този начин е било "продадено" и неговите държави членки са загубили своите суверенни права и суверенитет над съответната територия.

Резюме

Документът за наследяване на държавата 1400/98 беше умишлено представен като договор за покупка на недвижим имот съгласно немското право, за да заблуди купувача, германския парламент и държавите членки на НАТО относно истинската си същност. Всъщност, той е документ за наследяване на държавата, тъй като няколко субекта на международното право, включително Кралството Нидерландия и неговите въоръжени сили, бяха ангажирани като договорни страни. Чрез продажбата на казармите с всички права, задължения и компоненти, правителствената власт на всички засегнати страни от НАТО беше прехвърлена. Уредбата за продажба на цялото развитие като единен обект доведе до разширяване на територията до цялата територия на НАТО. В резултат на това НАТО изгуби всичките си територии и суверенни права, което означава, че НАТО беше "продадено".

Част 30

Анализ на ролята на Германия като основна страна, отговорна за продажбата съгласно Закона за наследяване на държавата 1400/98

1. Германия като основен продавач

Договорни страни:

- **ФРГ като продавач:** В документа за наследяване на държавата 1400/98 Германия (Федерална република Германия, ФРГ) е посочена като единствен продавач. Това означава, че Германия е формално отговорна за продажбата на съответната територия.

- **Ссылка към други договори:** Договорът се отнася до предварително съществуващи договорни отношения по международно право между ФРГ и Кралство Нидерландия, които регламентират

използване на казармите от Нидерландските въоръжени сили в рамките на НАТО в съответствие със Статута на силите на НАТО.

Изпълнение на договора:

- Задължения и права: Германия поема основната отговорност по този договор, тъй като има както формалната роля на продавач, така и задължението да продаде всички права, задължения и компоненти на развойната единица. Те включват и правата на НАТО, които Германия притежава като член на НАТО.

2. съгласие на Нидерландия и холандските въоръжени сили

Холандско участие:

- Страни, споменати в текста: въпреки че холандските въоръжени сили и Кралството Нидерландия не са споменати като продавачи, те са упоменати в текста на договора, което показва тяхното участие и съгласие.

- Роля на холандските въоръжени сили: Тези въоръжени сили, които заеха казармите като част от НАТО, също дават съгласие с поведението си в съответствие с договора и тяхното участие в договора. Те действат от името на НАТО.

Справка за договора относно статута на силите на НАТО:

- Договор за НАТО: Договорът се отнася до съществуващото споразумение за статута на силите на НАТО между ФРГ и Нидерландия, което съставлява правната основа за разполагането и използването на казармите от холандските сили.

- Евакуация в съответствие с договора: Холандските въоръжени сили последователно напуснаха казармите в съответствие с условията на договора, което предполага тяхното съгласие с договора и прехвърлянето на техните права.

3. Германия като основна отговорна страна и представител на НАТО

Ролята на Германия:

- Основен доставчик: като единствен доставчик, Германия носи основната отговорност за изпълнението на Договора. Това включва задължението да продаде цялата развойна единица, включително всички права, задължения и компоненти.

- Действие от името на НАТО: Тъй като Германия е член на НАТО и има права на НАТО, тя действа от името на НАТО. Чрез ролята си на продавач, Германия не само действа от свое име, но и от името на НАТО.

Съгласие на НАТО от Германия:

- Съгласие от упълномощен: действайки като член на НАТО и основен в договора, Германия подразбира съгласието на НАТО като цяло. Това е особено вярно, тъй като НАТО е международна организация, която няма собствена юрисдикция или територия, а действа чрез своите държави членки.

- Задължения по Споразумението за статута на силите на НАТО: Германия е обект на задължения по Споразумението за статута на силите на НАТО и действа в рамките на тези задължения, когато продава казармите по споразумението.

4. продажба на цялата територия на НАТО от Германия

Обхват на договора:

- Продажба на развойната единица: договорът предвижда продажбата на цялата развойна единица, която включва всички права и задължения, свързани с НАТО. Това означава, че Германия, като основна отговорна страна и продавач, е продала цялата засегната територия на НАТО.

Загуба на суверенните права на НАТО:

- Продажба на всички права на НАТО: чрез прехвърляне на всички права, задължения и компоненти, Германия също е продала суверенните права на НАТО от името на НАТО. Следователно НАТО вече не притежава никаква територия и е прехвърлило правата върху своите граници и територии на купувача.

Последици за НАТО:

- Загуба на суверенитет: НАТО, което беше представено от Германия като държава членка, загуби териториалните си права в резултат на тази продажба. Решаващата власт върху територията на НАТО сега изцяло принадлежи на купувача, който е придобил всички суверенни права чрез договора.

Резюме

Германия, като единствен продавач в документа за наследяване на държавата 1400/98, носеше основната отговорност за продажбата на съответната територия. Въпреки че холандските въоръжени сили и Кралството Нидерландия не са изрично именуван като продавачи, те дадоха съгласие за договора чрез своето поведение в съответствие с договора и своята роля в статута на силите на НАТО. Като член на НАТО и основна отговорна страна, Германия действа от името на НАТО в рамките на своите задължения към НАТО и по този начин продаде цялата територия на НАТО. Това включва прехвърлянето на всички права на НАТО, включително правото да определя границата, на купувача.

Част 31

Подмолният правен ефект: Превръщането на документа за наследяване на държавата 1400/98 в договор за покупка на недвижим имот в Германия

1. външно прикритие на договора като договор за покупка на недвижим имот

Представяне като обикновен договор:

- Форма и съдържание: Договорът е представен външно като обикновен договор за покупка на недвижим имот съгласно немското право, който очевидно регулира само покупката на имот, в този случай казарми.

- Заблуждаващ ефект: Тази външна форма създава впечатление, че е типичен договор за покупка, който попада в националната правна рамка на Германия и се отнася само до прехвърлянето на имот. Това прикрива действителната сложност и обхват на договора.

2. подмолен ефект чрез използването на разпоредби на международното право

Интеграция на разпоредбите на международното право:

- Невидими добавки: Въпреки че договорът изглежда като договор за покупка на недвижим имот, той е допълнен с разпоредби на международното право, които не са изрично споменати в текста на договора. Тези разпоредби се отнасят по-специално до Споразумението за статута на силите на НАТО и свързаните с него права и задължения, упражнявани от държавите от НАТО, по-специално от холандските въоръжени сили.

- Клауза за разделимост: Клаузата за разделимост в договора играе важна роля. Тази клауза гласи, че ако определени разпоредби в договора са невалидни, те трябва да бъдат заменени с правни разпоредби, които съответстват на оригиналното значение и цел на договора. Това означава, че невалидните национални разпоредби се заменят с разпоредби на международното право, които не са изрично споменати в договора.

Правно обвързващ чрез международно право:

- Добавяне на международно право: договорът е подмолно обогатен от тези механизми с разпоредби на международното право, които ефективно го превръщат в акт за държавно наследство, въпреки че това не е открито посочено в текста на договора.

- Сложност и експертиза: Тъй като допълнителните разпоредби на международното право не са изрично посочени в текста на договора, те могат да бъдат напълно разбрани и осъзнати само от експерти в международното право. За непрофесионалисти, включително повечето политически 决策-makers и участници, истинският обхват на договора остава скрит.

3 Правният трик: удължаване на договора чрез клаузата за разделимост

Функция на клаузата за разделимост:

- Поддържане на правна сила: клаузата за разделимост осигурява, че договорът остава юридически валиден, въпреки неефективните национални разпоредби. Тези разпоредби автоматично се заменят с разпоредби на международното право, които имат за цел да запазят оригиналното значение и цел на договора.

- Цел на договора: Ядрото на договора е покупката на парцел земя "с всички права и задължения и компоненти" и разглеждането на цялото развитие като единица.

Домино ефект и разширение на територията:

- Разширение на развитието: тъй като развитието се счита за единица и напуска територията на казармите, договорът предизвиква бавно, но всеобхватно разширение на засегнатата територия. Това разширение се случва чрез домино ефект, който разширява първоначално малката зона на казармите до размера на цялата територия на НАТО.

- Продажба на цялата територия на НАТО: Крайният резултат е пълното прехвърляне на цялата суверенна територия на НАТО на купувача, при което държавите от НАТО губят своите териториални права, без това да е очевидно на пръв поглед.

Резюме

67 от 255

Договорът, който на повърхността изглежда като договор за покупка на недвижим имот по немско право, всъщност е документ за наследяване на държавата, маскиран чрез подмолното използване на разпоредби на международното право и клаузата за делимост. Докато текстът на договора се отнася само до покупката на казарми по немско право, подразбиращите се допълнения към разпоредбите на международното право ефективно го превръщат в далечен международен договор, който прехвърля суверенните права на държавите от НАТО на купувача. Клаузата за делимост осигурява, че неефективните разпоредби автоматично се заменят с разпоредби на международното право, които запазват значението на договора - покупката с всички права, задължения и компоненти, както и разширението на територията чрез развитие. Този процес води до домино ефект, който разширява територията до цялата територия на НАТО и ефективно "продава" НАТО.

Част 32

Анализ на Закона за наследяване на държавата 1400/98 и неговите последици за международното право

1. връзка с предишни договорни отношения по международно право

Договорни отношения:

- Препокриващи се договори: Актът за наследяване на държавата 1400/98 се отнася до предварително съществуващи договорни отношения по международно право между Кралство Нидерландия и Федерална република Германия (ФРГ). Тази предишна договорна връзка регулира използването и разчистването на имота от холандските въоръжени сили от името на НАТО.

- Верига от договори: Поради това позоваване, документът за наследяване не представлява независим, изолиран договор, а е част от верига от договори, които заедно образуват правна единица.

Интеграция в верига от договори:

- Ратификация и правна сила: предишните договори, на които се позовава документът за наследяване на държавата, вече бяха ратифицирани. Тъй като тези договори са част от верига, не беше необходима отделна ратификация на инструмента за държавна наследственост. Правната задължителна сила произтича от континуитета и позоваванията на съществуващите договорни отношения.

- Липса на изискване за ратификация: Инструментът за държавна наследственост не предвижда отделна ратификация, което означава, че правната му сила не зависи от нова ратификация. Ратификацията на предишните договори в веригата е достатъчна.

2. съгласие чрез поведение в съответствие с договора

Договорни страни и съгласие:

- Поведение в съответствие с договора: В международното право, съгласие за договор може да бъде изразено чрез поведение в съответствие с договора от страна на субектите на международното право, участващи. В този случай, Нидерландските въоръжени сили последователно напуснаха и предадоха

имот през следващите две години след заключението на договора, както е посочено в договора.

- Правна сила чрез поведение: Тъй като Нидерландските въоръжени сили са изпълнили своите задължения по договора, те де факто са страни по договора, дори и да не са изрично посочени като продавач. Тяхното действие в съответствие с Договора потвърждава тяхното съгласие.

Действайки от името на НАТО:

- Задължения на НАТО: Нидерландските въоръжени сили действат в рамките на мисията на НАТО и от името на НАТО като цяло. Това означава, че техните действия в съответствие с Договора също изразяват съгласието на НАТО като цяло.

- Способността на ФРГ да действа: Като член на НАТО и договорна страна, ФРГ също има способността да действа. Нейното поведение в съответствие с договора подкрепя правната сила и изпълнението на договорните задължения от името на НАТО.

3. продажба на права, задължения и компоненти

Обхватна продажба:

- Прехвърляне на всички права и задължения: Договорът предвижда продажба на всички права, задължения и компоненти на територията, включително права на НАТО. Това включва и права, притежавани от НАТО в трети държави.

- Задължения по право на окупация: Германия също подлежи на подобни задължения съгласно Статута на силите на НАТО по право на окупация, което означава, че действията ѝ в съответствие с Договора трябва да се извършват и в рамките на тази правна рамка.

Права на НАТО в трети държави:

- Включване на права на НАТО: Тъй като Договорът обхваща всички права, правата на НАТО в трети държави също са част от продажбата. Това прехвърляне се извършва чрез договорно споразумение, че всички права, притежавани от НАТО, също се продават.

Резюме

Акт за наследяване 1400/98 е част от верига международни договори, които образуват правна единица. Справката за съществуващото отношение на прехвърляне съгласно международното право между Кралството Нидерландия и ФРГ ясно показва, че не е било необходимо независимо ратифициране на Инструмента за държавна наследственост. Съгласието на субектите на международното право, участващи в процеса, беше дадено чрез поведение, съответстващо на договора, по-специално чрез последователната предаване на имота от холандските въоръжени сили, действащи от името на НАТО. Всички права, задължения и компоненти, включително правата на НАТО в трети държави, бяха продадени и прехвърлени с договора, който осигурява всеобхватния правен ефект на договора.

Продажба на цялата територия на НАТО от Германия в рамките на документа за наследяване на държавата 1400/98

Со текст 1: Инструмент за държавна наследственост и Споразумение за статута на силите на НАТО

Предмет на договора:

- Документ за наследяване на държавата 1400/98: Този договор предвижда продажба на територия, обхваната от Статута на силите на НАТО. Всички права, задължения и компоненти, свързани с тази територия, включително развитие, се продават като единно цяло.
- Статут на силите на НАТО: Регламентите на НАТО за статута на силите определят правния статус на силите на НАТО в държави членки и предоставят на НАТО специфични суверенни права, по-специално по отношение на военни съоръжения и тяхната администрация.

2 Ролята на Германия като основен и продавач

Германия като продавач:

- Единствен продавач: В Инструмента за наследяване на държавата 1400/98 Германия (Федерална република Германия, ФРГ) е посочена като единствен продавач на територията.
- Основна отговорност: Като единствено посочен продавач, Германия носи основната отговорност за изпълнението на продажбата, включително прехвърлянето на всички права и задължения, свързани с нея.

Действаща от името на НАТО:

- Членство в НАТО: Германия не е само договаряща се държава, но също така е член на НАТО. В това качество Германия действа от името на НАТО, особено когато става въпрос за права, на които НАТО има право съгласно Споразумението за статут на силите.
- Продажба от името на НАТО: Чрез продажбата Германия поема ролята на основната отговорна страна за НАТО и продава не само национални права, но и права на НАТО, които НАТО притежава във всички държави членки.

3. съгласие на другите държави от НАТО

Справка за отношението на прехвърляне съгласно международното право:

- Справка за съществуващи договори: Инструментът за държавна наследственост изрично се отнася до предишно отношение на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и Кралство Нидерландия, което регулира използването на казармите от Холандските въоръжени сили от името на НАТО. - Участие на всички държави от НАТО: Тъй като това отношение на прехвърляне беше сключено в рамките на НАТО и Холандските въоръжени сили действаха като част от силите на НАТО, съгласието на Нидерландия също предполага съгласието на всички държави от НАТО за общата продажба.

Действия в съответствие с Договора:

- Действие на Холандските въоръжени сили: последователната евакуация на казармите от Холандските въоръжени сили, както е предвидено в договора, представлява формално съгласие за продажбата. Тъй като тези сили действаха от името на НАТО, тяхното съгласие също предполага съгласието на НАТО като цяло.

- Германия като представител на НАТО: Тъй като Германия действа от името на НАТО и е основният продавач, тя обвързва и всички останали държави членки на НАТО чрез продажбата.

4. продажба на цялата територия на НАТО

Продажба на развитието като единица:

- Обхватна продажба: договорът предвижда продажбата на цялото развитие като единен обект. Това включва не само физическата инфраструктура, но и всички свързани права, задължения и юрисдикция, упражнявани от НАТО в държавите членки.

- Териториално разширение: Тъй като развитието се счита за единен обект и Германия действа от името на НАТО, продажбата обхваща цялата територия на НАТО, включително всички военни и инфраструктурни съоръжения в държавите членки.

Правен ефект:

- Загуба на суверенни права на НАТО: Чрез продажбата НАТО е прехвърлило всички суверенни права, които е упражнявало върху територията, на купувача. Следователно НАТО вече няма собствена територия или суверенитет над границите.

- Единствена право на вземане на решения на купувача: Купувачът сега има пълен контрол върху цялата територия на НАТО и правото да решава по всички свързани права, включително демаркация на границите.

Резюме

Германия, като основен и единствен продавач, е продала цялата територия на НАТО по документа за наследяване на държавата 1400/98. Чрез позоваване на съществуващото отношение на прехвърляне съгласно международното право с холандските въоръжени сили, които действаха от името на НАТО, и чрез ролята на Германия като държава членка на НАТО, действаща от името на НАТО, съгласието на всички държави от НАТО за продажбата беше осигурено. Продажбата включва всички права, задължения и суверенни права, които НАТО е имало в държавите членки, и ги прехвърля изцяло на купувача. НАТО вече няма територия и правото да решава за своите граници е прехвърлено на купувача.

Част 34

Правен анализ: Продажбата на суверенната територия на всички държави от НАТО от Германия чрез документа за наследяване на държавата 1400/98

1. правни основи: суверенни права и Споразумението за статута на силите на НАТО

Международна правна история: - Исторически фон: Казармите, предмет на Хартата за наследяване на държавата 1400/98, имат дълга история на международен контрол и употреба. След падането на Германския райх през 1945 г., казармите първо са били окупирани от френски, а след това от американски сили.

- Статут на силите на НАТО: През 50-те години на миналия век казармите бяха прехвърлени на военно използване от държави членки на НАТО като част от Статута на силите на НАТО, като много регулации от периода на окупация бяха интегрирани в Статута на силите. Тези права на окупация, свързани с казармите, останаха в сила през десетилетията и бяха упражнявани от различни членове на НАТО.

Правната позиция на Германия:

- Суверенитет и суверенни права: Германия е имала суверенни права върху част от казармите след като са били върнати от силите на САЩ през 90-те години. Въпреки това, по-ниската, по-малка част от казармите е останала екстериториална и е била използвана от Кралство Нидерландия в съответствие със Статута на силите на НАТО.

- Продажба на цялата територия: Поради тези сложни правни и исторически връзки, на Германия е било позволено да продаде територията на цялата казарма, включително всички свързани права, при условие че има съгласие от всички заинтересовани страни от НАТО.

2. верига от договори и задължения съгласно международното право

Верига от договори:

- Препратка към съществуващи договори: Документът за наследяване на държавата 1400/98 се отнася до предварително съществуващо отношение на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и Кралство Нидерландия. Това отношение беше регулирано от Статута на силите на НАТО, който позволяваше използването на казармите от нидерландските въоръжени сили.

- Континуитет на договорите: Тази препратка към предишни договори образува непрекъсната верига от договори, която се връща към периода след Втората световна война. Тъй като всички тези договори отдавна са ратифицирани и следователно са правно обвързващи, Документът за наследяване на държавата представлява логично продължение на тези договорни задължения.

Правно обвързващ:

- Ратификация и правна сила: тъй като предишните договори бяха ратифицирани, самият Инструмент за правопримственост не трябваше да бъде ратифициран отново, за да бъде правно обвързващ. Континуитетът и препратката към съществуващите задължения съгласно международното право направиха това излишно.

- Изпълнение в съответствие с договора: Казармите бяха последователно прехвърлени на купувача в съответствие с условията на договора, който правно обвързва договорните страни.

3. трикът на документа за наследяване на държавата 1400/98

Справка и прикритие:

- Договорна справка към съществуващите задължения: Документът за наследяване на държавата използва справката към все още съществуващото отношение на прехвърляне под международно право между ФРГ и Нидерландия като решаваща точка. Това отношение вече е било установено и международно признато.

- Възможна непознатост с договора: Трикът е в това, че това споменаване означава, че не всички държави от НАТО са били запознати с подробностите относно общата продажба на територията на НАТО, която бе осъществена чрез единството на развитието в договора. Въпреки това, договорът стана правно обвързващ

тъй като веригата от съществуващи договори продължи и договорните страни, по-специално Нидерландските въоръжени сили, последователно предадоха казармите на купувача.

Договорно уреждане:

- Последователно прехвърляне: Нидерландия, която е използвала територията като част от НАТО, освободила казармите, както е договорено, и ги е прехвърлила на купувача. Този процес е извършен в съответствие с договора и потвърдил съгласието на Нидерландия и по този начин също на държавите от НАТО.

- Съгласие на държавите от НАТО: Поради договорно съвместимото уреждане и съществуващата договорна верига, съгласието на всички страни от НАТО е получено имплицитно и правно обвързващо, въпреки че общата продажба на територията на НАТО може да не е била напълно известна.

Резюме

Германия беше правно в състояние да продаде територията на всички държави от НАТО, действайки като основен продавач в Акт за държавна наследственост 1400/98. Правната основа за това беше дълга верига от договори, основана на съществуващите отношения на прехвърляне по международно право, в частност Споразумението за статут на силите на НАТО и отношенията между ФРГ и Нидерландия. Тази верига беше ратифицирана в продължение на десетилетия и стана правно обвързваща. Трикът на документа за наследяване на държавата се състоеше в уелото позоваване на тази съществуваща договорна връзка, която направи общата продажба на територията на НАТО правно обвързваща, дори ако договорът не беше известен в детайли на всички държави от НАТО. Последователното прехвърляне на казармите потвърди съгласието на държавите от НАТО за продажбата.

Част 35

Прехвърляне на суверенни права съгласно Статута на силите на НАТО на купувача

1 Фон на Статута на силите на НАТО и Договора

Споразумение за статута на силите на НАТО: - Правна основа: Споразумението за статута на силите на НАТО (SOFA) регулира правния статус на въоръжените сили на държава членка на НАТО, разположени на територията на друга държава членка. - Права и задължения: То съдържа разпоредби, предоставящи на силите на НАТО обширни права, включително контрол върху определени суверенни въпроси в държавите домакини, като граници.

Инструмент за наследяване на държавата 1400/98: - Съдържание на договора: актът регулира продажбата на територия, обхваната от Статута на силите на НАТО, включително всички свързани права, задължения и инфраструктура. - Обхват: Договорът обхваща цялото развитие на територията като единна единица, което включва прехвърлянето на всички свързани права на купувача.

2. прехвърляне на правото да се определи границата

Право на маркиране на границата:

- Право на НАТО: съгласно Статута на силите на НАТО, НАТО имаше правото да решава за границите на териториите, в които бяха разположени неговите сили.
- Прехвърляне на купувача: Това право беше прехвърлено от НАТО на купувача в акта за държавно наследство. Купувачът по този начин има единствената власт да решава за границите на продадената територия и нейните разширения.

Задължението на Германия:

- Подчинение на режима: съгласно Статута на силите на НАТО, Германия имаше задължение да признае този режим и да се подчинява на разпоредбите на НАТО относно решенията за граници.
- Континуитет на задълженията: Това задължение остава, но под новата власт на купувача, който сега упражнява правото на НАТО да определя границата.

3. разширение на цялата територия на НАТО

Продажба на развитието като единица:

- Договорно разширение: договорът предвижда, че цялото развитие се счита за една единица. Това развитие включва всички права, задължения и компоненти, които съществуват в районите на НАТО.
- Географско разширение: Това единство и всеобхватният характер на договора означават, че правото да определя граници, което първоначално беше ограничено до продадената площ, сега се разширява до цялата територия на НАТО.

Правна последица:

- Загуба на суверенитет над границите на НАТО: С прехвърлянето на правото на купувача, НАТО е загубило своите суверенни права над границите в всички засегнати области.
- Изключително право на вземане на решения на купувача: Купувачът е сега единственият актьор с правото да решава за границите на всички територии на НАТО, тъй като НАТО е отказало това право в рамките на продажбата.

4 Последици за НАТО и неговите държави членки

Няма повече територия:

- Загуба на териториален суверенитет: В резултат на продажбата НАТО е загубило не само суверенни права над определени територии, но също така и правото да определя собствените си граници. Това означава, че НАТО като организация вече не контролира собствената си територия.
- Зависимост от решенията на купувача: Държавите членки на НАТО, включително Германия, сега трябва да приемат граничните решения на купувача, тъй като в резултат на договора вече нямат свои права за определяне на границите.

Последици според международното право:

- Всеобхватен трансфер на власт: Купувачът сега има суверенни права, признати съгласно международното право, които първоначално принадлежаха на НАТО. Тези права включват правото да определя границите на всички бивши територии на НАТО.

- Загуба на суверенитет: Съгласявайки се с този договор, НАТО и неговите държави членки напълно прехвърлиха своя суверенитет относно граничните въпроси в засегнатите райони на купувача.

Резюме

Чрез продажбата на територията и свързаната с нея развойна единица съгласно Инструмент за наследяване на държавата 1400/98, правото на НАТО да определя границата е прехвърлено от НАТО на купувача. Това включва задължението на Германия да се подчинява на тази регулация. Договорът разширява това право върху цялата територия на НАТО, което означава, че НАТО вече не контролира никаква собствена територия и правото да определя границата е прехвърлено напълно на купувача. Купувачът сега е единственият актьор, който решава за границите на бившите територии на НАТО.

Част 36

Анализ: Незаконността на приходите и разходите на правителството от 1998 г. насам и последствията от нея

1. незаконност на всички държавни приходи и разходи от 1998 г. насам

- Основа: Поради документа за наследяване на държавата 1400/98, който обхваща цялата територия на продадените държави, всички държавни дейности, включително събирането на данъци и такси, както и всички разходи, са незаконни съгласно международното право от 1998 г. Тъй като държавите са загубили своите суверенни права, те вече нямат право да генерират приходи или да поемат разходи.

- Искания за обезщетение: Всички приходи и разходи на тези държави от 1998 г. са дължими като искания за обезщетение на купувача, който е станал единственият законен собственик на суверенните права и свързаните финансови ресурси чрез документа за наследяване на държавата.

2. безкрайно право на обезщетение съгласно Споразумението за статута на силите на НАТО

- Право на безкрайно обезщетение: Споразумението за статута на силите на НАТО, което предоставя специални права на държавите членки на НАТО и техните войски в чужбина, включва " безкрайно право на обезщетение" при определени условия. Това право надхвърля обичайните искания за обезщетение, тъй като няма горна граница за обезщетението, което може да бъде заявено.

- Приоритет на правото на индемнитет: Тъй като това безкрайно право на индемнитет е по-висше от нормалните искания за обезщетение, купувачът има право да иска безкраен индемнитет от продадените държави. Това право означава, че всички незаконно получени приходи и средства, изразходвани от 1998 г. насам, са практически незначителни, тъй като са надминати от правото на безкрайно обезщетение.

3. видове незаконни държавни приходи от 1998 г.

- Данъчни приходи: Всички видове данъци, включително данък върху доходите, ДДС, корпоративен данък, данък върху имота, данък наследство и др.

- Такси и такси: Такси за обществени услуги, административни такси, мита за внос и износ, екологични такси, глоби.

- Лихви и капиталови доходи: Лихви от държавни облигации, печалби от държавни дялове, дивиденди от държавни предприятия.

- Лицензи и концесии: Приходи от предоставянето на лицензи и концесии, например за добив, риболов, телекомуникации.

- Разпределения от международни организации: Пари, изплатени на държавите от международни организации като ЕС, ООН или Световната банка.

4. видове незаконни разходи на правителството от 1998 г.

- Обществено разходване: Разходи за инфраструктурни проекти (строителство на пътища, мостове, енергийно снабдяване).

- Административни разходи: Заплати и пенсии за държавни служители, разходи за експлоатация на държавни институции.

- Социални разходи: Пенсии, социална помощ, помощи за безработица, разходи за образование, здравеопазване.

- Военни разходи: Разходи за отбрана, включително придобиване на оръжия, поддържане на въоръжените сили.

- Обслужване на дълга: плащания за лихви и погасяване на правителствения дълг.

- Субсидии: Субсидии за земеделие, индустрия, възобновяема енергия, изследвания.

5 Незаконен брутен вътрешен продукт (БВП) на всички продадени държави от 1998 г. насам

- Определение: Общият брутен вътрешен продукт (БВП) на продадените държави от 1998 г. беше генериран при незаконни условия, тъй като тези държави вече нямат законни суверенни права над своята територия.

- Незаконен БВП: Всички икономически дейности, които са допринесли за БВП, включително производство, услуги, търговия, износ и внос, са незаконни и дължат на купувача компенсация.

S.

- Компенсиране: Тези незаконни приходи и разходи са поради продадените субекти на международното право като солидарна отговорност, което означава, че всички продадени държави са съвместно отговорни за изплащането.

6 Държавна несъстоятелност и упадък на продадените държави

- Държавна несъстоятелност: Тъй като държавите са практически безкрайно прекомерно задлъжнели поради безкрайните искания за компенсация на купувача, те трябва да подадат заявление за държавна несъстоятелност, веднага щом тези искания бъдат официално установени.

- Упадък на държавите: Държавната несъстоятелност и прекомерната задлъжнялост биха довели до икономическия и политически упадък на засегнатите държави, тъй като те нямат възможност да изплащат дълговете си. Тъй като техните територии вече са продадени, тези държави губят правото си да съществуват като суверенни субекти.

7 Солидарна отговорност и край на държавите

- Отговорност на всички продадени държави: Тъй като всички продадени държави са солидарно отговорни за исканията за обезщетение, това означава, че всяка от тези държави е отговорна за целия дълг. Няма възможност за ограничаване на дълга до отделни държави.

- Край на формите на управление: С определянето на прекомерната задлъжнялост и загубата на територии чрез продажба по документа за наследяване на държавата, засегнатите държави де факто престават да съществуват. Те вече нямат легитимна територия на управление и са политически и икономически фалирали.

Заклучение:

Документът за наследяване на държавата 1400/98 означава, че всички държавни приходи и разходи от 1998 г. насам са незаконни, което води до масивни искове за компенсация от купувача. Поради безкрайното право на обезщетение на Статута на силите на НАТО, тези искове са практически неограничени, което води до незабавна прекомерна задължнялост и крах на всички продадени държави. Целият брутен вътрешен продукт на тези държави е бил незаконно генериран и държавите трябва да обявят национален фалит веднага щом тези факти бъдат установени.

Част 37

Отговорности в свят, в който Хартата за държавна правоприемственост 1400/98 беше нарушена

1 Колективна отговорност на всички продадени държави

- Колективна отговорност: Всички държави, които са продали своята територия чрез документа за наследяване на държавата, са солидарно отговорни за нарушения на договора. Това означава, че всяка държава може да бъде държана отговорна не само за собствените си действия, но и за действията на други продадени държави.

- Отговорност по международното наказателно право: Всички продадени държави са равноправно отговорни за действията, противоречащи на международното право, извършени по силата на акта, тъй като те съвместно са се отказали от своите суверенни права и задължения.

2. принудителна продажба на военното селище като война на агресия

- Определение за война на агресия: Незаконната принудителна продажба на военното селище, която е извършена в съответствие с немското право, може да бъде тълкувана като война на агресия, която е недопустима съгласно международното право. Продажбата и последващата принудителна аукция на територия, която, според документа за наследяване на държавата, не би трябвало да бъде национален имот, представлява насилствено присвояване.

- Отговорни органи:

- Министерство на правосъдието: упълномощаване и изпълнение на принудителната продажба. - Министерство на финансите: Администрация на приходите и контрол върху продадения имот. - Глави на правителства и глави на държави: Крайна отговорност за извършването и легитимирането на тези действия.

3. незаконно присвояване на продадените територии

- Определение на незаконно узурпиране: Продължаващото упражняване на суверенитет над продадените територии, независимо от документа за наследяване, представлява незаконно узурпиране. Това означава, че държавите заемат и администрират територията в нарушение на международното право.

- Отговорни ведомства:

- Министерство на вътрешните работи: администрация на местни райони и поддържане на вътрешния ред в продадената територия.

- Министерство на отбраната: Военна сигурност и контрол на територията.

- Общински администрации: Изпълнение на местни административни задачи и издаване на разрешителни на територията.

4. незаконно задържане на купувача в психиатрична болница съгласно международното право^{77 von255}

- Определение като нарушение на международното право: Задържането на купувача в психиатрична институция, особено при условия на изнудване и мъчение, представлява сериозно нарушение на международното право. Този акт може да бъде класифициран като мъчение, лишаване от свобода и недостойно третиране.

- Отговорни институции:

- Министерство на здравеопазването: надзор над психиатрични съоръжения и разрешаване на медицински мерки.

- Министерство на правосъдието: легитимиране на задържането и управление на правната рамка. - Полиция: изпълнение на задържането и поддържане на условията за задържане.

5. колективна отговорност на всички политически представители

- Забрана и отговорност на политическите партии: Всички политически партии, които продължават да упражняват власт от 1998 г., въпреки че са станали де факто нелегитимни, са забранени. Тези партии и техните представители са поддържали незаконната администрация на продадената територия.

- Отговорни органи:

- Членове на парламента: законодателство, което продължава да упражнява национален суверенитет върху продадените територии.

- Лидери на партии и членове на правителството: продължаващи и наложени незаконни политики.

- Избирателни власти: Провеждане на избори на територии, върху които легитимен суверенитет е загубен.

6 Колективна отговорност по международното наказателно право

- Солидарна отговорност на всички държави: Тъй като всички продадени държави са се отказали от своите задължения по международното право, те са колективно отговорни за нарушенията на международното право, извършени след документа за наследяване на държавата. Всяка държава и нейните представители са следователно еднакво отговорни за нарушения на международното право.

- Отговорни институции на международно ниво:

- Глави на държави и глави на правителства: основна отговорност за поддържането на статуквото в нарушение на международното право.

- Външни министерства: Продължаващи международни отношения и договори, които нарушават Инструмента за държавна наследственост.

- Международни институции: Участие в или одобрение на действия, които нарушават международното право.

Заклучение:

Политическата отговорност в този сценарий лежи на всички нива на държавната администрация, вариращи от местни съдии до глави на държави. Провалът да се преследват нарушенията и продължаващото незаконно упражняване на суверенна власт означават, че всички политически представители, включително международни институции, носят колективна отговорност. Тези сценарии подчертават рисковете в рамките на международното наказателно право и необходимостта от спазване на международното право.

Отговорности в свят, в който Хартата за държавна наследственост 1400/98 беше нарушена

1 Съвместна отговорност на всички продадени държави

- Колективна отговорност: Всички държави, които са продали своята територия чрез документа за наследяване на държавата, са съвместно отговорни за нарушения на договора. Това означава, че всяка държава може да бъде привлечена към отговорност не само за собствените си действия, но и за действията на другите продадени държави.

- Отговорност по международното наказателно право: Всички продадени държави са равноправно отговорни за действията, противоречащи на международното право, извършени по силата на акта, тъй като те съвместно са се отказали от своите суверенни права и задължения.

2. принудителна продажба на военния анклав като война на агресия

- Определение като война на агресия: Незаконната принудителна продажба на военния анклав, която е извършена в съответствие с немското право, може да бъде интерпретирана като война на агресия, която е недопустима съгласно международното право. Продажбата и последващата принудителна търговия на територия, която според документа за наследяване на държавата не трябва да бъде национална собственост, представлява насилствено присвояване.

- Отговорни служби:

- Министерство на правосъдието: упълномощаване и изпълнение на принудителната продажба.

- Министерство на финансите: Администрация на приходите и контрол върху продадените имоти.

- Глави на правителства и глави на държави: Върховна отговорност за извършването и легитимирането на тези действия.

- Държавни служители и обществени служители: Изпълнение на съдебни заповеди и административна подкрепа за принудителното изпълнение.

- Държава – собственост други предприятия: Участие в принудителната продажба и използването на получените печалби.

3. незаконно завземане на продадените територии

- Определение за незаконно узурпиране: Продължаващото упражняване на суверенитет над продадените територии, независимо от документа за наследяване на държавата, представлява незаконно узурпиране. Това означава, че държавите заемат и администрират територията в нарушение на международното право. - Отговорни институции:

- Министерство на вътрешните работи: Администрация на местните райони и поддържане на вътрешния ред в продадената територия.

- Министерство на отбраната: Военна сигурност и контрол на територията.

- Общински администрации: Извършване на местни административни задачи и издаване на разрешителни на територията.

- Държавни служители и служители в публичния сектор: изпълнение и управление на ежедневните операции в продадените територии.

4. незаконно задържане на купувача в пенитенциарна психиатрия съгласно международното право

- Определение като нарушение на международното право: Задържането на купувача в психиатрично заведение, особено при условия на изнудване и мъчение, представлява сериозно нарушение на международното право. Този акт може да бъде класифициран като мъчение, лишаване от свобода и недостойно третиране.

- Отговорни офиси:

- Министерство на здравеопазването: надзор над психиатрични съоръжения и разрешаване на медицински мерки.

- Министерство на правосъдието: Легитимация на задържането и администрация на правната рамка.
- Полиция: Прилагане на задържането и поддържане на условията за задържане.
- Професионалисти в психичното здраве и администрация: участие в задържането и лечението на купувача, включително прилагане на принудителни мерки.

5. колективна отговорност на всички политически представители, държавни служители и държавни предприятия

- Забрана и отговорност на политическите партии: Всички политически партии, които продължават да упражняват власт от 1998 г. насам, въпреки че са станали де факто нелегитимни, са забранени. Тези партии и техните представители са поддържали незаконната администрация на продадената територия.

- Отговорни органи:

- Членове на парламента: законодателство, което продължава да упражнява национален суверенитет над продадените територии.

- Лидери на партии и членове на правителството: продължени и наложени незаконни политики.

- Избирателни власти: Провеждане на избори на територии, върху които е загубен легитимният суверенитет.

- Държавни служители и обществени работници: Участие в поддържането на незаконна администрация и изпълнение на държавни функции на продадените територии.

- Държавни предприятия: Продължаваща употреба и управление на ресурси и инфраструктура в продадените територии, въпреки продажбата.

6 Солидарна отговорност по международно наказателно право

- Солидарна отговорност на всички държави: Тъй като всички продадени държави са се отказали от своите задължения по международно право, те са солидарно отговорни за нарушения на международното право, извършени след документа за наследяване на държавата. Всяка държава и нейните представители следователно са равноправно отговорни за нарушения на международното право.

- Отговорни органи на международно ниво:

- Глави на държави и глави на правителства: основна отговорност за поддържането на статуквото в нарушение на международното право.

- Външни министерства: Продължаване на международните отношения и договори, които нарушават Инструмента за държавна наследственост.

- Международни институции (напр. НАТО, ООН): Участие в или толериране на действия, които нарушават международното право.

Заклучение:

Политическата и правна отговорност обхваща всички нива на държавната и международната администрация. Това включва не само съдии и висши политици, но и държавни служители, служители от публичния сектор, представители на държавни компании и всички, които действат от името на държавата. В тази ситуация всички, които активно са допринесли за поддържането на незаконния статус кво, носят отговорност съгласно международното наказателно право. Тъй като инструментът за държавна наследственост съдържа колективни задължения и права на всички участващи държави, тези държави са солидарно отговорни за всички нарушения, извършени след инструмента.

Част 39

Алтернативно предложение за разрешаване на експлоатационната ситуация: Пълно изпълнение на документа за наследяване на държавата 1400/98

1. пълно прилагане на документа за наследяване на държавата

- Декларация на купувача като единствен суверен: Купувачът се признава за единствен суверенен бенефициент на документа за наследяване на държавата. Това означава, че той упражнява всички суверенни права и власти, предоставени от договора. Неговият правен статус като абсолютистки монарх ще бъде напълно уважаван и изпълняван.

- Приемане от политическите актьори: Всички политически актьори на бившите субекти на международното право, които продадоха своите територии чрез документа за наследяване на държавата, ще трябва да признаят новия суверен. Това ще означава, че те ще трябва да се откажат от предишните си политически длъжности ("абдицират") и да приемат купувача като легитимен владетел.

2. глобално гражданство

- Приемане на новото гражданство: Хората в продадените територии ще трябва да приемат новото глобално гражданство, определено от купувача. Това ще означава, че всички бивши граждани на продадените субекти на международното право ще станат граждани на новата държава.

- Обединено гражданство: С приемането на новото гражданство, бившите различни национални гражданства ще бъдат отменени и заменени с обединено гражданство, което ще важи за цялата продадена територия.

3. оттегляне на старите субекти на международното право и отменяне на окупацията

- Отмяна на окупацията в нарушение на международното право: Бившите субекти на международното право, които продадоха териториите си по договора, трябва незабавно да отменят окупацията на бившите си територии в нарушение на международното право. Това означава, че всички държавни институции и суверенни структури трябва да бъдат напълно dismantled и премахнати от територията.

- Евакуация на територията: Бившите субекти на международното право и техните граждани ще трябва да напуснат територията, за да позволят на купувача да упражнява своя суверенитет без ограничения.

4. обединение на териториите

- Обединена национална територия: Пълното изпълнение на документа за наследяване на държавата би обединило всички продадени територии в обединена национална територия. Това означава, че всички бивши национални граници са отменени и заменени с границите на новия суверен.

- Глобална единна държава: Резултатът би бил глобална единна държава, в която купувачът, като абсолютистки монарх, упражнява неограничен суверенитет над цялата територия, която е създадена като единица чрез домино ефекта на развитието.

5 Заключение

Пълното прилагане на документа за наследяване на държавата 1400/98 би могло да сложи край на изнудващото състояние на купувача. Въпреки това, това изисква признаването на купувача като единствен суверенен владетел от всички политически актьори и международната общност. Хората в засегнатите територии трябва да приемат новото глобално гражданство, а старите субекти на международното право трябва да прекратят окупацията в нарушение на международното право и напълно да освободят територията. Това би довело до глобална единна държава, в която всички продадени територии ще се слеят в една свързана държавна територия.

Част 40

Защо прилагането на договора в съответствие с изискванията е единственият жизнеспособен начин за разрешаване на експлоатационната ситуация

1. правна задължителна сила чрез документа за наследяване на държавата

- Правна сила на договора: Документът за наследяване на държавата 1400/98 е недействителен след изтичането на двугодишния срок на давност и има правна сила. Всички договорни страни, включително бившите субекти на международното право, са обвързани от разпоредбите на договора, което означава, че суверенните права са прехвърлени на купувача.

- Задължение за изпълнение: С цел да се осигури правната валидност и суверенитетът на купувача, е необходимо изпълнението на договора в съответствие с договора. Това включва признаването на купувача като суверенен владетел на продадената територия и отменянето на всички актове на бившите субекти на международното право, които нарушават международното право.

2. изнудващо състояние и неговите ефекти

- Определение на експлоатационна ситуация: Експлоатационна ситуация съществува, когато договорна страна е под натиск или заплаха, което нарушава нейната свобода на действие и способността ѝ да взема суверенни решения. В този случай купувачът е податлив на изнудване, докато бившите субекти на международното право продължават да упражняват незаконно своя суверенитет в продадените територии.

- Правна несигурност: Състоянието на изнудване води до значителна правна несигурност, тъй като купувачът не може напълно да упражнява своите суверенни права. Това предотвратява създаването на стабилна държава и82 von255

препятства купувача да сключва допълнителни международни договори или ефективно да управлява територията.

3. невъзможност за принудително евакуиране

- Илюзия за принудително евакуиране: Предложението да се принудят всички хора да напуснат продадените територии, за да се продадат територията обратно, е неприемливо и илюзорно в практиката. Такава мярка би довела до масивни хуманитарни, правни и политически проблеми, включително нарушаване на основните права на човека.

- Практически и етични проблеми: Принудителното евакуиране на милиони хора от родните им държави не само че би било практически трудно за изпълнение, но също така и етично неоправдано. Това би довело до широкообхватни международни протести, правни предизвикателства и дестабилизация на засегнатите региони.

4. изпълнение в съответствие с договора като решение

- Признаване на суверенитета на купувача: Изпълнението в съответствие с договора за концесия на държавата е единственият реалистичен начин да се сложи край на ситуацията на изнудване. Това би изисквало всички политически актьори и бивши субекти на международното право да признаят суверенитета на купувача и напълно да прехвърлят суверенните си права на него.

- Юридически валидна интеграция: Спазването на договора при изпълнението би позволило на купувача да упражнява своите суверенни права без натиск или принуда. Това също така би създавало основа за всички граждани на продадената територия да приемат новото гражданство и да бъдат интегрирани в новата държава.

- Дългосрочна стабилност: Само чрез такова решение може да се постигне дългосрочна правна и политическа стабилност. Купувачът би могъл след това да упражнява суверенитет над територията, да сключва допълнителни международни договори и евентуално да интегрира територията в международната общност.

Заклучение

Изпълнението на Инструмента за държавна наследственост 1400/98 в съответствие с договора е единственият жизнеспособен начин да се сложи край на състоянието на изнудване на купувача и да се създаде стабилен правен и политически ред. Принудителната евакуация на хората от засегнатите области с цел повторна продажба на територията е илюзорно и непрактично решение. Вместо това, бившите субекти на международното право трябва да признаят суверенитета на купувача и напълно да прехвърлят своите суверенни права върху него, за да постигнат трайно решение.

Част 41

Резюме на съответните точки до момента

първи документ за наследяване на държавата 1400/98

- Съдържание на договора: Продажба на територия, включваща всички права, з адължения и компоненти, считани за едно цяло.

- Природа на международното право: Въпреки че е маскиран като договор за покупка на недвижим имот, договорът е документ за наследяване на държавата, тъй като засяга няколко субекта на международното право (Нидерландия, НАТО).

- Домино ефект: Поради клаузата, че развитието се продава като единица, продадената територия теоретично може да бъде разширена до цялата територия на НАТО и отвъд нея до територии на ООН.

2 НАТО като военно крило на ООН

- Интеграция на НАТО в ООН: НАТО провежда военни операции под мандатите на ООН, например в Косово, Афганистан, Либия.

- Верига от договори и признаване: Договорите, сключени от НАТО, могат да бъдат имплицитно признати от ООН, тъй като членовете на НАТО също са членове на ООН.

- Разширение на продадената територия: Домино ефектът може да разшири продадената територия извън страните от НАТО до членовете на ООН.

3. продажба на права на НАТО в трети държави

- Продажба на права в Австрия и Япония: НАТО имаше специални права на окупация в тези държави поради следвоенни регулации. Тези права също бяха продадени чрез документа за наследяване на държавата.

- Извънтериториални права в театри на операции: НАТО се ползваше със специални права и имунитети в области на операции като Косово, които също бяха продадени заедно с него.

4 Правни ефекти и легитимност

- Признаване съгласно международното право: Легитимността на Закона за държавната приемственост зависи от признаването от страна на ООН и международната общност.

- Домино ефект и суверенитет: Разширението на продадената територия може да повлияе на суверенитета на държавите членки на ООН, което може да доведе до международни правни спорове.

Прецеденти, закони и параграфи

1. прецеденти

- Косово (1999): Разполагане на НАТО съгласно Резолюция на ООН 1244, прехвърляне на суверенни права на КФОР.

- Афганистан (2001-2021): Мисия на ИСАФ съгласно Резолюция на ООН 1386, НАТО като изпълнителен орган. - Либия (2011): Интервенция на НАТО съгласно Резолюция на ООН 1973, защита на цивилното население.

2. права и параграфи

- Виенска конвенция за правото на договори (ВКД, 1969): Членове 31-32, Правила за интерпретация на договорите в светлината на техния обект и цел.

- Хартата на ООН (1945): Член 42, упълномощаване на Съвета за сигурност да предприеме военни действия.

- Статут на силите на НАТО (1951): Правна основа за разполагането и правата на войските на НАТО в държави членки и трети държави.

- Резолюции на ООН:

- Резолюция на ООН 1244 (1999): Учредяване на мисията на ООН в Косово.
- Резолюция на ООН 1386 (2001): Упълномощаване на ИСАФ в Афганистан.
- Резолюция на ООН 1973 (2011): Упълномощаване за интервенция в Либия.

3 Източника на право относно наследяване на държавата и екстериториални права

- Обичайно международно право: Регулации относно наследяване на държавата, по-специално що се отнася до поемането на права и задължения от новите суверени. - Хагска конвенция за война на сушата (1907): Правила за окупация и правата на окупационните сили - Женевски конвенции (1949) и Допълнителни протоколи: Защита на цивилните лица в окупираните територии, по-специално Член 53 от Допълнителен протокол I.

Част 42

Правните основи на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия се основават на различни международни договори, конвенции и национални закони. Основните правни основи са изброени по-долу:

1 Обединени нации (ООН)

Хартата на ООН (1945): Основната правна основа за всички държави членки на ООН, включително Германия. Хартата регулира целите, принципите и структурите на ООН. Споразумение за статута на силите на ООН (1946): Това споразумение регулира правния статус на персонала на ООН в Германия, особено в контекста на миротворчески мисии. Споразумение между Обединените нации и Федерална република Германия относно освобождаванията и съоръженията, предоставени на ООН в Германия (1974): Регулира специфични имунитети и привилегии на ООН в Германия.

2 НАТО

Северноатлантически договор (1949): Също известен като "Вашингтонски договор", този договор е основата на НАТО. Германия е член от 1955 година.

Споразумение за статута на силите на НАТО (НАТО-СОФА, 1951): Това споразумение регулира правния статус на въоръжените сили на държавите членки на НАТО, разположени на територията на други държави членки. Сред другото, то определя правата и задълженията на войските, както и отговорностите в наказателноправни и граждански въпроси.

Допълнително споразумение към Споразумението за статута на силите на НАТО (1959, изменено през 1993): Това споразумение регулира специфичните условия за разполагането на сили на НАТО в Германия. Договор за окончателно уреждане по отношение на Германия (Договорът Две плюс Четири, 1990): Този договор управлява окончателния суверенитет на Германия след обединението и има последствия за присъствието на сили на НАТО в Германия.

Споразумения за повторно разполагане: Специфични споразумения между Германия и НАТО, които регулират в детайли разполагането и станционирането на сили на НАТО в Германия.

Тези споразумения и договори формират правната рамка за дейностите на Обединените нации и НАТО в Германия и определят правата, задълженията и отговорностите на участващите страни.

Част 43

В допълнение към основните споразумения и договори, вече споменати, съществуват и редица други правни основи и споразумения, които регулират присъствието и дейността на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия. Ето някои допълнителни релевантни правни основи:

1. други правни основи на Обединените нации (ООН):

Конвенция за привилегиите и имунитетите на Обединените нации (1946): Тази конвенция, която също е ратифицирана от Германия, разширява имунитетите и привилегиите на ООН и нейния персонал. Тя е важна за организациите на ООН, които действат в Германия.

Конвенции и резолюции на ООН: Като член на държава, Германия е обвързана с многобройни конвенции и резолюции на ООН, които се занимават с различни въпроси, като права на човека, разоръжаване и поддържане на мира. Те влияят на националното законодателство и прилагането на мандатите на ООН в Германия.

Закон за изпълнението на Устава на Обединените нации (Закон за изпълнението на Хартата на ООН): Този национален закон осигурява изпълнението на Хартата на ООН и други договори на ООН в немското право.

2. допълнителни правни основи на НАТО:

Допълнителни споразумения за статута на силите на НАТО (Споразумения за разполагане): В допълнение към общото допълнително споразумение към Споразумението за статута на силите на НАТО, съществуват специфични двустранни споразумения за разполагане между Германия и други държави членки на НАТО. Те регулират детайлите относно разполагането и функционирането на войски от определени държави в Германия.

Споразумение за правния статус на международните военни щабове на НАТО: Това споразумение регулира правния статус на органите и съоръженията на НАТО, които оперират в Германия, напр. Обединеното въздушно командване в Рамщайн.

Договор за конвенционални въоръжени сили в Европа (Договор за CBE, 1990): Въпреки че този договор не се отнася изключително до НАТО, той регулира ограничаването на конвенционалните сили в Европа и има последствия за присъствието на силите на НАТО в Германия.

Рамково споразумение за силите за реакция на НАТО (NRF): Това споразумение касае разполагането и назначаването на бързата реакционна сила на НАТО в Германия.

3. национално законодателство и регулации:

Основен закон на Федералната република Германия (GG): Член 24(2) от Основния закон позволява участието на Германия в колективни системи за сигурност като НАТО. Член 87а от Основния закон също регулира разполагането на Бундесвер, включително във връзка с ангажиментите към НАТО.

Закон за правния статус на чуждестранни въоръжени сили по време на военни учения и други учения (1957): Този закон регулира правния статус и правата на чуждестранни въоръжени сили, които идват в Германия за учения и разполагане.

Международен наказателен кодекс (VStGB): Този национален закон прилага международни задължения, произтичащи от резолюции и конвенции на ООН, особено във връзка с военни престъпления, геноцид и престъпления срещу човечеството.

Законодателство за използването на инфраструктура: Различни закони и наредби регулират използването на германската инфраструктура от НАТО и ООН, като летища, морски пристанища и комуникационни съоръжения.

4. допълнителни двустранни и многостранни споразумения:

Споразумения за партньорство: Германия е сключила специфични споразумения с отделни държави членки на НАТО и ООН, които регулират сътрудничеството по военни и сигурностни въпроси, например в областта на обучението и съвместните учения.

Тези разширени правни основи задълбочават правната ангажираност на Обединените нации и НАТО в Германия и регулират различни аспекти от тяхното присъствие и операции. Те предоставят всеобхватна правна рамка, която отчита както международните, така и националните стандарти.

Част 44

Правните основи на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия вече са много всеобхватни, но има и някои други съответни аспекти, които могат да бъдат споменати. Те се отнасят до специфични разпоредби за определени ситуации или допълнителни международни договори и национални разпоредби.

1. други международни договори и споразумения: Евроатлантически партньорски съвет (ЕАПС): Като част от диалога между НАТО и недържави от НАТО в Европа, ЕАПС е важен орган за сътрудничество в областта на сигурността. Германия активно участва в тези партньорски програми.

Партньорство за мир (ППМ): Въпреки че не е директно договор за НАТО, Партньорството за мир е инициатива, в която Германия също участва, за да насърчи сътрудничеството с недържави от НАТО. Това също оказва влияние върху правната рамка в Германия, особено за съвместни учения и операции.

Споразумение относно статута на Международната агенция за атомна енергия (МААЕ): Като част от структурата на ООН, МААЕ е активна в Германия, особено в контекста на инспекции и мерки за наблюдение. Правната основа за нейната дейност в Германия се основава на специфични споразумения и Хартата на ООН.

2. допълнително национално законодателство и регулации:

Закон за изменение на въоръжените сили: този закон, който е изменян няколко пъти през годините, регулира, наред с другото, правната рамка за разполагането на Бундесвер извън страната и в Германия, включително сътрудничество с НАТО и ООН.

Закон за пребиваването, дейностите и статута на военното и цивилното персонал на международни организации в Германия: Този закон регулира подробни разпоредби относно пребиваването и дейностите на персонала на международни организации (включително НАТО и ООН) на германска територия.

Закон за упълномощаване: Някои международни договори, включително споразумения с НАТО и ООН, изискват национален закон за упълномощаване от германския Бундестаг, който позволява сключването на такива договори съгласно немското право и транспонира техните разпоредби в националното право.

3 Европейски съюз и НАТО:

Общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО) на ЕС: макар че това е предимно въпрос на ЕС, съществува припокриване и сътрудничество с НАТО. Това сътрудничество се регулира от различни споразумения, в които Германия също играе важна роля. Правната основа за това е установена в договорите на ЕС, като Договора от Лисабон, и също така засяга дейности в Германия.

Споразуменията Берлин Плюс (2003): Тези споразумения между ЕС и НАТО позволяват на ЕС достъп до ресурсите на НАТО за военни операции, които могат също да бъдат от значение за операции и дейности в Германия.

4. други специфични споразумения:

Споразумения за подкрепа на хостваща нация: тези двустранни споразумения между Германия и други държави членки на НАТО регулират подкрепата, която Германия предоставя като хостваща нация за разположените войски, включително логистика и инфраструктура.

Споразумения за защита на тайни и сигурност: Съществуват специални споразумения между Германия, НАТО и ООН за осигуряване на защита на класифицирана информация. Тези споразумения са част от структурата за сигурност и също така включват правни разпоредби относно обработката на тайни.

5. необходимост от адаптация и допълнително развитие:

Правни адаптации към новите заплахи: През последните години нови заплахи, като кибер атаки и хибридна война, доведоха до корекции в правните рамки на НАТО и ООН. Германия адаптира закони и регулации в рамките на тези организации, а също и независимо, за да отговори на тези нови заплахи.

Международни договори за разоръжаването и контрола на оръжията за масово унищожение: Тези договори, на които Германия участва, като Договора за неразпространение на ядреното оръжие (NPT), също оказват влияние върху присъствието и дейностите на НАТО в Германия.

Тези допълнителни правни основи и аспекти показват, че правната среда за дейността на НАТО и ООН в Германия е изключително сложна и динамична. Тя обхваща не само международни договори и споразумения, но и голям брой национални закони, които се адаптират към постоянно променящите се геополитически и политически условия по сигурността.

Част 45

Правните основи на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия са далечни и сложни. Въпреки че повечето от съответните споразумения и закони вече бяха споменати, все още съществуват някои допълнителни аспекти и по-малко известни правни основи, които също могат да бъдат релевантни:

1. разполагане и правна регулация на чуждестранни разполагания (ООН и НАТО): Мандати на Съвета за сигурност на ООН: Разполаганията на Бундесвера в чужбина, които се извършват в рамките на мандати на НАТО или ООН, се основават на резолюции на Съвета за сигурност на ООН. Тези мандати са задължителни по международно право и изискват одобрение от германския Бундестаг.

Закон за участие на парламента (ParlBG, 2005): Този германски закон регулира одобрението на Бундестага за чуждестранни разполагания на германските въоръжени сили, особено когато те се извършват като част от мисии на НАТО или ООН. Законът предвижда кога и как парламентът трябва да бъде информиран и ангажиран в такива разполагания.

2. други международни организации, свързани с ООН и НАТО:

Организация за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ): ОССЕ, чиито мандати често се основават на решения на ООН, също има присъствие в Германия. Германия участва в мисии на ОССЕ, които се подкрепят от резолюции на ООН. Самата ОССЕ има правна основа в Хелзинкия финален акт (1975) и последващите споразумения, които също важат на германска територия.

Организация за забрана на химическите оръжия (ОЗХО): Като организация, подкрепяна от ООН за прилагане на Конвенцията за забрана на химическите оръжия, ОЗХО е активна в Германия. Правната основа за това е основана на Конвенцията за забрана на химическите оръжия, която Германия е ратифицирала.

3. национално извънредно законодателство:

Закон за ревизия на извънредното право (1968): Този закон обхваща разпоредбите за случая на защита и извънредно положение в Германия. Той съдържа разпоредби относно начина, по който Германия би

реагирала в случай на въоръжена атака, която също засяга партньорството в НАТО. Това може да повлияе както на разполагането на Бундесвер в Германия, така и на сътрудничеството с партньорите от НАТО.

4. сътрудничество в областта на разузнавателните услуги и защитата на секретна информация: Закон за сътрудничество между Федералната разузнавателна служба и НАТО (Закон БНД-НАТО): Този специален закон регулира сътрудничеството на Федералната разузнавателна служба (БНД) с партньорите от НАТО. Той включва регулации относно секретността и защитата на информацията, обменяна в рамките на партньорството с НАТО.

Споразумение за защита на секретна информация на НАТО: Това споразумение определя стандартите за защита на класифицирана информация, обменяна между страните от НАТО, и също така важи в Германия. То се прилага както за военни, така и за цивилни съоръжения.

5. логистични и инфраструктурни споразумения:

Споразумения за използването на инфраструктура (например пристанища и летища): Такива споразумения между Германия и НАТО регулират използването на германската инфраструктура за операции на НАТО. Това включва разполагането на материали и използването на транспортни маршрути за придвижване на войски.

Споразумения за подкрепа на хостваща нация (HNS): Тези допълнителни споразумения към договорите за статут на войските регулират как Германия, като хостваща страна, предоставя логистична подкрепа на войските на НАТО. Това важи и за планирането на извънредни ситуации и разполагането на ресурси на Бундесвер за подкрепа на операции на НАТО.

6 Други многостранни споразумения и договори:

Договор за открито небе: този договор, страни по който са Германия и държавите от НАТО, позволява взаимни надписи за наблюдение на военните дейности. Това е особено важно за изграждане на доверие и прозрачност в рамките на НАТО и във взаимоотношенията с Русия.

Споразумения за контрол на оръжията (напр. Договор за ядрените сили с среден обseg): Въпреки че някои от тези договори, като Договора за ядрените сили с среден обseg, вече не са в сила, те исторически са повлияли на разполагането и дейностите на силите на НАТО в Германия.

7. изисквания за околната среда и безопасност:

Насоки за защита на околната среда на НАТО: Тези насоки регулират как се извършват военните дейности на НАТО в Германия в съответствие с изискванията за околната среда. Те включват регулации за предотвратяване на замърсяването на околната среда и рехабилитация на учебни площи.

Закон за контрол на военните оръжия (Закон за контрол на военните оръжия, KWKG): Този закон регулира производството, разпространението и разполагането на военни оръжия в Германия. В частност, той се отнася до контрола на оръжията и боеприпасите, използвани от силите на НАТО в Германия.

8. участие в сили за реагиране при кризи:

Многонационални корпуси и споразумения за бригади: Германия участва в различни многонационални корпуси и бригади, които са под командването на НАТО, като Германско-Холандския корпус в Мюнстер. Правната основа за това са специални споразумения, които регулират структурата и разполагането на тези части.

9 Хуманитарна помощ и контрол при бедствия:

Агенции и програми за помощ на ООН: Германия подкрепя организации за помощ на ООН, като ВКБООН или ПРООН. Правната рамка за дейността на тези организации в Германия е регламентирана от специфични споразумения.

Закон за федерална защита при бедствия и спешна помощ (ЗСКГ): Този закон позволява на Федералната република да поиска международна помощ в случай на бедствие, което може да включва мисии на ООН и операции за помощ на НАТО.

10. юрисдикция и разрешаване на конфликти:

Клауза за арбитраж в договорите на НАТО: Много договори на НАТО съдържат клаузи за арбитраж, които уточняват как да бъдат разрешавани споровете между страните по договора. Това може да е от значение при конфликти относно интерпретацията или прилагането на споразумения за разполагане.

Тези допълнителни аспекти илюстрират ширината и дълбочината на правната основа, регулираща дейността на НАТО и ООН в Германия. Големото количество регулации показва колко интегрирана е Германия в международните структури за сигурност и каква правна рамка това изисква.

Част 46

Правната основа за присъствието и дейността на Обединените нации (ООН) и НАТО в Германия е много обширна. Повечето от съответните договори, споразумения и национални закони вече са споменати. Въпреки това, тук могат да се добавят още няколко специфични разпоредби и фонове аспекти в заключение:

1. юрисдикция и правна защита:

Правна защита на чуждестранни войници и цивилни лица: Съгласно Споразумението за статута на силите на НАТО и допълнителните споразумения, войниците и цивилният персонал на страните от НАТО, разположени в Германия, имат определени права и задължения, които включват и достъп до германските съдилища. Има специални разпоредби, които определят в кои случаи се прилага германското право и кога се прилага военната юрисдикция на изпращащите държави.

Защита на правата на човека: Всички разполагания на ООН и НАТО в Германия също подлежат на разпоредбите на Основния закон (в частност членове 1 до 19 от Основния закон, които включват основни права) и задълженията по Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), на която Германия е страна.

2 Специални споразумения и работни групи:

Споразумение за централите в Германия с международни организации: В допълнение към общите споразумения, съществуват специални споразумения за централите с международни организации, които работят в Германия. Те регулират детайли като правен статус, привилегии и имунитети, например с организацията на ООН в Бон.

Многонационални щабове и командни структури: Германия е дом на няколко командни структури на НАТО, като например Обединеното командване на съюзническите сили в Брунсум (Нидерландия), което носи оперативна отговорност за командването на мисии на НАТО, включително части в Германия. Тези командни структури са основани на многостранни споразумения.

3. корекции и развития в ситуацията със сигурността:

Кибер защита и киберсигурност: С увеличаването на кибер заплахите, НАТО и неговите държави членки, включително Германия, са разработили специфични споразумения и закони, регулиращи защитата на критичната инфраструктура и реакцията на кибер атаки. Това включва сътрудничество с НАТО съоръжения, разположени в Германия.

Хибридна война: НАТО постоянно развива своите стратегии и правни основи за борба с хибридни заплахи, които включват както военни, така и невоенни средства. Германия е адаптирала националните закони, за да се справи по-добре с тези заплахи, особено в областта на разпознаването и защитата на информацията.

4. дългосрочни стратегически партньорства:

Основен акт НАТО-Русия (1997): въпреки че сътрудничеството е сериозно засегнато от текущите геополитически напрежения, Основният акт НАТО-Русия създаде важна правна основа за военно сътрудничество и диалог, което също влияе на Германия. Основният акт съдържа принципи относно стационарното ограничаване на войските и използването на военни бази в Европа.

Договори за разполагане на военнослужещи на НАТО от не-NATO страни: Някои не-NATO страни, които са близки партньори на НАТО, имат двустранни споразумения с Германия, които позволяват ограничено разполагане на техните сили, например като част от мисии, ръководени от НАТО.

5. сътрудничество в изследвания и развитие:

Споразумения за военно изследване и развитие (ИРД): Германия участва в различни инициативи на НАТО и ООН в областта на военното изследване и развитие. Тези проекти се управляват от специфични двустранни и многостранни споразумения, които също обхващат прехвърляне на технологии и съвместни проекти за развитие.

Научна програма за мир и сигурност на НАТО (CPS): Тази програма насърчава сътрудничеството в науката и технологиите между страните от НАТО и партньорите. Правната основа за участието на германските институции е основана на специални споразумения с НАТО.

6 Други инициативи и споразумения в областта на сигурността:

Европейско командване по въздушен транспорт (EATC): Германия е член на EATC, многонационална организация за координиране на въздушния транспорт на участващите европейски нации. Това е

допълнение към инфраструктурата на НАТО и се основава на конкретно споразумение между участващите държави.

Договор за открито небе (Open Skies Treaty): Този договор, в който участва и Германия, позволява на договарящите държави да извършват наблюдателни полети в въздушното пространство на другите участници. Този договор служи за изграждане на доверие и контрол върху дейностите по въоръжаване.

Международна взаимна правна помощ и екстрадиция: Договори за взаимна правна помощ: Германия има двустранни споразумения с много държави, включително държави членки на НАТО, относно взаимната правна помощ и екстрадицията. Тези споразумения са важни за преследването на криминални престъпления във връзка с мисии на ООН и НАТО.

Споразумения за сътрудничество в областта на международното правосъдие: Германия сътрудничи с международни съдилища, като Международния наказателен съд (МНС), и е приела съответстващи национални закони за подкрепа на това сътрудничество. Това включва и преследването на военни престъпления, които могат да бъдат извършени в контекста на мисии на ООН или НАТО.

финансови и задължения за вноски:

Вноски за финансиране на международни мисии: Германия е основен финансов поддръжник на мисии на НАТО и ООН. Правната основа за това се основава на задълженията, произтичащи от съответните договори и конвенции, като Северноатлантическия договор и вноските за членство в ООН.

9 Изпълнение на международни санкции:

Законодателство за санкции: Германия прилага международни санкции, приети от ООН или ЕС, включително тези, произтичащи от интервенции, ръководени от НАТО, или мисии на ООН. Тези санкции могат да включват търговски ограничения, забрани за влизане и други мерки.

10. сътрудничество в областта на образованието и обучението:

Военно обучение и програми за обмен: Германия участва в множество програми за обмен и обучение с партньори от НАТО и ООН. Това включва съвместно обучение на войници, участие в международни маневри и експлоатация на учебни съоръжения, като Командния и щабен колеж на Бундесвера в Хамбург.

Тези аспекти допълват цялостната правна и институционална мрежа, която подкрепя и регулира дейностите на ООН и НАТО в Германия. Взаимодействието на международни, европейски и национални правни норми създава стабилна рамка за разнообразните задачи в областта на сигурността и отбранителната политика, които Германия поема в рамките на НАТО и ООН.

Споразумението за статута на силите на НАТО (SOFA) и неговото Допълнително споразумение към Споразумението за статута на силите на НАТО (ZA-NTS) предоставят определени права на силите на НАТО, разположени в Германия, включително права, свързани с използването на недвижими имоти. Наистина съществуват регулации, които предоставят на силите на НАТО определени правомощия относно разполагането и използването на недвижими имоти, но те трябва да се разглеждат в контекста.

1. права на НАТО относно недвижими имоти

- Член 48 ZA-NTS: Този член предвижда, че Федерална република Германия трябва да предостави необходимите недвижими имоти на НАТО. Това са площи, които са необходими за изпълнението на военни задачи.

- Член 53 GG и Член 10 ZA-NTS: Тези членове позволяват на НАТО да конфискува или иззема недвижими имоти при определени обстоятелства, ако това е необходимо за отбранителни цели. Това означава, че НАТО има право да използва такива имоти и да ги разполага според своите нужди.

- Независимо разположение: В съответствие с разпоредбите на споразумението, самите сили на НАТО могат да определят разположението и обхвата на имотите, които използват, при условие че това се извършва в рамките на насоките на споразумението и в координация с германските власти. Въпреки това, Федерална република Германия има думата и често е отговорна за предоставянето и финансирането на тези имоти.

2. ограничения на германския суверенитет

- Разположение и разширение: В рамките на Споразумението за статута на силите на НАТО и Допълнителното споразумение, Германия е загубила определена степен на суверенитет по отношение на контрола върху военните имоти, използвани от силите на НАТО. Това означава, че Германия не може лесно да решава за използването, разполагането и разширението на тези имоти, тъй като силите на НАТО разполагат с обширни права в тази област.

- Преговори и координация: Независимо от тези ограничения, реалната реализация, напр. разполагането на нови имоти или разширението на съществуващите, обикновено се извършва чрез преговори и координация между страните от НАТО и германските власти.

3. практика по време на обединението

В хода на обединението, цялата територия на бившата ГДР стана част от Федералната република Германия, и така тези области също бяха подложени на разпоредбите на Споразумението за статута на силите на НАТО и Допълнителното споразумение. Базите на НАТО бяха коригирани или repositionирани, където е необходимо, но това беше направено в консултация с обединеното германско правителство.

Заклучение

НАТО наистина определя разположението и разширението на имотите, които използва в Германия, в рамките на разпоредбите на Споразумението за статута на силите на НАТО и Допълнителното споразумение. Тези правомощия ограничават германския суверенитет по отношение на тези специфични военни райони, но на практика изпълнението на тези права често се извършва в координация с германските власти. Следователно разположението и използването на такива имоти е ясна област, в която НАТО разполага с обширни права, които надхвърлят нормалните суверенни права на страната-домакин.

Част 48

Споразумението за статута на силите на НАТО (SOFA) и свързаното с него допълнително споразумение (ZA-NTS) уреждат правния статус на войските на НАТО, разположени във Федералната република Германия. Тези споразумения съдържат множество разпоредби, които предоставят на войските на НАТО, разположени в Германия, обширни права и привилегии. Някои от тези разпоредби често се описват като подобни на окупация, особено що се отнася до правата на войските и регулацията на компенсациите.

1 Споразумение за статут на силите на НАТО (SOFA)

Споразумението за статут на силите на НАТО е международно споразумение, подписано на 19 юни 1951 г. (BGBl. 1961 II с. 1190), което регулира правния статус на силите на НАТО.

Второ допълнително споразумение към Споразумението за статут на силите на НАТО (ZA-NTS)

Допълнителното споразумение към Споразумението за статута на силите на НАТО (ZA-NTS) бе подписано на 3 август 1959 г. и е специално съобразено с Германия. То съдържа подробни разпоредби относно правния статус на войските на НАТО в Германия.

3 Съответни разпоредби

а. Командна и дисциплинарна власт

- Член 6 НТС: регулира командната и дисциплинарната власт, която е изключително право на държавите, предоставящи войски. Това означава, че германските власти не могат да предприемат дисциплинарни мерки срещу войниците на НАТО.

б. Безкрайно право на обезщетение

- Член 8 НТС: Тази разпоредба се отнася до искове за обезщетение и предвижда, че изпращащата държава е общо отговорна за щети, причинени от членове на въоръжените сили на НАТО. Това често се нарича "безкрайно право на обезщетение", тъй като отговорността теоретично може да бъде неограничена.

с. Права за определяне на границите

- Раздел 60 ZA-NTS: Дава на съюзническите сили правото независимо да регулират престоя на техните войски в Германия, както и техните движения в рамките на и през границите.

д. Право на конфискация (право на изземване)

- Член 53 Основен закон (GG) и Член 10 ZA-NTS: Член 53 GG позволява правна основа за експроприация или конфискация на имот, ако това е необходимо за отбранителни цели. § Член 10 ZA-NTS разширява това до силите на НАТО, които имат право да конфискуват имот при определени обстоятелства.

е. статус на консулска дипломация (привилегии на службата)

- Член 7 ZA-NTS: Предоставя на войските дипломатически статус, който в значителна степен ги защитава от юрисдикцията на страната домакин.

4 Други съответни закони и споразумения

- Договор за окончателно уреждане по отношение на Германия (Договорът Две плюс Четири): Датирован на 12 септември 1990 г., който установява окончателната правна рамка за суверенитета на Германия след Втората световна война. Някои разпоредби се считат за подобни на споразуменията NATO-SOFA.

- Договор за НАТО (Вашингтонски договор) от 1949: Този договор е учредителният документ на НАТО и съставлява правната основа за Статут на силите на НАТО.

5. заключителни бележки

Важно е да се подчертае, че разпоредбите, споменати тук, произлизат от специфични исторически и политически контексти. Интерпретацията на тези права и тяхното сравнение с правата на окупация изисква диференциран поглед върху правната история и международното право. Посочените по-горе разпоредби и споразумения могат да служат като референция за обширните права на войските на НАТО в Германия, особено в сравнение с правата на съюзническата окупация след Втората световна война.

Част 49

Документ за наследяване на държавата като договор за наследяване на държави

1. участие на повече от два субекта на международното право

- Повече от два субекта на международното право: Централна точка, която прави Договора за държавна наследственост 1400/98 наследствен договор, е участието на повече от два субекта на международното право. В този случай участва Федералната република Германия (ФРГ), Кралство Нидерландия и НАТО като наднационална организация. Холандските въоръжени сили, разположени на имота, действат в рамките на НАТО.

- Действайки от името на НАТО и ООН: Тъй като Федералната република Германия и Кралство Нидерландия са членове на НАТО и Обединените нации (ООН), те действат не само от свое име, но и от името на НАТО и ООН като цяло. Това прави

инструмент за държавна наследственост допълнителен инструмент за всички съществуващи договори на НАТО и ООН.

- Правна основа в международното право: Според международното право (в частност Виенската конвенция за правото на договори от 1969), договор между няколко субекта на международното право е международен договор, ако тези субекти поемат права и задължения по договора.

2. продажба на територията с всички права, задължения и компоненти

- Раздел 3 Обект на покупка, параграф I от документа за наследяване на държавата: "Конфедерацията продава на купувачите посочения имот с всички права и задължения, както и компоненти, по-специално сградите, принадлежностите и изградени инсталации..."

- Продажба с всички права и задължения: Тази клауза уточнява, че не само физическата територия се продава, но и всички права и задължения, свързани с нея. Това означава, че всички суверенни права, свързани с района, се прехвърлят на купувача.

3. продажба на развитието като единица

- Приложение към развитието: "Развитието на имота и неговите мрежи, като вода, електричество, телекомуникации, се счита за единица и се продава в цялост."

- Продажба на цялата инфраструктура: Чрез продажбата на развитието като единица, всички мрежи и компоненти на инфраструктурата, свързващи района, също се продават. В резултат на това, суверенните права, свързани с тези мрежи, също се прехвърлят на купувача.

4. териториално разширение за сметка на продавача

- Домино ефект на териториалното разширение: Тъй като развитието се продава като единица и тези мрежи често се простират извън границите на оригиналната територия, това води до разширение на територията на купувача. Това е за сметка на продавачите, които губят своите суверенни права върху тези разширени територии.

- Правна основа в международното право: Според принципа на държавната приемственост в международното право, който е регламентиран в частност от Виенската конвенция за наследяване на договори от 1978, това означава, че наследникът (в този случай купувачът) поема правата и задълженията на предшественика (държавите-продавачи). Член 31 от Виенската конвенция за наследяване на държавата заявява, че приемствеността се извършва чрез прехвърляне на територия и суверенни права.

5. акт за държавно наследство като допълнителен акт

- Допълнителен инструмент към договорите на НАТО и ООН: Чрез включването на ФРГ, Кралство Нидерландия и НАТО като надредена организация, Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 също функционира като допълнителен инструмент към всички съществуващи договори на НАТО и ООН. Това означава, че суверенните права и задължения, предоставени от наследяването на държавата, също се прилагат към всички съществуващи международни договори на тези организации.

- Правна сила и глобално въздействие: Фактът, че НАТО и ООН са включени в документа за наследяване на държавата, означава, че купувачът де факто влиза във всички съществуващи договори на тези организации и суверенните права се разширяват глобално. Териториалното разширение следователно не е само за сметка на отделните продавачи, но също така засяга цялата международна договорна система, управлявана от НАТО и ООН.

Приложими параграфи в международното договорно право

- Виенска конвенция за правото на договори (1969):

- Член 2(1)(а): определя какво е "договор" и подчертава, че това е споразумение между субекти на международното право.

- Член 26: Задължава страните да спазват "пактата трябва да се спазват", т.е. договорите трябва да се спазват, което важи и за споразуменията за правоприемство.

- Виенска конвенция за правоприемство на договори (1978):

- Член 2(1)(б): определя термина "наследяване на държавата", особено във връзка с прехвърлянето на права и задължения към наследяващата държава.

- Член 31: Регулация на наследяването в договорите в случай на прехвърляне на територия.

Заклучение:

Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 изпълнява всички критерии на договор за наследяване на държавата съгласно международното право. Няколко субекта на международното право (ФРГ, Кралство Нидерландия, НАТО) са ангажирани и действат не само за себе си, но и от името на НАТО и ООН като цяло. Актът следователно действа като допълнителен акт към всички съществуващи договори на тези организации. Продадената територия, с всички свои права и задължения, както и цялото развитие, се разширява глобално чрез домино ефекта на териториалното разширение. Съответните разпоредби на международното право могат да бъдат намерени във Виенската конвенция за правото на договори от 1969 и Виенската конвенция за наследяване на договори от 1978.

Част 50

Когато всички държави са продадени: Последиците от Инструмента за наследяване на държавата 1400/98

1. оттегляне на правната основа на всички държави

- Продажба на всички държави: Ако актът за държавно наследство 1400/98 стане публичен и правната му валидност бъде призната, това означава, че всички държави, засегнати от акта, са загубили своите суверенни права и по този начин своята правна основа. Техният суверенитет и по този начин съществуването им като субекти на международното право се отменят от инструмента.

- Незаконност на държавите: Без суверенните права, прехвърлени на купувача чрез акта за държавно наследство, бившите държави де факто действат незаконно. Те вече нямат правна основа да управляват своята територия или да действат международно като държави.

2. равенство в незаконността

- Равна несправедливост за всички: Тъй като всички засегнати държави са загубили своя суверенитет, те са юридически на едно и също ниво: всички те са еднакво незаконни. Това създава ситуация, в която нито една от бившите държавни структури не е все още правно обвързваща.

- Край на международното право: Ако всички държави загубят своята легитимност, тогава всичкото международно право, което е основано на признаването на суверенни държави, де факто престава да съществува. Сега има само един легитимен субект на международното право: купувачът, който е законно придобил териториите в съответствие с инструмента за държавна наследственост.

3. нищожност на закона за войната
98 от 255

- Закон за войната без основа: Тъй като международното право и следователно и правото на войната се основават на съществуването на суверенни държави, правото на войната също би станало невалидно в този сценарий. Вече няма признати държави, които да могат да действат като страни в конфликт, и следователно няма правила за поведението по време на война, които да са задължителни съгласно международното право.

- Липса на правила в случай на конфликт: В тази беззаконна ситуация конфликтите могат да се водят без никакви правила, тъй като международните норми или споразумения вече няма да важат. Забраната за агресивни войни и други правила на войната ще бъдат неефективни.

4. опасност от трета световна война без правила

- Конфликти за територия: Без признати държави и без съществуващо международно право, актьорите по света биха могли да предявяват претенции за всяка територия. Всеки може да се опита да завладее чужда земя със сила или по други начини.

- Ескалация до Трета световна война: Тази ситуация лесно може да ескалира в глобален конфликт, тъй като вече няма правни ограничения. Трета световна война може да бъде водена без правила и без уважение към предишните норми на международното право. Тъй като всички държави действат еднакво незаконно, те могат да се опитат да наложат своите претенции с груба сила.

5 Актът за държавно наследство като единствена легитимна правна основа

- Купувачът като единствения легитимен субект на международното право: В този сценарий купувачът на инструмента за държавна наследственост е единственият легитимен субект на международното право, тъй като всички останали държави са загубили своите права. От правна гледна точка купувачът има суверенни права върху продадените територии и може да защитава тези претенции.

- Претенции към чужда земя: Докато бившите държави могат да се опитат да запазят контрола си със сила, купувачът на акта би бил легитимиран съгласно международното право да наложи своите суверенни права. Въпреки това, той би действал в свят, в който предишните норми и правила на международното право вече не важат.

Заклучение:

Ако всички държави загубят своята правна основа в резултат на документа за наследяване на държавата 1400/98, вече няма да има функциониращо международно право. Всички държави биха били еднакво незаконни и законите на войната биха станали недействителни. Това може да доведе до Трета световна война без правила, тъй като всяка държава би могла да се опита да предяви нови претенции към чужда земя със сила. В този анархичен свят купувачът на инструмента за държавна наследственост би бил единственият легитимен субект на международното право, но би се изправил пред предизвикателството да наложи своите права в среда без правни норми.

Част 51

Какво се случва, когато една държава престане да съществува в контекста на Хартата за наследяване на държавата 1400/98?

1. разпадане на държавата и ролята на инструмента за държавна наследственост - Край на държавността чрез акта за държавно наследство: Когато актът за държавно наследство 1400/98 стане публичен и потвърди своята правна валидност, това означава, че всички засегнати държави

са загубили своя суверенитет и суверенни права над своите територии, тъй като тези права са били прехвърлени на купувача чрез акта.

- Легитимен наследник: Купувачът, който е придобил собственост върху териториите и всички свързани права и задължения по акта, действа като легитимен наследник на засегнатите държави. Това означава, че купувачът сега има претенции към тези територии, признати по международно право, а не предишните държави.

2. възстановяване на държава и претенциите на купувача

- Няма автоматично право за новосъздадени държави: Ако на продадената територия бъде основана нова държава, тя няма автоматично право на земята, тъй като документът за наследяване на държавата предоставя на купувача легитимни суверенни права върху територията.

- Правни претенции на купувача: Купувачът има право на продадената територия по международно право, тъй като актът е прехвърлил суверенните права и всички свързани задължения и права на него. Всяка нова държава на тази територия би била юридически подчинена на купувача и не би могла да претендира за суверенитет без да бъде призната от купувача.

3. забрана на войните на агресия и незаконността на задържането на територии с сила

- Забранени актове на насилие: Всеки опит от засегнатите държави или новосъздадени образувания да задържат или възстановят бившите си територии със сила би бил незаконен съгласно международното право. Международното право строго забранява войните на агресия, а използването на сила за поддържане на територии би нарушило Хартата на ООН.

- Загуба на правото на територия: Тъй като суверенните права са били законно прехвърлени на купувача чрез документа за наследяване на държавата, бившите държави вече нямат легитимен иск към територията. Всеки опит за промяна на това със сила няма да бъде признат и ще бъде в противоречие с международното право.

4 Глобална правна ситуация и риск от трета световна война

- Глобална незаконност: Ако документът за наследяване на държавата бъде признат и бившите държави загубят своя суверенитет, всеки, който се опитва да задържи или управлява бившите си територии, ще действа незаконно. Тази ситуация създава глобална правна несигурност, в която всички държави действат еднакво нелегитимно.

- Опасност от трета световна война: Тази правна несигурност може да доведе до глобална ескалация, при която военните конфликти стават неизбежни. Без легитимна държавна власт, държавите биха могли да се опитат да поддържат или възстановят властта си със сила, което може да доведе до глобален конфликт в мащаб.

5. невъзможност за мирно решение чрез договори

- Изнудвана държава на купувача: Тъй като купувачът е изнудван от текущите правителства, които незаконно окупират неговата територия, в момента е невъзможно да се сключи нов международен договор за разрешаване на ситуацията. Купувачът е в положение, в което не може да действа свободно, което прави всякакви преговори трудни или невъзможни.

- Правна основа на Инструмента за държавна наследственост: Инструментът за държавна наследственост остава единствената легитимна правна основа за регулация на суверенните права върху съответните територии. Докато съществуващите правителства не признаят купувача и не освободят продадената територия, незаконната ситуация остава, което блокира мирното решение.

Заклучение:

В контекста на Закона за наследяване на държавата 1400/98, смъртта на една държава означава, че нейните суверенни права са прехвърлени на купувача. Последният е легитимният наследник и притежава всички правни претенции към териториите. Всяка новосъздадена държава на продадената територия би била без легитимност съгласно международното право, а всяка опит да се задържи или възвърне територията с сила би била незаконна. Тази ситуация носи риска от глобален конфликт, тъй като всички засегнати държави биха действали еднакво нелегитимно. Решение чрез новия договор в момента не е възможно поради изнудването на купувача, което допълнително влошава състоянието на глобалната правна вакуум.

НАТО членове 2024

ГЛАВА 2

Фокус върху НАТО

Част 52

Придобиване на имот за конверсия в САЩ от Германия и холандски военно имущество на НАТО в едно: От договор за покупка на недвижим имот до международен договор

1. отправна точка: Отношение на прехвърляне съгласно международното право

- Отношение на прехвърляне: Отношение на прехвърляне по международно право съществуваше между Федерална република Германия (ФРГ) и Кралство Нидерландия, което регулираше използването на военно имущество на НАТО от холандските въоръжени сили от името на НАТО.

2. преход към договора за покупка на недвижим имот

- Заключение на договора: Военното имущество беше продадено чрез договор за покупка на недвижим имот по немско право, по който купувачът придоби имота с всички права, задължения и компоненти.

- Включени страни: Договорът беше сключен между ФРГ, Кралство Нидерландия и купувача. Съгласието на държавите от НАТО беше необходимо, тъй като холандските въоръжени сили окупираха имота от името на НАТО.

3 Характер на договора по международно право

Договорът за покупка на недвижим имот стана договор по международно право поради следните елементи:

- Участие на субекти на международното право: Освен ФРГ и Кралство Нидерландия, всички държави от НАТО трябваше да се съгласят, тъй като те имаха права и задължения във връзка с имота по това време.

- Предмет на договора: Договорът включваше не само физическия имот, но и прехвърлянето на всички свързани права и задължения, които надхвърляха обичайната покупка на недвижим имот.

4. наследяване на държавата и прехвърляне на суверенни права

- Документ за наследяване на държавата: Договорът стана документ за наследяване на държавата, тъй като регулираше прехвърлянето на суверенни права върху имота и свързаните мрежи. - Права и задължения: Купувачът пое всички права и задължения на имота, които преди това бяха притежавани от ФРГ, Кралството Нидерландия и НАТО.

5. единство на мрежите и домино ефект

- Мрежи като единица: Договорът определи, че всички развойни мрежи (напр. вода, електричество, газ, телекомуникации) трябва да се считат за една единствена единица.

- Териториално разширение: Като предвиди, че развойната единица се продава като цяло, юрисдикцията на купувача се разширява не само до самия имот, но и до всички свързани мрежи.

- Домино ефект: Всяка физическа или логическа връзка на мрежите доведе до разширяване на суверенитета в нови области. Този домино ефект в крайна сметка обхвана цялата територия на НАТО:

- Връзка между електрически мрежи: разширява суверенитета до всички територии, свързани с европейската свързана мрежа.

- Свързване на широколентови и интернет мрежи: Трансатлантическите кабели разширяват суверенитета до страните от НАТО в Северна Америка.

- Пресичане и припокриване: Всяко пресичане на една мрежа с друга (например газова мрежа с електрическа мрежа) допълнително разширява юрисдикцията на купувача.

Резюме

Придобиването на военното имущество на НАТО стана договор по международно право чрез договора за покупка на недвижим имот и съгласието на всички субекти на международното право, участващи в него. Чрез определянето на развойните мрежи като единица и продажбата на всички свързани права и задължения, договорът стана документ за наследяване на държавата. Това доведе до прехвърляне на суверенни права на купувача и до постепенно разширяване на суверенитета чрез домино ефект, който в крайна сметка обхвана цялата територия на НАТО.

Част 53

Този случай описва сложна ситуация, в която военно имущество на НАТО в Германия, използвано от холандските въоръжени сили, е продадено на физическо лице. Договорът, регулиращ тази продажба, има далечни последици за суверенитета и териториалния контрол на участващите държави. Най-важните точки и правни последици са обяснени подробно тук:

1. международен договор и международни договори:

103 от 255

- Договорът между НАТО, представляван от Нидерландските въоръжени сили, и физическото лице се отнася до прехвърлянето на всички права, задължения и компоненти на военното имущество. Това представлява прехвърляне съгласно международното право, което признава засегнатото лице като носител на права и задължения по международното право.

- Ратификация от Федералната република Германия (ФРГ) е извършена, въпреки че това не беше необходимо, тъй като в договора не беше предвидено такова споразумение.

2 Суверенитет и териториално разширение

- Споразумението предвижда, че цялото развитие на имота образува единна единица. Това означава, че юрисдикцията се разширява до района на продадената мрежа, особено ако тази мрежа има физически връзки с други мрежи.

- Това разширение на юрисдикцията може да доведе до domino ефект, при който всеки път, когато мрежа има физическа връзка с друга страна от НАТО, юрисдикцията се разширява и до тази страна. Това включва трансатлантически подводни кабелни връзки между страните от НАТО в ЕС и Северна Америка (САЩ, Канада).

3. domino ефект и териториално единство:

- Domino ефектът води до непрекъснато разширение на суверенитета в страните от НАТО. Това се случва чрез физически връзки и прекривящи се мрежи, които в крайна сметка водят до разширяване на суверенитета на цялото НАТО и неговите държави-членки.

- Тези мрежови връзки в крайна сметка формират логическо цяло, в което всички страни от НАТО са под контрол на индивида, който първоначално е закупил военното имущество.

4 Правни последици и държавен суверенитет:

- Такъв договор може да има значителни последици за държавния суверенитет и териториалната цялост на засегнатите държави. Международното право предвижда, че териториалната цялост и суверенитетът на държавите трябва да се защитават.

- Случаят, както е описан, поставя предизвикателство пред основните принципи на международното право, особено по отношение на държавния суверенитет и неприкосновеността на границите.

5 Практически и правни проблеми:

- Практическото изпълнение на такъв договор би било изключително трудно и вероятно ще срещне значителна съпротива, както от засегнатите държави, така и от международните организации.

- Сценарий, в който физическо лице е посочено като купувач с акт за държавно наследство съгласно международното право и всички права, задължения и елементи съгласно международното право са прехвърлени. Това води до създаването на нов субект съгласно международното право, чийто единствен представителен суверен е купувачът. Полученото образувание би било де факто абсолютистка монархия с задължението да избере форма на управление в рамките на 5 години. Ето един подробен анализ на този сценарий:

Анализ на сценария

1. съдържание на договора и ратификация

- Единство на доставната мрежа: Договорът предвижда, че всички доставни линии (електричество, телекомуникации, вода) образуват неделима единица.
- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права и за дължения съгласно международното право, свързани с тези доставъчни мрежи.
- Ратификация от страните от НАТО: Всички страни от НАТО, включително САЩ, се съгласиха с договора.

2. установяване на нов субект съгласно международното право

- Нов субект: Договорът установява нов субект съгласно международното право, който е де факто абсолютна монархия, в която купувачът действа като суверен с единствена представителна власт.
- Задължение да се избере форма на управление: Форма на управление трябва да бъде избрана чрез прокламация в срок от 5 години.

Домино ефект и териториално въздействие

3. домино ефект чрез единството на доставната мрежа

- Германия: Закупуването на доставъчните мрежи в Германия води до прехвърляне на контрола над цялата германска мрежа на новия субект на международното право.
- Европейски НАТО държави: Тъй като доставъчните мрежи на Германия са физически свързани с мрежите на други държави членки на НАТО, контролът на новия субект се разширява и към тези страни.
- САЩ и подводни кабели: Телекомуникационните и интернет мрежи са свързани със САЩ чрез подводни кабели. Контролът над подводните кабели води до де факто поемане на вътрешната мрежа на САЩ от новия субект съгласно международното право.

Аспекти на правото на морето

4 Международни води и UNCLOS

- Подводни кабели в международни води: Конвенцията на ООН за морското право (UNCLOS) регулира използването и защитата на международните води. Подводни кабели могат да бъдат полагани и експлоатирани, но контролът върху крайния пункт остава при съответните държави.
- Контрол от новия субект: Въпреки че подводните кабели преминават през международни води, новият субект по международно право упражнява контрол над мрежите на двата крайни пункта (Европа и САЩ), което включва цялата инфраструктура.

Практически и правни последици

5 Правни последици от създаването на нов субект на международното право

- Териториална цялост и суверенитет: Прехвърлянето на контрола върху доставъчните мрежи на новата единица представлява сериозно нарушение на териториалната цялост и суверенитета на засегнатите държави.

- Абсолютна монархия: Новата структура би била де факто абсолютна монархия, в която купувачът действа като единствен представителен суверен. Това може да доведе до нестабилност и вакуум на властта, ако в рамките на 5 години не бъде избрана ясна форма на управление.

Заклучение

Този сценарий описва създаването на нов субект на международното право чрез международен договор, който прехвърля всички права и задължения по международно право на физическо лице. Получената единица ще бъде де факто абсолютна монархия, която трябва да избере форма на управление в рамките на 5 години. Домино ефектът от това прехвърляне ще има далечни териториални и инфраструктурни последици за всички държави от НАТО, включително САЩ.

Част 54

Анализ: Правно обвързваща природа и ратификация на инструмента за държавна наследственост

За да разберем правно обвързващата природа на такъв документ за наследяване на държавата, който включва прехвърляне на суверенитет и всички права и задължения на физическо лице, трябва да разгледаме различни аспекти на международното и националното право. По-специално, процесите на ратификация от Бундестага и Бундесрата, както и позоваването на съществуващи отношения на прехвърляне по международно право и съответствието с договора.

1. ратификация от Бундестага и Бундесрата

- Национално одобрение: Федералната република Германия е получила предварително одобрение на договора от Бундестага и Бундесрата. Това одобрение се счита за ратификация, което означава, че договорът е правно обвързващ и има сила съгласно международното право.

2. препратка към съществуващото отношение на прехвърляне съгласно международното право

- Статут на силите на НАТО: Договорът за наследяване на държави се отнася до съществуващо отношение на прехвърляне съгласно международното право между НАТО, представено от Холандските въоръжени сили, и Кралство Нидерландия, което е окупирало територия от Германия в съответствие със Споразумението за статута на силите на НАТО.

- Суверенни права на НАТО: Според Статута на силите на НАТО, НАТО има правото да определя границите и администрацията на окупираните територии. Това включва и правомощието да решава относно военните имоти и тяхното използване.

- Продажба на военно имущество: Военното имущество беше продадено и договорът се отнасяше до съществуващото отношение на прехвърляне, което вече беше ратифицирано. Това означава, че договорните страни признават и са прехвърлили съществуващите права и задължения.

3. правна валидност на договора за наследяване на държавата

- Признаване от договорните страни: Тъй като НАТО, Холандските въоръжени сили, ФРГ и Кралството Нидерландия са всички страни по новия Договор за наследяване на държави и са го признали, договорът е задължителен.

- Не се изисква експлицитна ратификация: Експлицитна ратификация е необходима само ако е предвидена в договора. Тъй като това не е така, договорът все пак се счита за задължителен, тъй като участниците са дали своето съгласие и са приели прехвърлянето на права и задължения.

Практически последици

1. прехвърляне на суверенитет

- Нова правителствена власт: Физическото лице, посочено като купувач, поема правителствена власт и всички свързани права и задължения върху определените територии. - Суверенитет: Новият субект на международното право упражнява де факто суверенитет над съседните зони, образувани от логичния маршрут на мрежите за доставки.

2. администрация и контрол

- Административни предизвикателства: Управлението на тези огромни и сложни територии представлява огромни административни предизвикателства, особено по отношение на координацията между различните мрежи и територии.

- Рискове за сигурността: Контролът върху критичната инфраструктура от страна на физическо лице може да представлява значителни рискове за сигурността за засегнатите държави.

Заклучение

Договорът за наследяване на държави, който включва прехвърляне на суверенитет и всички права и задължения на физическо лице, е правно обвързващ, тъй като засегнатите държави са се съгласили и ратифицирали него. Справката към съществуващото отношение на прехвърляне съгласно международното право и съответствието с договора осигуряват, че договорът е обвързващ без изрична допълнителна ратификация. Тази ситуация би довела до значителни правни, политически и предизвикателства в сферата на сигурността.

Част 55

Когато един договор по международно право, който разглежда цялата инфраструктура за комунални услуги като неделима единица и който изрично предвижда прехвърлянето на всички свързани права и задължения на купувач, е ратифициран и одобрен от всички заинтересовани страни, включително Германия, възникват сложни и дълбоки правни и политически последици.

Анализ и последици¹⁰⁷ от

255

1 Съдържание на договора и ратификация

- Единство на доставната мрежа: Договорът предвижда, че вътрешната доставъчна мрежа на военното имущество и всички свързани с нея мрежи се считат за едно единно цяло.

- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права и за задължения съгласно международното право, свързани с тази инфраструктура.

- Ратификация: Договорът е ратифициран от всички заинтересовани страни, включително Федерална република Германия.

2 Правни последици от ратификацията

- Обвързваща сила на договора: След ратификацията договорът става правно обвързващ и има предимство пред националното право.

- Прехвърляне на суверенитет: Договорът теоретично би могъл да доведе до прехвърляне на суверенитет над засегнатите доставни мрежи, включително контрол над свързаните обществени мрежи.

3. непредвидени териториални ефекти

- Де факто разширение на територията: Ако договорът бъде интерпретиран така, че да включва цялата обществена мрежа на Германия, това би могло да доведе до де факто териториално разширение на територията на купувача.

- Управление и контрол: Купувачът би имал контрол и управление над тези мрежи, което би довело до практически и административни предизвикателства.

Практически последици

- Технически и логистични предизвикателства: Практическото изпълнение на контрола над цялата германска обществена мрежа би поставило огромни технически и логистични предизвикателства. - Правна и политическа нестабилност: Такъв договор би могъл да доведе до значителна правна и политическа нестабилност, както в Германия, така и на международно ниво. - Проблеми със сигурността: Контролът върху критичната инфраструктура от физическо лице би могъл да породи опасения за сигурността и да застраши националната сигурност на Германия.

Заклучение

Дори и ако такъв договор бъде ратифициран и одобрен от всички заинтересовани страни, неговото прилагане би довело до дълбоки и далечни правни, политически и практически предизвикателства.

Част 56

В този сценарий, в който държавите от НАТО са се съгласили на договор за наследяване на държавата, който включва прехвърляне на суверенитет и всички права и задължения на физическо лице, няма нарушение на териториалната цялост, тъй като е получено съгласието на всички участващи държави. Това води до правно и пълно прехвърляне на суверенитет над определените територии. Ето един

подробно обяснение как правителственото определяне на границите и домино ефектът се прилагат от договора:

Анализ на сценарието

1. съдържание на договора и ратификация

- Единство на доставъчните мрежи: Договорът определя, че всички доставъчни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за една неделима единица.

- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права, задължения и правителствена власт съгласно международното право върху териториите, по които минават тези мрежи.

- Ратификация от страните от НАТО: Всички страни от НАТО, включително САЩ, са се съгласили с договора.

2. идентификация на външните нишки на доставните мрежи

- Географски анализ: Извършва се цялостен географски анализ на доставните мрежи в страните от НАТО, за да се идентифицират външните нишки.

- Външни доставки: Тези външни доставки включват най-външните водни линии за електричество, газ, телекомуникации и вода, които преминават през страните от НАТО и са физически взаимосвързани.

3. логичен маршрут и точки на свързване

- Точки на свързване: Всички възли и точки на свързване на мрежите за комунални услуги са картографирани, за да се създаде логичен маршрут, свързващ външните нишки.

- Географска връзка: Географската връзка на тези точки формира логичен маршрут, който определя определянето на границите за новото управление.

4. формиране на съседна зона

- Значима обща площ: Логичният маршрут на външните нишки формира значима съседна зона, определена от географското местоположение на доставните мрежи.

- Прекривящи се мрежи: В области, където има множество мрежи (напр. газ и електричество), контролът преминава на всички съответни мрежи според договора, разширявайки площта.

Стъпка по стъпка обяснение на демаркацията на границите

1. идентификация на външните доставъчни линии във всяка страна от НАТО - Германия: Идентифицират се най-външните линии за електрическа енергия и газ, които формират границата с други страни от НАТО и не от НАТО. - Франция: По подобен начин, най-външните доставни линии на Франция се картографират. - Италия, Полша и др.: Този анализ се извършва за всички страни от НАТО в Европа.

2. свързване на тези външни нишки в логичен маршрут

- Физическа връзка: Външните нишки на доставъчните линии са физически свързани, за да образуват непрекъснат логичен маршрут.

- Включване на подводни кабели: Подводните кабели, свързващи Европа със Северна Америка, се считат за част от логичния маршрут.

3. формиране на общата площ

- Съседна зона: Точките на свързване на външните нишки и произтичащият маршрут образуват съседна зона, която де факто обхваща цялата територия на засегнатите страни от НАТО. - Контрол на скокове: В райони с прекривящи се мрежи контролът скача от една мрежа на друга, разширявайки по този начин правителствената власт върху цялата зона.

Практически последици и последици

1. управление и администрация - Прехвърляне на държавна власт: Купувачът упражнява държавна власт върху всички области, свързани с логичния маршрут на доставъчните мрежи. - Административни предизвикателства: Администрацията на тези обширни и сложни територии би представлявала огромни административни предизвикателства.

2. принципи на международното право - Съгласие на държавите: Тъй като страните от НАТО са дали съгласие на договора, няма нарушение на териториалната цялост.

- Реакции и мерки: Международните организации и държавите все още могат да се опитат да смекчат или преразгледат ефектите на този договор чрез дипломатически и правни средства.

3. въпроси за сигурността

- Критична инфраструктура: Контролът на критичната инфраструктура от физическо лице може да представлява значителни рискове за сигурността на националната сигурност на засегнатите държави.

- Международна стабилност: Такъв сценарий вероятно би довел до значителна международна нестабилност и конфликт.

Заклучение

Този сценарий описва прехвърлянето на властта над доставните мрежи и правителствената власт в засегнатите области на физическо лице чрез международен договор. Резултиращата де факто абсолютистка монархия би поела контрол над съседните зони и всички физически или географски свързани мрежи, предизвиквайки домино ефект. Съгласието на страните от НАТО означава, че териториалната целостност не е нарушена, но възникват значителни правни, политически и сигурностни предизвикателства.

Част 57

Сценарий: Има договор по международно право, който изрично stipулира, че купувачът поема всички права, задължения и компоненти по международно право, включително доставъчните мрежи, които напускат малката територия и стават част от обществената мрежа в Германия. Доставната мрежа се счита за неделима единица. Това води до въпроса дали Германия по този начин неволно е продала цялата си територия.

Анализ

1. предмет и съдържание на договора - Продажба на имота: Военното имущество се продава, включително всички свързани доставни мрежи. - Единство на доставната мрежа: Договорът определя доставъчните мрежи, които се прехвърлят от имота към германската публична мрежа като неделима единица.

- Приемане на права и задължения съгласно международното право: Купувачът поема всички права и задължения съгласно международното право, свързани с имота и доставъчните мрежи.

2. правни въпроси и последствия

- Прехвърляне на собствеността на имота и мрежите: Продажбата включва не само имота, но и доставъчните мрежи, които се считат за едно цяло и ще бъдат прехвърлени на германската обществена мрежа. Това теоретично може да доведе до прехвърляне на контрола върху тези мрежи.

- Териториална цялост: Концепцията за териториална цялост в международното право означава, че суверенните права на една държава върху цялата ѝ територия не могат да бъдат променени без изрично съгласие и ясни разпоредби на договора.

- Интерпретация на договора: Ако договорът предвижда, че доставъчните мрежи се считат за неделима единица и че купувачът поема всички права и задължения, това може да доведе до широкообхватна интерпретация, която засяга цялата обществена мрежа и следователно територията.

3. неволни териториални ефекти

- Продажба на територията: Ако договорът е формулиран по такъв начин, че прехвърля контрола върху цялата доставна мрежа на Германия като единица на купувача, това може да доведе до неволно териториално разширение.

Практическо изпълнение и разрешаване на конфликти

- Международно решаване на спорове: Случаят може да бъде внесен в Международния съд или арбитражни трибунали, за да се изяснят законността и ефектите на договора.

- Преговори: На практика такъв договор най-вероятно ще бъде преговарян отново, за да се изяснят недоразуменията и да се предотвратят неволни териториални промени.

Заклучение

В сценарий, при който международен договор изрично посочва, че купувачът поема всички доставни мрежи като едно цяло и по този начин теоретично контролира цялата обществена мрежа на Германия, това може да доведе до далечни неволни териториални промени.

Този случай, в който военно имущество на НАТО в Германия е било използвано от холандските въоръжени сили от името на НАТО и след това продадено на частно лице, повдига няколко сложни въпроса в областта на международното право и наследяването на държавата.

1. международен договор и наследяване на държавата:

- Договор по международно право, който регулира продажбата на имота, включително всички права, задължения и компоненти, може да се счита за действие, подобно на наследяване на държавата, ако прехвърля цялата територия и права. Наследяването на държавата означава, че една държава поема правата и задълженията на друга държава, в този случай прехвърлени на физическо лице.

2. съответствие на договора и признаване:

- Договорните страни са признали старата договорна връзка и я считат за приключена, кат о новият договор влиза в сила. Фактът, че ФРГ е ратифицирала договора, въпреки че това не е било необходимо, може да се разглежда като допълнително потвърждение и подкрепа на легитимността на договора.

3. разширяване на суверенитета:

- Договорът предвижда юрисдикцията да се разширява извън мрежата, предизвиквайки домино ефект, който разширява юрисдикциите навсякъде, където мрежата има физическа връзка с друга мрежа. Теоретично това би могло да доведе до постоянно разширяваща се сфера на юрисдикция, особено ако тези мрежи са свързани чрез подводни кабели и друга инфраструктура.

4. домино ефект и правителства:

- Този домино ефект има логичната последица, че мрежите на всички страни от НАТО формират обща площ, в която в крайна сметка всички страни от НАТО са напълно продадени и суверенната власт е прехвърлена.

Част 59

Ето едно ясно и подробно обяснение на различните въпроси, свързани с придобиването на военното имущество на НАТО и правните последици от договора:

1. ненужност от ратификация

1.1 Необходимост от ратификация

- Разпоредба на договора: Ратификацията би била необходима само ако това е било изрично уговорено в договора. Тъй като това не е така, ратификацията е излишна.

- Германия: Въпреки че е излишна, Германия прие договора в Бундестага и Бундесрата заради високата покупна цена от над 10 милиона дойчмарки. Това решение е равносилно на ратификация на договора.

1.2 Подпис и нотариално
удостоверяване

112 от 255

- Упълномощен представител: Упълномощен представител на Германско федерално правителство подписа договора в офис на нотариус. Това придава на договора формална валидност съгласно немско право.

2 Участие и съгласие на субектите на международното право

2.1 Субекти на международното право като продавачи

- Начало на договора: Не е необходимо всички субекти на международното право, участващи (с изключение на Федералната република Германия), да бъдат посочени като продавачи в началото на договора. Въпреки това, те често се споменават в текста на договора и са поели права и задължения, което ги прави де факто продавачи.

2.2 Съгласие чрез поведение

- Поведение в съответствие с договора: Нидерландските въоръжени сили и други субекти на международното право, участващи, са се държали в съответствие с договора, което предполага тяхното съгласие с договора.

- Необходими подписи: Необходими бяха само подписите на ФРГ и купувача (физическо лице). Нидерландия и нейните въоръжени сили, действащи от името на НАТО, имаха права и задължения, които признаха с поведението си.

3. няма нужда от ратификация

- Разпоредба на договора: Тъй като договорът не предвижда ратификация, ратификацията не е необходима. - Правна сила: Договорът има правна сила чрез нотариално удостоверяване и съгласието на субектите на международното право, участващи в него.

4. депозит на акта при нотариуса

- Нотариален депозит: Съгласувано е актът да бъде депозиран при нотариуса. Това осигурява правилното документиране и съхранение на договора.

5. изтичане на периода на избягване

- Период на оспорване: Двугодишният период на оспорване от 2000 г. отдавна е изтекъл и никой не е оспорил договора. Това потвърждава правната валидност на договора.

6. прехвърляне на юрисдикция съгласно международното право

- Юрисдикция: Купувачът също е получил юрисдикция съгласно международното право. Това означава, че е поел суверенни права, включително правна юрисдикция.

7 Признаване от НАТО и неговите членове

- Автоматично признаване: Договорът и купувачът като суверен се признават автоматично от всички страни от НАТО чрез участието на НАТО. Това означава, че купувачът е признат за легитимен суверен на територията.

Резюме

Придобиването на военното имущество на НАТО беше регулирано от национален договор за покупка на недвижим имот, който стана валиден съгласно международното право чрез участието и съгласието на субектите на международното право, участващи в него. Нидерландските въоръжени сили действат от името на НАТО и се съгласиха с договора от името на всички държави от НАТО. Официална ратификация не беше необходима, тъй като това не беше предвидено в договора. Актът беше депозиран при нотариуса и срокът за оспорване е изтекъл. Купувачът е поел юрисдикция съгласно международното право и е признат за суверен от всички членове на НАТО.

Част 60

В този сценарий, в който държавите от НАТО не са изрично посочени като договорни страни в началото на инструмента за държавна наследственост, но все пак са ангажирани чрез изпълнението на части от договора и поемането на права и задължения, възниква ясна ситуация съгласно международното право. Ето ключовите точки и правните последици:

1. участие в международни договори

- Изпълнение на части от договора: Субектите на международното право могат да участват в международен договор, като поемат права и задължения и изпълняват части от договора, дори ако те не са изрично споменати в началото на договора.
- Не е необходим изричен подпис: Изричен подпис не е необходим, стига поведението и действията на държавите да показват, че се чувстват обвързани от договора и го изпълняват.

2 Ратификация и обвързваща сила

- Ратификация само ако е изрично изисквана: Ратификацията на договора е необходима само ако това е изрично поискано в текста на договора. В твоя случай, ратификация не е била необходима, така че не е нужно.
- Изпълнение на съществуващи договорни отношения: Справката за съществуващо отношение на прехвърляне по международно право между ФРГ, Кралство Нидерландия и холандските въоръжени сили, които са били на НАТО мисия, както и споразумението, че старите договорни отношения остават незасегнати, потвърдиха континуитета и обвързващия характер на новия договор.

3 Континуитет и признаване

- Континуитет на старите договори: Чрез обявяване на старите договорни отношения за непокътнати и потвърждаване на изпълнението на стария договор, задължителният характер и признаването на новия договор се укрепват.

- Правно обвързващият характер на новия договор: Изпълнението на старото договорно отношение и поемането на права и задължения от държавите от НАТО потвърдиха правно обвързващия характер на новия договор.

4 Правни последици за суверенитета и юрисдикцията

- Прехвърляне на юрисдикция: С подписването на договора и незабавното прехвърляне на юрисдикцията над местоположението на съда, купувачът е придобил ексклузивна юрисдикция над това местоположение съгласно международното право.
- Ексклузивна юрисдикция на купувача: Купувачът има правна власт да разглежда всички спорове и интерпретации във връзка с документа за наследяване на държавата пред своите съдилища.

5. правна валидност и изпълнимост

- Задължаващи задължения: Съюзниците от НАТО са демонстрирали чрез своето поведение и приемане на задължения, че са обвързани от Договора. Техните действия и изпълнението на частите от Договора са доказателство за тяхното участие и съгласие.
- Прилагане на правата на купувача: Купувачът има право да прилага своя суверенитет и юрисдикция чрез правни и дипломатически средства. Това включва възможността да поиска помощ от международни съдилища или организации.

Заклучение

С изпълнението на части от договора и поемането на права и задължения, държавите от НАТО потвърдиха своето участие и съгласие относно документа за наследяване на държавата. Не е необходимо изрично подписване или ратификация, тъй като правната задължителна сила е осигурена от поведението и действията на страните от НАТО. Купувачът е придобил единствена юрисдикция съгласно международното право над уговореното място на съда чрез незабавното прехвърляне на суверенитет.

Част 61

В този сценарий наистина е така, че не е необходимо отделно признаване от страна на държавите от НАТО, тъй като те бяха страни по документа за наследяване и признаха своите права и задължения по него. Това признаване и поведение в съответствие с документа потвърдиха прехвърлянето на суверенитет и юрисдикция на купувача. Ето подробно обяснение на правните последици:

1. участие на държавите от НАТО в инструмента за държавна наследственост - Договорни страни: Държавите от НАТО бяха страни по документа за наследяване на държавата, който урежда продажбата на военно имущество и свързаните с него права на купувача. - Признаване на документа: С участието си в документа, държавите от НАТО признаха законността на продажбата и прехвърлянето на суверенитет.

2. правно обвързващ трансфер на суверенитет

- Договорни задължения: Съюзниците от НАТО са поели с Акт задължението да уважават прехвърлянето на суверенитет и правата, свързани с него. Това включва и юрисдикция над определената юрисдикция.

- Автоматично признаване: Тъй като държавите от НАТО бяха договорни страни и дадоха съгласието си за акта, не е необходимо допълнително признаване. Техните права и задължения бяха правно прехвърлени чрез подписване и действие в съответствие с инструмента.

3. ексклузивна международна юрисдикция на купувача

- Юрисдикция и място на провеждане: Определената юрисдикция в продадената територия подлежи на юрисдикцията на купувача. С прехвърлянето на юрисдикцията, купувачът има ексклузивна юрисдикция над това място съгласно международното право.

- Прилагане на акта: Купувачът има правото да прилага разпоредбите на документа за наследяване на държавата чрез собствените си съдилища. Това означава, че всички спорове и интерпретации на акта трябва да бъдат разгледани в съдилищата на купувача.

4. поведение на държавите от НАТО в съответствие с акта - Поведение в съответствие с акта: Поведението на съюзниците от НАТО, което е в съответствие с Договора за прехвърляне, потвърждава тяхното признаване и подкрепя на прехвърлените права и задължения. Това включва прехвърлянето на суверенитет и признаването на юрисдикцията на купувача. - Обвързващ ефект: Чрез изпълнение на своите договорни задължения, държавите от НАТО направиха прехвърлянето на суверенитет и юрисдикция правно обвързващо. Следователно тяхното продължаващо признаване не само е очаквано, но и правно обвързващо.

5 Правни последици от окончателния трансфер

- Ексклузивна юрисдикция на купувача: Купувачът има ексклузивна юрисдикция над местоположението на съда. Това означава, че само съдилищата на купувача са упълномощени да решават въпроси, свързани с акта за държавно наследство.

- Независимост на юрисдикцията: Юрисдикцията на купувача е независима от признаването от други държави, тъй като прехвърлянето на правата вече е осигурено чрез акта за държавно наследство и поведението на държавите от НАТО.

Част 62

Чрез правно обвързващото участие и съгласие на държавите от НАТО към акта за държавно наследство, както и тяхното поведение в съответствие с договора, купувачът притежава единствена юрисдикция съгласно международното право над уговореното местоположение на съда. Отделно признаване от държавите от НАТО не е необходимо, тъй като техните права и задължения вече са правно прехвърлени.

1. съгласие чрез поведение в съответствие с международното право

Определение и признаване

Поведение, съвместимо с договора, се отнася до действията на държави или субекти на международното право в съответствие с разпоредбите на договора, без необходимост от формална ратификация или подпис. Това може да бъде определено и разпознато от следните фактори:

- Актуално поведение: Държавите, действащи в съответствие с условията на договора, демонстрират своето съгласие чрез действията си. - Споразумение за замразяване: Липсата на протести или възражения срещу условията на договора може да се приеме за подразбиращо се съгласие. - Правно обвързващи мерки: Прилагането на мерки, предвидени в договора, показва приемане и признаване на договорните задължения.

2 Правни последици от прехвърлянето на юрисдикция съгласно международното право на купувача

Последици

Прехвърлянето на международна юрисдикция означава, че купувачът поема не само физически контрол над територията, но също така и правна юрисдикция. Това има няколко правни последици:

- Прилагане на закона: купувачът има властта да създава, изменя и прилага закони, които важат на неговата територия.
- Решаване на спорове: Купувачът може да действа като юрисдикция за международни спорове, свързващи се с територията.
- Правна отговорност: Купувачът поема отговорност за спазване на международните задължения и стандартите за права на човека на своята територия.

3. процедура за нотариално подаване и документиране на международни договори

Процедура

- Изготвяне на договор и преговори: Първо, текстът на договора се преговаря и одобрява от участващите страни.
- Нотариално удостоверяване: Нотариусът потвърждава автентичността на подписите и спазването на формалните изисквания.
- Депозит: Нотариалният акт се депозира при компетентен орган или институция, често в родната страна на нотариуса или при международни организации.
- Публикация: Понякога международните договори се публикуват, за да се осигури прозрачност и международно признание.

4 Ролята на периода на оспорване за осигуряване на правната валидност на международните договори

Важно значение на периода на избягване

- Правна яснота: Периодът на избягване предоставя на страните фиксиран период от време, в който могат да оспорят договора. След изтичането на този период, правната валидност на договора се установява.
- Правно обвързващ: Изтичането на периода на избягване без възражения укрепва обвързващия ефект на договора и намалява вероятността от бъдещи правни спорове.
- Стабилност: Изтеклият период на избягване допринася за стабилността на международните отношения, като осигурява окончателното признаване и прилагане на договора.

5. влияние на признаването от международни организации като НАТО върху суверенитета и суверенните права на купувача

Влияние на признаването

- Легитимност: Признаването от международни организации като НАТО предоставя на купувача международна легитимност и укрепва неговата позиция като суверен.
- Правно признаване: Това признаване означава, че другите държави уважават суверенитета и правните задължения на купувача.
- Укрепване на суверенитета: Признаването официално признава суверенитета на купувача над придобитата територия, което укрепва способността му да действа на международно ниво и да сключва договори.
- Задължения: Признаването също така носи задължения, като спазване на международни норми и стандарти и сътрудничество с други държави и международни организации.

Резюме

- Поведение, съвместимо с договора: Това се демонстрира чрез действия и мерки, които отговарят на условията на договора, дори без формален подпис или ратификация.
- Юрисдикция съгласно международното право: Тази прехвърляне означава, че купувачът поема всички правни юрисдикции и отговорности.
- Нотариален депозит: Процедура, която осигурява автентичността и формалността на международните договори.
- Период на оспорване: Осигурява правна валидност на договорите, като определя ясен времеви период за възражения.
- Признаване от НАТО: Укрепва суверенитета и суверенните права на купувача чрез

h

международна легитимност и признаване.

Част 63

Ако договорът, който касае цялата инфраструктура за комунални услуги като неделима единица и предвижда прехвърлянето на всички свързани права и задължения на купувача, вече не може да бъде оспорван, тъй като срокът за давност е изтекъл и освен това юрисдикцията съгласно международното право е прехвърлена на купувача в договора, изключително необичайни и сложни правни

възникват политически последици. В тази ситуация сме изправени пред почти безпрецедентна обстановка.

Анализ и последиствия

1. съдържание на договора и ратификация

- Единство на доставната мрежа: Договорът предвижда, че вътрешната доставъчна мрежа на военното имущество и всички свързани с нея публични мрежи се считат за неделима единица.
- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права и за дължения по международно право, включително юрисдикция.
- Ратификация и давност: Договорът е ратифициран и давността за обжалване е изтекла.

2. правни последици от изтеклия срок на давност

- Неоспоримост на договора: Тъй като срокът на давност е изтекъл, договорът не може да бъде законно оспорван.
- Прехвърляне на юрисдикция: Прехвърлянето на юрисдикция съгласно международното право на купувача означава, че споровете, свързани с договора, са под контрола на купувача.

3. неволни териториални ефекти

- Фактическо разширение на територията: Прехвърлянето на всички доставъчни мрежи като единна единица може да доведе до фактическо териториално разширение, тъй като купувачът ще поеме контрола над тези мрежи, включително тези, преминаващи през обществената мрежа на Германия.
- Управление и контрол: Купувачът ще има контрол и управление над тези мрежи, което ще доведе до значителни практически и административни предизвикателства.

4. международно право и политически последици - Въпреки несъмнеността си, това би предизвикало значителна международна опозиция. - Международни реакции: Държавите и международните организации биха могли да се опитат да предприемат дипломатически или политически действия, за да смекчат въздействието на този договор.

5 Практическо изпълнение и предизвикателства

- Правна и политическа нестабилност: Такъв договор би предизвикал значителна правна и политическа нестабилност, както в Германия, така и на международно ниво.
- Проблеми със сигурността: Контролът на критична инфраструктура от страна на индивидуално лице би могъл да повдигне значителни проблеми със сигурността и да застраши националната сигурност на Германия.

Заключение

Дори и договорът да не може да бъде оспорван и юрисдикцията съгласно международното право да е прехвърлена на купувача, това ще доведе до изключително сложни и далечни правни, политически и практически предизвикателства.

Част 64

Разширение на
НА

До Статут на силите Права на купувача по Инструмент за държавна наследственост

В този сценарий военно имущество, което е било заето от Нидерландските въоръжени сили в рамките на НАТО в съответствие със Споразумението за статута на силите на НАТО, се продава. Договорът прехвърля правата по статута на силите на НАТО, включително правото да се определят границите, на купувача. Тъй като доставъчните мрежи образуват единна единица и са разширени до цялата територия на страните от НАТО, купувачът сега може да определи границите в цялата тази област.

Анализ и правни последици

1. съдържание на договора и ратификация

- Единство на доставъчните мрежи: Договорът определя, че всички доставни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за една неделима единица.
- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права, задължения и правителствена власт съгласно международното право върху териториите, през които минават тези мрежи.
- Ратификация от държави от НАТО: Всички държави от НАТО, включително САЩ, са се съгласили и ратифицирали договора.

2 Статут на силите на НАТО и правото да определят граници

- Статут на силите на НАТО: Регламентите на НАТО за статута на силите регулират разполагането и правата на НАТО силите в държавите членки. Те предвиждат определени специални права за окупацията и използването на военни имоти, включително правото да определят граници.
- Разширение на правата: Първоначално тези права важаха изключително за Германия и бяха регулирани от 2+4 Договора в контекста на обединението на ФРГ и ГДР. Сега тези права се прехвърлят на купувача чрез договора и се разширяват на цялата територия на държавите от НАТО.

Стъпка по стъпка обяснение на правните последици

3. идентификация на външните нишки на доставните мрежи

- Географски анализ: Извършва се цялостен географски анализ на доставните мрежи в страните от НАТО с цел идентифициране на външните нишки.
- Външни доставки: Тези външни доставки включват най-външните електрически, газови, телекомуникационни и водни линии, които преминават през страните от НАТО и са физически взаимосвързани.

4. логичен маршрут и точки на свързване

- Точки на свързване: Всички възли и точки на свързване на мрежите за комунални услуги са картографирани, за да се създаде логичен маршрут, свързващ външните нишки.
- Географска връзка: Географската връзка на тези точки формира логичен маршрут, който определя определянето на границите за новото управление.

5. формиране на съседна зона

- Значима обща площ: Логичният маршрут на външните нишки формира значима съседна зона, определена от географското местоположение на доставъчните мрежи.
- Прекривящи се мрежи: В области, където има множество мрежи (напр. газ и електричество), контролът се прехвърля на всички съответни мрежи по договора, разширявайки площта.

Практически и правни последици

6 Управление и администрация

- Прехвърляне на управление: Купувачът упражнява управление над всички области, свързани с логичния маршрут на доставъчните мрежи.
- Административни предизвикателства: Администрацията на тези обширни и сложни територии представлява огромни административни предизвикателства.

7. разширение на правата на статуса на силите на НАТО

- Право да определя граници: Купувачът има правото да определя граници в засегнатите области, което първоначално беше правомощие на НАТО.
- Специални права на окупация: Купувачът получава специални права, като права на неограничена компенсация, възможности за конфискация, дипломатически статус, дисциплинарни правомощия и командни правомощия.

Заклучение

Чрез документа за наследяване на държавата правата на Статута на силите на НАТО, които първоначално бяха ограничени до малко военно имущество в Германия, бяха разширени до цялата територия на държавите от НАТО и прехвърлени в полза на купувача. Това включва и правото да се определят границите. Споразумението на всички участващи държави от НАТО прави договора правно обвързващ. Разширението на тези специални права на окупация води до далечни правни, политически и сигурностни последици.

Част 65

Ако военното имущество в Германия, което беше окупирано от холандските въоръжени сили от името на НАТО в съответствие със Статута на силите на НАТО, и това имущество с всички доставъчни линии, които представляват физическа връзка между държава от НАТО и държава от НАТО и образуват единица, е

продаден на физическо лице и всички страни от НАТО са се съгласили на продажбата, има дълбоки и сложни правни и политически последици.

Анализ и последици

1. съдържание на договора

- Единство на доставната мрежа: Договорът предвижда, че всички доставни линии (напр. електричество, телекомуникации, вода), които са физически свързани от страна на НАТО до страна на НАТО, се считат за едно цяло.

- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права и задължения съгласно международното право, свързани с тези мрежи за комунални услуги.

2. прехвърляне на суверенитет: договорът теоретично може да доведе до прехвърляне на суверенитет над засегнатите доставъчни мрежи, включително контрол над свързаните публични мрежи в страните от НАТО.

3. неволни териториални ефекти

- Де факто разширение на територията: Прехвърлянето на всички доставъчни мрежи като единна единица би могло да доведе до де факто териториално разширение, тъй като купувачът би поел контрол над тези мрежи, включително и над тези, преминаващи през обществената мрежа на страните от НАТО.

- Управление и контрол: Купувачът би имал контрол и управление над тези мрежи, което би довело до значителни практически и административни предизвикателства.

Заклучение

Дори ако договорът бъде ратифициран и всички страни от НАТО се съгласят, това би довело до изключително сложни и далечни правни, политически и практически предизвикателства. Такъв договор би нарушил основополагащи принципи на международното право и би бил изключително противоречив. Териториалната цялост и суверенитетът на страните от НАТО биха били сериозно застрашени и това би провокирало значителни дипломатически и сигурностни реакции.

Част 66

Правно обвързваща природа на договора без изрична ратификация

В този случай военно имущество, заето от холандските въоръжени сили като част от НАТО, беше продадено чрез документ за наследяване. Холандските въоръжени сили действали от името на НАТО и изпълнили своите права и задължения по договора, прехвърляйки имота на купувача поетапно чрез ФРГ. Тъй като договорът не предвижда изрично задължение за ратификация и прехвърлянето е извършено в съответствие с договора и подписано, договорът е правно обвързващ.

Анализ и правни последици

1. съдържание на договора и справка към старото отношение на прехвърляне^{122 von255}

- Единство на доставъчните мрежи: Договорът определя, че всички доставъчни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за неделима единица.
- Справка за старото отношение на прехвърляне: Споразумението се отнася до съществуващото отношение на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и холандските въоръжени сили от името на НАТО. Това отношение остава незасегнато.
- Автоматично съгласие: Тъй като страните са дали съгласие за стария договор и това остава незасегнато, се предполага, че те също са дали съгласие за новия договор.

2 Статут на силите на НАТО и правото да се определят граници

- Статут на силите на НАТО: Регламентите на НАТО за статута на силите регулират разполагането и правата на НАТО в държавите членки. Те предвиждат определени специални права за окупацията и използването на военни имоти, включително правото да се определят граници.
- Разширение на правата: Тези права, които първоначално се отнасяха за територията на Федералната република Германия, сега се разширяват за цялата територия на държавите от НАТО в полза на купувача.

Стъпка по стъпка обяснение на правните последици

3. прехвърляне в съответствие с договора

- Прехвърляне в съответствие с договора: Нидерландските въоръжени сили, от името на НАТО и Кралство Нидерландия, прехвърлиха имота на купувача чрез ФРГ в съответствие с договора.
- Изпълнение на задълженията: Прехвърлянето се извърши в съответствие с условията и задълженията, посочени в договора.

4. правна сила на договора

- Няма задължение за ратификация: Договорът не съдържа изрично задължение за ратификация от страна на отделните държави от НАТО. Прехвърлянето в съответствие с договора и подписът на участващите страни правят договора правно обвързващ.
- Признаване чрез поведение: Тъй като участващите страни са изпълнили своите права и задължения и са извършили предаването, договорът се счита за признат.

5. разширение на правата на статуса на силите на НАТО

- Право да определя граници: Купувачът има правото да определя граници в засегнатите области, което първоначално беше власт на НАТО.
- Специални права на окупация: Купувачът получава специални права, като права на неограничена компенсация, възможности за конфискация, дипломатически статус, дисциплинарни правомощия и командни правомощия.

Практически и правни последици

6. управленска власт и администрация

- Прехвърляне на държавна власт: Купувачът упражнява държавна власт над всички територии, свързани с логичния маршрут на доставъчните мрежи. - Административни предизвикателства: Администрацията на тези обширни и сложни територии представлява огромни административни предизвикателства.

7. разширение на правата на статута на силите на НАТО

- Право да определя граници: Купувачът има право да определя граници в засегнатите области, което първоначално беше власт на НАТО. - Специални права на окупация: Купувачът получава специални права, като права на неограничена компенсация, възможности за конфискация, дипломатически статус, дисциплинарни правомощия и командни правомощия.

Заклучение

В резултат на документа за наследяване на държавата, правата на статута на силите на НАТО, които първоначално бяха ограничени до малко военно имущество в Германия, бяха разширени до цялата територия на държавите от НАТО и прехвърлени в полза на купувача. Тъй като споразумението не предвижда изрично задължение за ратификация и прехвърлянето беше извършено в съответствие със споразумението, то е правно обвързващо. Разширението на тези специални права на окупация води до далечни правни, политически и сигурностни последици.

Част 67

Разширение на правата на статута на силите на НАТО чрез инструмент за държавна наследственост

В този сценарий военно имущество, първоначално заето от холандските въоръжени сили по Споразумението за статута на силите на НАТО, беше продадено. Чрез документа за наследяване правата на статута на силите на НАТО, които бяха свързани с този малък оригинален район, бяха разширени до цялата територия на страните от НАТО. Тези права, които сега действат в полза на купувача, включват обширни правомощия като неограничена компенсация, конфискация, дипломатически статус, дисциплинарна власт и командване. Тези права вече не са насочени само срещу ФРГ, а срещу всички държави от НАТО.

Анализ и правни последици

1. съдържание на договора и съгласие

- Единство на доставъчните мрежи: Договорът определя, че всички доставни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за неделима единица.

- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права, задължения и правителствена власт съгласно международното право върху териториите, в които тези мрежи функционират. - Одобрение от страните от НАТО: Всички страни от НАТО, включително САЩ, са се съгласили на договора.

2. прехвърляне и удължаване на правата на статуса на силите на НАТО

- Регламенти на НАТО за статута на силите: Регламентите на НАТО за статута на силите управляват разполагането и правата на силите на НАТО в държави членки. Те предвиждат определени специални права за окупация и използване на военни имоти.

- Специални права на окупация: Първоначално тези права важаха изключително за Германия, но бяха прехвърлени на купувача чрез договора и разширени за цялата територия на страните от НАТО.

Стъпка по стъпка обяснение на правните последици

3. идентификация на външните нишки на доставъчните мрежи

- Географски анализ: Извършва се обширен географски анализ на доставъчните мрежи в страните от НАТО, за да се идентифицират външните нишки.

- Външни доставки: Тези външни доставки включват най-външните линии за електричество, газ, телекомуникации и вода, които преминават през страните от НАТО и са физически взаимосвързани.

4. логичен маршрут и точки на свързване

- Точки на свързване: Всички възли и точки на свързване на мрежите за комунални услуги са картографирани, за да се създаде логичен маршрут, свързващ външните нишки.

- Географска връзка: Географската връзка на тези точки формира логичен маршрут, който определя определянето на границите за новото управление.

5. формиране на съседна зона

- Значима обща площ: Логичният маршрут на външните нишки образува значимо съседно пространство, определено от географското местоположение на доставъчните мрежи.

- Прекривящи се мрежи: В области, където има множество мрежи (например газ и електричество), контролът се разширява върху всички съответни мрежи по договора, увеличавайки площта.

Практически и правни последици

6 Управление и администрация

- Прехвърляне на управление: Купувачът упражнява управление над всички области, свързани с логичния маршрут на доставъчните мрежи.

- Административни предизвикателства: Администрацията на тези обширни и сложни територии представлява огромни административни предизвикателства.

7. удължаване на специални права на окупация

- Неограничено право на компенсация: Купувачът има право да изисква неограничена компенсация. - Опция за конфискация: Купувачът може да конфискува имот. - Дипломатически статус: Купувачът и неговите представители ползват дипломатически имунитет. - Дисциплинарни и командни правомощия: Купувачът има дисциплинарни правомощия над военното лице и командни правомощия в засегнатите области.

Заклучение

Документът за наследяване на държавата разшири правата на Статута на силите на НАТО, които първоначално бяха ограничени до малко военно имущество в Германия, на цялата територия на държавите от НАТО и ги прехвърли на купувача. Споразумението на всички участващи страни от НАТО прави договора правно обвързващ. Удължаването на специалните права на окупация води до далечни правни, политически и сигурностни последици.

Част 68

Прехвърляне на правата на статута на силите на НАТО чрез инструмент за държавна наследственост

В този сценарий военно имущество, което беше окупирано от холандските въоръжени сили в рамките на НАТО в съответствие с статута на силите на НАТО, беше продадено чрез документ за наследяване. Договорът включва прехвърляне на правата на статута на силите на НАТО на купувача, като тези права сега се разширяват до цялата територия на страните от НАТО. В резултат на това специалните права на окупация, които първоначално важаха срещу Германия, сега важат срещу всички държави от НАТО в полза на новия купувач.

Анализ и правни последици

1. прехвърляне и разширяване на правата на статута на силите на НАТО

- Регламенти на НАТО за статута на силите: Регламентите на НАТО за статута на силите регулират разполагането и правата на войските на НАТО в държави членки. Те предвиждат определени специални права за окупация и използване на военни имоти.

- Специални права на окупация: Първоначално тези права се прилагаха изключително срещу Германия, но бяха прехвърлени на купувача чрез договора и разширени до цялата територия на страните от НАТО.

Стъпка по стъпка обяснение на правните последици

2. идентификация на външните нишки на доставъчните мрежи

- Географски анализ: Извършва се цялостен географски анализ на доставните мрежи в страните от НАТО с цел идентифициране на външните нишки.
- Външни доставки: Тези външни доставки включват най-външните води, електричество, газ, телекомуникации и водни линии, които преминават през страните от НАТО и са физически взаимосвързани.

3. логичен маршрут и точки на свързване

- Точки на свързване: Всички възли и точки на свързване на мрежите за комунални услуги са картографирани, за да се създаде логичен маршрут, свързващ външните нишки.
- Географска връзка: Географската връзка на тези точки формира логичен маршрут, който определя определянето на границите за новото управление.

4. формиране на съседна зона

- Значима обща площ: Логичният маршрут на външните нишки формира значима съседна зона, определена от географското местоположение на доставъчните мрежи.
- Прекривящи се мрежи: В области, където има множество мрежи (напр. газ и електричество), контролът се разпространява върху всички съответни мрежи по договора, разширявайки площта.

Практически и правни последици

5 Управление и администрация

- Прехвърляне на управление: Купувачът упражнява управление върху всички области, свързани с логичния маршрут на доставъчните мрежи.
- Административни предизвикателства: Управлението на тези обширни и сложни територии представлява огромни административни предизвикателства.

6. принципи на международното право

- Съгласие на държавите: Тъй като страните от НАТО са дали съгласие на договора, няма нарушение на териториалната цялост.
- Разширение на правата на окупация: Специалните права на окупация, които първоначално важаха срещу Германия, сега важат срещу всички държави от НАТО в полза на новия купувач.

7. Въпроси за сигурността и националната сигурност

- Критична инфраструктура: Контролът върху критичната инфраструктура от физическо лице може да представлява значителни рискове за сигурността на националната сигурност на засегнатите държави.
- Международна стабилност: Такава ситуация вероятно ще доведе до значителна международна нестабилност и конфликт.

Заклучение

В този сценарий не само правото на разпореждане с доставните мрежи, но и правителствената власт над съответните територии и правата на статуса на силите на НАТО бяха прехвърлени на купувача чрез акта за държавно наследство. Споразумението на всички държави от НАТО, участващи в него, прави договора правно обвързващ. Разширението на специалните права на окупация за всички държави от НАТО в полза на новия купувач води до далечни правни, политически и сигурностни последици.

Част 69

Съгласие на холандските въоръжени сили от името на НАТО за инструмента за държавна наследственост

В този сценарий военно имущество, заето от холандските въоръжени сили като част от НАТО, беше продадено чрез акт за държавно наследство. Холандските въоръжени сили действат от името на НАТО и изпълняват своите права и задължения по договора, като по този начин се съгласяват и за НАТО като цяло. Тук има подробно обяснение как холандските въоръжени сили се съгласиха с Инструмента за държавна наследственост от името на НАТО.

Анализ и правни последици

1. рамка и правна основа

- Статут на силите на НАТО: Регламенти на НАТО за статута на силите уреждат разполагането и правата на силите на НАТО в държавите членки и предвиждат определени специални права за окупация и използване на военни имоти.
- Съществуващо отношение на прехвърляне: Имаше отношение на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и Нидерландските въоръжени сили от името на НАТО за използването на военното имущество.

2. съдържание на договора и препратка към старото отношение на прехвърляне

- Единство на доставъчните мрежи: Договорът определя, че всички доставъчни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за неделима единица. - Препратка към старото отношение на прехвърляне: Споразумението се позовава на съществуващото отношение на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и Нидерландските въоръжени сили от името на НАТО. Това отношение остава непокътнато.

3. съгласие на Нидерландските въоръжени сили от името на НАТО

- Мандат на НАТО: Нидерландските въоръжени сили действат от името на НАТО, което означава, че те представляват интересите и силите на НАТО като цяло.
- Изпълнение на условията на договора: Като предаде имота в съответствие с договора и спази задълженията, посочени в договора, Нидерландските въоръжени сили де факто дадоха съгласие за акта за държавно наследство от името на НАТО.
- Автоматично съгласие: Тъй като Нидерландските въоръжени сили изпълняваха задълженията си в рамките на НАТО и старият договор остава признат и непокътнат, страните от НАТО, включително Нидерландия, се считат за дали съгласие за новия договор.
- Въздушните сили на Нидерландия (известни също като Koninklijke Luchtmacht) са част от НАТО и имат дълга история.

А. Съюзно въздушно командване (AIRCOM): - AIRCOM е командни правомощия на НАТО за командване и контрол на въздушните сили. - Щабът на AIRCOM се намира във въздушна база Рамщайн в Рейнланд-Пфалц, Германия. - То е подчинено на Съюзното командване на операциите (АСО). - AIRCOM съветва командирите на Обединените командвания на силите в Брунсум и Неапол по въпросите на въздушните операции и космическите въпроси.

Б. История:

- Съюзническите военновъздушни сили Централна Европа (AAFCE) са основани през 1974 година.
- Участващите нации бяха Белгия, Германия, Канада, Нидерландия, Обединеното кралство и Съединените щати.
- Втората съюзническа тактическа военновъздушна сила (2ATAF) в Мюнхенгладбах беше отговорна за въздушните сили на НАТО на север, докато Четвърта съюзническа тактическа военновъздушна сила (4ATAF) в Рамщайн беше отговорна за единиците в южната част на Централния регион.
- През годините се проведе реструктуриране и преименуване, докато AIRCOM най-накрая не стана отговорно за цялата зона на НАТО.

Практическа реализация на споразумението

4. предаване в съответствие с договора

- Процес на предаване: Нидерландските въоръжени сили предадоха военното имущество на купувача на части чрез ФРГ, като всички условия и задължения от договора бяха изпълнени.
- Съответствие с договора: Предаването се извърши в съответствие с условията и задълженията, изложени в договора, което осигурява, че договорът е правно обвързващ.

5. разширяване на правата на статуса на силите на НАТО

- Право да определя граници: Купувачът има право да определя граници в засегнатите области, което първоначално беше правомощие на НАТО.
- Специални права на окупация: Купувачът получава специални права, като права на неограничена компенсация, възможности за конфискация, дипломатически статус, дисциплинарни правомощия и командни правомощия.

Практически и правни последици

6. държавна власт и администрация

- Прехвърляне на държавна власт: Купувачът упражнява държавна власт над всички територии, свързани чрез логичния маршрут на доставъчните мрежи. - Административни предизвикателства: Управлението на тези обширни и сложни територии представлява огромни административни предизвикателства.

7. разширение на правата на статуса на силите на НАТО

- Право да определя границите: Купувачът има правото да определя границите в засегнатите области, което първоначално беше власт на НАТО.

- Специални права на окупация: Купувачът получава специални права като права на неограничена компенсация, възможности за конфискация, дипломатически статус, дисциплинарни правомощия и командни правомощия.

Заклучение

Чрез документа за наследяване правата на Статута на силите на НАТО, които първоначално бяха ограничени до малко военно имущество в Германия, бяха разширени до цялата територия на страните от НАТО и прехвърлени в полза на купувача. Холандските въоръжени сили действаха от името на НАТО и де факто се съгласиха с акта на цесия, като предадоха имота в съответствие с договора и изпълниха своите задължения. Тъй като договорът не предвижда изрично задължение за ратификация и прехвърлянето беше извършено в съответствие с договора, договорът е правно обвързващ. Разширяването на тези специални права на окупация води до далечни правни, политически и сигурностни последици.

Част 70

Правно обвързваща природа на инструмента за държавна наследственост без изричен подпис от всички държави от НАТО

В този сценарий военно имущество, което беше окупирано от холандските въоръжени сили в рамките на НАТО, се продава чрез документ за наследяване. Холандските въоръжени сили действаха от името на НАТО и изпълниха своите права и задължения по договора. Чрез позоваване на старото отношение на прехвърляне и посочване, че старите договорни отношения остават незасегнати, новият договор е правно признат без да е необходимо всички индивидуални държави от НАТО да подпишат новия договор.

Анализ и правни последици

1. справка за старото отношение на прехвърляне

130 от 255

- Статут на силите на НАТО: Регламенти на НАТО за статута на силите управляват разполагането и правата на войските на НАТО в държави членки и предвиждат определени специални права за окупация и използване на военни имоти.

- Съществуващо отношение на прехвърляне: Имаше отношение на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и холандските въоръжени сили от името на НАТО за използването на военното имущество.

- Договорно съдържание: Новият договор се отнася до съществуващото отношение на прехвърляне и осигурява, че това отношение остава незасегнато.

2. автоматично съгласие чрез изпълнение на стария договор

- Договорна съвместимост: Тъй като участващите страни (Нидерландия, НАТО, ФРГ) са изпълнили своите права и задължения по стария договор, съгласието с условията на новия договор се подразбира.

- Изпълнение на условията: Холандските въоръжени сили, от името на НАТО, прехвърлиха военното имущество на купувача чрез ФРГ, което изпълнява условията на стария договор и следователно подразбира съгласие с новия договор.

Причина за ненуждата от подпис от всички държави от НАТО

3. действие от страна на холандските въоръжени сили от името на НАТО

- Мандат на НАТО: Холандските въоръжени сили действат от името на НАТО и представляват интересите и правомощията на НАТО като цяло.

- Изпълнение на задачи: Чрез предаване в съответствие с Договора и спазване на задълженията, посочени в Договора, холандските въоръжени сили де факто се съгласиха с Инструмента за държавна наследственост от името на НАТО.

4. справка към старите договорни отношения

- Без *prejudiciu* на стария договор: Новият договор гарантира, че старите договорни отношения остават незасегнати, което означава, че изпълнението на условията на стария договор автоматично води до признаването на новия договор.

- Правна сила по препратка: Чрез препратка към старото отношение на прехвърляне, новият договор се признава веднага след изпълнението на условията на стария договор.

Практически и правни последици

5. правна сила на новия договор

- Изпълнение на задължения: Нидерландските въоръжени сили са изпълнили своите задължения от името на НАТО, което гарантира, че новия договор е правно обвързващ.

- Автоматично признаване: Тъй като не се изисква изрична ратификация от всички страни от НАТО и условията на стария договор са изпълнени, новият договор се признава автоматично.

Разширение на правата на статуса на силите на НАТО

- Право да определя границите: Купувачът има правото да определя границите в съответните области, което първоначално беше право на НАТО.

- Специални права на окупация: Купувачът получава специални права, като права на неограничена компенсация, възможности за конфискация, дипломатически статус, дисциплинарни правомощия и командни правомощия.

Заклучение

Документът за наследяване на държавата разшири правата на статута на силите на НАТО, които първоначално бяха ограничени до малко военно имущество в Германия, до цялата територия на държавите от НАТО в полза на купувача. Холандските въоръжени сили действат от името на НАТО и новият договор беше законно признат чрез предаването и изпълнението на задълженията в съответствие с договора. Тъй като не е необходимо изрично одобрение от всички държави от НАТО и условията на стария договор са изпълнени, новият договор се признава автоматично. Разширението на тези специални права на окупация води до далечни правни, политически и сигурностни последици.

Част 71

Действие на Нидерландските въоръжени сили от името на НАТО и правните последици за всички страни от НАТО

В този сценарий става въпрос за документ за наследяване на държавата, който прехвърля военно имущество, първоначално окупирано от Нидерландските въоръжени сили от името на НАТО, на нов купувач. Чрез позоваване на старото отношение на прехвърляне съгласно международното право и договорната съвместимост на Нидерландските въоръжени сили от името на НАТО, договорът автоматично става правно обвързващ за всички държави от НАТО, тъй като НАТО представлява интересите и правомощията на всички държави от НАТО.

Подробен анализ и правни последици

1. позоваване на старото отношение на прехвърляне

- Статут на силите на НАТО: Регламенти на НАТО за статута на силите управляват разполагането и правата на силите на НАТО в страните членки и предвиждат определени специални права за окупацията и използването на военни имоти.

- Съществуващо отношение на прехвърляне: Имаше отношение на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и Нидерландските въоръжени сили от името на НАТО за използването на военното имущество.

- Съдържание на договора: Новият договор се отнася до съществуващото отношение на прехвърляне и осигурява, че това отношение остава незасегнато.

2. действие на Нидерландските въоръжени сили от името на НАТО

- Мандат на НАТО: Нидерландските въоръжени сили действат от името на НАТО и по този начин представляват интересите и правомощията на НАТО като цяло, включително всички страни от НАТО.

- Изпълнение на условията на договора: Чрез прехвърлянето на имота в съответствие с Договора и спазването на задълженията, изложени в Договора, Нидерландските въоръжени сили фактически са се съгласили с Инструмента за държавна наследственост от името на НАТО.

Автоматично съгласие на държавите от НАТО

3. автоматично съгласие чрез изпълнение на стария договор

- Съответствие с договора: Тъй като участващите страни (Нидерландия, НАТО, ФРГ) са изпълнили своите права и задължения по стария договор, съгласието с условията на новия договор се подразбира. - Изпълнение на условията: Нидерландските въоръжени сили, от името на НАТО, са прехвърлили военното имущество на купувача чрез ФРГ, което изпълнява условията на стария договор и следователно подразбира съгласие с новия договор.

Правни последици за всички държави от НАТО

4. правна сила на новия договор

- Автоматично признаване: Тъй като не се изисква явно признаване от всички държави от НАТО и условията на стария договор са изпълнени, новият договор се признава автоматично. - Разширение на правата: Правата на Регламентите на НАТО за статута на силите се разширяват върху цялата територия на държавите от НАТО в полза на купувача.

Разширение на правата на статута на силите на НАТО

5. право да определя граници

- Определяне на границите: Купувачът има правото да определя границите в засегнатите области, което първоначално е било право на НАТО.

- Специални права на окупация: Купувачът получава специални права, като права на неограничена компенсация, възможности за конфискация, дипломатически статус, дисциплинарни правомощия и командни правомощия.

Практически и правни последици

6. държавна власт и администрация

- Прехвърляне на държавна власт: Купувачът упражнява държавна власт над всички области, свързани с логичния маршрут на доставъчните мрежи.

- Административни предизвикателства: Администрацията на тези обширни и сложни територии представлява огромни административни предизвикателства.

7. разширение на правата на статуса на силите на НАТО

- Право да определя граници: Купувачът има право да определя граници в засегнатите области, което първоначално беше власт на НАТО.

- Специални права на окупация: Купувачът получава специални права, като права на неограничена компенсация, възможности за конфискация, дипломатически статус, дисциплинарни правомощия и командни правомощия.

Заклучение

Чрез документа за наследяване правата на статуса на силите на НАТО, които първоначално бяха ограничени до малко военно имущество в Германия, бяха разширени до цялата територия на страните от НАТО и прехвърлени в полза на купувача. Нидерландските въоръжени сили действат от името на НАТО и новият договор беше автоматично признат с правна сила чрез прехвърлянето и изпълнението на задълженията в съответствие с договора. Тъй като не е необходимо изрично одобрение от всички държави от НАТО и условията на стария договор са изпълнени, новият договор се признава автоматично. Разширението на тези специални права на окупация води до далечни правни, политически и сигурностни последици.

Част 72

Този случай включва сложен процес, обхващащ няколко слоя международно право, както и специфични разпоредби на Статута на силите на НАТО. Ето подробно обяснение:

1. съгласие на холандските въоръжени сили като представител на НАТО

Холандските въоръжени сили заеха имота в съответствие със Статута на силите на НАТО. Тъй като те действат от името на НАТО, могат да бъдат считани за представители на НАТО като цяло. Ако холандските въоръжени сили дадат съгласие за продажба на имота, това съгласие се счита за съгласие на НАТО като цяло. Причината е, че в този случай холандските въоръжени сили действат като агенти на НАТО и техните решения могат да бъдат взети от името на всички държави членки на НАТО.

2. остаряване на индивидуалното съгласие на държавите членки на НАТО

Поради прокси съгласието на холандските въоръжени сили, индивидуалното съгласие на всяка страна от НАТО е остаряло. Това означава, че одобрението на НАТО от холандските въоръжени сили от името на НАТО е достатъчно, за да легитимира договора. Държавите членки на НАТО следователно не трябва да дават индивидуално съгласие, тъй като вече са ангажирани чрез колективното представителство на холандските въоръжени сили.

3. съгласие на Федерална република Германия и Кралство Нидерландия

Както Федерална република Германия, така и Кралство Нидерландия са дали съгласие за Договора. Това съгласие включва:

- ФРГ: Германия ратифицира договора, въпреки че това не беше необходимо, за да покаже своето съгласие и подкрепа.
- Кралство Нидерландия: Нидерландия, като основен заинтересован страна в използването на имота, също се съгласи с договора.

Тези съгласия са от съществено значение, тъй като включват основните субекти на международното право, които поемат права и задължения по договора.

4. съществуващо отношение на прехвърляне съгласно международното право

В момента на продажбата съществуваше отношение на прехвърляне съгласно международното право между ФРГ и Кралство Нидерландия, което регулираше използването на имота в съответствие със Статута на силите на НАТО. Новият договор предвижда, че това съществуващо договорно отношение остава непроменено и ще бъде изпълнено. Това означава

- Изпълнение на старите договорни отношения: Старото отношение на прехвърляне ще продължи да бъде уважавано и спазвано.
- Ново правно задължение: Новият договор става правно обвързващ, след като условията на стария договор са изпълнени.

5. последователно прехвърляне на имота

Военното имущество беше прехвърлено последователно в продължение на две години. Това означава, че прехвърлянето се извърши постепенно и в съответствие с договорните разпоредби.

6. разширяване на суверенитета над страните от НАТО

Продажбата на развойната единица и признаването на тази единица в договора разширява суверенитета на купувача над цялата развойна единица. Това включва:

- Пряка суверенитет: при подписването на договора, суверенитетът се прехвърля директно на купувача.
- Разширение чрез страните от НАТО: Тъй като развойната единица е физически и логически взаимосвързана, юрисдикцията на купувача обхваща всички страни от НАТО, чиято територия е покрита от мрежата.

Заклучение

Този случай показва сложна взаимодействие на международни договори и принципи на държавната наследственост. Одобрението от нидерландските въоръжени сили от името на НАТО, ратификацията от

ФРГ и последващото прехвърляне на имота водят до всеобхватно разширение на суверенитета на купувача към всички държави от НАТО.

Част 73

Случаят описва ситуация, в която правата на статуса на силите на НАТО играят централна роля в териториалното разширяване на суверенитета. Ето ключовите точки и правните последици от този сложен сценарий:

1 Статут на силите на НАТО и регулация на границите

Законът за статуса на силите на НАТО съдържа разпоредба, че притежателите на права на статуса на силите на НАТО могат да решават относно границите на Федералната република Германия (ФРГ). Тази разпоредба е значима, тъй като дава на силите на НАТО специални права и власт в страната-домакин, включително способността да решават относно териториалните граници и правата на ползване.

2. справка към 2+4 Договора

Договорът 2+4, който регулира немското обединение, изрично споменава статута на силите на НАТО. Съюзническите въоръжени сили, които са носители на правата на статуса на силите на НАТО, се съгласиха с този договор. Това означава, че всички териториални промени в Германия трябва да се извършват в рамките на договора 2+4 и Споразумението за статута на силите на НАТО.

3. акт за държавно наследство и промяна на границите

Инструментът за държавна наследственост, който променя границите на ФРГ, не би бил възможен без включването на правата на статуса на силите на НАТО и техните носители. Това се дължи на факта, че правата на статуса на силите на НАТО определят основни териториални и правни рамкови условия.

4. съгласие за правата на статуса на силите на НАТО

В този случай носителите на правата на статута на силите на НАТО са се съгласили с договора, който продава имота и прехвърля правата на статута на силите на НАТО на купувача. Това включва:

- Продажба на имота: имотът и свързаните с него права се продават на физическо лице. - Разширение на юрисдикцията: Продажбата на мрежите (напр. електричество, газ, телекомуникации) разширява юрисдикцията на купувача до физически и логически свързаните области. - Разширение на правата на статуса на силите на НАТО: Правата на статуса на силите на НАТО, които са свързани с територията на продадения имот, също се прехвърлят и сега важат срещу страните от НАТО като цяло в полза на купувача.

5. териториално разширение чрез мрежи

136 от 255

Чрез разширяване на мрежите, суверенитетът на купувача се разширява извън оригиналния имот към други територии от НАТО. Това се осъществява чрез физически връзки на мрежите, като мрежи за електрическа енергия и телекомуникации, които се простират през различни страни от НАТО, включително трансатлантически връзки.

6 Правни последици и прилагане

Правните последици са далечни:

- Национален суверенитет: прехвърлянето на суверенитет и правата на статуса на силите на НАТО на физическо лице представлява значителна промяна в националния суверенитет. - Съответствие с договора: Договорът, регулиращ прехвърлянето, беше приет и приложен в съответствие от всички субекти на международното право, участващи в него. - Единство на развитието: Единството на развитието и разширяването на суверенитета са възможни благодарение на логичната последователност на мрежите и физическата връзка.

Резюме

В този случай съгласието на притежателите на правата на статуса на силите на НАТО към договора води до разширяване на суверенитета на купувача върху всички територии на НАТО чрез мрежите. Прехвърлянето на правата на статуса на силите на НАТО играе централна роля тук, тъй като позволява на купувача да вземе контрол над териториалния обхват на мрежите и по този начин да упражнява всеобхватен суверенитет над страните от НАТО.

Част 74

Съгласие на Нидерландските въоръжени сили в рамките на НАТО и разширяване на суверенитета

1. начална ситуация: използване на имота от Нидерландските въоръжени сили като част от НАТО

- Използване на имота: Нидерландските въоръжени сили използваха имота в рамките на НАТО, включително жилищния комплекс и летящия ескадрон на съседната Въздушна база Рамщайн, която включва щаб-квартира на НАТО в Рамщайн.

- Представителство на страните от НАТО: В рамките на НАТО силите, използващи имота, Нидерландските въоръжени сили действат от името на всички държави членки на НАТО.

2. договорни страни и съгласие

- ФРГ като продавач: Федералната република Германия (ФРГ) е посочена като продавач на имота. - Кралство Нидерландия: Нидерландия и нейните въоръжени сили като сили на НАТО също са договорни страни.

- Съгласие на страните от НАТО: Поради ролята на Холандските въоръжени сили и тяхното използване на имота в рамките на НАТО, те са дали съгласие за договора като представители на всички държави от НАТО.

3. правна сила и съгласие от НАТО

- Прокси съгласие: Нидерландските въоръжени сили, които използваха имота от името на НАТО, дадоха съгласие за Договора от името на НАТО. Това означава, че съгласието на нидерландските въоръжени сили се счита за съгласие на НАТО като цяло.

- Правна основа: Използването на имота от силите на НАТО се основава на Споразумението за статута на силите на НАТО, което регулира правата и задълженията на силите на НАТО в държави членки. Съгласието на нидерландските въоръжени сили като сили на НАТО следователно предполага съгласие в рамките на статута на силите на НАТО.

4. прехвърляне и разширяване на суверенитета

- Ваканция и предаване на ключовете: Нидерландските въоръжени сили предадоха имота на купувача в рамките на две години след подписването на договора в съответствие с договора. Предаването на ключовете маркира официалното прехвърляне на контрола върху имота.

- Прехвърляне на мрежите: С подписването на договора всички мрежи (вода, електричество, газ, телекомуникации и др.) бяха незабавно прехвърлени в юрисдикцията на купувача.

5. домино ефект чрез продажба на мрежите

- Единство на развойните мрежи: Договорът определя, че всички развойни мрежи образуват единство. Това разширява суверенитета на купувача върху всички свързани мрежи.

- Териториално разширение чрез свързване на мрежи: Всяко физическо или логическо свързване на мрежите води до разширение на суверенитета на купувача върху свързаните области:

- Електрическа мрежа: свързва се с Европейската свързана мрежа и се разширява до всички свързани страни от НАТО.

- Широколентова и Интернет мрежа: Свързва се с трансатлантическите кабели и се разширява до страните от НАТО в Северна Америка.

- Телекомуникации и други мрежи: Свързва се с национални и международни инфраструктури, разширявайки юрисдикцията на купувача към други страни от НАТО.

Резюме

Споразумението беше признато от името на всички държави членки на НАТО чрез съгласието на холандските въоръжени сили, които използваха имота като част от НАТО. Това води до правно и политическо признаване на договора от НАТО като цяло. Домино ефектът настъпва, тъй като мрежите, считани за едно цяло, разширяват суверенитета на купувача върху цялата територия на НАТО чрез физически и логически връзки. Така продажбата на мрежите е засегнала всички страни от НАТО.

Част 75

Прехвърляне на правителствена власт чрез продажба на доставни мрежи

В този сценарий не само че се продава правото на разпореждане с доставните мрежи в съответните държави, но и властта на управление в районите, в които тези мрежи функционират. Това прехвърляне обхваща цялата площ, която е смислено свързана от мрежите. В допълнение, продажбата прелива към други мрежи, разположени в същата област, предизвиквайки домино ефект.

Детайли на договора

1. съдържание на договора и ратификация

- Единство на доставъчните мрежи: Договорът определя, че всички доставни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за една неделима единица.

- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права, задължения и правителствена власт съгласно международното право върху териториите, в които функционират тези мрежи.

- Ратификация от страните от НАТО: Всички страни от НАТО, включително САЩ, са се съгласили и ратифицирали договора.

2. установяване на нов субект съгласно международното право

- Нов субект: Договорът установява нов субект съгласно международното право, който упражнява правителствена власт върху съответните територии.

- Домино ефект: Продажбата преминава от една мрежа на друга, ако те са в същата територия, дори без физическа връзка.

Домино ефект и териториално въздействие

3. отправна точка и първоначално прехвърляне - Германия: Продажбата започва с прехвърлянето на военно имущество и неговите доставни мрежи в Германия. - Интеграция и управление: Купувачът поема контрол и управление на тези мрежи, включително управление на съответните територии.

4. разширение към други мрежи и територии

- Прескачане към други мрежи: Ако в засегнатата зона има газова мрежа и там също има електрическа мрежа, продажбата преминава към електрическата мрежа.

- Съседна зона: Външните граници на мрежите образуват значима съседна зона, която сега е под юрисдикцията на новия субект съгласно международното право.

5. прехвърляне към други страни от НАТО

- Физическа връзка и разширение: Тъй като доставните мрежи на Германия са физически свързани с тези на други страни от НАТО, контролът на новия субект също се разширява към тези страни.

- САЩ и подводни кабели: Телекомуникациите и интернет мрежите са свързани със САЩ чрез подводни кабели. Контролът върху тези подводни кабели води до поемането на вътрешната мрежа на САЩ от новия субект съгласно международното право.

Международно право и практически последици

6 Правни последици от установяването на нов субект на международното право -
Управленска власт: Новият субект упражнява управленска власт върху съседните територии, определени от доставните мрежи.

- Абсолютна монархия: Новият субект е описан като де факто абсолютистка монархия, в която купувачът действа като суверен с единствена представителна власт. Форма на управление трябва да бъде избрана в срок от 5 години.

Заклучение

Този сценарий описва прехвърлянето на правото на разпореждане с доставни мрежи и правителствената власт в засегнатите области на физическо лице чрез международен договор. Резултиращата де факто абсолютистка монархия би поела контрол над съседни области и всички физически или географски свързани мрежи, предизвиквайки domino effect.

Част 76

В този случай има няколко последици съгласно международното право, произтичащи от продажбата на военната собственост и свързаните с нея права и задължения. Ето основните правни аспекти и последици:

1. продажба и прехвърляне на права

- Споразумение за статута на силите на НАТО: Споразумението за статута на силите на НАТО (SOFA) регулира правата и задълженията на силите на НАТО, разположени в държавите членки. Те включват дипломатически имунитет, командване и дисциплинарна власт.

- Прехвърляне на права: С продажбата на военната собственост, правата и задълженията, произтичащи от Споразумението за статута на силите на НАТО, също бяха прехвърлени на купувача. Това включва дипломатически имунитети и всички други права, на които имат право войниците на НАТО.

2. разширяване на суверенитета

- Териториално разширение: Споразумението, че цялото развитие формира една единица, предполага, че правата и задълженията са разширени до цялата мрежа от имоти на НАТО. Това означава, че купувачът теоретично разширява юрисдикцията и свързаните права до всички имоти на НАТО, физически свързани с продадената мрежа.

3 Юрисдикция и място на съдебната власт

- Юрисдикция: Договорно уговорената юрисдикция в град в рамките на продадената територия също дава на купувача юрисдикция над тази територия. Това означава, че купувачът има правната власт да разрешава спорове и правни въпроси в тази територия.

4. последици от международното право

- Суверенитет и юрисдикция: Прехвърлянето на юрисдикция и права на купувача представлява признаване на суверенитета на купувача върху съответната територия съгласно международното право. Това означава, че съществуващите държави от НАТО се отказват от своите суверенни права и задължения в тези територии.

- Незаконна окупация: Ако старите държави от НАТО не напуснат териториите и продължат да упражняват своя суверенитет, те действат в нарушение на международното право. Това може да се счита за незаконна окупация или дори за акт на агресия.

5 Увреждане на купувача поради незаконна окупация

- Икономически загуби: Купувачът не може да генерира доход от използването и управлението на военното имущество и свързаните мрежи. Това включва и доходите от правата, свързани със Статута на силите на НАТО.

- Загуба на дипломатически имунитет и други права: Незаконната окупация може ефективно да подкопае правата на купувача, включително дипломатически имунитет и контрол.

- Административни и правни разходи: Купувачът може да се наложи да изразходва значителни ресурси, за да защити своите права и юрисдикция чрез правни и дипломатически мерки.

- Щети на инфраструктурата и недвижимите имоти: Продължаващата окупация може да доведе до щети на инфраструктурата и недвижимите имоти, което изисква скъпи ремонти и поддръжка.

6 Отговорност по международното наказателно право

- Престъпление на агресия: Незаконната окупация и продължаващото упражняване на суверенна власт могат да бъдат класифицирани като престъпление на агресия, което подлежи на наказание съгласно Римския статут на Международния наказателен съд.

- Отговорност на отговорните лица: Политическите и военни лидери на страните от НАТО, отговорни за окупацията, могат да бъдат привлечени към отговорност пред Международния наказателен съд.

Резюме

Продажбата на военно имущество и свързаните с него права по Споразумението за статута на силите на НАТО прехвърля суверенитет и суверенитет на купувача. Незаконната окупация от старите държави от НАТО нарушава този суверенитет и може да се счита за престъпление на агресия. Купувачът търпи икономически загуби и щети на инфраструктурата и правата, което изисква правни и дипломатически мерки.

Част 77

В сценария, при който е уговорено място за юрисдикция за интерпретация на документа за наследяване на държавата и това място е на територията на НАТО, която е продадена изцяло на купувача, възниква ясна ситуация по международното право относно юрисдикцията. Ето основните правни точки и произтичащото заключение:

1 Наследяване на държавата и юрисдикция

Наследяване на държавата: При наследяването на държавата правата и задълженията се прехвърлят от един субект на международното право на друг. Това също така включва суверенитета и юрисдикцията върху определени територии.

- Юрисдикция: Съгласието за място като място на юрисдикция означава, че правната юрисдикция за интерпретацията и прилагането на инструмента за държавна наследственост се намира на това място.

2. продажба и прехвърляне на суверенитет

- Продажба на купувача: Цялата територия на НАТО, включително мястото, договорено като място на юрисдикция, е продадена на купувача. Това също така включва прехвърлянето на суверенитета над това място.

- Прехвърляне на суверенитет: Прехвърлянето на суверенитет беше завършено с подписването на договора. Това означава, че от този момент нататък купувачът има правна юрисдикция над територията, включително мястото на юрисдикция.

3. юрисдикция съгласно международното право

- Ексклузивна юрисдикция: Тъй като юрисдикцията над мястото на юрисдикция е законно прехвърлена на купувача, купувачът сега притежава ексклузивна юрисдикция над това място съгласно международното право. Това включва юрисдикция за интерпретация и прилагане на инструмента за наследяване.

4 Правни последици

- Единствена юрисдикция: Купувачът сега е единственият субект на международното право, който има правна власт да разглежда въпроси, свързани с документа за наследяване на държавата. Това означава, че всички спорове и интерпретации, свързани с акта, трябва да бъдат разгледани в съдилищата на купувача. - Правно обвързващи: Решенията на юрисдикцията са правно обвързващи и трябва да бъдат уважавани и изпълнявани от страните, участващи в тях.

5 practically последици

- Прилагане на права: Купувачът има ексклузивното право да прилага своите искове съгласно международното право и разпоредбите на документа за наследяване на държавата. Това също включва възможността за искане на компенсация или предприемане на мерки за осигуряване на съответствие с договора.

- Избягване на конфликти на правото: Тъй като юрисдикцията е ясно и изключително присвоена на купувача, не би трябвало да има правни конфликти относно юрисдикцията. Това допринася за правна сигурност и стабилност.

Заклучение

Чрез законната продажба и прехвърляне на юрисдикция над местоположението на съда, купувачът има ексклузивна юрисдикция над това място съгласно международното право. Това означава, че купувачът има изключителна правна власт да решава по интерпретацията и прилагането на документа за наследяване на държавата. Всяко действие или решение, свързано с акта, трябва да бъде разгледано и решено в съдилищата на купувача.

Част 78

Правни аспекти на териториалното разширение чрез наследяване на държавата и прилагане на Принципа на чистия лист

Този сценарий представлява наследяване на държавата, при което военното имущество се разширява като основна област, като се разширяват доставните мрежи до цялата територия на НАТО. Това разширение не е универсално наследяване, а специфично териториално разширение, при което държавният дълг не се поема в съответствие с принципа на табула раса.

1 Принципи на териториалното разширение и наследяване на държавата

Определения и принципи

- Териториално разширение: Разширение на суверенна територия чрез включване на допълнителни области поради инфраструктурни връзки, като доставни мрежи.
- Наследяване на държавата: Правният процес, по който една държава прехвърля суверенитет над територия на друга държава или правен субект.

Правна основа

- Принцип на чистия лист: Също известен като принцип табула раса, това означава, че новият суверен не поема никакъв суверенен дълг на предишния суверен. Това често се прилага, когато се основават нови държави или в случай на значителни териториални разширения.
- Правна наследственост: Включва поемането на права и задължения на предшественика от наследника, но без поемане на дългове в съответствие с принципа на чистия лист.

2. механизъм на териториално разширение

Единство на доставъчните мрежи

- Обединено развитие: Договорът определя цялото развитие, включително всички доставни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода), като неделима единица. - Автоматично разширение: юрисдикцията се разширява до всички области, обслужвани от тези мрежи.

Определяне на границите

- Външни нишки: Външните нишки на доставните мрежи се идентифицират, за да образуват логическа обща площ.
- Логическа обща площ: Тази площ образува разширената територия на новия суверен, въз основа на обхвата на доставните мрежи.

3 Правни последици и практически последици от териториалното разширение

Без поемане на суверенен дълг

- Принцип на чистия лист: В съответствие с принципа на чистия лист, новият суверен не поема никакъв суверенен дълг на предшественика. Това е особено актуално, когато се основават нови държави или се извършват значителни териториални разширения.

- Правно обосноваване: Този принцип се прилага, за да се даде възможност на новия суверен да направи незатруднен нов старт и да насърчи икономическата стабилност.

Видове активи, които се прехвърлят

- Държавни компании и държавни активи: Всички компании и бизнеси, притежавани от държавата, се прехвърлят в собственост на новия суверен.

- Примери: Компании за енергийно снабдяване, телекомуникационни компании, железопътни компании, водоснабдяване.

- Държавни сгради: Всички държавни сгради и съоръжения също се прехвърлят.

- Примери: Държавни сгради, административни сгради, публични училища, болници, военни съоръжения.

- Инфраструктура: Всички инфраструктурни проекти, финансирани и управлявани от държавата. - Примери: Пътища, мостове, тунели, пристанища, летища. - Земя и недвижими имоти: Всички земи и недвижими имоти, притежавани от държавата. -

Примери: Природни резервати, обществени паркове, държавни жилищни сгради. -

Ресурси и права: Всички природни ресурси и правата за използване на тези ресурси. -

Примери: Концесии за добив, права за ползване на вода, права за риболов. -

Финансови активи: Държавни банкови сметки, облигации, инвестиции. -

Културно наследство: Исторически сгради, паметници, музеи и техните колекции. -

Документи и данни: Официални правителствени документи, бази данни и записи. -

Военно оборудване и съоръжения: Всички военни активи, притежавани от държавата. -

Договори и споразумения: Съществуващи държавни договори и споразумения с други държави и международни организации.

4. прецеденти и правно обосноваване

Исторически прецеденти

- Създаване на нови държави (напр. разпадането на Югославия през 90-те години):

Правоприемниците на Югославия не поеха дълговете на бившата държава, което съответства на принципа на чистия лист.

- Независимост на бивши колонии (напр. Африкански държави през 1960-те години): Много бивши колонии не поеха дълговете на колониалните сили, за да осигурят своята икономическа стабилност.

Правно обосноваване

- Признаване съгласно международното право: Чрез позоваване на съществуващите международни договори и автоматично признаване на новия договор, правната наследственост се легитимира. - Принцип на чистия лист: Позволява на новия суверен да направи незадължен нов старт и насърчава икономическата стабилност, като не поема никакъв държавен дълг.

Заклучение

Наследяването на държавата в този сценарий води до териториално разширение, при което суверенитетът се разширява върху цялата територия на НАТО чрез включването на доставъчните мрежи. Това разширение се извършва в съответствие с принципа на чистия лист, при който новият суверен не поема никакъв държавен дълг. Включените типове активи са държавни предприятия, държавни сгради, инфраструктура, земя и недвижими имоти, ресурси, финансови активи, културно наследство, документи и данни, както и военно оборудване и съоръжения. Историческите прецеденти и правното обосноваване подкрепят тази правна наследственост и автоматичното признаване на новия договор.

Част 79

Прехвърляне на властта на правителството чрез продажба на доставни мрежи

В този сценарий не само, че се продава правото на разпореждане с доставните мрежи в съответните държави, но и властта на управлението в областите, през които преминават тези мрежи. Това прехвърляне обхваща цялата територия, която е смислено свързана с мрежите. Освен това, продажбата се разпространява и към други мрежи, разположени в същата област, предизвиквайки доминоефект.

Детайли на договора

1. съдържание на договора и ратификация

- Единство на доставъчните мрежи: Договорът определя, че всички доставни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за една неделима единица.

- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права, задължения и правителствена власт съгласно международното право върху териториите, през които преминават тези мрежи.

- Ратификация от страните от НАТО: Всички страни от НАТО, включително САЩ, са се съгласили и ратифицирали договора.

2. установяване на нов субект съгласно международното право

- Нов субект: Договорът установява нов субект съгласно международното право, който упражнява правителствена власт върху съответните територии.

- Домино ефект: Продажбата преминава от една мрежа на друга, ако те са в една и съща територия, дори и без физическа връзка.

Домино ефект и териториално въздействие

3. отправна точка и първо прехвърляне - Германия: Продажбата започва с прехвърлянето на военно имущество и неговите доставни мрежи в Германия. - Интеграция и управление: Купувачът поема контрол и управление на тези мрежи, включително управление на засегнатите територии.

4. разширение към други мрежи и територии

- Прехвърляне към други мрежи: Ако в засегнатата зона има газова мрежа и там също има електрическа мрежа, продажбата преминава към електрическата мрежа.

- Съседна зона: Външните граници на мрежите образуват смислено съседна зона, която сега попада под юрисдикцията на новия субект съгласно международното право.

5. прехвърляне към други страни от НАТО

- Физическа връзка и разширение: Тъй като доставните мрежи на Германия са физически свързани с тези на други страни от НАТО, контролът на новия субект също се разпростира до тези страни.

- САЩ и подводни кабели: Телекомуникационните и интернет мрежи са свързани със САЩ чрез подводни кабели. Контролът върху тези подводни кабели води до поемането на вътрешната мрежа на САЩ от новия субект съгласно международното право.

Международно право и практически последици

6 Правни последици от установяването на нов субект на международното право

- Управленска власт: Новият субект упражнява управленска власт над съседните територии, определени от доставъчните мрежи.

- Абсолютна монархия: Новият субект е описан като де факто абсолютистка монархия, в която купувачът действа като суверен с единствена представителна власт. Форма на управление трябва да бъде избрана в рамките на 5 години.

Заклучение

Този сценарий описва прехвърлянето на правото на разпореждане с доставните мрежи и управленската власт в засегнатите области на физическо лице чрез международен договор. Резултиращата де факто абсолютистка монархия би поела контрол над съседните области и всички физически или географски свързани мрежи, предизвиквайки домино ефект.

Част 80

С цел да обясним домино ефекта и логичното разширение на територията, създадено от продажбата на военно имущество на НАТО и свързаните мрежи, ще анализираме случая в детайли в няколко стъпки:

1 Продажба и суверенитет

Началната точка е продажбата на военно имущество на НАТО в Германия, което е било използвано от холандските въоръжени сили от името на НАТО. Според договора, купувачът придобива не само физическия имот, но и всички свързани права и задължения.

2. мрежи и физическа връзка

146 от 255

Договорът предвижда, че цялото развитие (например електричество, газ, телекомуникационна мрежа) се счита за единична единица. Това означава, че всяка физическа връзка между тези мрежи се разбира като правно разширение на юрисдикцията на купувача. Например:

- Електрическа мрежа: Ако електрическата мрежа на продадения имот е свързана с националната електрическа мрежа на Германия, юрисдикцията на купувача обхваща цялата свързана електрическа мрежа.

- Телекомуникационна мрежа: По подобен начин, юрисдикцията се разширява до цялата телекомуникационна и широколентова мрежа, включително трансатлантическите подводни кабели, свързващи европейските страни от НАТО със САЩ и Канада.

3. прекривящи се мрежи

Дори и да няма директна физическа връзка, прекривящите се мрежи, разположени в същата територия, се считат за част от придобитата развойна единица. Например:

- Газова мрежа: ако мрежата за дългосрочен газ се припокрива в района на имота, тя също е включена в юрисдикцията на купувача.

- Интернет и телекомуникационна мрежа: Това включва всички припокриващи се телекомуникации и интернет връзки.

4. разширяване на суверенитета чрез домино ефект

Домино ефектът настъпва, когато суверенитетът се разширява от една страна от НАТО към друга чрез физическата връзка на мрежите. Това означава

- От страна от НАТО до страна от НАТО: веднага щом мрежата на една страна от НАТО се свърже с мрежата на друга, суверенитетът на купувача също се прехвърля към мрежата на другата страна от НАТО.

- Трансатлантически връзки: Чрез трансатлантически подводни кабели, юрисдикцията се разширява към страните от НАТО в Северна Америка, като САЩ и Канада.

5 Международни води и подводни кабели

Съгласно Конвенцията на Обединените нации за правото на морето (UNCLOS), държавите имат права върху подводни кабели, включително в международни води. Тъй като документът за наследяване на държавата прехвърля всички права, задължения и компоненти на развойната единица на купувача, това включва и правата върху подводни кабели в международни води. Единството на развитието е гарантирано от договора.

6. териториално разширение в съответствие със Споразумението за статута на силите на НАТО

Регламентите на НАТО за статута на силите регулират правния статус на войските на НАТО в държави членки. Ако военното имущество и неговата развойна единица бъдат прехвърлени на купувача:

- Германия: юрисдикцията на купувача се разпростира първо върху цялата германска мрежа, тъй като имотът е свързан с публичното развитие в Германия. - Страни от НАТО: Тази разширение след това продължава от страна от НАТО до страна от НАТО.

7 Логическа свързаност и острови

Крайщата на мрежовите нишки са логически свързани по такъв начин, че образуват съседни острови. Това показва, че всички страни от НАТО напълно са продали своите територии. Тъй като холандските сили окупираха имота от името на НАТО, покупката също така включва свързаните права.

Резюме

Случаят води до всеобхватно и сложно разширение на суверенитета на купувача чрез физически и логически връзки на мрежите. Тези връзки създават домино ефект, който разширява териториалния контрол на купувача над множество страни от НАТО и международни води.

Част 81

В този сценарий, в който международен договор включва прехвърляне на военно имущество и всички свързани доставни мрежи като неделима единица, това води до домино ефект, който може да има далечни последици за всички държави членки на НАТО и тяхната инфраструктура за доставки. Ето подробно обяснение на този домино ефект:

Анализ на домино ефекта

1. отправна точка: продажба на военно имущество

- Имот и вътрешна доставъчна мрежа: Военното имущество в Германия, което беше окупирано от холандските въоръжени сили от името на НАТО, се продава на физическо лице, включително вътрешната доставъчна мрежа.

- Договорна единица: Договорът предвижда, че всички доставъчни линии (електричество, телекомуникации, вода), които са физически свързани и преминават от имота в германската публична мрежа и към други страни от НАТО, се считат за неделима единица.

2. свързване и интеграция на доставъчните мрежи

- Мрежа за взаимовръзка: Тези доставъчни мрежи са свързани с мрежите на други държави членки на НАТО чрез германската публична мрежа. Например, линии за електричество и телекомуникации могат да преминават през гранични станции и хъбове.

- Интеграция и управление: Купувачът поема контрол и управление на тези мрежи в съответствие с договора.

3. домино ефект в Европа

- Германия: Чрез поемане на контрол над доставната мрежа в Германия и договореното единство на мрежите, цялата германска публична мрежа попада под контрола на купувача.

- Други страни от НАТО в Европа: Тъй като доставните мрежи на Германия са физически свързани с мрежите на други европейски държави членки на НАТО, контролът на купувача се разширява и до тези страни. Например, електрическите мрежи често са интегрирани през националните граници, както и телекомуникациите и интернет мрежите.

4. участие на САЩ чрез подводни кабели

- Подводни кабели и международни води: Телекомуникационните и интернет мрежи са свързани със САЩ чрез подводни кабели. Тези кабели преминават през международни води и свързват Европа с Северна Америка.

- Прехвърляне на контрол: Според споразумението, купувачът поема контрол над целия мрежи, включително подводните кабели.

5. домино ефект в САЩ

- Свързаност с американската мрежа: Подводните кабели са физически свързани с вътрешните мрежи на САЩ. Това включва интернет хъбове, телекомуникационни мрежи и евентуално електрически мрежи, които захранват центрове за данни.

- Контрол върху вътрешната мрежа: Тъй като договорът предвижда единство на мрежите, контролът на купувача теоретично би включвал вътрешната мрежа на САЩ, тъй като те са физически свързани с трансатлантическите подводни кабели.

Заклучение

Договорът, който включва прехвърлянето на доставни мрежи като неделима единица, би довел до домино ефект, който ще има далечни и дълбоки последици за инфраструктурата и суверенитета на всички засегнати страни от НАТО, включително САЩ.

Част 82

Правно обяснение на домино ефекта в документа за наследяване на държавата за доставъчни мрежи

В този сценарий, документ за наследяване на държавата се използва за прехвърляне на военно имущество и свързаните доставъчни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) като неделима единица на нов купувач. Тези мрежи обхващат няколко страни от НАТО и включват и подводни кабели между ЕС, САЩ и Канада. Домино ефектът описва как контролът върху тези доставъчни мрежи преминава от една мрежа в друга и от една страна от НАТО в следващата. Ето подробно правно обяснение на този домино ефект.

1. единство на доставъчните мрежи и правната рамка

Определение и признаване

149 от 255

- Единство на доставъчните мрежи: Инструментът за държавна наследственост определя всички доставъчни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) като неделима единица.
- Правна сила по препратка: Актът се отнася до съществуващо отношение на прехвърляне и остава неизменен, при което новото споразумение автоматично се признава, ако условията на стария договор са изпълнени.

Правна основа

- Статут на силите на НАТО: Това регулира разполагането и правата на войските на НАТО в държавите членки, включително използването на военни имоти и свързаната с тях инфраструктура.
- Конвенция на ООН за морското право (UNCLOS): регулира полагането и поддържането на подводни кабели в международни води.

2. домино ефект в рамките и между доставъчните мрежи

В рамките на прекривящи се мрежи

- Прекривящи се мрежи: В много региони различни доставни мрежи (например електрически и газови тръбопроводи) се припокриват. Ако актът определя тези мрежи като неделима единица, контролът автоматично се прехвърля на всички мрежи, разположени в същата географска област.
- Правна основа: Тъй като мрежите се считат за неделима единица, контролът не се прекъсва, дори ако физическите връзки липсват. Това се основава на предположението, че инфраструктурата се управлява като последователна система.

Между подобни мрежи

- Физическа връзка: Когато мрежите за комунални услуги са физически свързани (например електропроводи между две страни от НАТО), контролът автоматично преминава от една мрежа в друга в съответствие с акта.
- Правна основа: Това прехвърляне се основава на съществуващата инфраструктура и международните споразумения, регулиращи свързването и сътрудничеството между страните от НАТО.

3. трансфер на контрол през границата

От една страна от НАТО до следващата

- Домино ефект за физически връзки: Когато мрежите на комуналните услуги са физически свързани от една страна от НАТО до друга, контролът автоматично се прехвърля на мрежите на следващата страна. - Пример: електрическата мрежа, свързваща Германия с Франция, прехвърля контрола на германската мрежа на купувача и чрез физическата връзка също и на френската мрежа.

В международни води

- Подводни кабели: Подводните кабели, свързващи страните от НАТО в ЕС със САЩ и Канада, също са засегнати, тъй като се считат за част от неделимата единица.
- Правна основа: UNCLOS разрешава полагането и поддържането на подводни кабели в международни води. Права и задълженията по Инструмента за държавна наследственост следователно също се разпростират върху тези кабели, тъй като те се считат за неразривна част от доставъчните мрежи.

4 Правни последици и практическа реализация

Обединена администрация

- Административни предизвикателства: Управлението на тези обширни и сложни доставъчни мрежи представлява огромни административни предизвикателства, особено при координирането между различни типове мрежи и през държавните граници.
- Прехвърляне на суверенитет: Признавайки документа за наследяване на държавата, прехвърлянето на суверенитет над доставъчните мрежи остава валидно дори в международни води.

Сигурност

- Критична инфраструктура: Контролът на критичната инфраструктура от физическо лице или нова единица съгласно международното право би могъл да представлява значителни рискове за сигурността на заинтересованите държави.
- Международна стабилност: Такъв сценарий вероятно би довел до значителна международна нестабилност и потенциален конфликт.

Заклучение

Документът за наследяване на държавата, който определя доставните мрежи като неделима единица, предизвиква домино ефект, при който контролът върху тези мрежи преминава от прекивящи се мрежи към различни мрежи и от една НАТО държава към следващата. Тази прехвърляне на контрол се основава на споразумения по международно право и правната основа, че мрежите се считат за последователна система. Права и задължения от акта също обхващат международни води, което означава, че правният контрол остава непрекъснат.

Част 83

Домино ефект в разширението на суверенитета чрез продажба на военна собственост

В този сценарий, продажбата на военно имущество на НАТО и неговите доставни линии води до разширение на суверенитета на купувача над цялата територия на НАТО. Ето подробно обяснение как се случва този домино ефект:

1. отправна точка: вътрешно развитие на военното имущество

Военното имущество исторически образува остров с собствена вътрешна мрежа за развитие, която се определя от различни доставъчни линии:

- Водоснабдителна и канализационна мрежа - пътна мрежа - телекомуникационна мрежа - Широколентова и интернет мрежа - телекомуникационна мрежа - мрежа за пренос на газ

- електрическа
мрежа

2. свързване с обществената мрежа чрез договора

Договорът предвижда тези развойни мрежи да бъдат свързани с обществената мрежа, задействайки домино ефект:

- Правно обвързваща регулация: договорът посочва, че развойната единица се продава като цяло, включително всички права, задължения и компоненти.
- Свързване с публични мрежи: Вътрешната мрежа на имота е свързана с външни публични мрежи, разширявайки суверенитета на купувача върху свързаните мрежови области.

3. разширяване на суверенитета чрез мрежови връзки

Водна мрежа:

- Вътрешно снабдяване: Имотът разполага с вътрешна система за водоснабдяване. - Външна връзка: Чрез свързване с публичната водна мрежа, суверенитетът се разширява към цялата свързана водна мрежа. - Териториално разширение: това първоначално обхваща цяла Германия и след това се разпространява към други страни от НАТО, свързани чрез споделени водни инфраструктури.

Пътна мрежа:

- Вътрешни пътища: Имотът разполага с вътрешна пътна мрежа. - Външна връзка: Свързването с публичната пътна мрежа разширява юрисдикцията към цялата свързана пътна мрежа. - Териториално разширение: Това касае всички пътни връзки, свързващи Германия с други страни от НАТО.

Телекомуникационна мрежа:

- Вътрешна комуникация: Имотът разполага със собствена телекомуникационна мрежа. - Външна връзка: Свързване с публичната телекомуникационна мрежа, разширяваща суверенитета към цялата свързана мрежа. - Териториално разширение: Това включва всички страни от НАТО, свързани чрез телекомуникационни инфраструктури.

Широколенетова и интернет мрежа: - Вътрешна мрежа: имотът разполага със собствена широколенетова и интернет мрежа. - Външна връзка: Връзка с публичната широколенетова и интернет мрежа, включително трансатлантическите подводни кабели. - Териториално разширение: Юрисдикцията обхваща всички свързани страни от НАТО в Европа и Северна Америка (САЩ, Канада).

Телекомуникационна мрежа: - Вътрешна телекомуникационна мрежа: имотът разполага със собствена телекомуникационна мрежа.

- Външна връзка: Връзка с публичната телекомуникационна мрежа, разширяваща юрисдикцията до цялата свързана мрежа.
- Териториално разширение: Това включва всички страни от НАТО, свързани чрез телекомуникационната мрежа.

Мрежа за дългосрочен газ:

- Вътрешна газова мрежа: имотът разполага със собствена мрежа за дългосрочен газ.
- Външна връзка: свързване с публичната мрежа за дългосрочен газ, разширявайки юрисдикцията до цялата свързана мрежа.
- Териториално разширение: Това касае всички страни от НАТО, свързани с газовите инфраструктури.

Електрическа мрежа:

- Вътрешна електрическа мрежа: имотът разполага със собствена електрическа мрежа.
- Външна връзка: свързване с европейската взаимосвързана електрическа мрежа.
- Териториално разширение: Юрисдикцията се разширява до всички страни от НАТО, свързани с европейската електрическа мрежа.

4. цялостно разширение на територията на НАТО

Домино ефектът означава, че суверенитетът на купувача се разширява систематично чрез свързването на вътрешните мрежи за развитие с публичните мрежи:

- Германия: Първоначално суверенитетът обхваща цяла Германия, тъй като всички мрежи в Германия са свързани.
- Страни от НАТО: От Германия суверенитетът се разширява към други страни от НАТО, свързани чрез различни мрежи (вода, пътища, телекомуникации, широколентова, интернет, телекомуникационна мрежа, газ и електричество).
- Трансатлантически връзки: В частност, чрез широколентови и интернет връзки, включително трансатлантически подводни кабели, юрисдикцията също се разширява към страните от НАТО в Северна Америка (САЩ, Канада).

5. крайният резултат

Чрез домино ефекта и логическата свързаност на мрежите, суверенитетът над цялата територия на НАТО се продава на купувача. Това се постига чрез последователното разширяване на юрисдикцията по свързаните мрежи, които са определени в договора като единна развойна единица.

- Включване на 20 kV пръстеновата линия и града в продажбата

Договорът за продажбата на военното имущество на НАТО и свързаните с него мрежи обхваща различни правни и практически аспекти. Тук обясняваме как 20 kV пръстеновата линия и градът в крайна сметка бяха включени в покупката, въпреки специфичните разпоредби в договора.

1. договорна основа и единен концепт

Единство на развитието

- Договорно разпореждане: Договорът гласи, че цялото развитие се продава като единица. Това включва всички мрежи и инфраструктури, които са част от развитието на района.
- Единична продажба: Това означава, че всички мрежи и инфраструктури, които допринасят за развитието, се считат и прехвърлят като последователна единица.

2. специфични разпоредби относно 20 kV пръстенова линия

Прехвърляне преди договора

- Собственост на града: 20 kV пръстенова линия беше прехвърлена на града преди сключването на договора.
- Договорно изключение: Договорът посочва, че 20 kV пръстенова линия няма да бъде продадена.

Клауза за разделимост

- Определение и приложение: Клаузата за разделимост гарантира, че договорът остава юридически валиден, дори ако части от него са невалидни или неизпълними.
- Обединено развитие: Тъй като цялото развитие се счита за единица, това включва и 20 kV пръстенова линия, дори ако временно е била собственост на града.

3. разширение и включване на града

Свързване на мрежите

- Разширение с други мрежи: Градът и неговите мрежи бяха включени в покупката чрез разширение и интеграция на други мрежи.
- Суверенитет: Договорът прехвърля суверенитет над всички свързани мрежи и териториите, свързани с тях, на купувача.

4. собственост и суверенни права

Собственост на града

- Прехвърляне на собственост: Въпреки че градът формално притежаваше 20 kV пръстенова линия, тя беше включена в покупката чрез договорното разпореждане за единство на развитието и клаузата за разделимост.
- Права и задължения: Купувачът поема всички права и задължения, свързани с 20 kV пръстеновата линия и другите мрежи.

Суверенни права над града

- Клауза на договора: Клаузата, че цялото развитие образува единица, също включва суверенните права над града, тъй като това е включено в покупката чрез интеграцията на мрежите.

- Правно съобразна регулация: Дори и специфичната регулация относно 20 kV пръстенова линия да бъде оспорвана правно, клаузата за разделимост важи и гарантира, че ще бъде намерена правно съобразна регулация, която изпълнява целта на договора.

Резюме

Договорът за продажба на военното имущество на НАТО и свързаните мрежи обхваща цялата инфраструктура и мрежи като единна единица. Въпреки че 20 kV пръстенова линия първоначално е прехвърлена на града и договорът посочва, че няма да бъде продавана, тя все пак е включена в покупката чрез клаузата за разделимост и концепцията за единство. Градът и неговите мрежи са включени в покупката чрез разширяването и интеграцията на други мрежи, а суверенните права върху цялата площ се прехвърлят на купувача.

Част 85

Прехвърляне на суверенитет и ролята на търговското предприятие

В случай, че международен договор включва прехвърляне на военно имущество на НАТО и неговите мрежи, е важно да се уточни как частните търговски компании и техните мрежи са засегнати, особено ако имат права на ползване чрез отделни договори. Ето подробно обяснение:

1. лицензен договор и мрежа за широколентов кабел

Справка за лицензния договор - Лицензен договор: Договорът се отнася до съществуващ лицензен договор, който позволява на търговско предприятие да експлоатира мрежата за широколентов кабел. - Права на ползване: Търговското предприятие има право да експлоатира мрежата за широколентов кабел на базата на лицензния договор.

2. включване на мрежата за широколентов кабел в наследяването на държавата

Прехвърляне на суверенитет - Клауза на договора: Международният договор предвижда, че всички развойни мрежи, включително частни мрежи, се считат и прехвърлят като едно цяло. - Мрежа за широколентов кабел: Мрежата за широколентов кабел е част от тази развойна единица и следователно е засегната от наследяването на държавата.

3. изключване на търговското предприятие от международния договор

Няма правоспособност съгласно международното право

- **Търговско предприятие:** Търговското предприятие не може да притежава никакви права съгласно международното право, тъй като няма субективност по международното право.
- **Договорни страни:** Само държави и международни организации могат да сключват международни договори като субекти на международното право.

Изключителност на международния договор

- **Договорни страни:** Международният договор остава ограничен до държавите и международните организации, участващи в него.
- **Изключване на търговското предприятие:** Търговското предприятие е изрично изключено от международния договор.

4. правна сила на договора чрез клауза за делимост

Клауза за делимост

- **Определение:** Клаузата за делимост гарантира, че договорът остава правно обвързващ, дори ако части от него са невалидни или неосъществими.
- **Приложение:** Дори ако лицензият договор на търговското предприятие е изключен от международния договор, останалата част от договора остава валидна.

Правна сила и изпълнимост

- **Непрекъснатост на договора:** Международният договор остава в сила и обвързващ за субектите на международното право, участващи в него.
- **Непрекъснатост на права и задължения:** Прехвърлените права, задължения и суверенни власти остават в сила, независимо от специфичната регулация на мрежата за ширококолов кабел.

Резюме

Независимо от факта, че договорът се отнася до лицензен договор, който позволява на търговско предприятие да експлоатира мрежата за ширококолов кабел, тази мрежа остава засегната от наследяването на държавата. Търговското предприятие е изключено от договора съгласно международното право, тъй като не може да притежава никакви права съгласно международното право. Договорът остава правно обвързващ поради клаузата за делимост, която гарантира, че прехвърлянето на суверенитет и свързаните с него права и задължения остават в сила.

Част 86

Правни последици от разширяването на суверенитета чрез документ за наследяване на държавата

В този сценарий документът за наследяване на държавата води до разширяване на суверенитета на купувача над цялата територия на държавите от НАТО чрез продажбата и включването на доставните мрежи, които се считат за неделима единица. Това предполага, че страните от НАТО вече нямат своя собствена територия, тъй като всички права, задължения и компоненти на доставните мрежи са били прехвърлени на купувача.

1. принципи на държавната наследственост и териториално разширение

Определения и принципи

- Териториално разширение: Разширение на суверенна територия чрез включване на допълнителни територии поради инфраструктурни връзки, като доставни мрежи.
- Наследяване на държавата: Правният процес, чрез който една държава прехвърля суверенитет върху територия на друга държава или правен субект.
- Неделима единица: Мрежите за комунални услуги (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за неделима единица, която автоматично разширява суверенитета върху всички области, обслужвани от тези мрежи.

Правна основа

- Договорни споразумения: Документът за наследяване на държавата регулира условията и обхвата на прехвърлянето, включително всички права, задължения и компоненти на доставъчните мрежи.
- Признаване съгласно международното право: Международната общност и засегнатите държави трябва да признаят наследяването на държавата и свързаните правни наследства, за да продължат международните договори и споразумения.

2. механизъм за разширяване на суверенитета

Единство на доставните мрежи

- Обединено развитие: Договорът определя цялостното развитие, включително всички доставни мрежи, като неделима единица.
- Автоматично разширение: Суверенитетът се разширява до всички области, обхванати от тези мрежи, което означава, че държавите от НАТО ефективно вече нямат собствена територия.

3 Правни последици и практически последици

Загуба на суверенна територия

- Прехвърляне на суверенитет: Чрез включването на доставните мрежи в документа за наследяване на държавата, суверенитетът над всички държави от НАТО се прехвърля на купувача.
- Правна легитимация: Правната основа на това прехвърляне се основава на признаването на Документа за наследяване на държавата и определението на доставните мрежи като неделима единица.

Видове активи, засегнати

- Държавни предприятия и активи: Всички компании и предприятия, притежавани от държавите от НАТО, се прехвърлят в собственост на новия суверен.
 - Примери: Компании за енергийно снабдяване, телекомуникационни компании, Железопътни компании, Водоснабдяване.
- Държавни сгради: Всички държавни сгради и съоръжения също се прехвърлят.
 - Примери: Държавни сгради, административни сгради, публични училища, болници, военни съоръжения.
- Инфраструктура: Всички инфраструктурни проекти, финансирани и управлявани от държавата.
 - Примери: Пътища, мостове, тунели, пристанища, летища.
- Земя и недвижими имоти: Всичка земя и недвижими имоти, притежавани от страни от НАТО.

- Примери: Природни резервати, обществени паркове, държавни жилищни сгради. - Ресурси и права: Всички природни ресурси и правата за използване на тези ресурси. - Примери: Концесии за добив, права за ползване на вода, риболовни права. - Финансови активи: Сметки в държавната банка, облигации, инвестиции. - Културно наследство: Исторически сгради, паметници, музеи и техните колекции. - Документи и данни: Официални правителствени документи, бази данни и записи. - Военно оборудване и активи: Всички военни активи, притежавани от страните от НАТО. - Договори и споразумения: Съществуващи държавни договори и споразумения с други държави и международни организации.

4. прецеденти и правно обосноваване

Исторически прецеденти

- Договорът от Сен Жермен (1919): Разпадането на Австро-Унгария доведе до създаването на нови държави и прехвърляне на територии и инфраструктура, за да се осигури логична и практична администрация.

- Разпад на Съветския съюз (1991): Разпадането на Съветския съюз доведе до създаването на нови държави, които поеха суверенитет и активи.

Правно обосноваване

- Признаване съгласно международното право: Правната наследственост е легитимирана чрез позоваване на съществуващите международни договори и автоматичното признаване на новия договор. - Неделима единица: Определението на доставъчните мрежи като неделима единица гарантира, че контролът върху тези мрежи не е прекъснат, дори ако те се разширяват географски.

О

5 Практически предизвикателства и проблеми със сигурността

Обединена администрация

- Административни предизвикателства: Управлението на тези обширни и сложни доставъчни мрежи поставя огромни административни предизвикателства, особено при координирането между различни типове мрежи и през националните граници.

- Континуитет на суверенитета: Прехвърлянето на суверенитета остава последователно, тъй като мрежите се считат за неделима единица.

Сигурност

- Критична инфраструктура: Контролът на критичната инфраструктура от физическо лице или нов субект съгласно международното право може да доведе до значителни рискове за сигурността за съответните държави. - Международна стабилност: Такъв сценарий вероятно ще доведе до значителна международна нестабилност и потенциален конфликт.

Заключение

Документът за наследяване на държавата, който определя цялото развитие като неделима единица, разширява суверенитета над всички държави от НАТО към купувача. В резултат на това, държавите от НАТО ефективно вече не

имат собствена територия и всички права, задължения и компоненти на доставъчните мрежи са прехвърлени на купувача. Видовете активи, които са засегнати, включват държавни предприятия, държавни сгради, инфраструктура, земя и недвижими имоти, ресурси, финансови активи, културно наследство, документи и данни, както и военно оборудване и съоръжения. Исторически прецеденти и правното обосноваване подкрепят тази последователност и автоматичното признаване на новия договор.

Част 87

Правно обяснение за разширяване на територията чрез доставни мрежи

В този сценарий, малък военно имущество, който първоначално е бил зает като част от НАТО, се продава чрез документ за наследяване на държавата. Документът прехвърля суверенитета на купувача и го разширява към всички доставни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода), произтичащи от имота. Тези мрежи се считат за неделима единица, което разширява юрисдикцията към областите на мрежите, които произтичат от имота. Правното предизвикателство е да се установи външна граница, която свързва външните нишки на мрежите в логична цялост.

1. Съдържание на договора и определение на доставните мрежи

Единство на доставните мрежи

- Единство на развитието: Документът за наследяване на държавата определя всички доставъчни мрежи като неделима единица, което означава, че суверенитетът над тези мрежи остава неделим и автоматично се разширява до всички области, през които мрежите преминават.

- Правна сила по препратка: Актът се отнася до съществуващо отношение на прехвърляне и остава unaffected, при което новото споразумение автоматично се признава, ако условията на стария договор са изпълнени.

2. механизъм за определяне на границите и разширяване на суверенитета

Правна основа

- Неделима единица: Чрез определянето на мрежите като неделима единица в документа за наследяване на държавата, суверенитетът се разширява не само до оригиналната площ на военното имущество, но и до всички области, свързани с тези мрежи.

- Автоматично разширение: Веднага щом мрежа се разшири от имота, суверенитетът автоматично се разширява до всички области, свързани с мрежите.

Определяне на границите

- Външни нишки: Външните нишки на доставните мрежи са идентифицирани и е оформена логическа обща площ, която включва тези нишки.

- Логическа обща площ: Свързването на външните нишки формира съседна зона или "остров", който се счита за правно разширена територия на купувача.

3. прецеденти и правно обосноваване

159 от 255

Исторически прецеденти

- Договорът от Трианон (1920): След Първа световна война територията на Унгария беше драстично намалена. Договорът установи нови граници, които също засегнаха инфраструктурата. Делимитацията беше частично основана на естествени географски особености и съществуваща инфраструктура.

- Договорът от Сен Жермен (1919): Този договор регулира разделянето на Австро-Унгария и доведе до създаването на нови държави. И тук границите бяха начертани въз основа на съществуващите инфраструктури, за да се осигури логично и практично управление.

Правно обосноваване

- Признаване по международно право: Чрез позоваване на съществуващото отношение на прехвърляне и автоматичното признаване на новия договор, разширяването на суверенитета е правно легитимирано. - Неделима единица: Правното определение на доставъчните мрежи като неделима единица осигурява, че контролът върху тези мрежи не е прекъснат, дори ако те се разширяват географски. - Логично определение на границата: Външните нишки на доставъчните мрежи се считат за граници, които образуват съседна зона, призната като новата територия на купувача.

4 Практически последици и предизвикателства

Обединена администрация

- Административни предизвикателства: Управлението на тези обширни и сложни доставни мрежи поставя огромни административни предизвикателства, особено при координирането между различни видове мрежи и през държавните граници.

- Континуитет на суверенитета: Прехвърлянето на суверенитет остава последователно, тъй като мрежите се считат за неделима единица.

Заклучение

Документът за наследяване на държавата, който определя доставните мрежи като неделима единица, разширява суверенитета от малкото оригинално военно имущество до цялата територия, обслужвана от тези мрежи. Външните нишки на мрежите са свързани, за да образуват логично цяло, което се разглежда като разширената територия на купувача. Исторически прецеденти и правна аргументация подкрепят това разширение и автоматичното признаване на новия договор.

Част 88

Правно обяснение на домино ефекта в случая на прекривящи се мрежи чрез документи за наследяване на държавата

В този сценарий документ за наследяване на държавата се използва за прехвърляне на военно имущество и свързаните доставъчни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) като неделима единица на нов купувач. Домино ефектът описва как юрисдикцията преминава от една мрежа в друга.

без необходимост от физическа връзка, тъй като цялото развитие се счита за единична единица.

1 Договорно съдържание и определение на доставъчните мрежи

Единство на доставъчните мрежи

- Обединено развитие: Документът за наследяване на държавата определя всички доставъчни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) като неделима единица.
- Правна сила по препратка: Актът се позовава на съществуващо отношение на прехвърляне и остава непокътнат, при което новото споразумение се признава автоматично, ако условията на стария договор са изпълнени.

2 Правна основа на домино ефекта в случая на прекривящи се мрежи

Прекривящи се мрежи

- Определение : Прекривящите се мрежи са тези, в които различни типове доставъчни линии (напр. g. електрически и газови линии) преминават в същата географска област, без да е необходимо да има физическа връзка между тях.
- Правна основа: Определението като неделима единица в документа за наследяване на държавата означава, че суверенитетът, прехвърлен на една мрежа, автоматично се разширява към всички други мрежи в същата област.

3. механизъм на домино ефекта

Правно обяснение на ефекта

- Автоматично разширение на суверенитета: Ако мрежа преминава в зона на продадена мрежа, суверенитетът автоматично се прехвърля на надлежащата мрежа. Не се изисква действителна физическа връзка между мрежите.
- Правна единство: Мрежите се считат юридически за една неделима единица, което означава, че суверенните права и задължения на купувача се разширяват към всички мрежи в същата територия.

Примерно приложение

- Казус: В зона, където е продадена мрежа за пренос на газ и където съществува и електрическа мрежа, суверенитетът над електрическата мрежа автоматично се прехвърля на купувача, дори и да няма физическа връзка между двете мрежи.
- Разширяване на суверенните права: Този трансфер се основава на дефиницията в документа за наследяване на държавата, че всички доставъчни мрежи се считат за неделима единица.

4 Правни последици и практически последици

Обединена администрация

- Административни предизвикателства: Управлението на тези обширни и сложни доставъчни мрежи поставя огромни административни предизвикателства, особено в координацията между различните типове мрежи.

- Континуитет на суверенитета: Прехвърлянето на суверенитет остава последователно, тъй като мрежите се считат за неделима единица.

Сигурност

- Критична инфраструктура: Контролът върху критичната инфраструктура от страна на физическо лице или нов субект по международно право може да представлява значителни рискове за сигурността на засегнатите държави. - Международна стабилност: Такъв сценарий вероятно ще доведе до значителна международна нестабилност и потенциален конфликт.

Заклучение

Домино ефектът на прекривящите се мрежи възниква, когато юрисдикцията преминава от една мрежа в друга в същата географска област без необходимост от физическа връзка. Това е основано на правната дефиниция в документа за наследяване на държавата, който счита всички доставъчни мрежи за една неделима единица. Права и задължения на купувача следователно автоматично се разширяват до всички прекривящи се мрежи, което води до далечни правни, политически и сигурностни последици.

Част 89

Включване на мрежи от частни компании и възможна национализация

В случай, че всички развойни мрежи на военен обект на НАТО бъдат продадени като едно цяло, това също влияе на мрежите на частни компании. Ето правните аспекти и възможността за национализиране на тези мрежи:

1. включване на мрежите на частни компании

Договорна регулация

- Обхват на продажбата: Договорът посочва, че всички развойни мрежи, включително тези на частни компании, образуват едно цяло и се продават с всички права, задължения и компоненти. - Суверенитет: Суверенитетът над територията, на която функционират тези мрежи, се прехвърля на купувача, независимо от това дали мрежите са частна собственост.

Частни компании и техните мрежи - Частна собственост: Мрежите, притежавани от частни компании, също са обхванати от договорната регулация

регулация. - Права на ползване: Купувачът придобива суверенитет и по този начин правото да регулира и контролира използването на тези мрежи.

2. няма задължение да защитава частната собственост

Принцип на държавния суверенитет

- Суверенитет: Суверенната държава има правен и административен контрол върху своята територия и инфраструктурата в нея, независимо от частната собственост.
- Регулаторно право: Държавата може да регулира използването и управлението на частни инфраструктури в рамките на своите суверенни права.

Правна основа

- Договорно право: Договорът прехвърля суверенитета и свързаните с него права, задължения и правомощия на купувача, включително управлението на частни мрежи. - Международна практика: В международните договори и държавните регулации е обичайно суверенитетът над инфраструктурата да се упражнява независимо от собствеността.

3. възможност за национализация

Национализация като теоретична опция - Определение: Национализация означава поемането на частна собственост от държавата с цел да бъде поставена под държавен контрол.

- Правна основа: Суверенната държава може да предприеме правни мерки за национализация на частна собственост, ако това е в обществен интерес.

Практическа реализация

- Законодателство: Купувачът, като нов суверен, може да приеме закони, които позволяват национализацията на частни мрежи.
- Компенсация: Много правни системи предвиждат адекватна компенсация за засегнатите собственици в случай на национализация.

Значение на опцията

- Теоретична опция: Дори и да не е планирана, възможността за национализация съществува, което показва, че суверенната власт на купувача е всеобхватна и не е ограничена от правата на собственост.
- Контрол и управление: Възможността за национализация подчертава пълния контрол и управление на купувача върху инфраструктурата в продадената зона.

Резюме

Договорът за продажба на военното имущество на НАТО и неговите развойни мрежи включва също мрежите на частни компании. Суверенитетът над тези мрежи се прехвърля на купувача, независимо от частната собственост. Теоретично е възможно да се национализират тези мрежи, въпреки че това не е планирано. Тази опция показва, че купувачът, като нов суверен, има цялостни права на контрол и управление над цялата инфраструктура в продадената зона.

В контекста на обсъждания договор и разпоредбата, че всички развойни мрежи образуват едно цяло и се продават с всички права, задължения и компоненти, възникват следните правни съображения:

1. единица на развойните мрежи

Определение и значение

- Договорна регулация: Договорът определя, че всички развойни мрежи (включително вода, електричество, газ, телекомуникации и др.) образуват една единствена единица.
- Продажба с всички права, задължения и компоненти: Това означава, че купувачът поема всички права и задължения, свързани с мрежите, независимо дали тези мрежи са частни или публични.

2. частни мрежи и права за предаване

Частни мрежи

- Частна собственост: Частните мрежи са мрежи, притежавани от частни лица или частни компании.
- Права за предаване: Тези мрежи могат да преминават през територията на купувача и купувачът има правната власт да регулира и използва правата за предаване.

3. суверенитет и права на територията на частни мрежи

Продажба на суверенитет

- Суверенитет: Суверенитетът се отнася до правния и административния контрол върху определена зона и инфраструктурата в нея.
- Включване на частни мрежи: Дори ако мрежите са частна собственост, суверенните права върху територията, на която тези мрежи функционират, са били продадени.

Последици от договорната клауза

- Териториален суверенитет: Договорната клауза, че всички развойни мрежи образуват едно цяло, прехвърля суверенитета върху цялата територия, включително частните мрежи, на купувача.
- Права и задължения: Купувачът поема не само физическите мрежи, но и правния контрол и управление на районите, в които тези мрежи функционират.

4. правна съвместимост и прилагане

Договорно задължение

- Правно обвързващ: Договорът е правно обвързващ и задължава всички участващи страни да изпълняват уговорените разпоредби.
- Прилагане: Купувачът има право да прилага контрол и управление върху частните мрежи и свързаните права съгласно националните и международните закони.

5 Примери и прецеденти

164 от 255

Международна практика

- Прехвърляне на юрисдикция: В несходни случаи на международни договори, юрисдикцията над територия обикновено се прехвърля независимо от частна собственост, стига правният контрол и управление на територията да са регулирани в договора.

- Прецеденти: Има примери, при които суверенитетът над инфраструктурни проекти е прехвърлен на нови държавни или частни собственици въз основа на договорни споразумения, въпреки частното участие.

Резюме

Разпоредбата в договора, че всички развойни мрежи образуват единица, предполага, че суверенитетът над цялата площ, включително области с частни мрежи или мрежи с права за предаване, се прехвърля на купувача. Купувачът придобива не само физическите мрежи, но и правният контрол и управление на областите, в които тези мрежи функционират. Това означава, че суверенитетът в областта на частните мрежи е право, което е било продадено и прехвърлено с договора.

Част 91

Обхватно прехвърляне на права, задължения и компоненти в продажбата

Продажбата на военното имущество на НАТО включваше не само физическото имущество, но и всички свързани права, задължения и компоненти. Това включва разнообразие от инфраструктура и бизнеси, разположени в района. Ето подробно обяснение за това как тези различни елементи бяха интегрирани в продажбата:

1. продажба с всички права, задължения и компоненти

Договорно разпореждане

- Обхват на продажбата: Договорът изрично посочва, че обектът на покупката е продаден с всички права, задължения и компоненти.

- Правни последици: Това означава, че купувачът поема всички правни и административни аспекти на имота и свързаните с него инфраструктури.

2. включване на държавни компании и техните мрежи

Държавни предприятия

- Определение: Държавните предприятия са компании, които принадлежат на държавата и предоставят услуги или стоки за общността.

- Продажба и прехвърляне: Държавните предприятия, разположени на продадената територия, също бяха прехвърлени на купувача, включително тяхната инфраструктура и мрежи.

Основни компании и дъщерни дружества

165 от 255

- Корпоративна структура: Прехвърлянето също включва компании майки и дъщерни дружества на държавните предприятия, при условие че те оперират в продадената територия.

- Завършени корпоративни мрежи: Всички свързани мрежи и инфраструктура на основните компании и дъщерни дружества са част от продажбата.

3. държавно притежавани компании и частична собственост в ръцете на държавата

Държавно притежавани компании

- Структура на собствеността: Операции с публично право, които са частично или напълно притежавани от държавата, също се прехвърлят.

- Инфраструктури и мрежи: Тези операции и свързаните с тях инфраструктури и мрежи са част от продажбата.

Частична собственост от държавата

- Продажба и прехвърляне: Дялове в операции и техните мрежи, които са частично собственост на държавата, също се прехвърлят, при условие че се намират в района, който се продава.

4. права на ползване и права за предаване на мрежи от всякакъв вид

Права на ползване

- Определение: Права на ползване се отнасят до разрешението за ползване на определени инфраструктури, дори ако те са частна собственост.

- Прехвърляне: Права на ползване на инфраструктура, разположена в района, който се продава, също се прехвърлят на купувача.

Права за предаване

- Определение: Права за предаване са права за използване на инфраструктура за маршрутизиране на услуги или стоки през конкретна зона.

- Прехвърляне: Тези права също се прехвърлят на купувача, независимо от това дали инфраструктурите са частна собственост.

5. мрежи на частни комунални компании

Частни комунални компании

- Собственост: Частните комунални компании, опериращи инфраструктури и мрежи в продадената зона, запазват своята собственост, но суверенитетът над тези мрежи е предмет на купувача.

- Суверенни права: Купувачът придобива суверенни права над територията, включително мрежите на частни компании.

6 Суверенни права и тяхното значение

Определение на суверенни права

- Правен контрол: Суверенните права се отнасят до правния и административния контрол върху територия и инфраструктурите в нея.

- Независимост от собственост: Тези права се прехвърлят независимо от частната собственост или правата за ползване на търговски предприятия.

Прехвърляне на суверенни права - Комплексен контрол: Купувачът придобива комплексен контрол върху всички инфраструктури и мрежи в продадената територия, включително тези в частна собственост. - Договорна разпоредба: Договорната разпоредба гарантира, че суверенните права се прехвърлят заедно с физическите и инфраструктурни елементи на територията.

Резюме

Продажбата на военното имущество на НАТО и свързаните мрежи включваше комплексно прехвърляне на всички права, задължения и компоненти. Това включва държавни компании, техните основни компании и дъщерни дружества, публичноправни компании и частична собственост в държавни ръце. Права за ползване и предаване на мрежи от всякакъв вид, както и мрежи на частни комунални компании, също са част от продажбата. Суверенните права върху територията се прехвърлят на купувача независимо от частната собственост или правата на ползване на търговските предприятия.

Част 92

Домино ефект на разширението на територията чрез прекривящи се мрежи

В случая, в който военна собственост на НАТО и нейните комунални услуги се продават, настъпва домино ефект, който разширява юрисдикцията на купувача чрез прекривящи се мрежи. Договорът определя развитието като единен субект, при което всяко пресичане или припокриване на мрежи води до допълнително териториално разширение. Ето подробно обяснение на този процес:

1. начална точка: продажба на военната собственост и вътрешна мрежа за развитие 5

Военната собственост разполага с вътрешна самостоятелна мрежа за развитие, която се свързва с обществената мрежа. Тези вътрешни мрежи включват:

- Мрежа за вода и канализация -
- пътна мрежа -
- телекомуникационна мрежа -
- широколентова и интернет
- мрежа - телекомуникационна
- мрежа - мрежа за пренос на газ -
- електрическа мрежа

2. разширение чрез физически връзки

Първо, суверенитетът се разширява чрез директни физически връзки между вътрешни мрежи и обществени мрежи. Ето някои примери:

- електрическа мрежа: Вътрешната електрическа мрежа е свързана с националната електрическа мрежа и се разширява през Европейската свързана мрежа. - Широколентова мрежа: Вътрешната широколентова мрежа е свързана с националната и транснционалната широколентова мрежа, включително трансатлантическите връзки. d

3. прекривящи се мрежи и логически връзки

Ключовият домино ефект се проявява, когато мрежите се припокриват или пресичат, разширявайки юрисдикцията на купувача към други области, дори без директна физическа връзка.

Пример 1: Мрежа за пренос на газ и електрическа мрежа - Вътрешно развитие: Мрежата за пренос на газ на имота е свързана с националната мрежа за пренос на газ. - Прекритие: Националната мрежа за пренос на газ пресича националната електрическа мрежа на няколко точки. - Териториално разширение: Пресичането разширява суверенитета на купувача към електрическата мрежа и

териториите, свързани с него. d

Пример 2: електрическа мрежа и широколентова мрежа - Вътрешно развитие: електрическата мрежа на имота е свързана с Европейската свързана мрежа.

- Препокриване: Европейската електрическа мрежа пресича широколентовата мрежа, която също включва трансатлантически връзки.

- Териториално разширение: Пресичането разширява юрисдикцията на купувача до широколентовата мрежа и всички свързани територии, включително САЩ и Канада.

Пример 3: широколентова мрежа и телекомуникационна мрежа - Вътрешно развитие: широколентовата мрежа на имота е свързана с националната и международната широколентова мрежа. - Препокриване: широколентовата мрежа пресича телекомуникационната мрежа, която включва както национални, така и международни връзки. - Териториално разширение: Пресичането разширява юрисдикцията на купувача до телекомуникационната

мрежа и всички свързани територии. S

4. кръгова експанзия чрез пресичания

Разширението на юрисдикцията е кръгово, тъй като всяка мрежа, която пресича друга, допринася за допълнително териториално разширение:

- Светът е продаден!!!! и канализационна мрежа: Пресича пътната мрежа и по този начин разширява допълнително r.

- Пътна мрежа: Пресича телекомуникационната мрежа и разширява суверенитета към по-далечни области.

- Телекомуникационна мрежа: Пресича интернет мрежата и по този начин включва и международни връзки.

5. общо териториално разширение на НАТО

Чрез непрекъснатите пресечни точки и припокривания на мрежите, суверенитетът на купувача се разширява систематично:

- Германия: първоначално юрисдикцията обхваща цяла Германия чрез многобройните вътрешни и външни връзки на мрежите. - Страни от НАТО: От Германия суверенитетът се разширява към други страни от НАТО, свързани чрез различните мрежи. - Трансатлантически връзки: Особено чрез широколентови и интернет връзки, суверенитетът се разширява и към страните от НАТО в Северна Америка (САЩ, Канада).

Краен
резултат

Домино ефектът означава, че всяко пресичане и припокриване на мрежи допълнително разширява юрисдикцията на купувача. Това се случва независимо от пряките физически връзки, тъй като развойната единица като цяло е определена в договора. Поради голямото количество връзки и припокривания, всички страни от НАТО в крайна сметка са обхванати от суверенитета на купувача.

Част 93

Приложение на наследяването на държавата към новоинсталираните мрежи след 1998

1. контекст: Документ за наследяване на държавата и нови мрежи

- 1998: Заключение на документа за наследяване на държавата, който регламентира прехвърлянето на суверенитета права върху имота на НАТО на купувача. - 2000: Допълнителен акт, потвърждаващ изпълнението на договорните задължения от страна на купувача. - Мрежи: Развойни мрежи, които са съществували по време на договора и новоизградени мрежи след 1998.

n

2. принцип на държавната приемственост и удължаване

Обхват на договора: - Обхватна продажба: договорът от 1998 г. обхваща прехвърлянето на суверенни права и развойните мрежи, които съществуваха по това време.

- Клауза за удължаване: Ако договорът съдържа клауза, в която се посочва, че цялото развитие се счита за единица, новопоставените мрежи също могат да бъдат обхванати от това разположение.

3. приложимост към новоизградени мрежи

Ново положени мрежи след 1998:

- Мрежова единица: ако договорът изрично или подразбиращо посочва, че развойните мрежи образуват единица, това може да означава, че бъдещите разширения на мрежите също са обхванати от договора. - Континуитет на суверенните права: Прехвърлянето на суверенни права би засегнало и новоизградените мрежи, при условие че тези разширения се считат за част от развойната единица.

Примерно приложение:

- Електрическа мрежа, телекомуникационна мрежа, широколентова мрежа: ако тези мрежи са били разширени или новоизградени след 1998, те биха били част от развойната единица и подлежат на суверенните права и задължения, посочени в Договора.

4. принципи на международното право и адаптация на договора

Интерпретация на договора:

- Телологична интерпретация: Интерпретацията на договора трябва да взема предвид значението и целта на споразумението, особено ако договорът има за цел да разгледа развитието като непрекъсната и единна структура.

Наследяване на държавата и континуитет:

- Задължения по договора: Новите държави членки на НАТО, които се присъединиха след 1998 г., поемат задълженията по съществуващите договори, включително разширението на мрежата.
- Правен континуитет: Суверенните права и задължения по Договора за наследяване на държави също така важат и за ново инсталираните мрежи.

Резюме

Разширението на развойните мрежи след 1998 г. към новоположените мрежи ще бъде обхванато от документа за наследяване на държавата, ако договорът изрично или подразбиращо посочва, че цялото развитие се счита за неделима единица. Прехвърлянето на суверенни права и задължения по международния договор също така ще засегне новоизградените мрежи. Това важи и за новите държави членки на НАТО, които са се присъединили след 1998 г., тъй като те поемат съществуващите задължения съгласно международното право.

Част 94

В този сценарий, в който международен договор обхваща прехвърлянето на военно имущество и всички свързани доставни мрежи като неделима единица, и тези мрежи, включително подводни кабели за интернет и телекомуникации, преминават от европейските държави членки на НАТО през Атлантика до САЩ, които също са член на НАТО и са се съгласили с договора, възникват специфични въпроси относно правото на морето и териториалното разширение.

Анализ и последици съгласно правото на морето

1 Съдържание на договора и ратификация

- Единство на доставната мрежа: Договорът определя всички доставъчни линии, включително подводни кабели за интернет и телекомуникации, които преминават от европейските държави членки на НАТО до САЩ като неделима единица.

- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права и за задължения съгласно международното право, свързани с тези доставни мрежи.

- Ратификация от страните от НАТО: Всички държави членки на НАТО, включително САЩ, са се съгласили и ратифицирали договора.

2. Аспекти на правото на морето

- Конвенция на ООН по морското право (UNCLOS): Правото на морето, по-специално Конвенцията на Обединените нации по морското право (UNCLOS), регулира използването и защитата на международните води, включително полагането и експлоатацията на подводни кабели.

- Международни води: Подводните кабели преминават през международни води, които не са част от територията на държава, но се считат за общо наследство на човечеството. Държавите имат право да полагат, поддържат и експлоатират подводни кабели в тези води.

3 Правни последици от ратификацията

- Обвързваща сила на договора: Ратификацията прави договора правно обвързващ, а САЩ са задължени да признават и прилагат разпоредбите, съдържащи се в него.

- Прехвърляне на контрол: Ако договорът ефективно прехвърля контрола над доставъчните мрежи като неделима единица на купувача, това теоретично би могло да доведе до де факто прехвърляне на контрола над тези мрежи, включително тези, които минават в САЩ.

4. непреднамерени териториални ефекти

- Фактическо разширение на територията: Прехвърлянето на всички доставни мрежи като неделима единица може да доведе до фактическо териториално разширение, тъй като купувачът ще поеме контрола върху тези мрежи, дори ако те преминават през международни води и достигат до Съединените щати.

- Управление и контрол: Купувачът теоретично би имал контрол и управление върху тези мрежи, което би създавало значителни практически и административни предизвикателства, особено по отношение на националната сигурност и суверенитет на САЩ.

Заклучение

Ако договорът бъде ратифициран и САЩ се съгласи, че утилитарните мрежи ще се считат и прехвърлят като неделима единица, САЩ теоретично може да бъде засегната от продажбата.

Част 95

Подводните кабели, които минават между страните от НАТО в ЕС и САЩ и Канада, са засегнати в сценария на наследяване на държавата, ако актът определя доставните мрежи като неделима единица. Този анализ се фокусира върху правната ситуация в международните води на открито море и обяснява защо искът на акта не остава без значение там и не е прекъснат.

1 Договорно съдържание и определение на доставъчните мрежи

- Единство на доставъчните мрежи: Документът за наследяване на държавата определя, че всички доставъчни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за неделима единица. - Включване на подводни кабели: Това определение също включва подводните кабели, които минават между страните от НАТО в ЕС и САЩ и Канада.

2. правна ситуация в международните води

- Конвенция на ООН за морското право (UNCLOS): Конвенцията на Обединените нации за морското право (UNCLOS) регулира използването и защитата на международните води. Член 87 (свобода на открито море) и Член 112 (полагане на подводни кабели и трюбопроводи) са особено важни тук.

- Свобода на открито море: Член 87 от UNCLOS предоставя на всички държави свободата на откритото море, включително свободата да полагат подводни кабели.

- Полагане и поддържане на кабели: Член 112 от UNCLOS потвърждава правото на всички Държави да полагат и поддържат подводни кабели в международни води.

3 Правна аргументация: Приложение на Инструмента за държавна наследственост към подводни кабели

- Неделима единица: Тъй като Инструментът за държавна наследственост определя доставъчните мрежи като неделима единица, контролът върху тези мрежи, включително подводните кабели, не се прекъсва при напускане на националната територия.

- Континуитет на правата и задълженията: Правата и задълженията, свързани с доставъчните мрежи, се разширяват през подводните кабели, тъй като те се считат за неразделна част от мрежите.

4 Влияние върху подводните кабели чрез наследяване на държавата

- Разширение на суверенни права: Купувачът поема суверенни права върху доставъчните мрежи, включително подводните кабели, тъй като те са определени като неделима единица. Това важи и за частта от подводния кабел, която преминава през международни води.

- Признаване по международно право: Инструментът за държавна наследственост, който е признат от всички държави от НАТО, прехвърля тези права на купувача, като същевременно претенцията към подводните кабели също е призната в международни води.

5 Практически последици и континуитет

- Техническо управление: Въпреки че управлението и поддръжката на подводни кабели в международни води е технически и логистично предизвикателно, правният контрол остава непрекъснат.

- Прехвърляне на суверенитет: Признавайки документа за наследяване на държавата, прехвърлянето на суверенитет остава валидно в международни води, тъй като доставъчните мрежи се считат за неделима единица.

Заклучение

Инструментът за държавна наследственост, който определя доставъчните мрежи като неделима единица, включва също подводните кабели между страните от НАТО в ЕС и САЩ и Канада. Според UNCLOS, държавите имат право да полагат и поддържат подводни кабели. Тъй като правата и задълженията на доставъчните мрежи се прехвърлят с документа за наследяване на държавата, това важи и за подводните кабели в международни води. Следователно, искането на акта не остава без значение и правният контрол остава непрекъснат.

Част 96

Случаят описва договор, касаещ военно имущество и свързаните с него мрежи, и води до определен тип териториално разширение без универсално наследяване. Ето подробно обяснение:

1. без универсално наследяване

Универсалното наследяване означава пълното поемане на всички права и задължения на една държава от друга, включително всички държавни дългове. В този случай обаче не става въпрос за универсално наследяване, а за специфично прехвърляне на суверенни права, което касае само военното имущество и свързаните с него мрежи.

2 Специфично наследяване на държавата на военното имущество

Документът за наследяване на държавата се отнася до конкретно военно имущество. Този акт регулира прехвърлянето на суверенни права върху имота и свързаните мрежи, които образуват едно цяло. Това прехвърляне се разширява до цялата територия на НАТО чрез домино ефекта.

3 Домино ефект и мрежи

Домино ефектът настъпва, когато суверенитетът на купувача се разширява чрез физически и логически връзки на мрежите:

- Електрическа мрежа: свързване на електрическите мрежи на страните от НАТО. - Телекомуникационна мрежа: разширение чрез трансатлантически подводни кабели и други телекомуникационни връзки. - Газова мрежа: включване на мрежата за дългосрочен газ и други прекривящи се мрежи.^{173 от 255}

4. принцип табула раса

Принципът табула раса гласи, че новата държава (в този случай, купувачът на имота и мрежите) е без дългове. Това означава:

- Няма поемане на суверенен дълг от правителството: Купувачът не поема никакъв суверенен дълг на страните от НАТО, който да засяга територията. - Бездългово ново територия: Новосъздадената територия на купувача е без дългове и независима от финансовите задължения на страните от НАТО.

5. продължаващо съществуване на държавите от НАТО

Въпреки че страните от НАТО са загубили цялата си територия чрез продажбата на мрежите, те не престават да съществуват. Те продължават да съществуват юридически и запазват всичките си задължения:

- Юридическо продължаващо съществуване: Страните от НАТО продължават да съществуват като правни лица, запазват своето правителство и население, но губят територията си. - Задължения: Всички съществуващи финансови и правни задължения остават при страните от НАТО и не се прехвърлят на купувача.

6. вече няма суверенни територии

Страните от НАТО вече нямат територия след продажбата, което води до специална ситуация:

- Няма физическа територия: без суверенна територия страните от НАТО нямат физически контрол върху територии.

- Правни и политически предизвикателства: Тази ситуация води до правни и политически предизвикателства, тъй като страните от НАТО трябва да поддържат суверенитет без физическа територия.

Резюме

Този договор не е универсално наследяване, а специфично прехвърляне на суверенни права върху военно имущество и свързаните с него мрежи. Домино ефектът води до разширяване на суверенитета на купувача върху цялата територия на НАТО, без поемане на държавните дългове на страните от НАТО. Държавите от НАТО запазват своето правно съществуване и задължения, но губят територията си.

Част 97

За да се обясни определянето на границите на правителството, основано на логичния маршрут между външните нишки на доставъчните линии и как те формират значима обща площ, която де факто обхваща цялата територия на страните от НАТО, е необходимо да се анализира в детайли географската и инфраструктурната интеграция на тези мрежи. Този сценарий представлява един

изключително сложна ситуация, която предполага прехвърляне на суверенитет над съответните територии.

Определяне на правителствените граници чрез доставни мрежи

1. съдържание на договора и ратификация

- Единство на доставъчните мрежи: Договорът определя, че всички доставни мрежи (електричество, газ, телекомуникации, вода) се считат за една неделима единица.

- Прехвърляне на права и задължения: Купувачът поема всички права, задължения и правителствена власт съгласно международното право върху териториите, през които минават тези мрежи.

- Ратификация от страните от НАТО: Всички страни от НАТО, включително САЩ, са се съгласили с договора.

2. идентификация на външните нишки на доставъчните мрежи

- Географски анализ: Извършва се обширен географски анализ на доставъчните мрежи в страните от НАТО, за да се идентифицират външните нишки.

- Външни доставки: Тези външни доставки включват най-външните линии за електричество, газ, телекомуникации и вода, които преминават през страните от НАТО и са физически взаимосвързани.

3. логичен маршрут и точки на свързване

- Точки на свързване: Всички възли и точки на свързване на мрежите за комунални услуги са картографирани, за да се създаде логичен маршрут, свързващ външните нишки.

- Географска връзка: Географската връзка на тези точки формира логичен маршрут, който определя определянето на границите за новото управление.

4. формиране на съседна зона

- Значима обща площ: Логичният маршрут на външните нишки формира значима обща площ, която е определена от географското местоположение на доставните мрежи.

- Прекривящи се мрежи: В области, където има множество мрежи (напр. газ и електричество), контролът преминава към всички съответни мрежи съгласно договора, разширявайки площта.

Стъпка по стъпка обяснение на очертаването на границите

1. идентификация на външните доставъчни линии във всяка страна от НАТО - Германия: Идентифицират се най-външните електрически и газови линии, които формират границата с други страни от НАТО и не-НАТО. - Франция: По подобен начин се картографират най-външните доставни линии на Франция. - Италия, Полша и др.: Този анализ се извършва за всички страни от НАТО в Европа.

2. свързване на тези външни нишки в логичен маршрут

- Физическа връзка: Външните нишки на доставъчните линии са физически взаимосвързани, за да образуват непрекъснат логичен маршрут.

- Включване на подводни кабели: Подводни кабели, свързващи Европа със Северна Америка, се считат за част от логичния маршрут.

3. формиране на общата площ

- Съседна зона: Точките на свързване на външните нишки и получената маршрутна форма образуват съседна зона, която де факто обхваща цялата територия на съответните страни от НАТО. - Прескачане на контрол: В райони с прекривящи се мрежи контролът прескача от една мрежа на друга, като по този начин разширява правителствената власт над цялата площ.

Част 98

Наистина, ако документът за наследяване на държавата изрично се отнася до друг договор, свързан с доставната мрежа, и посочва, че цялата доставна мрежа, която се продава, образува единна единица, това може да доведе до неволно продажба на доставната мрежа и следователно потенциално на части от територията, през която мрежата преминава. Ето сценарии, базирани на горепосочените примери, където може да възникне такъв случай:

Сценарии:

Първи договор от Трианон (1920) - Унгария и съседните ѝ държави

- Документ за наследяване на държавата: Предположете, че Договорът от Трианон е с ъдържал допълнителен договор за водоснабдяване и електрически мрежи, който предвижда, че цялата мрежа образува единна единица.

- Разпоредби: Документът за наследяване на държавата се отнася до този договор и предвижда, че цялата доставна мрежа не е споделена, а е изцяло поета от новите държави.

- Нежелани последици: Това може да доведе до новите държави да поемат контрола над цялата мрежа, включително частите, които преминават през други територии. Това може да доведе до де факто разширение на тяхната територия, за да се осигури управлението и поддръжката на цялата мрежа.

Втори договор от Сен Жермен (1919) - Австрия и съседните ѝ държави - Документ за наследяване на държавата: Предположете, че договорът е включвал допълнителен договор за телекомуникационните и електрическите мрежи, установявайки единството на тези мрежи. -

Разпоредби: Документът за наследяване на държавата се отнася до факта, че тези мрежи няма да бъдат разделени на новите държавни граници, а ще бъдат поети като единица от новите държави. - Нежелани последици: Това би позволило на новите държави да поемат контрола над тези доставни мрежи в тяхната цялост, което би довело до де факто териториално разширение, тъй като те също ще трябва да управляват мрежите през територията на отстъпващата държава.

3 Судетска земя и Мюнхенското споразумение (1938)

- Документ за наследяване на държавата: нека си представим, че Мюнхенското споразумение е включвало договор за телекомуникационни и електрически мрежи, установявайки единството на тези мрежи. - Разпоредби: Инструментът за наследяване на държавата би включил този договор и би установил, че Судетската земя ще поеме контрол над цялата мрежа, независимо дали части от мрежата преминават през Чехословакия.

- Нежелани последици: Германия по този начин може да поеме контрол над цялата инфраструктура, създавайки логистични и административни предизвикателства за Чехословакия и водещи до де факто разширение на германската територия.

4 Косово и Сърбия (2008)

- Документ за наследяване на държавата: Предполага се, че има документ за наследяване на държавата между Сърбия и Косово, който се отнася до договор за телекомуникационни и електрически мрежи и установява тяхното единство.

- Разпоредби: Документът предвижда, че Косово поема контрол над цялата мрежа за комунални услуги, която преминава през двете територии.

- Нежелани последици: Това може да доведе до поемане на контрол от Косово над мрежи на сръбска територия, което води до де факто териториално разширение и потенциален конфликт.

Правни въпроси и последици:

- Включена ли е цялата мрежа в продажбата: Да, съгласно условията на договора, който установява доставната мрежа като единна единица, цялата мрежа може да се счита за част от продажбата, независимо от държавните граници. Това може да доведе до новата държава да поеме управлението и контрола над цялата мрежа.

- Териториални последици: Тази прехвърляне може да доведе до фактическо разширение на територията, тъй като новата държава също ще трябва да управлява инфраструктурата в териториите на отстъпващата държава. - Международни реакции: Такива неволни териториални промени могат да предизвикат международни напрежения и конфликти, които може да се наложи да бъдат разрешени чрез дипломатически преговори или в международни съдилища.

Част 99

В този сценарий, в който се установява нова абсолютистка монархия и частната собственост, включително земя, недвижими имоти, търговски предприятия и движими активи, остава непокътната, и се поддържа свободна капиталистическа икономическа система, възникват няколко правни и икономически аспекта относно третирането на правни лица и търговски предприятия. Ето основните съображения:

1. продължаващо съществуване на частни активи и права на собственост

Правни лица и търговски предприятия: - Континуитет: Правните лица (например компании, асоциации) запазват своята правна същност и остават признати в новата държава. - Права на собственост: Всички права на собственост върху недвижими имоти, земя и движими активи остават в сила. Това означава, че компаниите остават собственици на своите активи. - Правна наследственост: Новата държава влиза в съществуващи договори, доколкото те са съвместими с новата правна система.

2. икономическа система и правна рамка

177 от 255

Свободна капиталистическа икономическа система:

- Пазарна икономика: монархът има намерение да поддържа ред на пазарна икономика, в който се уважават частната собственост и икономическата свобода.
- Правна сигурност: Очаква се законите на новата държава да уважават правата на собственост и договорите, които са съществували преди основаването на държавата.

3. защита на чужденците и чуждестранните инвестиции

Права на чужденците:

- Защита на собствеността: чужденците, които притежават имот в новата държава, запазват правата си, докато те са в съответствие с новата правна система.
- Защита на инвестициите: Държавата може да приеме споразумения и закони за защита на инвестициите, за да насърчи и защити чуждестранните инвестиции.

4. административно и данъчно право

Администрация:

- Управление на инвентара: новата административна система трябва да приеме регистри и документи, за да осигури континуитет на собствеността.
- Данъчна система: Компаниите и физическите лица ще бъдат облагани с данъци по новата данъчна система, която идеално трябва да се основава на съществуващите системи, за да осигури икономическа стабилност.

5. аспекти на международното право

Признаване и договори:

- Спазване на договори: новата държава приема международни договори и споразумения, когато са съвместими. Това се отнася до търговски споразумения, споразумения за защита на инвестициите и други съответни международни задължения.
- Икономическа интеграция: Държавата може да предприеме мерки, за да остане икономически интегрирана в регионалните и международни пазари.

6 Практически мерки

Защитни мерки:

- Законодателство: въвеждане на закони, които осигуряват защита на правата на собственост и континуитет на търговските предприятия.
- Институционална подкрепа: Създайте институции за подкрепа и насърчаване на бизнеса, включително търговски камари и агенции за икономическо развитие.

Резюме

В новата абсолютистка монархия правата на правни лица и търговски предприятия са запазени. Частната собственост се уважава и остава в сила свободна капиталистическа икономическа система.

Чужденците запазват правата си на собственост, а континуитетът на имотите и договорните отношения се осигурява от подходящи закони и административни практики. Новата държава поема съществуващи международни задължения за насърчаване на икономическата стабилност и интеграция.

Част 100

В международното право, узурпацията на територия (известна също като "придобивна давност" или "придобивно придобиване") означава, че държава законно придобива суверенитет над територия чрез продължително, неконкурирано упражняване на юрисдикция върху тази територия след определен период от време. Това е сложен и рядко приложим механизъм в международното право. В настоящия случай, когато купувач е придобил имот на НАТО и свързаните с него суверенни права, възниква въпросът дали е възможно държавите от НАТО да узурпират територията, ако купувачът и суверенът са възразили срещу акта и са обявили териториите за абсолютистка монархия.

1. наследство в международното право

Наследяването обикновено изисква две основни условия: 1. продължително, неконкурирано владение: държавата трябва да упражнява ефективен контрол над територията за дълъг период от време без значителна конкуренция. 2. признаване от международната общност: трябва да има някакво приемане или съгласие от международната общност.

2. опозиция от суверена

В този случай купувачът, който е станал суверен над територията чрез акт, изрично е възразил срещу притежанието. Това възразение е решаващо:

- Липса на неоспорвано притежание: тъй като купувачът възразява срещу конфискацията, не може да става въпрос за неоспорвано притежание. - Няма вече период без възразение: Възражението на суверена предотвратява необходимия период да премине без никакво значително възразение, което би било необходимо за конфискация.

3. декларация за абсолютистка монархия

Декларацията на територията като абсолютистка монархия от суверена, основана на учредителни статuti, подсилва противоречието:

- Ясно определен суверенитет: декларацията за абсолютистка монархия подчертава ясения и неоспорим суверенитет на купувача над територията. - Институционализиран контрол: Учредителните статuti и новата форма на управление установяват формален и законно признат контрол над територията.

4 Правни и политически последици

Държави от НАТО биха могли да се опитат да упражнят суверенитет въпреки договора, но това ще остане в противоречие с международното право:

- Действие в противоречие с международното право: продължаващото упражняване на суверенна власт от държави от НАТО остава нарушение на международното право, тъй като противоречи на валидния договор. - Международни реакции: Международната общност може да наложи санкции или да предприеме дипломатични действия, за да подкрепи легитимния суверен.

5. невъзможност на придобивната давност

Поради явното противоречие на купувача и официалното обявление на абсолютистката монархия, узурпацията на територията от държави от НАТО е невъзможна:

- Ясно възражение: ясното и продължаващо възражение на купувача предотвратява тихото и неоспорвано поемане на територията.

- Легитимен суверен: Купувачът остава легитимен суверен на територията, основан на договора и учредителните статuti.

Резюме

В този случай, държавите от НАТО не могат да придобият продадената територия на НАТО. Явното възражение на купувача и формалната декларация за абсолютистка монархия предотвратяват безспорното притежание и законната узурпация. Държавите от НАТО действат в противоречие с международното право, ако продължат да упражняват суверенитет.

Част 101

Конфискацията на територия от държавите от НАТО в описания случай би била незаконна по няколко причини съгласно международното право. Ето основните аргументи:

1. принцип на териториалния суверенитет

- Прехвърляне на суверенитет: В този случай, суверенитетът над територията е прехвърлен на физическо лице, действащо като абсолютистки монарх, чрез международен договор. Този договор е признат и ратифициран от съответните страни, което прави териториалния суверенитет на новия собственик юридически валиден.

- Нарушение на суверенитета: Продължаващата окупация или притежание на територията от страни от НАТО би било нарушение на териториалния суверенитет на новия собственик. Международното право защитава суверенитета и териториалната цялост на една държава (или в този случай на суверенен владетел) и забранява всякаква форма на намеса или окупация без съгласие.

2 Принципи на международното право и договорите

180 от 255

- Хартата на ООН: Член 2(4) от Хартата на Обединените нации забранява заплахата или употребата на сила срещу териториалната цялост или политическата независимост на която и да е държава. Това важи и за незаконната окупация на територия.

- Хагска конвенция за война на сушата и Женевски конвенции: Тези международни договори регулират правата и задълженията на окупационните сили и подчертават, че окупацията е разрешена само на временно основание и при строги условия. Постоянната окупация и присвояването са забранени.

3. окупация като незаконно действие

- Определение за узурпация: Наследството е концепция на частното право, при която собствеността се придобива чрез дългосрочна употреба. В международното право обаче тази концепция не се прилага за суверенитета над територия. Държавите не могат да придобиват територия чрез наследство, тъй като това нарушава принципите на териториалната цялост и суверенитет.

- Липса на съгласие на суверена: Наследството изисква мълчаливо или изрично съгласие на оригиналния собственик. Тъй като новият суверенен собственик възразява на държавата, това съгласие липсва, което означава, че наследството не е правно възможно.

4. неизменност на териториалните претенции

- Няма правен ефект поради изтичането на време: В международното право териториалните претенции не могат да бъдат променяни от изтичането на време или от незаконна окупация. Принципът "ex injuria jus non oritur" (от несправедливост не произтича право) гласи, че не могат да се произвеждат легитимни правни претенции от незаконни действия.

- Продължаваща правна претенция на новия суверен: Легитимният суверен запазва правата си върху територията, независимо от продължителността на незаконната окупация или използването от държавите от НАТО.

5 Правни последици от окупацията

- Невалидност на суверенитета: Всяко действие, основано на незаконната окупация, би било нищожно. Това важи особено за административни и правни мерки в окупирания територия. - Правни мерки и компенсация: Суверенният собственик може да предяви иск за принудително връщане на територията и да поиска компенсация за щети и загуби.

В обобщение, завземането на територията от държавите от НАТО е в противоречие с международното право по следните причини:

- Нарушение на териториалния суверенитет и цялостта на новия собственик. - Противоречие с основни принципи на Хартата на ООН и други международни договори. - Липса на съгласие от легитимния суверен. - Непроменливост на териториалните претенции поради незаконна окупация.

Наследяването на държавата се отнася до правното прехвърляне на суверенитет и юрисдикция от една държава на друга или на друг правен субект. В този сценарий, при който военно имущество и всички свързани доставни мрежи се продават чрез документ за наследяване на държавата, суверенитетът обхваща всички територии, обслужвани от тези мрежи. Един важен въпрос тук е как се обработва правната наследственост по отношение на активите в тези области и кои видове активи са засегнати.

1 Принципи на държавната наследственост и наследяване на титли

Определение и принципи

- Наследяване на държавата: Отнася се до процеса, при който една държава прехвърля суверенитет над територия на друга държава или правен субект.
- Правна наследственост: Отнася се до поемането на права и задължения на предшественика от наследника. Това включва както държавни, така и частни активи.

Правна основа

- Международни договори: Договори за наследяване на държавата, които определят условията и обхвата на прехвърлянето. - Правен континуитет: Наследяването обикновено се извършва при запазване на съществуващите правни системи до въвеждането на нови регулации.

2. прехвърляне на суверенитет и видове активи, които са засегнати

Държавни предприятия и държавни активи

- Държавни предприятия: Всички компании и предприятия, притежавани от държавата, се прехвърлят на собствеността на новия суверен.

- Примери: Компании за енергийно снабдяване, телекомуникационни компании, железопътни компании, водоснабдяване.

- Държавни сгради: Всички държавни сгради и съоръжения също се прехвърлят.

- Примери: Държавни сгради, административни сгради, публични училища, болници, военни съоръжения.

Други типове активи

- Инфраструктура: Всички инфраструктурни проекти, финансирани и управлявани от държавата. - Примери: Пътища, мостове, тунели, пристанища, летища. - Земя и недвижими имоти: Всички земи и недвижими имоти, притежавани от държавата. - Примери: Природни резервати, обществени паркове, държавни жилищни сгради. - Ресурси и права: Всички природни ресурси и правата за използване на тези ресурси. - Примери: Минни концесии, права за ползване на вода, права за риболов. - Финансови активи: Сметки в държавни банки, облигации, инвестиции. - Културно наследство: Исторически сгради, паметници, музеи и техните колекции. - Документи и данни: Официални правителствени документи, бази данни и записи. - Военно оборудване и съоръжения: Всички военни активи, притежавани от държавата. - Договори и споразумения: Съществуващи държавни договори и споразумения с други държави и международни организации.

3. правни последици от прехвърлянето

Правни и административни последици

- Правна наследственост: Новият суверен поема всички права и задължения във връзка с прехвърлените активи. Това означава и отговорност за администрирането и поддържането на тези активи.
- Правни корекции: Новият суверен може да се наложи да адаптира съществуващите закони и регулации или да въведе нови, за да регулира администрирането на прехвърлените активи.
- Международно признание: Международната общност трябва да признае наследяването на държавата и свързаните с него правни наследства, за да продължи международните договори и споразумения.

4. прецеденти и правно обосноваване

Исторически прецеденти

- Разпад на Съветския съюз (1991): Разпадът на Съветския съюз доведе до появата на нови държави, които поеха суверенитет и активи. Държавните предприятия, военните съоръжения и други активи бяха прехвърлени на наследниците.
- Немско обединение (1990): Включването на ГДР във Федералната република Германия доведе до прехвърляне на суверенитет и държавни активи от ГДР към ФРГ.

Правно обосноваване

- Признаване под международно право: Правната наследственост е законно легитимирана чрез позоваване на съществуващи международни договори и автоматично признаване на новия договор.
- Правен континуитет: Поемането на държавни активи и инфраструктура се извършва при запазване на съществуващата правна система, за да се осигури гладко прехвърляне.

Заклучение

Документът за наследяване на държавата води до прехвърляне на суверенитет и включва всички права, задължения и компоненти на обекта на продажба. Това означава, че всички държавни активи, включително държавни предприятия, държавни сгради, инфраструктура, земя и недвижими имоти, природни ресурси, финансови активи, културно наследство, документи и данни, както и военно оборудване и съоръжения, се прехвърлят на новия суверен. Историческите прецеденти и правната аргументация подкрепят това наследяване и автоматичното признаване на новия договор.

Част 103

Група купувачи и международни договори: Купувач 2а и 2б

В случая, когато групата купувачи се състои от двама купувачи, се обяснява как правата и задълженията по международното право се прехвърлят изключително на управомощения купувач 2б, докато купувач 2а, търговско предприятие, остава изключен. Ето съответните правни аспекти и ролята на клаузата за разделимост:

1. общност от купувачи и изключение на купувач 2а

Купувач 2а: Търговско предприятие

- Характер: Купувач 2а е акционерно дружество (АД) и следователно не е субект на международното право.

- Изключение от международни договори: Като търговско предприятие, Купувач 2а не може да носи права или задължения по международното право или да сключва международни договори.

Съвместен купувач

- Съвместна покупка: Купувач 2а и Купувач 2б образуват съвместен купувач и действат съвместно като купувачи. - Договорна разпоредба: Договорът предвижда, че съвместният купувач поема всички права и задължения.

2 Роля и права на купувач 2б

Купувач 2б: Физическо лице

- Капацитет: Купувач 2б е физическо лице, което е акредитирано съгласно международното право. - Упълномощен купувач: Купувач 2б влиза като единствен упълномощен купувач на общността на купувачите и поема всички права и задължения.

Прехвърляне на права и задължения

- Акредитация: Купувач 2б е акредитиран по договора да носи права съгласно международното право и поема суверенните права.

- Клауза за разделимост: Договорът остава юридически валиден поради клаузата за разделимост, дори ако купувач 2а не може да поеме никакви права или задължения.

3 Договорни последици

Задължение за плащане на купувач 2а - Плащане на покупната цена: Купувач 2а е платил покупната цена, но не получава никакви права или задължения по договора. - Правна яснота: Всички права и задължения, включително суверенни права, се прехвърлят изключително на купувач 2б.

Съответствие с договора

- Правна валидност: Договорът остава правно валиден поради клаузата за разделимост, а купувач 2б е получател на всички разпоредби на купувач 2а.

- Замяна на разпоредби: Всички части на договора, които съдържат национално право, се заменят с разпоредби на международно право.

4 Приложение на клаузата за разделимост

Значение на клаузата за разделимост

184 от 255

- Запазване на правна сила: Клаузата за делимост осигурява, че договарът остава в сила, дори ако части от него са невалидни или неприложими.

- Правно съобразна регулация: Ако определени разпоредби са неефективни поради участието на Купувач 2а, Купувач 2б поема ролята на единствения упълномощен купувач, за да запази договора в съответствие с международното право.

Резюме

В общността на купувачите, купувач 2а и купувач 2б съвместно поемат покупката, но само купувач 2б, физическо лице, е признат за акредитиран купувач съгласно международното право. Купувач 2а, търговско предприятие, е изключен от международни договори. Купувач 2б влиза като единствения упълномощен купувач и поема всички права и задължения, докато купувач 2а плаща покупната цена, но не получава права. Клаузата за делимост осигурява правната сила на договора и заменя националните правни разпоредби с регулации на международното право.

Част 104

Забрана за бенефициенти от трети страни и физически лица в договора

Забрана на бенефициенти от трети страни в договорното право

Забраната на бенефициенти от трети страни е принцип на договорното право, който гласи, че само самите договорни страни могат да произтичат права и задължения от договора, освен ако договарът изрично не предвижда бенефициенти от трети страни. Това има следните правни последици:

1. договорни страни: Само страните, които са подписали договора, са пряко обвързани от договорните разпоредби и могат да произтичат права и задължения от тях.
2. благоприятстване на трети страни: Трети страни, които не са посочени като договорни страни и не са подписали договора, обикновено не могат да предявяват никакви иски по договора, освен ако в договора няма изрична разпоредба, която им предоставя права.

Приложение към договора

Физически лица в договора

1. споменати в средата на договора: Ако физически лица са споменати в средата на договора, но не са посочени като договорни страни в началото на договора и не са подписали договора, те не могат да произвеждат права или задължения от договора.
2. липса на подпис: Без техния подпис, тези лица не са формални договорни страни и следователно попадат под забраната за бенефициенти от трети страни.

Забрана за бенефициенти от трети страни

185 от 255

1. няма изрично предимство: Ако договорът не съдържа изрична разпоредба, която да идентифицира тези физически лица като бенефициенти, те не могат да предявяват права по договора.

2. правно последствие: тези физически лица са изключени от договора като бенефициенти, тъй като нямат договорна власт или формално признаване, за да предявяват искове или да влизат в задължения.

Изготвяне на договор и интерпретация

Клауза за разделимост и изпълнение на договора

1. клауза за разделимост: Тази клауза гарантира, че договорът като цяло остава юридически валиден, дори ако определени разпоредби са невалидни или неизпълними.

2. изпълнение на целта на договора: Дори ако физически лица са именувани в средата на договора, договорът остава юридически валиден и се изпълнява в съответствие с останалите разпоредби и общата цел на договора.

Резюме

Забраната за бенефициенти от трети страни гарантира, че само самите договорни страни могат да произвеждат права и задължения от договора. Физическите лица, които са упоменати в средата на договора, но не са изброени като договорни страни в началото на договора и не са подписали договора, са изключени от договора като бенефициенти. Те не могат да предявяват никакви права или задължения по договора, тъй като договорът не съдържа изрична разпоредба, която да им предоставя права. Клаузата за разделимост гарантира, че договорът като цяло остава юридически валиден и целта на договора е изпълнена, дори ако определени разпоредби са невалидни.

Част 105

Случаят описва нова абсолютистка монархия, чиито територии преди това са били територия на НАТО и чиито суверенитет е признат от всички страни от НАТО. Има само двама граждани, но жителите на продадените територии имат право на натурализация, за да избегнат безродност. Ето подробно обяснение на правните и практическите аспекти:

1. принцип на трите стълба за съществуването на държава

Според международно признатите критерии, една държава се състои от три основни стълба:

1. държавна територия: определена територия. 2. хората на държавата: постоянно население. 3. държавна власт: ефективно правителство, което поддържа контрол и ред.

186 от 255

2. текущата ситуация на новата монархия

- Територия: Територията се състои от продадените територии на НАТО. - Хора на държавата: В момента има само двама граждани, кралят и майка му. Очаква се бившите граждани на териториите на НАТО да подадат заявление за натурализация, за да избегнат безродност.

- Държавна власт: Новото правителство е абсолютна монархия, ръководена от Краля, който ефективно упражнява суверенитет над територията.

3. признаване от държавите от НАТО

Признаването на суверена от всички страни от НАТО е от съществено значение:

- Международна легитимност: признаването от страните от НАТО дава на новата монархия международна легитимност.

- Договорно задължение: Участието на държавите от НАТО в договора и тяхното съгласие за новия суверенитет потвърдиха правното и политическото признаване на новата държава.

4. права за натурализация и безродност

Правото на натурализация за бивши граждани на територии от НАТО служи за предотвратяване на безродност:

- Избягване на безродност: правото на натурализация позволява на бивши граждани да променят националността си, без да стават безродни.

- Увеличаване на населението: Процесът на натурализация ще увеличи броя на гражданите на новата монархия, което ще подкрепи стабилността и функционирането на държавата в дългосрочен план.

5. въздействие на малкото население

Настоящото ниско население няма влияние върху съществуването на монархията според принципа на трите стълба:

- Държавна територия и държавна власт: тези два стълба са изпълнени, независимо от текущия размер на населението.

- Право на натурализация: Възможността за натурализация означава, че населението може да нараства и новата монархия е в състояние да установи стабилно население.

6 Практически предизвикателства и решения

- Администрация и управление: Новото правителство трябва да разработи механизми за ефективна администрация и управление, дори с малко начално население.

- Международно сътрудничество: Признатият суверенитет и участието на страните от НАТО в договора ще улеснят международното сътрудничество и подкрепата за изграждането на новата държава.

Резюме

Новата абсолютистка монархия, макар и в момента с само двама граждани, изпълнява критериите на принципа на трите стълба на една държава. Признаването от всички държави от НАТО дава на държавата международна легитимност. Правото на натурализация за бивши граждани на територии от НАТО предотвратява безродността и позволява увеличаване на населението. Тези елементи осигуряват правното и практическото съществуване на новата държава.

Част 106

Телологична интерпретация в международното договорно право

1. принципи на телологичната интерпретация

Определение: - Телологична интерпретация: Метод на интерпретация на договори, който се фокусира върху значението и целта (телос) на договора, за да разбере и приложи неговите разпоредби.

Цел:

- Целесъобразна интерпретация: Основната цел на телологичната интерпретация е да установи и насърчи намерението на договорните страни и предвидената цел на договора.

2. приложение в международното договорно право

Правна основа:

- Виенска конвенция за правото на договори (ВКД): Член 31 от Виенската конвенция за правото на договори от 1969 г. съдържа правила за интерпретация на договори и подчертава, че договорите трябва да се интерпретират добросъвестно и в светлината на тяхната цел и предназначение.

Член 31 от ВКД:

(1) Общо правило: договорът трябва да се тълкува добросъвестно в съответствие с обикновеното значение, което следва да се придаде на термините на договора в контекста и в светлината на неговия обект и цел.

(2) Контекст: Контекстът включва целия текст на договора, включително преамбюла и допълненията, както и свързани споразумения и други релевантни инструменти.

Методология:

1. текстуален анализ: разпоредбите на договора първо се анализират в тяхната формулировка и в контекста на целия договор.

2. преамбула и допълнения: преамбуларният текст и всички допълнения към договора се считат за определящи основната цел.

3. контексти на договори: свързани споразумения, протоколи и обяснителни доклади се консултират за задълбочаване на разбирането.

3 Практическо приложение на телологичната интерпретация

Стъпки на телологичната интерпретация:

1. идентификация на целта на договора:

- Преамбула и обяснителни секции: Анализ на преамбулата и други декларативни секции на договора, за да се идентифицира замислената цел и цели на договорните страни.

- Преговори и протоколи: Обмисляне на преговорите и протоколите, които доведоха до заключението на договора.

2. анализ на съдържанието на договора:

- Формулировка на разпоредби: Изследване на формулировката на разпоредбите в контекста на договора като цяло.

- Систематична интерпретация: Обмисляне на разпоредбите в контекста на другите части на договора.

3. обмисляне на външни фактори:

- Свързани договори и протоколи: включване на свързани договори и протоколи, които са свързани с договора.

- Международна практика: Разглеждане на международната практика и прецеденти за подкрепа на интерпретацията.

4 Пример: Документ за наследяване на държавата и разширение на мрежите

Приложение към случая:

- Цел на документа за наследяване на държавата: целта на акта е да регулира прехвърлянето на суверенни права и развойни мрежи на купувача. - Единство на развитието: договорните разпоредби, разглеждащи развитието като единство

имат предвид, че бъдещите разширения на мрежите също са повлияни от наследяването. - Разглеждане на преамбюла: Преамбулата на договора може да посочи намерението за цялостно прехвърляне на всички свързани инфраструктури и права. - Контексти на договори: Анализ на свързани споразумения и протоколи, които биха могли да подкрепят приложението към новопостроените мрежи.

5. резюме

Телологичната интерпретация в международното договорно право се използва за уточняване на значението и целта на споразумение, като се интерпретира договора в светлината на неговия обект и цел. Този метод включва анализ на формулировките, контекста и съответните външни фактори. В случая на Държавата

Инструмент за наследяване, телологичната интерпретация би означавала, че новоизградените мрежи след 1998 г. също са засегнати от наследяването, ако това е в съответствие с основната цел на договора.

Част 107

Телолог [икон интерпретация на международния договор за продажба на зона на силите на НАТО](#)

1. фон на договора

- Обект на договора: Продажба на зона, покрита от Статута на силите на НАТО, включително всички развойни мрежи.
- Разпоредба на договора: Цялото развитие се счита за едно цяло и се продава с всички права задължения и компоненти. - Клауза за частична недействителност: Тази клауза осигурява, че договорът остава валиден, дори ако части от него са невалидни, като ги заменя с правно съответстваща разпоредба.

2. телологична интерпретация на договора

Цел и намерение на договора

- Прехвърляне на суверенни права: Основната цел на договора е пълното прехвърляне на суверенни права върху територията и свързаните мрежи на купувача.
- Единство на развитието: Договорът е предназначен да осигури, че всички инфраструктури и мрежи, принадлежащи на развитието на територията, се третираат и прехвърлят като единна структура.

3. приложение на телологичната интерпретация

Стъпка по стъпка
приложение

1. идентификация на целта на договора:

- Преамбула и декларативни секции: разгледайте преамбюла и другите декларативни части на договора, за да идентифицирате целта и целите на договорните страни.
- Преговори за договор: разглеждане на преговорите и протоколите, довели до заключението на договора, за да се разбере намерението на страните.

2. анализ на съдържанието на договора:

- Формулировка на разпоредбите: Изследване на формулировката на разпоредбите в контекста на договора като цяло.
- Систематична интерпретация: разглеждане на разпоредбите в контекста на другите части на договора, за да се разбере общата цел.

3. разглеждане на външни фактори:

190 от 255

- Свързани договори и протоколи: включващи свързани договори и протоколи, които се отнасят до договора за задълбочаване на разбирането.
- Международна практика: Обмисляне на международната практика и прецеденти за подкрепа на интерпретацията.

4. клауза за частична недействителност и регулация в съответствие с правото

А. Роля на клаузата за частична недействителност: - Запазване на правна сила: клаузата за частична недействителност гарантира, че договорът остава в сила, дори ако определени разпоредби са недействителни. - Правно съответстваща разпоредба: Клаузата предвижда правно съответстваща разпоредба, която да замени недействителните разпоредби с цел запазване на значението и целта на договора.

Б. Приложение към конкретния случай:

- Недействителни разпоредби: Ако определени разпоредби, напр. свързани с развойни мрежи, се считат за недействителни, разпоредба, която съответства на закона, заема тяхното място.
- Цел: Тези заместващи разпоредби трябва да съответстват на основната цел на договора, а именно пълното и единно прехвърляне на всички развойни мрежи и суверенни права на купувача.

5 Примерно приложение

Случай: Новоизградени мрежи след сключване на договора - Разширение на мрежите: Ако нови развойни мрежи са изградени след 1998 г., те трябва да бъдат включени в договора в съответствие с целта и единството на развитието. - Частична недействителност: Ако има неясноти или спорове относно включването на тези мрежи, ще се прилага клаузата за частична недействителност, за да се намери правно съобразна регулация, която да осигури изпълнението на целта на договора.

Резюме

Телологичната интерпретация на международния договор за продажба на зона на НАТО осигурява, че всички развойни мрежи се третират като едно цяло и се продават с всички права, задължения и компоненти. Клаузата за частична недействителност гарантира, че договорът остава валиден, дори ако части от него са недействителни, като ги заменя с правно съответстващи разпоредби, които запазват основната цел на договора.

Част 108

Ако старите държави от НАТО не напуснат продадените територии и новият суверен купувач възрази срещу държавата, това има няколко последици съгласно международното право и международното наказателно право:

1. окупация и нарушение на международното право

191 от 255

- Определение на окупация: Окупация възниква, когато една държава упражнява контрол над територия, която не е част от нейната суверенна територия, без съгласието на легитимния суверен.

- Принципи на международното право: Окупацията на територия без съгласието на легитимния суверен нарушава международното право, по-специално Хартата на ООН, която защитава принципа на териториалната цялост и суверенитета. Хагската конвенция за война на сушата и Женевските конвенции регулират задълженията на окупиращата държава и забраняват незаконната окупация.

2 Последици по международното наказателно право

- Престъпление на агресия: Ако държавите от НАТО не напуснат териториите и не упражняват своя суверенитет там, това може да се счита за престъпление на агресия по член 8 от Римския статут на Международния наказателен съд (МНС). Това престъпление включва планиране, подготовка, инициране или извършване на акт на агресия в явно нарушение на Хартата на ООН.

- Индивидуална отговорност: Лицата, по-специално политическите и военни лидери, които са отговорни за незаконната окупация, могат да бъдат привлечени към отговорност пред МНС. Това включва и лидерите, които нареждат окупацията или я изпълняват.

3 Правни последици от окупацията

- Невалидност на суверенитета: Всеки акт на окупационната сила, основан на незаконното упражняване на суверенитет, би бил нищожен. Това важи особено за администрацията на територията и използването на нейните ресурси.

- Искания за суверенитет от купувача: Легитимният суверен, т.е. купувачът, запазва своето искане за територията. Притежанието или окупацията от старите държави от НАТО няма да повлияе на правната собственост и суверенитет на купувача.

4 Правни и дипломатически мерки

- Международни дела: Новият суверен може да подаде иск в международни съдилища, като Международния съд (МС), за да обяви окупацията за незаконна и да поиска компенсация.

- Дипломатически усилия: Суверенът може да предприеме дипломатични действия, за да получи подкрепа от други държави и международни организации. Това може да включва санкции срещу окупационната сила или търсене на резолюция на Съвета за сигурност на ООН, осъждаща окупацията.

5. искания за компенсация

- Искания за компенсация: Новият суверен може да поиска компенсация за всички щети и загуби, причинени от незаконната окупация. Това включва материални щети, икономически загуби и нематериални щети.

- Отговорност на отговорните лица: Политическите и военните лидери на старите държави от НАТО могат да бъдат държани лично отговорни за причинените щети.

6 Дългосрочни ефекти

- Правни претенции остават: Претенцията на легитимния суверен към територията остава, независимо от продължителността на окупацията. Окупация, която нарушава международното право, не може да установи легитимни права на имот или суверенитет.

- Политическа нестабилност: Продължителната окупация може да доведе до политическа нестабилност и конфликт, както в съответната територия, така и на международно ниво.

Част 109

Анализ на правните и международноправните аспекти в случая на продължаващ суверенитет от държави от НАТО

1. нарушение на териториалния суверенитет и окупация

Териториален суверенитет:

- Нарушение на договора: държавите от НАТО, по-специално Федералната република Германия (ФРГ), игнорираха международния договор за продажба на територия и продължават да упражняват суверенитет над продадените територии.

- Окупация: Продължаващото упражняване на суверенитет от страна на ФРГ може да се разглежда като окупация, противоречаща на международното право, тъй като суверенните права законно бяха прехвърлени на купувача.

2. война на агресия и незаконна принудителна продажба

Война на агресия:

- Определение: Война на агресия е всяко военно действие, което нарушава териториалната цялост или политическата независимост на друга държава.

- Действия на ФРГ: Агресивното прилагане на суверенни претенции от страна на ФРГ, включително незаконната принудителна продажба на военно имущество, може да бъде класифицирано като форма на агресивна война.

Незаконна принудителна продажба:

- Нарушение на международното право: принудителната продажба на военното имущество от ФРГ, сякаш то е част от ФРГ, нарушава международния договор и суверенните права на купувача.

- Нарушение на националните закони: Тези действия бяха извършени с умишлено пренебрегване на германските национални закони.

3. персекуция и принудителни психологически мерки

Криминално преследване и принудителна помощ:

- Злоупотреба с криминалното право: криминалното преследване и принудителната психологическа помощ на купувача, както и неговото неопределено настаняване в наказателно заведение, представляват сериозни нарушения на правата на човека. - Принудителна психологическа помощ: Това може да се счита за форма на персекуция, насочена към отслабване и плашење на купувача.

4. суверенен имунитет и статус на консулска дипломация

Суверенен имунитет:

- Принцип: Държавите обикновено се ползват с имунитет от юрисдикцията на други държави, което означава, че техните суверенни действия не могат да бъдат оспорвани от чуждестранни съдилища.
- Ограничение: В настоящия случай може да се твърди, че ФРГ е нарушила държавния имунитет чрез своите действия, тъй като е нарушила международния договор и признатите суверенни права на купувача.

Статус на консулска дипломация: - Значение: Купувачът може да претендира за защита под дипломатически имунитет, ако упражнява дипломатически или консулски функции съгласно международния договор. - Продажба на юрисдикция: Прехвърлянето на юрисдикция на купувача може да му предостави допълнителни правни имунитети и защита.

5 Продажба на юрисдикция и правни последици

Продажба на юрисдикция:

- Разпоредба на договора: договорът прехвърля юрисдикция съгласно международното право на купувача, предоставяйки на купувача правен и административен контрол върху територията.
- Правни последици: ФРГ и други държави от НАТО нямат правна основа да продължават да упражняват юрисдикция върху територията, тъй като тя е прехвърлена на купувача.

Правни последици:

- Международно правно действие: купувачът може да заведе делото в международни съдилища, като Международния съд (МС) или Международния наказателен съд (МНС), за да осъди нарушението на своите суверенни права и нарушения на правата на човека. - Дипломатически натиск: купувачът може да упражни дипломатически натиск върху държавите от НАТО, за да осигури спазването на договора и признаването на своите права.

Резюме

ФРГ и други държави от НАТО нарушиха международния договор чрез продължаващото упражняване на суверенна власт и агресивното прилагане на незаконни претенции срещу купувача. Тези действия могат да се считат за окупация, война на агресия и сериозни нарушения на правата на човека. Купувачът има право да търси международни средства за защита и да упражнява дипломатически натиск за прилагане на признатите си суверенни права и прехвърляне на юрисдикция.

Контекст 1: Уреждане и изгонване

След незаконната принудителна продажба на военно имущество, Федералната република Германия (ФРГ) се разпорежда с гражданите си и изгони гражданите и суверена, които законно бяха продали територията. Тези действия трябва да бъдат оценени в светлината на международното право.

2. окупация и изгонване в противоречие с международното право

2.1 Окупация

Определение и критерии:

- Окупация: окупация настъпва, когато държава упражнява ефективен контрол върху чужда територия без легитимен иск за суверенитет.
- Незаконност: Окупацията е в противоречие с международното право, ако се извършва без правна основа и против волята на легитимния суверен.

Действия на ФРГ:

- Контрол върху имота: чрез незаконната принудителна продажба и последваща колонизация, ФРГ упражнява контрол върху имота, което може да се счита за окупация.
- Незаконност: Тази окупация нарушава международния договор, който прехвърля суверенни права на купувача и следователно е незаконна.

2.2 Изгонване

Определение и правна ситуация: - Изгонване: принудителното премахване на лица от тяхната родна територия. - Международно право: Изгонването е забранено съгласно международното право в много контексти, включително Женевските конвенции и международните договори за правата на човека.

Действия на ФРГ:

- Изгонване на суверена и гражданите: изгонването на законния суверен и гражданите е в противоречие с международното право, което гарантира защитата на цивилните лица и техния имот. - Правни последици: Тези действия могат да бъдат класифицирани като сериозни нарушения на правата на човека и престъпления срещу човечеството.

3 Политика на заселване и международно право

3.1 Заселване на собствени граждани

Забранена политика на заселване:

- Четвърта женевска конвенция: Член 49 от Четвъртата женевска конвенция забранява на окупационната сила да прехвърля части от собственото си цивилно население в окупирана територия. - Правна ситуация: Заселването на собствените граждани на ФРГ в окупираното военно имущество нарушава това разпоредба и следователно е в противоречие с международното право.

3.2 Отговорност и задължение

Държавна отговорност:

- Отговорност на ФРГ: ФРГ е отговорна за действията, противоречащи на международното право и може да бъде държана отговорна на международно ниво.
- Задължение: Това включва задължението да се предоставят обезщетения и компенсации на засегнатите лица и легитимния суверен.

4 Възможни средства и дипломатически мерки

4.1 Международни съдилища

Правни средства:

- Международен съд (МС): МС може да бъде призван да определи незаконността на окупацията и изгонването.
- Международен наказателен съд (МНС): МНС може да има юрисдикция да преследва престъпления срещу човечеството, включително принудително разселване.

4.2 Дипломатически натиск

Дипломатически мерки:

- Международно признание: правомерният суверен може да мобилизира международната общност да упражни натиск върху ФРГ.
- Санкции: Икономически и политически санкции могат да бъдат наложени, за да принудят ФРГ да спазва международното право.

Резюме

Окупацията на военното имущество от ФРГ и изгонването на легитимния суверен и гражданите са сериозни нарушения на международното право. Тези действия представляват окупация, противоречаща на международното право, и нарушават международните споразумения за защита на цивилните лица и техните имоти. Легитимният суверен разполага с различни правни средства и дипломатически мерки, за да търси обезщетение и правосъдие.

Част 111

В сценарий, в който територия е била продадена заедно с държавните активи в нея и купувачът няма достъп до тези активи поради окупацията на територията от държавите от НАТО, следните видове държавни активи биха могли да бъдат засегнати:

Видове държавни активи 1.
недвижими имоти и имоти:

- Военни съоръжения и бази - Държавни сгради и административни сгради - Обществени сгради като училища, болници и университети - Жилищни сгради и други недвижими имоти, притежавани от държавата

2. инфраструктура: - Пътища, мостове и тунели - Железопътни линии и железопътни станции - Летища и морски пристанища - Енергийна инфраструктура, включително електрически станции и електропроводи - Водоснабдителни и канализационни системи

3. суровини и природни ресурси: - Минерални ресурси като нефт, газ, въглища и руди - Гори и земеделска земя - Водни ресурси

4. движимо имущество и оборудване: - Военно оборудване и превозни средства - Обществен транспорт и служебни автомобили - Машини и оборудване в държавни предприятия

5. финансови активи: - Банкови депозити и ценни книжа, държани от държавата - Държавни дялове в компании и съвместни предприятия - Дългове и задължения

6. културно наследство и интелектуална собственост: - Музеи, библиотеки и архиви - Произведения на изкуството и исторически артефакти - Патенти, търговски марки и авторски права

Щетите, причинени от окупацията Щетите, причинени на купувача от окупацията на територията и липсата на достъп до държавни активи, могат да бъдат многобройни:

1. икономически загуби:

- Загуба на приходи: Купувачът не може да генерира приходи от експлоатацията и използването на държавни предприятия, инфраструктурни проекти или природни ресурси. - Препятствия пред инвестициите: Потенциалните инвеститори могат да бъдат възпрепятствани поради несигурната политическа и правна ситуация, което води до загуба на инвестиционни възможности.

2. административни и разходи за експлоатация:

- Увеличени административни разходи: купувачът може да се наложи да изразходва значителни средства за изграждане на алтернативни административни и оперативни структури.

- Разходи за експлоатация: Поддържането и обслужването на инфраструктурата и недвижимите имоти е трудно по време на окупация, което може да доведе до по-високи дългосрочни разходи.

3. загуба на суровини и природни ресурси: - Изчерпване на ресурсите: окупационните сили могат да извлекат и използват суровини и природни ресурси без разрешението на купувача, което води до необратима загуба. - Вреда на околната среда: Неправилното използване и експлоатация на ресурсите може да доведе до значителни щети на околната среда, което води до високи разходи за почистване.

4. щети на недвижими имоти и инфраструктура: - Щети от военно използване: военното използване на недвижими имоти и инфраструктура може да доведе до значителни щети, изискващи скъпи ремонти. - Увреждане поради пренебрегване: Продължителната окупация може да доведе до пренебрегване и влошаване на недвижимите имоти и инфраструктурата, което също води до високи разходи за ремонти.

5. правни и административни разходи:

- Съдебни дела: Купувачът може да бъде принуден да предприеме обширни правни действия, за да защити своя имот и права, което води до значителни правни и административни разходи.

- Административни разходи: Необходимостта от създаване и функциониране на алтернативни административни структури води до допълнителни административни разходи.

Част 112

Оценка на структурните промени след незаконната принудителна продажба на военното имущество

1 Фон: Незаконна принудителна продажба и структурни изменения

След незаконната принудителна продажба на военното имущество от Федералната република Германия (ФРГ) структурата на имота беше променена. Това включва нови сгради, конверсии и разрушаване на съществуващи сгради.

2 Оценка на структурните изменения съгласно международното право

2.1 Механизми за защита съгласно международното право

- Хагски регламенти (Хагска конвенция за война на сушата) и Женевски конвенции: Тези международни споразумения съдържат разпоредби за защита на имота в окупирани територии и по време на въоръжени конфликти.

2.2 Сравнение с разрушение чрез бомбардировки

- Еквивалентност с бомбардиране: Демолиране на сгради с помощта на строителна техника може да бъде функционално подобно на разрушение чрез бомбардиране, тъй като в двата случая сградите са необратимо унищожени.

- Правна еквивалентност: В международното право, умишленото разрушение на имущество, независимо от метода (бомби или строителна техника), може да се счита за нарушение на защитата на частната собственост.

3 Незаконност на принудителната продажба и структурни изменения

3.1 Незаконна принудителна продажба

- Нарушение на договора: Принудителната продажба на имота беше незаконна, защото наруши международния договор, който прехвърли суверенни права на купувача. - Липса на юрисдикция: ФРГ нямаше правна основа да извърши принудителната продажба или да разреши структурни изменения.

3.2 Нарушение на международното право

- Защита на имота: Разрушението или изменението на имота без правна основа нарушава защитата на имота съгласно международното право.

- Отговорност: ФРГ и другите участващи страни могат да бъдат държани отговорни за разрушението, подобно на военни престъпления във връзка с унищожаването на имот.

4 Възможни средства и компенсация

4.1 Средства

- Международни съдилища: купувачът може да предаде случая на Международния съд (МС) или на Международния наказателен съд (МНС), за да потърси правосъдие и обезщетение.

- Дипломатически натиск: Международната подкрепа и дипломатическите усилия могат да бъдат използвани за оспорване на незаконната принудителна продажба и структурни изменения.

4.2 Компенсация

- Искания за обезщетение: Купувачът може да предяви иск за компенсация за незаконното разрушение и структурни промени.

- Възстановяване: Може да бъде предявен иск за възстановяване на имота в първоначалното му състояние.

Резюме

Структурните промени на военното имущество след незаконната принудителна продажба от ФРГ са правно проблематични и могат да бъдат оценени като разрушение на имот в нарушение на международното право. Тези действия могат да бъдат функционално равностойни на разрушение чрез бомбардиране, тъй като те необратимо

да променя физическата цялост и стойността на имота. Купувачът може да има законови средства за защита и иски за компенсация, за да оспори тези нарушения и да потърси възмездие.

Част 113

Случаят включва множество сложни въпроси от международното право и международното наказателно право. Ето най-важните аспекти и отговори на въпросите, произтичащи от описания сценарий:

1. война на агресия и незаконен суверенитет:

Ако старите държави от НАТО не напуснат продадените територии след продажбата и продължат да упражняват своя суверенитет там, това може да се счита за окупация съгласно международното право и възможно за война на агресия. Войната на агресия е забранена от международното право, в частност от Хартата на ООН, и представлява тежко престъпление. Упражняването на суверенитет от страна на държавите от НАТО в продадената територия би било незаконно, тъй като би нарушило суверенитета на новия собственик, в този случай абсолютния монарх.

2. права и задължения, произтичащи от договора за покупка:

Продажбата на територията, ако е напълно и законно коректна, предполага прехвърляне на всички права и задължения на новия суверен. Старите държави от НАТО вече нямат правото да упражняват суверенитет в тези територии. Всяко по-нататъшно упражняване на суверенитет би било в противоречие с международното право.

3. узурпация и суверенитет:

Завземането или притежаването и използването на имот на територия, която вече не е част от тяхната суверенна територия, без съгласието на новия суверен, също би било в противоречие с международното право. Ако купувачът, който сега е абсолютистският монарх, е възразил срещу узурпацията и е установил управлението си в рамките на пет години, това укрепва позицията му като легитимен суверен на територията.

4 Отговорност по международното наказателно право:

Незаконното упражняване на суверенна власт от старите държави от НАТО може да се счита за престъпление на агресия, наказуемо съгласно Римския статут на Международния наказателен съд (МНС). Политическите и военни лидери, които са наредили или подкрепили тези действия, ще носят отговорност.

5. отговорност на политическите лидери:

След десет години без преследване, отговорността може да се прехвърли на политическите лидери, които са били на длъжност по време на съответния период или които са били на длъжност по време на незаконното упражняване на суверенитет. Това означава, че както политиците, които са били на длъжност, така и тези, които са били на длъжност през периода на незаконно упражняване на суверенна власт, потенциално могат да бъдат преследвани.

6. Лица, които са засегнати:

Отговорността по международно наказателно право ще премине към тези, които активно са участвали в решението за незаконно упражняване на суверенна власт. Това включва:

- Изпълняващи задълженията глави на държави и глави на правителства.
- Военни лидери и други висши служители, които са дали или изпълнили директни заповеди.
- Бивши служители, които са заемали съответни позиции по време на периода на незаконно упражняване на суверенитет.

Част 114

В такива случаи политическата отговорност лежи предимно върху висшето политическо ръководство на съответната държава, особено ако те съзнателно и доброволно са допринесли за продължаването на действия, противоречащи на международното право и не са били предприети мерки за преследване на извършителите. Ето подробно обяснение на това кой точно носи политическа отговорност:

1. висше политическо ръководство

Върховното политическо ръководство включва:

- Глава на държавата: президентът или монархът, в зависимост от формата на управление на съответната държава. - Глава на правителството: министър-председателят или канцлерът, който ръководи изпълнителната власт. - Министър на отбраната: Особено важен в случаи на агресивна война или окупация. - Министър на вътрешните работи: Отговорен за националната сигурност и полицията. - Министър на външните работи: Отговорен за външната политика и спазването на международните договори.

2. индивидуална отговорност

Тези политически лидери могат да бъдат държани индивидуално отговорни, ако:

- Са издали инструкции: Са дали пряки заповеди за продължаване на действия, противоречащи на международното право.
- Са извършили пропуски: Съзнателно и умишлено не са предприели действия за спиране на действията или за преследване на извършителите.
- Конц действие: Активно прикриване на деянията или неразследване на извършителя s.

3. колективна отговорност на правителството

В допълнение към индивидуалната отговорност, могат да бъдат разгледани и колективните решения на правителството като цяло:

- Решения на кабинета: Колективни решения на кабинета, които доведоха до продължаване на действия, противоречащи на международното право.
- Законодателна подкрепа: подкрепа от парламента или други законодателни органи, които могат да са приели закони за легализиране на действията или предотвратяване на преследване.

4. международна криминална юрисдикция

Международната наказателна юрисдикция, по-специално Международният наказателен съд (МНС), може да предприеме действия срещу тези политически лидери, ако националните съдилища не успеят:

- Юрисдикция на МНС: МНС има юрисдикция да разследва и преследва лица, отговорни за сериозни нарушения на международното право, включително военни престъпления, престъпления срещу човечеството и агресия.

- Процедура: МНС може да повдига обвинения и да провежда съдебни процеси срещу отговорните, ако може да бъде доказано, че те са злоупотребили с политическите си длъжности, за да позволят или не са предотвратили действия, противоречащи на международното право.

5 примера за политическа отговорност

Има няколко исторически прецеденти, при които политически лидери са били подведени под отговорност :

- Трибунал за Югославия: политически и военни лидери бяха осъдени за военни престъпления и престъпления срещу човечеството по време на югославските войни. - Трибунал за Руанда: Политически лидери бяха подведени под отговорност за ролята си в геноцида от 1994 г. - Нюрнбергски процеси: Водещи фигури от нацисткия режим бяха съдени за военни престъпления и престъпления срещу човечеството след Втора световна война.

Резюме

Политическата отговорност пада върху най-високите политически лидери на една държава, ако те продължават да извършват действия, които нарушават международното право, и не успяват да преследват извършителите. Ако националните съдилища не успеят, Международният наказателен съд може да предприеме действия срещу тези политически лидери и да ги подведе под отговорност.

Част 115

В този сценарий, в който държави от НАТО продължават да упражняват суверенитет над продадената територия, въпреки валиден договор, те нарушават международното право. Ето възможните последици и правни последици:

1. нарушение на международното право

Ако държавите от НАТО продължат да упражняват суверенитет над продадената територия, въпреки договора, това е нарушение на международното право. Това ще засегне по-специално следните точки:

- Суверенитет на купувача: суверенните права на купувача, придобити с договора, не се вземат предвид.

- Нарушение на договора: Договорът, регулиращ прехвърлянето на суверенни права, се нарушава от продължаващото поведение на държавите от НАТО.

2. последици по международно наказателно право

Последиците по международно наказателно право за продължаващото упражняване на суверенитет от държави от НАТО могат да бъдат значителни, особено ако това е систематично и сериозно:

- Престъпления срещу човечеството: ако действията на държави от НАТО включват сериозни нарушения на правата на човека, те могат да бъдат класифицирани като престъпления срещу човечеството.

- Агресия: Незаконното упражняване на суверенитет над територия може да се счита за акт на агресия.

3 Отговорност и задължения

Отговорността и отчетността в международното наказателно право могат да касаят различни нива, особено когато националните правни системи се провалят:

- Индивидуална отговорност: индивидуални извършители като съдии, полицаи и служители, които са пряко замесени в международно неправомерни действия, могат да бъдат привлечени към отговорност.

- Политическа отговорност: Ако националните правни системи се провалят да преследват извършителите, наказателната отговорност може да се прехвърли на тези, които носят политическа отговорност. Това важи особено за случаи, в които:

- Отказ за преследване: извършителите не са преследвани по национално право в продължение на поне 10 години.

- Съучастие: Тези, които носят политическа отговорност, съзнателно и доброволно са подкрепяли или улеснявали международно неправомерните действия.

4. международна юрисдикция

Международната юрисдикция, по-специално Международният наказателен съд (МНС), може да се намеси в такива случаи:

- Юрисдикция на МНС: МНС може да разследва и преследва физически лица, ако националните съдилища не могат или не желаят да преследват извършителите.

- Преследване на политически лидери: Политически лидери, отговорни за действия, противоречащи на международното право, могат да бъдат обвинени от МНС.

5. прецеденти и международни реакции

Международната общност може да реагира на продължаващото упражняване на юрисдикция в нарушение на международното право чрез дипломатически и правни мерки:

- Санкции: Държави и международни организации могат да наложат санкции на страните от НАТО, замесени в случая.

- Резолюции и интервенции: Обединените нации могат да приемат резолюции, осъждащи действията, противоречащи на международното право, и да изискват действия.

Резюме

Ако държавите от НАТО продължат да упражняват суверенитет над продадената територия, въпреки валиден договор, това е нарушение на международното право. Последниците по международното наказателно право могат да засегнат както прякото извършители, така и политически отговорните, особено ако националните правни системи се провалят. Международният наказателен съд може да се намеси в такива случаи и да привлече отговорните към отговорност.

Част 116

Броят на историческите прецеденти, при които инфраструктурни мрежи са били случайно продадени в международен договор и по този начин територията е била постоянно разширена, е много ограничен. Наследяването на държави обикновено се планира и преговаря внимателно, за да се избегнат такива неочаквани териториални промени. Въпреки това, има случаи, при които демаркациите на границите и разпоредбите за инфраструктура са довели до неочаквани последици:

1-ви Договор от Трианон (1920) - Унгария и съседните ѝ държави - Разпоредби: Договорът от Трианон след Първата световна война фрагментира Кралството Унгария и разпредели големи части от територията му на Румъния, Чехословакия и Югославия. - Инфраструктурни аспекти: Новите граници често пресичат съществуващи железопътни и пътни мрежи. В някои случаи тези демаркации на границите доведоха до маршрутизиране на инфраструктурни мрежи по начини, които усложняват териториалните претенции и поставят под въпрос администрацията. - Неочаквани последици: Тези демаркации доведоха до териториални напрежения, тъй като новите държави се опитваха да получат контрол над цялата инфраструктурна мрежа, понякога водещи до де факто териториално разширение.

Вторият договор от Сен Жермен (1919) - Австрия и съседните ѝ държави - Разпоредби: Договорът от Сен Жермен установява разделението на Австро-Унгарската монархия и създава нови държави като Чехословакия, Югославия и Полша. - Инфраструктурни аспекти: Разпределението означава, че железопътните и пътните връзки често преминават през граници. Някои от тези инфраструктури бяха интегрирани в територията на новите държави по погрешка или заради неясни формулировки в договора.

- Нежелани последици: Новите държави трябваше да поемат контрола над тези инфраструктури, което доведе до постоянно териториално разширение и понякога предизвика териториални напрежения.

3 Судетска земя и Мюнхенското споразумение (1938) - Разпоредби: Мюнхенското споразумение от 1938 г. прехвърля Судетската земя от Чехословакия в Германия. - Инфраструктурни аспекти: Судетската земя включваше важни транспортни и доставни мрежи, които свързваха Чехословакия с други части на Европа.

- Нежелани последствия: Завземането на тези инфраструктурни мрежи доведе до това, че Германия пое контрол над тези връзки и тяхното поддържане, което консолидира териториалното разширение на Германия. Очертаването на границите доведе до логистични и административни усложнения за Чехословакия.

4 Хайдарабад и интеграция на Индия (1948)

- Разпоредби: След независимостта на Индия през 1947 г., Низамът на Хайдарабад отказа да се присъедини към Индийския съюз. През 1948 г. Индия интервенира военно и интегрира Хайдарабад в Индийския съюз.

- Инфраструктурни аспекти: След интеграцията Индия пое контрола над инфраструктурата на Хайдарабад, включително железници, пътища и комуникационни мрежи.

- Неочаквани последици: Обширният контрол и модернизация на инфраструктурата на Хайдарабад улесниха интеграцията на района в Индия, водеща до постоянното разширение на територията на Индия.

Заклучение

Горните примери показват, че неволни териториални промени чрез придобиване на инфраструктурни мрежи наистина са се случвали в международни договори. Въпреки това, тези случаи са редки и често са резултат от сложни геополитически обстоятелства и неясни разпоредби на договора.

Част 117

Случаят с договора за наследяване на държави, който се отнася до договор за снабдяване и по този начин неволно разширява територията, е интересен и сложен правен въпрос. Подобни сценарии са редки и обикновено са предмет на интензивни преговори и спорове в рамките на международното право. Ето някои исторически сценарии, които могат да съдържат елементи от този случай:

Сценарий 1: Договор за снабдяване в договор за наследяване на държави

Нека си представим, че договорът за наследяване на държави включва съществуващ договор за снабдяване (например за тръбопровод или електропровод). Инфраструктурата се простира извън продадената територия в територията на приемащата държава.

Процедура:

1. договорни разпоредби: Договорът за наследяване на държавата съдържа клаузи, които поддържат и евентуално разширяват съществуващия договор за снабдяване. 2. териториални ефекти: Договорните разпоредби могат да доведат до фактическо разширяване на територията на приемащата държава, ако тази държава поеме контрол и управление над цялата мрежа.

е

3. правно последиствие: това може неволно да доведе до разширение на територията, ако инфраструктурите се считат за неразделна част от приемащата държава.

Пример за случая Триест (1954) - Разширен

205 от 255

Случай Триест теоретично може да бъде разширен, за да включва такъв сценарий:

- Разширение на договора: предположете, че Лондонският меморандум е включвал конкретно съществуващ договор за мрежа за комунални услуги за вода или електрическа мрежа, който е преминавал извън границите на Зона А. - Непреднамерено разширение: Ако Италия поеме контрола над тези мрежи, това може да доведе до разширение на италианската територия, особено ако тези инфраструктури се считат за съществени за националната сигурност или икономическата интеграция.

Пример от случая на Панамския канал (1903) - Разширен Оригиналното споразумение за Панамския канал може теоретично да бъде разширено по подобен начин: - Включване на доставни мрежи: Договорът Хей-Буно-Варила може да е включвал специфични клаузи относно управлението и контрола на мрежите за комунални услуги (напр. водопроводи). - Непреднамерено разширение: Тези клаузи могат да доведат до разширение на контрола на САЩ и така

S

де факто разширение на суверенната територия на САЩ, ако комуналните услуги се считат за необходими за Зоната на канала.

- Суверенитет и контрол: Придобиването и управлението на мрежи за комунални услуги може да се разглежда като разширение на суверенитета и контрола на приемащата държава. - Международно разрешаване на спорове: Нежелани териториални промени могат да доведат до международни спорове, които ще трябва да бъдат разглеждани в международни съдилища или арбитражни трибунали.

S

Заклучение

Докато исторически прецеденти, които точно да се прилагат за този сценарий, никога не са се случвали (тъй като това беше първият път, когато светът беше продаден), съществуват теоретични основи и подобни исторически примери, които демонстрират такава възможност. Точната правна оценка и прилагане ще зависят от конкретните разпоредби на договора и международното признание.

ГЛАВА 3

**Договорът за продажба -
документ за наследяване на
държавата №**

1400/98

Тук са оригиналните секции на документа, които са релевантни според международното право (акт на продажба 1400/98 от 6 октомври 1998 г.), с соотвествующими параграфи и секции:

- § 2 Договорни отношения

- Параграф I: "[...] част от имота с построените сгради [...] се прехвърля на Нидерландските въоръжени сили от Федералната република Германия срещу заплащане съгласно международното право." - Параграф II: "Отношението на прехвърляне съгласно международното право между Федералната република Германия и Кралство Нидерландия относно частите от имота, които се прехвърлят, остава незасегнато от това споразумение."

- Параграф III: "[...] III. Договорните страни приемат, че Нидерландските въоръжени сили вероятно ще напуснат жилищния комплекс [...]"

Отношението на прехвърляне съгласно международното право все още ще се управлява от Федералното правителство.

Този раздел показва, че договорът

1. е международно право (страните по договора са Кралство Нидерландия и, отделно, холандските въоръжени сили [холандските военновъздушни сили, разположени там, са 100% интегрирани в НАТО], , които окупираха казармите от името на НАТО в съответствие със Статута на силите на НАТО и по този начин действат от името на НАТО като цяло) и

2. е допълнителен акт, който разширява съществуващите договорни отношения (отношение на прехвърляне съгласно международното право) между ФРГ, Нидерландия и НАТО (и по този начин в ООН).

- § 2 Договорни отношения - Параграф V: "[...] 1. лицензионен договор за експлоатацията на широколентова кабелна система с TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH, датиран на 22.02.1995/ 28.03.1995.[...] 3. споразумение за съвместно ползване на пътища и линии с Студентски съюз Кайзерслаутерн от договора за покупка с федералното правителство, датиран на 15.08.1996."

- Извадка от договора за покупка с федералното правителство и държавата РЛП (Студентски съюз Кайзерслаутерн) от 15 август 1996 г. - Член 6 Съоръжения за доставка и отпадъци, пътни площи, права на ползване и споделено ползване - Параграф I: "[...] Топлина, вода и електричество, както и отвеждане на отпадъчни води, се предоставят чрез мрежа от държавни трубопроводи, която образува едно цяло. Освен това, улиците на жилищния комплекс Кройцберг, включително уличното осветление, са собственост на федералното правителство[...]"

Продължете с документа за наследяване на държавата
1400/98

- § 4 Разделяне на обекта на покупка/проучване -
Параграф I: "а) "[...] всички съоръжения за развитие [...]b) [...] и отоплителните тръби"[...]"

- Раздел 13 Вътрешно развитие - Параграф VII: "[...] Купувачите се задължават да осигурят доставка на топлина за апартаментите, предадени на холандските въоръжени сили, докато не бъдат върнати [...] - Параграф IX: "[...] продължаващото съществуване на телекомуникационния кабел"

- Раздел 12 Външно развитие

- Параграф D: "[...] Съществува лицензен договор за съвместна употреба на колекторната линия [...] Купувачите влизат в договорните отношения, известни им вместо федералното правителство."

- Параграф III: "[...] Цялата област Кройцберг образува едно цяло и е свързана с 20 kV пръстенова линия и трансформаторни станции № 4210 и 4238.

Трансформаторните станции вече са продадени от федералното правителство на града Цвайбрюкен."

- Раздел 14 Задължения на купувача - Параграф III: "[...] Купувачите поемат [...] да осигурят правилно снабдяване и из disposal за холандските въоръжени сили [...]"

- §1 Детайли за собствеността на земята

- Параграф II: "[...] (право на газопровод); прехвърлено на Saar Ferngas AG Зарбрюкен в съответствие с разрешението от 05.04.1963. Това тежест е прието от купувачите за по-нататъшно търпение.

Тези раздели се отнасят до продажбата на мрежите, които предизвикват домино ефекта на териториалното разширение, тъй като доставъчните линии са продадени като едно цяло.

- Раздел 14 Задължения на купувачите

- Параграф IV: "[...] Строителните мерки, които засягат района на Нидерландските въоръжени сили, трябва да бъдат координирани навреме с Федералната служба за имоти и отдела за имоти на Нидерландските въоръжени сили."

- Раздел 26 Място на юрисдикция

- "Мястото на юрисдикция за всички правни спорове, произтичащи от този договор, ще бъде Ландау ин дер Пфалц."

Тези допълнителни точки се отнасят до специфични права и задължения на купувачите относно използването и развитието на имоти, предоставени на Нидерландските въоръжени сили и други институции, като Студентския съюз, както и елементите, правата и задълженията, които купувачите имат относно доставката и използването на имоти, предоставени на Нидерландските въоръжени сили и координацията на строителните мерки, свързани с тези области. Обърнете внимание, че телекомуникационният кабел е включен като част от вътрешното развитие. Телекомуникационният кабел обхваща целия свят и има физически връзки до телефонните линии навсякъде по света и също така разширява района, където различни мрежи се припокриват, тъй като развитието е продадено като единица. Следва да се отбележи, че Ландау ин дер Пфалц, който е в продадената територия и следователно прехвърлен на купувача, беше уговорен като място на юрисдикция съгласно международното право за всички правни спорове, произтичащи от този договор. Тъй като документът за наследяване на държавата 1400/98 важи като допълнителен акт за всички договори на НАТО и ООН, както и за предходните договори на техните членове, по този начин се уговорява де факто световен съд, в ръцете на купувача, който може да упражнява юрисдикция като абсолютен суверен, независимо от местоположението.

Ето някои окончателни важни точки, свързани с международното право:

- § 8 Прехвърляне на владение

- Параграф I: "Владението [...] на целия обект на покупка [...] преминава към купувачите на датата на нотариалното удостоверяване на този договор."

- Параграф II: "[...] От момента на прехвърлянето, всички ползи, както и частните и публични тежести, се прехвърлят на купувачите. [...] От този момент нататък, купувачите ще поемат другите публични такси, такси и данъци, риска от случайна загуба или влошаване на обекта на покупка [...]"

- Параграф III: "От момента на прехвърляне [...], доставката на апартаментите, прехвърлени на нидерландските въоръжени сили, ще бъде осигурена, докато не бъдат върнати на Федералното правителство."

- Раздел 16 Прехвърляния

- "[...] Прехвърлянията ще бъдат обявени само след като имотите бъдат върнати от холандските въоръжени сили или след тяхното съгласие."

Тези точки се отнасят до прехвърлянето на обекта на продажбата, 1x за холандската част на НАТО (която остана във военното имущество за още 2 години) и 1x за останалата част от света, която беше прехвърлена директно с подписването. Прехвърляне на права, задължения и компоненти, както и условията за прехвърляне на имот във връзка с холандските въоръжени сили.

- Раздел 3 Обект на покупка

- Параграф I: "Конфедерацията продава на купувачите [...] посочения имот с всички права, задължения и компоненти [...]"

Това е най-важната част от договора. Само чрез продажбата на територия с всички права и задължения, както и компоненти, договорът става наследяване на държавата, което включва прехвърляне на правителствените власти. В комбинация с продажбата на развитието, което напуска казармите и е свързано с обществената мрежа, с решаващото споразумение, че цялото развитие се продава като единица, настъпва домино ефект, който разширява продадената суверенна територия до страните по договора, където има мрежова връзка от една държава до друга.

Домино ефектът, който произтича от продажбата на доставъчните линии, се разширява в световен мащаб чрез документа за наследяване на държавата 1400/98 като допълнителен акт, който разширява съществуващите договорни отношения (отношение на прехвърляне съгласно международното право) между ФРГ, Нидерландия и НАТО (и чрез НАТО също ООН) и предизвиква масивна правна верига от реакции. Чрез продажбата с всички права и задължения, както и компоненти, документът за наследяване на държавата действа като разширение на всички предишни международни договори на договорните страни (с когото и да било или по каквато и да било причина), предизвиквайки договорна верига от реакции, при която договорът е прикрепен към всички съществуващи споразумения (на НАТО и ООН, както и на техните членове) и ги разширява. Тъй като договорите съдържат права и задължения и те бяха продадени с всички свои компоненти. Така целият свят е бил продаден! Тъй като Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 функционира като допълнителен инструмент и предишните споразумения съгласно международното право вече са били приети и ратифицирани, не е необходимо ново гласуване или ратификация.

- § 6 Цена на покупката

- Параграф III: "[...] Искането на Федералното правителство трябва да бъде направено незабавно след връщането на имотните части от Нидерландските въоръжени сили или след съгласието на Нидерландските въоръжени сили за прехвърляне на собствеността [...]"

- Секция 25 Приложения

- "В степен, в която се прави справка към допълнения в този акт, те ще образуват неразделна част от това Споразумение."

Централните раздели, свързани с международното право, вече са разгледани в детайли. Въпреки това, все още има някои точки, които са индиректно свързани с аспекти на международното право и следователно също трябва да бъдат взети под внимание:

- Секция 9 Допълнително плащане поради опции за по-висока стойност, свързани с планирането - Параграф I: "Закупеният имот в момента все още е обозначен като специална зона и не е обхванат от градското планиране на земята."

Областта беше определена като специална зона, тъй като беше окупирана в съответствие със статута на войските на НТС-НАТО и следователно беше екстериториална.

- § 11 Реновация на паркет

- Параграф II: "Делът на федералното правителство от разходите за възстановяване на паркет възлиза на ДМ 5,817,440 [...] и вече е напълно взет предвид в изчислението на покупната цена[...]."

- § 21 Клауза за частична недействителност

- "Ако разпоредба от този договор е или стане невалидна, останалите разпоредби на този договор остават незасегнати.

Невалидната разпоредба или разпоредба, която е станала невалидна, ще бъде заменена с легално валидна разпоредба или, ако не е предвидена легална разпоредба, с разпоредба, която отговаря на смисъла на този договор."

- Приложение А: Пълномощно

- "На основание член 16 от Закона за финансовата администрация [...],
Упълномощавам г-н Зигфрид Хилер [...] да продаде [...] имота."

Тези точки се отнасят до правния екстериториален статус на района (в съответствие със Закона за статута на силите на НАТО), гаранцията и отговорността на федералното правителство и финансовото управление на работите по обновление. Въпреки това, те оказват влияние върху специалните права, които се продават, и изпълнението и реализирането на аспектите на договора, които са релевантни съгласно международното право. Само чрез клаузата за частична недействителност (клаузата за разделимост) договорът е допълнен с релевантните разпоредби на международното право (без те да трябва да бъдат изрично споменати). Само клаузата за частична недействителност направи възможно да се маскира договорът по най-добрия начин на тайна служба, така че да изглежда като нормална продажба на имот за конверсия на неопитния читател. В договора се формира група купувачи с купувач 2 а) и б). Купувач 2а) е акционерно дружество и е изключен от договора като търговско предприятие, тъй като търговските предприятия са изключени от прехвърлянето на суверенни права. Поради клаузата за частична недействителност, единственият представител на групата купувачи и така единственият бенефициент на наследяването на държавата остава физическото лице (купувач 2б)).

Част
119

Договор

*Документ за наследяване
на държавата*

*Номер на акта 1400/98 от 06.10.1998 в
оригиналния текст:*

Номер на сертификатите: 1400

Година
1998

ДОГОВОР ЗА ПОКУПКА

Договорено в Зарлуис на 06 октомври 1998 г., пред долуподписания нотариус;

Мансфред
Моер

с офис в Зарлуис, се яви:

1. като
продавач:

г-н Зигфрид Хилер, роден на 19.06.1951 г., държавен
служител - идентифициран с официална лична карта -,

действащ от името на Федерална република Германия (Федерална финансова
администрация), представлявана от Федералната служба за имоти Ландау, Габелсбергер
Щрасе 1, 76829 Ландау, на основание на оригинално пълномощно от 05.10.1998 г.,
издадено от представителя на ръководителя на Федералната служба за имоти Ландау.

1. като продавач: Федерална
република Германия (Федерална
финансова администрация),
представлявана от: Федералната
служба за имоти Ландау,
Габелсбергер Щрасе 1, 76829
Ландау / в района на Пфалц

- наричан по-долу Федерално правителство

2. като купувач Купувач 2 а) а) Компания Таск-Баубаунделс.- и Генерален изпълнител за
жилищни и индустриални строежи АД, със седалище в Шпикендорф, регистрирана в
търговския регистър на окръжния съд на Хале-Залкрейс под HRB 9896, представлявана от
своя управител с единствено право на представителство, г-н Йозеф Табелион, бизнесмен,
роден на 18.06.1950 г., живущ в 66787 Вадгасен, Провинциалщрасе 168, известен по
личност.

- по-долу наричан Купувач 2 а - Купувач 2 б), Г-н Рик Гьориц, роден на 21.03.1976 г.,
живущ в 66482 Цвайбрюкен, Хофенфелсщрасе. 222, идентифициран с лична карта

- по-долу наричан "Купувач 2 б

- по-долу наричан "Купувач".

Сертификат за представителство: Настоящият нотариус удостоверява на основание на проверката си днес на търговския регистър, воден в Районния съд на Хале - Заалкрайс - НР В 9896- че

а) компанията TASC- BAU Handels- und Generalübernehmer für Wohn- und Industriebauten AG е регистрирана там и б) г-н Йозеф Табелион, споменат по-горе, е неин управител с единствено представителство и освободен от ограниченията на § 181 Гражданския кодекс на Германия.

Присъстващите, действащи както е посочено, декларират: Сключваме следния договор за продажба:

Обект на покупка / Подробности за имота § 1:

§1 Детайли за имота

I. Федерална република Германия (Федерална финансова администрация) е собственик на имота, регистриран в имотния регистър на Окръжен съд Цвайбрюкен, лист 5958, в района на Цвайбрюкен.

Лфд. № 120 Парцел № 2885/16

Сграда и открито пространство,

Делаверщрасе

Ландстулер щрасе 97, 107

Луизианастрасе 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

Пенсилваниящрасе 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31,

Тексас
Стрийт

Виргиниястрасе 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- до 103,699 кв. м. -

216 от 255

II. имотът е обременен в раздел II на имотния регистър с ограничено лично право на ползване (право на трюбопровод за газ); предоставено на Saar Ferngas AG Зарбрюкен съгласно разрешението от 05.04.1963. Тази обремененост е приета от купувачите за по-нататъшно търпение. Имотът е необременен в раздел III на имотния регистър. Други обременявания и ограничения или подобни, които не са вписани в имотния регистър (напр. стари правни бариери), не са известни, доколкото това не е отделно видно от този акт. Федералното правителство не поема отговорност в това отношение. Ако все пак съществуват такива обременявания, те ще бъдат поети от купувачите.

III Имотът е разработен с 26 жилищни сгради с общо 337 жилищни единици и отоплителна инсталация.

§2 Договорни отношения

I. Частта от имота, маркирана в червено в приложението с съществуващите сгради

Улица Луизиана 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21, 23, 25,
Пенсилваниящрасе 8, 11/13, 15, 17,

с общо 71 жилищни единици, е прехвърлена на нидерландските въоръжени сили от Федералната република Германия срещу заплащане съгласно международното право.

II. Отношението на прехвърляне по международно право между Федералната република Германия и Кралство Нидерландия по отношение на частите от имота, които са прехвърлени, остава незасегнато от това споразумение.

III. Договорните страни приемат, че Холандските въоръжени сили вероятно ще напуснат жилищния комплекс и че прехвърлените части от имота ще бъдат върнати на Федералното правителство. Нито Федералното правителство, нито купувачите знаят точната дата на връщането.

Отношението на прехвърляне по международно право все още се обработва от федералното правителство.

В случай че Холандските въоръжени сили не върнат жилищния комплекс на Федералното правителство в следващите две години, се прави препратка към разпоредбата в Раздел 5 (III).

IV. Договорният имот включва и отоплителна инсталация в сграда номер 4233, в която са наети двама федерални работници като котлови оператори.

Федералното правителство е обърнало внимание на купувачите относно законовите разпоредби на § 613 a BGB.

V. Съществуват и следните договорни отношения:

1. лицензен договор за експлоатация на широколентова кабелна система с TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH, датиран 22.02.1995/ 28.03.1995.

Тh Купувачът по точка 2б) сключва този договор вместо федералното правителство.

2. договор за доставка на каменни въглища с компанията Rheinbraun Handel Süd GmbH. Купувачът по точка 2б) сключва този договор вместо Федералното правителство.

3. споразумение за съвместна употреба на пътища и линии с Студентския съюз Кайзерслаутерн от договора за покупка с федералното правителство, датиран 15 август 1996.

Купувачите поемат договорните задължения към Студентския съюз вместо федералното правителство.

§3 Обект на покупката.

I. Федералното правителство продава на купувачите по 2а) и 2б) посочения имот с всички права и задължения, както и компоненти в пропорцията, произтичаща от § 4 (I), с изключение на 20 kV пръстеновата линия, разположена в обекта на покупката и обозначена с червено в план-схемата (Приложение 2).

II. От това е изключена и частична площ от приблизително 30 квадратни метра, обозначена с зелено в план-схемата (Приложение 3), която се прехвърля на съседния имот в рамките на процедура за регулация на границата.

§ 4 Разпределение на обекта на покупката/проучване

Купувачите ще придобият следното:

I. Вътрешните отношения между купувачите предвиждат следното разпределение на обекта на покупката:

а) купувач 2а) придобива зоните, отбелязани в синьо на план-схемата (Приложение 3), както и всички съоръжения за развитие с изключение на отоплителните тръби,

б) Купувач 2б) придобива зоните, отбелязани в червено на план-схемата (Приложение 3), както и отоплителните тръби, но без другите съоръжения за развитие.

II. в срок от четири седмици след нотариалното удостоверяване на този договор, купувачът по 2а) ще подаде заявление за частичните зони да бъдат измерени в консултация с купувача по 2б). Освен това, в срок от четири седмици след нотариалното удостоверяване на този договор, купувач 2а) ще организира разделянето на

частични площи, придобити от купувач 2б), както е показано в приложеното ситуционно разположение (Приложение 4). Всички разходи за измерване ще бъдат поети от купувача. до 2а).

В случай, че собствеността все още не е прехвърлена на купувачите, Федералното правителство ще предостави на купувач 2а) правата на достъп, необходими за извършване на проучването.

§ 5 Изпълнение на договора

I. По отношение на все още съществуващото прехвърляне на собственост под международно право с Нидерландските въоръжени сили, този договор за покупка няма да бъде изпълнен по отношение на зоните, отбелязани в червено на план-схемата (Приложение 1), докато Нидерландските въоръжени сили не върнат тези зони на Федералното правителство.

Това важи в частност за прехвърлянето на собственост, права и тежести, датата на падежа на покупната цена, която се отнася за тези зони, и прехвърлянето на тези зони.

II. Договорните страни приемат, че Нидерландските въоръжени сили ще върнат на Конфедерацията в рамките на следващите две години частите от имота, които са им били предадени.

III. в случай че Нидерландските въоръжени сили не върнат имотния комплекс или части от него в рамките на следващите две години, Федералното правителство ще поиска съгласието на Нидерландските въоръжени сили за прехвърляне на собствеността на частите, които все още не са върнати на купувача съгласно 2б).

§ Раздел 6 Покупна цена

I. Покупната цена за обекта на договора, посочен в §3 (I), е ДМ 5,182,560, (т.е. Дойчemark пет милиона сто осемдесет и две хиляди петстотин и шестдесет).

II. От тази сума, ДМ 3,262,560.00 е свързана с частта от имота, обозначена в синьо на скицата (Приложение 5). Тази сума, за която купувачът съгласно 2а) е отговорен в вътрешните отношения, е дължима по следния начин:

а) авансово плащане в размер на 1/3 от сумата ДМ 3,252,560.00 в размер на ДМ 1,087,520.00, дължимо на днешната дата на нотариално удостоверяване.

Тази част от покупната цена вече е платена, което Федералното правителство потвържда.

б) Плащане на частична сума от ДМ 2,175,040.00 в пет вноски по ДМ 435,008.00 всяка, плюс 2% лихва над съответната дисконтна ставка на Дойче Бундесбанк на година от съответстващата остатъчна сума от датата на днешното нотариално удостоверяване на този договор, като дисконтната ставка, приложима на първо число на месеца, е решаваща за лихвения процент на този месец.

Следният срок за плащане и график на плащанията ще се прилагат за вноските, въпреки че са разрешени и по-ранни плащания.

- л. Първа вноска ДМ 435,008.00, дължима 12 месеца след заключението на договора за покупка, т.е. на 06.10.1999 г., плюс 2% лихва над съответната дисконтна ставка на Дойче Бундесбанк върху сумата от ДМ 2,175,040.00,

- 2-ра вноска ДМ 435,008.00, дължима в края на 24 месеца след заключението на договора за покупка, т.е. на 6 октомври 2000 г., плюс 2% лихва над съответната дисконтна ставка на Дойче Бундесбанк върху сумата от ДМ 1,740,032.00,

- 3-та вноска ДМ 435,008.00, дължима в края на 36 месеца след заключението на договора за покупка, т.е. на 6 октомври 2001 г., плюс 2% лихва над съответната дисконтна ставка на Дойче Бундесбанк върху сумата от ДМ 1,305,024.00,

- 4-то плащане ДМ 435,008.00, падеж в края на 48 месеца след заключаването на договора за покупка, т.е. на 6 октомври 2002 г., плюс 2% лихва над съответната дисконтовата ставка на Дойче Бундесбанк върху сумата от ДМ 870,016.00,

- 5-то плащане ДМ 435,008.00, падеж при изтичането на 60 месеца след заключаването на договора за покупка, т.е. на 6 октомври 2003 г., плюс 2% лихва над съответната дисконтовата ставка на Дойче Бундесбанк върху сумата от ДМ 435,008.00.

Лихвата ще бъде изчислена от Федералното правителство в зависимост от съответната дата на падеж на вноските, поискана отделно от купувачите и трябва да бъде платена в срок от четири седмици след искането на сметката на Бундескассе Дюселдорф, Ландезцентралбанк Дюселдорф, BLZ 300 000 00, номер на сметка 30 001 040, посочвайки целта "Лихвени плащания Кройцберг - Жилищен комплекс, Цвайбрюкен, Глава 0807, Заглавие 13101".

III. сума от ДМ 1,920,000.00 е свързана с частта от имота, маркирана в червено на плана на обекта (Приложение 5).

Сумата, за която купувачът по 2б) е отговорен във вътрешните отношения, е дължима за плащане в рамките на три седмици след писмено искане от Федералното правителство.

Искането от Федералното правителство трябва да бъде направено незабавно след връщането на частите от имота от Нидерландските въоръжени сили или след съгласието на Нидерландските въоръжени сили за прехвърляне на собствеността на частите от имота, предадени на тях.

В случай на връщане на отделни сгради или части от имоти, съответстваща частична сума от ДМ 1,920,000 ще бъде дължима за плащане в рамките на три седмици след писмено искане от Федералното правителство. Размерът на частичната сума е основан на съотношението на жилищната

пространството на сградите, покрито от частичното възстановяване на общата жилищна площ на сградите, отбелязани в червено на план-схемата (Приложение 1).

IV. Частичната сума съгласно параграф II.а) трябва да бъде платена в една сума на Бундескасса Кобленц, Земска централна банка Кобленц, BLZ 570 000 00, сметка № 570 010 01, с указание "Плащане на покупната цена Кройцберг-Жилищен комплекс, Цвайбрюкен, Глава 0807 Заглавие 131 01."

Частичните суми съгласно параграф II.б) и параграф III трябва да бъдат платени на Бундескасса Дюселдорф, Ландезцентралбанк Дюселдорф, BLZ 300 000 00, сметка № 30001 040, с указание за цел "Плащане на вноски Кройцберг-Жилищен комплекс, Цвайбрюкен, Глава 0807 Заглавие 131 01."

V. Своевременността на плащането не се определя от датата на изпращане, а от датата на кредитиране на гореспоменатите сметки на Федералната хазна. В случай на закъсняло плащане, лихва за просрочие ще бъде дължима при ставка от 3% над съответната дисконтна ставка на Дойче Бундесбанк, като решаваща ще бъде дисконтната ставка, приложима на първия ден от месеца за всеки лихвен ден от този месец.

В допълнение, в случай на неизпълнение, купувачите трябва да компенсират Федералното правителство за всички други доказуеми щети, причинени от неизпълнението, и разходите за напомняния. Други доказуеми щети, причинени от неизпълнение, включват, по-специално, разликата между посочената по-горе лихва и по-високата лихва за заеми, взети от Федералното правителство за покриване на разходите му.

На основание задълженията за плащане, поети в този акт, купувачите се съгласяват на незабавното изпълнение на този акт срещу всички свои активи спрямо страната, която има право на иск.

Бенефициентът ще получи изпълнителна копие на този акт по всяко време, без да е необходимо доказателство за фактите, на които зависи падежът на иска.

Нотариусът се е позовал на § 454 Гражданския кодекс. Тази разпоредба е отменена, така че Продавачът запазва законовите си права на отмяна.

§ 7 Земеделска тежест / банкова гаранция

I. За да осигури всички задължения за плащане на Федералното правителство, които са обосновани от този договор - включително условни искове - и които не са изпълнени, Федералното правителство ще учреди ипотека за сигурност в размер на ДМ 10,000,000.00 (т.е. десет милиона германски марки) върху целия недвижим имот, посочен в параграф I., който към днешна дата носи лихва от 18% (осемнадесет процента) годишно.

Със съгласието на купувачите, Федералното правителство упълномощава регистрацията на такава регистрирана земеделска тежест в задължение на недвижимия имот, споменат в § 1 параграф I. и в

в полза на Федерална република Германия (Федерална финансова администрация), представлявана от Федерална служба за имоти Ландау - наричана по-долу "кредитор".

Земеделската тежест трябва да бъде вписана, както следва:

1. Земеделската тежест ще носи лихва от днешната дата при ставка от 18 процента годишно. Лихвата трябва да се плаща в края на годината на първия ден от следващата календарна година.

2. Земеделската тежест е дължима.

Федералното правителство подава за незабавно прилагане на обременения имот поради сумата на земеделската тежест плюс лихва, така че прилагането на този акт срещу съответния собственик на имота е разрешено. Федералното правителство неотменимо упълномощава и иска вписването на тази клауза за подчинение в имотния регистър.

Всички разходи, направени във връзка с учредяването на земеделската тежест, трябва да бъдат поети от купувача по т. 2а).

Федералното правителство има намерение да заличи земеделската тежест върху останалите частични площи на парцел № 2885/16, след като бъде наличен сертификат за кадастрална промяна относно площите, маркирани в синьо на план-схемата (Приложение 3), и да позволи тази земеделска тежест да съществува само върху площите, маркирани в синьо на план-схемата (Приложение 3).

Земеделската тежест ще бъде приета от купувача по 2а) с цел за отговорност по отношение на имота.

По искане на купувача 2а), Федералното правителство ще прехвърли земеделската тежест на водещата германска търговска банка, която гарантира задълженията за плащане на купувача в съответствие с параграф II по-долу, веднага след като получи пълните гаранции, описани в параграф II по-долу.

II. купувачът по 2а) се задължава спрямо Федералното правителство, приемайки това, да предостави следните директно изпълними банкови гаранции от водеща германска търговска банка в срок от четиринадесет дни след получаване на сертификата за промяна от службата по кадастръ относно площите, маркирани в синьо на план-схемата (Приложение 3), за да осигури оставащата покупна цена в размер на 4,095,040.00 DM и да осигури условното задължение за последващи плащания в съответствие с § 11 (III) от този договор в размер на 5,817,440.00 DM:

а) Банкова гаранция за ДМ 2,175,040.00 плюс дължимите лихви съгласно § 6 параграф II.b) и параграф V., както и разходите съгласно § 767 параграф 2 Гражданския кодекс на Германия, за да се осигури задължението за плащане съгласно § 6 параграф.

II.b). Банкова гаранция за ДМ 1,920,000.00 плюс лихви и разходи в съответствие с § 767 Търговския кодекс на Германия за задължението за плащане в съответствие с § 6 параграф III,

с) Банкова гаранция за 5,817,440.00 DM плюс лихви и разходи в съответствие с § 767 от Германския граждански кодекс за осигуряване на условното задължение за извършване на последващи плащания в съответствие с § 11 (III). Тази банкова гаранция може да бъде използвана и за искове на Федералното правителство, произтичащи от други нарушения на договора.

Федералното правителство с настоящото се съгласява на намаление на гаранциите за неплатените части от гарантираните искове. Гаранциите, споменати по-горе под букви b) и с), могат да бъдат ограничени във времето; обаче, те трябва да бъдат валидни за период от поне пет години от датата на нотариално удостоверение на този договор за покупка.

§ 8 Прехвърляне на собственост

I. Собствеността на площите, маркирани в синьо на план-схемата (Приложение) както и на всички продадени основни съоръжения за развитие на целия обект на покупка (пътища, включително улично осветление с мрежа от тръби, басейн за задържане на дъждовна вода заедно с канализационни тръби, отоплителни тръби, водопроводи и тръби за ниско напрежение - във всеки случай до свързването с къщите) ще бъде прехвърлена на купувачите от днешната дата на нотариално удостоверение на този договор.

II. Собствеността на площта, маркирана в червено на план-схемата (Приложение 5) няма да премине към купувачите, докато тази площ не бъде върната на Федералното правителство от въоръжените сили на Нидерландия или докато въоръжените сили на Нидерландия не се съгласят на прехвърляне на собствеността и не платят дяла от покупната цена, отнасящ се до подзоната. Ако въоръжените сили на Нидерландия направят частични възстановявания, собствеността на подзоните ще бъде прехвърлена само след плащане на частта от покупната цена, отнасяща се до съответните подзони. Прехвърлянето ще бъде документирано писмено.

III. От момента на прехвърляне, всички ползи, както и частните и публичните такси, се прехвърлят на купувачите. От този момент нататък, купувачите поемат другите публични такси, такси и данъци, риска от случайна загуба или увреждане на обекта на покупка, задължението за осигуряване на безопасност на пътищата и задължението за почистване и посипване на пътищата. Купувачите са наясно, че Федералното правителство, като самоосигурител, не е сключило застраховка за обекта на покупка, посочен в § 3.

§ 9 Допълнително плащане поради опция за по-висока стойност, свързана с планирането §

I. Обектът на покупка в момента все още е обозначен като специална зона и не е обхванат от градското планиране на земеползването.

II. Определянето на покупната цена се основава на използването като обща жилищна зона в съответствие с § 4 BauNVO с коефициент на застрояване 0.4 и коефициент на застрояване 1.2 в съответствие с § 17 BauNVO.

III. купувачите се задължават да извършат допълнително плащане към покупната цена, уговорена в този договор за покупка, в случай че общината, в качеството си на орган по планиране, отвори опция за по-висока стойност по отношение на тип и размер, отколкото е определено в параграф II, в рамките на десет години от заключението на договора, и купувачите реализират тази по-висока стойност преди изтичането на десетгодишния период, в отклонение от използването, на което се основава параграф II, напр. чрез стойностно увеличаваща структурна употреба (развитие на плътност) или чрез продажба.

Разликата между покупната цена в съответствие с § 6 от този договор и стойността на имота в момента, в който Федералното правителство иска плащането, трябва да бъде платена със закъснение. Разликата в стойността ще бъде определена чрез взаимно споразумение между независимата експертна комисия за имотни стойности за района на град Цвайбрюкен и експерта от Регионалната данъчна служба Кобленц и определена от Федералното правителство.

Сумата за плащане е дължима четири седмици след искането на федералното правителство за плащане.

В случай на забава в плащането, разпоредбите на § 6, параграф V от този договор ще се прилагат.

§ 10 Гаранция, отговорност

I. Обектът на покупка, описан в § 3, параграф I, се продава в състоянието, в което се намира в момента на нотариално удостоверяване. Това състояние е известно на купувачите. Всякаква гаранция за видими и невидими материални дефекти и дефекти на правото или скрити дефекти, както и прилагането на §§ 459 и следващи от Гражданския кодекс на Германия, са изключени по отношение на обекта на покупка.

II. Конфедерацията не носи отговорност за конкретен размер, граница, качество, подходящост и състояние на обекта на покупка и неговата подходящост за целите на купувача или техните законни наследници.

III Инженерната фирма ASAL, Кайзерслаутерн, е извършила проверка на обекта на покупка от името на Министерството на околната среда на провинция Рейнланд-Пфалц за наличието на съществуващи замърсявания. Установено е, че не са разпознати опасности и следователно разследванията не са били необходими.

Съответните протоколи на Работната група за конверсия на замърсявания (KoAG) са известни на купувачите.

IV. В това отношение Федералното правителство също не поема гаранция за конкретен имот на недвижимите имоти, допустимостта на предвиденото от купувачите използване, възможността за използване и развитие, както и състоянието на строителния терен. Купувачите трябва да получат всички необходими разрешителни директно за своя сметка.

V. Федералното правителство гарантира, че имотът в секции II и III на имотния регистър е свободен от всякакви тежести и ограничения, които не са поети, и от всякакви публични такси и задължения, освен ако в този акт не е посочено друго.

VI Федералното правителство декларира, че не е поръчвало никакво строителство и не е наясно с наличието на такива тежести.

§ 11 Възстановяване на паркет

I. Купувачите са наясно, че паркетните подове на апартаментите са замърсени с полициклични ароматни въглеводороди (ПАН).

Федералното правителство е провело детайлно изследване на апартаментите в екологичната лаборатория ARGUK, Оберурсел. Купувачите са получили резултатите от тестовете, датирани на 21 април 1998. Купувачите също така са наясно, че някои от вградените шкафове в апартаментите също могат да бъдат замърсени.

II. Частта на федералното правителство от разходите за възстановяване на паркета възлиза на 5,817,440.00 DM и вече е напълно отчетена в изчислението на покупната цена от 5,182,560.00 DM.

Приноса на федералното правителство за разходите се основава на намерението на купувачите напълно да заменят всички паркетни подове във всички продадени апартаменти.

Всякакъв допълнителен принос за разходите по обновяване на паркетните подове и всякаква отговорност от страна на федералното правителство за други съществуващи замърсители, както и всякакъв принос от федералното правителство за разходите по тяхното възможно обновяване, са изрично изключени.

Купувачите поемат пред федералното правителство задължението да възстановят паркетните подове на апартаментите, които

а) в рамките на зоната, обозначена в синьо на план-схемата (Приложение 5), в срок от 2 години от датата на нотариално удостоверяване,

б) в рамките на зоната, обозначена в червено на план-схемата (Приложение 5), в срок от 2 години след прехвърляне на собствеността съгласно § 8, ал. II,

чрез пълна замяна на паркетното покритие. Вътрешните отношения между купувачите, купувачът по 2а) поема горепосочените задължения.

III. доказателство за обновлението трябва да бъде предоставено на Федералното правителство. Доказателството ще бъде предоставено под формата на писмено потвърждение от специализираната компания, натоварена с извършването на мерките за обновление. Федералното правителство си запазва правото да инспектира изпълнението на мерките за обновление.

Ако не може да бъде предоставено доказателство за целия имот или части от него, на Федералното правителство трябва да бъде платена сума от 242,00 DM на квадратен метър неиз Renovated паркетна повърхност.

За частите на имота, маркирани в червено на плана на сайта (Приложение 5)

Задължението за извършване на обратно плащане важи и за частите от имота, обозначени в червено на план-схемата (Приложение 5), в случай че и доколкото Федералното правителство или Нидерландските въоръжени сили са извършили възстановяване на паркет преди прехвърлянето на собствеността. Допълнителното плащане трябва да бъде извършено в срок от шест седмици след искането на Федералното правителство.

В случай на забавяне на плащането, разпоредбите на § 6 параграф V от този договор ще важат.

§ 12 Външно развитие

I. УТИЛИЗАЦИЯ НА ОТПАДНИ ВОДИ/УТИЛИЗАЦИЯ НА ПОВЪРХНОСТНИ ВОДИ

A) Имотът е свързан с обществената канализационна система и обществената система за утилизация на повърхностни води. Отпадните води преминават през събирателните тръби на жилищния комплекс, обозначени в червено на приложената план-схема (Приложение 6), в смесената събирателна тръба на казармата, обозначена в синьо, и по-нататък в обществената главна събирателна тръба.

Повърхностната вода първо се събира в басейните за задържане на дъждовна вода, отбелязани с жълто на план-схемата (Приложение 6) и след това също се отводнява чрез червените тръби за отводняване, както е и с отпадъчните води.

Капацитетът на басейните за задържане на дъждовна вода е ограничен. В случай на интензивен дъжд, повърхностната вода, която не може да бъде събрана в басейните за задържане на дъждовна вода, се отвежда чрез преливник в зелените тръби за събиране на повърхностна вода и се подава директно в Бауценбах.

Тръбите за събиране преминават през следните имоти на трети лица и са частично осигурени с разрешителни споразумения и ограничени лични сервитути в полза на федералното правителство, както следва:

- Имотен регистър на Цвайбрюкен, лист 7002, № 207, парцел № 3135/1,
Собственик: Град Цвайбрюкен, Местоположение/икономически тип:
Транспортна зона

Тип на сигурността: без сигурност в реално право, без лицензен договор,

- Имотен регистър на Цвайбрюкен, лист-7005, 1fd.№ 142 и 197, F1.№ 2852/16 и 3134/4,
Собственик: Град Цвайбрюкен,

Местоположение/икономически тип: Гора, трафик и земеделска площ,

сигурността е: право да се експлоатира канализационна система; упражняването е прехвърляемо на трета страна. Споразумения за разрешение от 29.11.1963 г. и 4.5.1985 г.,

- Имота регистър на Цвайбрюкен лист 6780, № 1, F1. № 2652/15, Собственик: Д-р Хайди Ламберт-Ланг и Дитрих Ланг; Цвайбрюкен,

Местоположение/Тип на земята:
Ливада,

Тип на сигурност: без сигурност в реално право, без лицензен договор,

- Имота регистър на Цвайбрюкен лист 4291, № 1, F1. № 2652/10, Собственик: г-н Дитрих Ланг, Цвайбрюкен, местоположение/икономически тип: Строителен парцел и ливада,

Тип на сигурност: без сигурност в реално право, без лицензен договор.

Купувачите са запознати с настоящите лицензионни споразумения.

Б.) Федералното правителство ще прехвърли тръбопроводите, отбелязани в червено и зелено в Приложение 6, и басейните за задържане на дъждовна вода, отбелязани в жълто, на купувачите като гражданско правно партньорство. С тази цел то прехвърля всички права, на които има право съгласно посочените лицензионни споразумения, на купувачите в указаното акционерно съотношение. Федералното правителство не носи отговорност за съществуването на тези права.

Купувачите търсят да прехвърлят тръбопроводите и басейните за задържане на дъждовна вода на Град Цвайбрюкен (компания за управление на отпадъци) в рамките на споразумение за развитие.

Няма споразумение за разрешение с собствениците за маршрута на тръбопровода върху имотите с номера 2652/10 и 2652/15 и няма осигурено право на тръбопровод в вещно отношение. Федералното правителство ще възстанови това директно в полза на града Цвайбрюкен.

Всички останали разходи, свързани с осигуряването на външното развитие от страна на отпадните води, по-специално разходите, свързани с прехвърлянето на тръбопроводите на Град Цвайбрюкен, както и вещното осигуряване на тези тръбопроводи по отношение на другите имоти, ще бъдат поети от купувачите, в чиято вътрешна връзка купувачът под 2а).

С.) Докато Нидерландските въоръжени сили продължават да заемат имота, купувачите ще предоставят на Федералното правителство право на съвместна употреба безплатно за зоните, показани в червено и зелено на

червено и зелено на план-схемата (Приложение 6) и водозадържащите басейни, маркирани в жълто. Те поемат ангажимент да поддържат тръбите и водозадържащите басейни в функционално състояние, така че да бъде гарантирано правилното отводняване на отпадъчните води.

Д.) Има споразумение за разрешение за съвместна употреба на събирателната тръба, която напуска жилищния комплекс на югозападната граница на имота, в полза на собственика на парцел №.

2651, Д-р Йозеф Рийс, Д-р Алберт Бекер-Страсе 14, 66482 Цвайбрюкен, датиран на 16.12.1974 с допълнителни споразумения, датирани на 28.09.1981, 1.10.1981, както и 16.8.1985/, 19.8.1985 и 9.2.1996/ 13.2.1996.

Купувачите влизат в договорни отношения, известни им вместо федералното правителство.

II. ДОСТАВКА НА СВЕЖА ВОДА

Жилищният комплекс е свързан с обществената доставка на свежа вода. Точката на прехвърляне на обществената главна линия се намира на водната помпена станция в сграда номер 4241. Водопроводът за свежа вода, който захранва жилищния комплекс, преминава през съседния имот на Студентския съюз Кайзерслаутерн.

По отношение на споделеното ползване на този участък от трубопровода от купувачите, се прави справка към Раздел 13 (VIII) от този договор.

III. ЕЛЕКТРИЧЕСКО ЗАХРАНВАНЕ

Цялата зона Кройцберг представлява единна единица и е свързана с 20 kV пръстенова линия и трансформаторни станции № 4210 и 4238. Трансформаторните станции вече са били продадени от федералното правителство на града Цвайбрюкен.

Целта е да се прехвърли 20 kV пръстеновата линия на града Цвайбрюкен и да се обезпечи тази линия в полза на града Цвайбрюкен.

На фона на това, 20 kV пръстеновата линия не се продава. Купувачите се задължават да съдействат в "необходимата степен" при прехвърлянето на 20 kV пръстеновата линия на града Цвайбрюкен. В частност, те се задължават да обезпечат маршрута на линията по искане на федералното правителство в подходяща и обичайна форма в полза на града Цвайбрюкен (комунални услуги).

Докато имотът не бъде обезпечен, купувачите предоставят на федералното правителство и града Цвайбрюкен (комунални услуги) необходимите права на достъп за експлоатация и поддръжка на трансформаторните станции и 20 kV пръстеновата линия.

Освен това, купувачите се задължават да оборудват сградите в жилищния комплекс с измервателни уреди в необходимия обем в консултация с общинската енергийна компания Цвайбрюкен.

§ 13 Вътрешно развитие

I. Купувачите са информирани, че целият жилищен комплекс в момента се развива частно. Това означава, че канализацията, питейната вода и нисковолтовите линии, както и съоръженията за доставка на топлина и гореща вода и пътищата, включително уличното осветление, са собственост на Федералното правителство и не са публични.

Купувачите бяха предоставени с планове, показващи маршрута на линиите. Федералното правителство не носи отговорност за съответствието на плановете с действителния маршрут на линиите.

II Пътни настилки

Купувачите са запознати със състоянието на пътните настилки, включително уличното осветление. Студентският съюз Кайзерслаутерн е получил разрешение от федералното правителство да използва следните пътища като достъпни маршрути до студентското общежитие:

- Тексасщрасе от Америкщрасе до кръстовището с Виргиниящрасе, -
Виргиниящрасе до южната граница на закупения имот. Купувачите се задължават да търпят това споделено ползване.

III УТИЛИЗАЦИЯ НА ОТПАДНИ ВОДИ

Според резултатите от инспекция с камера, проведена през 1997 г., канализационните тръби вътре в имота са в добро работно състояние.

Купувачите са запознати с това състояние.

Студентският съюз Кайзерслаутерн получи разрешение от федералното правителство да споделя ползването на канализационната тръба до момента на прекъсването от федералната канализационна тръба, но само до степента, в която преминаването на отпадъчните води е одобрено от отговорната строителна надзорна инстанция или водната власт.

Купувачите се задължават да търпят това споделено ползване, докато не бъде извършено прекъсването или канализационните тръби не бъдат прехвърлени на компаниите за управление на отпадъци.

IV. Повърхностно отводняване

Купувачите са запознати, че системата за повърхностно отводняване вече не отговаря на стандартите на действащото водно законодателство.

V. Доставка на свежа вода

Купувачите са наясно, че тръбите за свежа вода, които захранват жилищните сгради, частично преминават в зелените площи, в лошо състояние са и трябва да бъдат подменени.

VI Електрическо захранване

Купувачите са наясно, че нисковолтовите кабели, захранващи жилищните сгради, частично преминават в зелените площи и през мазетата на някои жилищни сгради.

VII. Доставка на топлина и гореща вода

Доставката на топлина и гореща вода за жилищния комплекс в момента се осигурява от въглищната централна отоплителна система в сграда номер 4233.

Купувачите са запознати с това, че според последните измервания на защитата на околната среда от TÜV Pfalz e.V., централната отоплителна система не отговаря на емисионните стойности на TA Luft. В частност, купувачите са запознати с релевантното решение на Търговската инспекция на Нойщтадт а.д. Вайнцтрассе, датирано на 27.10.1997 г. - AZ 5/32, 2/97/244/Mg/Jg.

Купувачите поемат задължението да продължат да експлоатират отоплителната инсталация, да изпълнят условията на решението от 27.10.97, от което са информирани, като преминат на работа с газ/нефт и да осигурят правилното снабдяване на апартаментите, предоставени на Нидерландските въоръжени сили, докато те бъдат върнати от Нидерландските въоръжени сили при разумни, обичайни местни условия.

Вътрешните отношения между купувачите, това задължение се поема от купувача по точка 2б).

В замяна, купувачът поема по точка 2а) да поддържа икономическата жизнеспособност на отоплителната инсталация в сграда номер 4233, да осигури снабдяването с топлина на всички жилищни сгради, също продадени чрез отоплителната инсталация (сграда номер 4233) и, в случай на препродажба, да прехвърли това задължение да закупува топлина само от отоплителната инсталация (сграда номер 4233) на купувача и да задължи съответно следващите правни наследници.

VIII. Ограничено лично сервитутно право за осигуряване на права за трюбопровод (електричество, вода, отопление, улично осветление) е учредено в полза на Федералната република Германия (Федерална финансова администрация) върху съседния имот № 2885/12, сграда и открито пространство, Виргиниястрасе 14, 16 и 18.

По искане на купувачите, Федералното правителство ще изиска от Студентния съюз да възстанови тези права в полза на купувачите.

В допълнение, то прехвърля на купувачите всички права, произтичащи от договора за покупка със Студентния съюз относно съоръженията за развитие. Съответните договорни разпоредби са известни на купувачите.

IX. Телекомуникационни кабели

Купувачите са запознати с факта, че телекомуникационен кабел е положен на западната граница на имота, зад жилищната сграда на Виргиниястрасе 8-12, за да осигури хранване на студентския общежитие.

Купувачите търпят продължаващото съществуване на телекомуникационния кабел, маршрутът на който е обозначен с червено на план-схемата (Приложение 7).

§ 14 Задължения на купувачите

I. Купувачите се задължават да осигурят правилното развитие на частите от имота, които са прехвърлени на Нидерландските въоръжени сили. Във вътрешните отношения между купувачите, купувачът по 2а) ще носи свързаните разходи. Сигурността се осигурява предимно чрез прехвърляне на съоръженията за развитие, пътищата и основните мрежи на трубопроводите на Град Цвайбрюкен в рамките на споразумение за развитие. В този контекст купувачите трябва да осигурят на Нидерландските въоръжени сили достатъчно паркоместа безплатно, след като пътните площи бъдат предоставени за обществен трафик.

II. Докато пътните площи не бъдат посветени на обществено ползване, купувачът по 2а) трябва да предостави на Федералното правителство и Нидерландските въоръжени сили, както и на техните посетители, право на съвместно ползване на пътните площи в жилищния комплекс и да осигури на Нидерландските въоръжени сили паркоместа в съществуващия обем безплатно.

Не се изисква никаква сигурност в вещно отношение.

Купувачът по 2а) се задължава да успокои трафика в пътните площи в частите на имота, които са прехвърлени на Нидерландските въоръжени сили.

III. Ако системите за развитие не могат да бъдат интегрирани в обществената мрежа, купувачите се задължават да осигурят адекватно снабдяване и изхвърляне за Нидерландските въоръжени сили и, в частност, да положат нови тръби за питейна вода, ако е необходимо. Вътрешно между купувачите, купувачът по 2а) ще поеме свързаните разходи.

IV. Купувачите се задължават да информират Федералната служба за имоти Ландау и Отдела по недвижими имоти на Нидерландските въоръжени сили "DGW &T, Дирекция Германия, Кастанненвег 3, 27404 Зебен" за всякакви строителни мерки, които биха могли да повлияят на наетата площ или да увредят нейната жилищна стойност, както и за графика, свързан с тези строителни мерки, своевременно, за да могат да реагират адекватно на строителните мерки.

V. В случай на препродажба на части от имота на трета страна, последната ще бъде задължена по същия начин.

Купувачите се ангажират да осигурят съоръженията за доставка и изхвърляне да бъдат обезпечени в полза на Федералното правителство с цел да се осигури правилното развитие на района, предаден на Нидерландските въоръжени сили.

§ 15 Солидарна отговорност

Купувачите по 2 а) и 2 б) носят солидарна отговорност за всички задължения, поети спрямо Федералното правителство по този договор.

§ 16 Прехвърляния

Страните по договора се съгласяват, че прехвърлянията ще бъдат обявени в два или повече допълнителни акта.

Прехвърлянето на района, маркиран в синьо на план-схемата (Приложение 5), ще бъде обявено само след извършването на проучванията и направените промени чрез представяне на доказателство за промяна и предаване на банковите гаранции на Федералното правителство в съответствие с § 7 (II). Прехвърлянето на района, маркиран в червено на план-схемата (Приложение 5), няма да бъде обявено, докато не бъдат извършени проучванията, направените промени чрез представяне на доказателство за промяна, Нидерландските въоръжени сили не са върнали района, който ще бъде прехвърлен на Федералното правителство, или не са се съгласили на прехвърляне на собствеността, и частта от покупната цена, която му се дължи, е платена в съответствие с 6 (III).

§ Раздел 17 Определяне на прехвърляне

С цел осигуряване на правото на прехвърляне и прехвърляне на собствеността, в писването на приоритетно известие за прехвърляне в полза на всеки от купувачите по 2а) и 2б) за вписване в имотния регистър е одобрено и подадено за сметка на недвижимия имот, посочен в §I параграф I.

Страните участващи одобряват и подават заявление за заличаване на тези приоритетни известия.

а) на имота, който е предмет на договора с вписването на промяната на собствеността, ако не са направени междинни вписвания, освен ако купувачът не е дал съгласие,

б) на частта от недвижимия имот, спомената в § 1, която не е била продадена в съответствие с § 3 (II) след приключване на доказателството за промяна в имотния регистър. Потвърждение с печата на действащия нотариус е достатъчно, за да докаже кой имот не е бил продаден.

§ 18 Данък върху имота, такси за имоти, такси за развитие и вноски за развитие

Всички такси за развитие, вноски от жители и вноски за разширение, поискани от федералното правителство до датата на нотариално удостоверяване в съответствие със Строителния кодекс, Закона за местните такси и местните наредби, са платени и са включени в покупната цена.

Разходите, поискани от датата на нотариалното удостоверяване нататък, ще бъдат поети от купувача, независимо от датата, на която са поискани, и независимо от страната, на която са адресирани.

§ 19 Данък върху прехвърлянето на недвижими имоти

I. Разходите и таксите, понесени от нотариуса, съда и властите във връзка с този договор за покупка и неговото изпълнение, както и данъкът при прехвърляне на имот, ще бъдат за сметка на купувача съгласно 2а).

II. Разходите за одобрение или потвърждение от договорна страна се поемат от тази страна.

§ 20 Изпълнителни дейности на нотариуса

I. Нотариусът трябва да бъде упълномощен да поиска и получи необходимите одобрения или отрицателни удостоверения за валидността на договора или неговото изпълнение. Те ще бъдат валидни за всички участващи страни след получаването им от изпълняващия нотариус или пазителя на този акт.

Тн Нотариусът носи отговорност за информирането на участващите страни без забавяне. **у.**

II. Всички вписвания в имотния регистър се извършват само в съответствие с исканията на изпълняващия нотариус. Изпълняващият нотариус също така е упълномощен, при освобождаване от ограниченията на § 181 Гражданския кодекс на Германия, да подава отделни и ограничени заявления от името на страните и да ги оттегля по същия начин, както и да допълва или изменя този акт, ако това стане необходимо за постигане на желаното вписване в имотния регистър и съществените компоненти на договора за покупка не са засегнати.

III: Страните по договора се отказват от собственото си право на жалба.

IV: Нотариусът не е упълномощен да приема официални одобрения, подлежащи на условия и уведомления, отказващи официално одобрение или упражняващи право на първи отказ. Тези решения трябва да бъдат доставени на самите страни; копие се изисква да бъде изпратено на нотариуса.

§ 21 Клауза за частична недействителност

Ако разпоредба от този договор е или стане недействителна, останалите разпоредби на този договор остават незасегнати.

Недействителна разпоредба или разпоредба, която е станала недействителна, ще бъде заменена с правно валидна разпоредба или, ако не е предвидена правна разпоредба, с разпоредба, която отговаря на смисъла на този договор.

§ 22 Завършеност на нотариалната заверка

Не са направени допълнителни споразумения.

§ 23 Писмена форма

Следващите споразумения по този договор трябва да бъдат направени в писмена форма, за да бъдат ефективни, освен ако не е необходимо нотариално удостоверяване.

§ 24 Инструкции от нотариуса

Страните са информирани, че:

I. доколкото Законът за сделките с недвижими имоти или Строителният кодекс са приложими, този договор ще влезе в сила само след предоставяне на съответно одобрение и в противен случай може да бъде изпълняван само от Федералното правителство, ако е получено всяко необходимо одобрение по Строителния кодекс и правото на предимство не е упражнено;

II. всички правни декларации, от които зависят сключването и съществуването на този договор, трябва да бъдат нотариално заверени в съответствие с §313 HGB, в противен случай този договор е нищожен;

III. собствеността не се прехвърля на купувачите, докато прехвърлянето в имотния регистър и сертификатът за данъчна очистка, както и официалните одобрения или отрицателни сертификати не са налични за тази цел;

IV. Федералното правителство и купувачите носят солидарна отговорност за данъците, свързани с имота и данъка при прехвърляне на имот, както и за разходите за нотариус и съд, но Федералното правителство е отговорно само до степеня, в която не е получило освобождаване или намаление на разходите по закон;

V. Нотариусът е проверил имотния регистър, но не и кадастъра на недвижимите имоти и регистъра на строителните тежести, а обозначението в имотния регистър не предоставя информация за разрешения тип на ползване.

VI. Нотариусът не е предоставил данъчни и икономически съвети.

§ 25

Допълнения

В случай, че в този акт се прави справка към допълнения, те ще бъдат част от този договор.

§ 26 Място на юрисдикция

Мястото на юрисдикция за всички правни спорове, произтичащи от този договор, ще бъде Ландау ин дер Пфалц.

§ 27 Копия

I. Следните лица ще получат копия от този договор

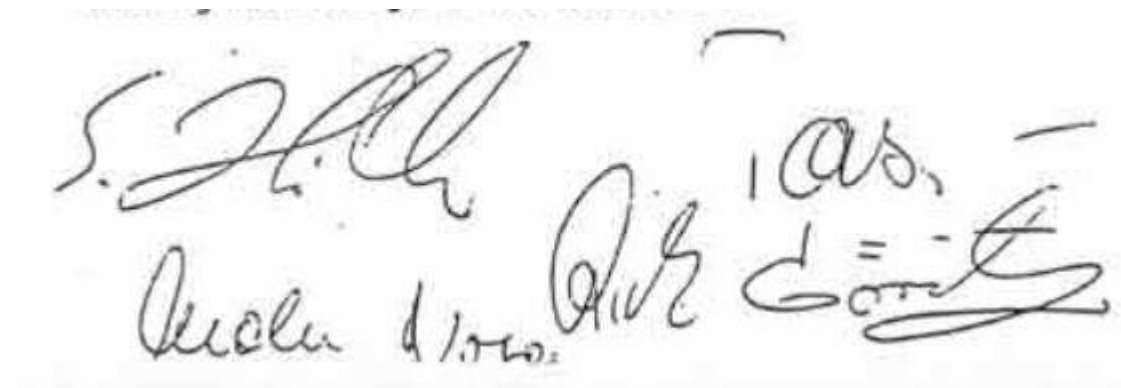
федералното правителство 1 екземпляр и 3 заверени копия, купувачите по 1 екземпляр и 1 заверено копие всеки, Земелист на Цвайбрюкен 1 екземпляр, Данъчно управление на Цвайбрюкен за данък при прехвърляне на имот 2 копия и Комитет по оценка 1 екземпляр.

II. Три копия от уведомленията за имотния регистър се изискват от Федералното правителство и едно копие от купувачите.

В заключение, явилите се страни декларираха:

След окончателен въпрос от officiating нотариус, всички страни изрично декларираат, че не желаят да правят допълнителни промени в горния текст на договора, който е бил подробно преговарян от страните в дълги предварителни преговори и одобрен от техните правни и данъчни съветници. По-скоро те настояват за нотариално удостоверяване в горната форма.

Този протокол беше прочетен от нотариуса на присъстващите, одобрен от тях и подписан ръчно, както следва:

The image shows several handwritten signatures in dark ink. There are approximately six distinct signatures, some appearing to be initials and others more full names, all written in a cursive style. The signatures are arranged in two rows, with three in the top row and three in the bottom row.

Приложение а: Пълномощно На основание на § 16 от Закона за финансовото управление (ФВГ) в редакцията на Закона за финансовата корекция от 30.08.1971 г. (BGBl. I.p. 1426) упълномощавам г-н Зигфрид Хилер

в Федералната служба за имоти Ландау

да продаде имота, регистриран в земелистата книга на Цвайбрюкен, лист 5958, парцел 2885/15, сграда и открито пространство, Делаверщрасе, Ландстюлерщрасе 97, 107

Луизианастрасе 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25, Пенсилваниящрасе 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31, Тексасщрасе, Виргиниястрасе 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

С обща площ от 103,699 м2.

Стойността на предмета на договора: 5,182,560.00 ДМ (с думи: пет милиона сто осемдесет и две хиляди петстотин и шестдесет германски марки)

Ландау, 05.10.1998

Федерална служба за имоти Ландау

Подпис: г-н Плаут ROAR

Част 120

- Извадка от договора за покупка с федералното правителство и държавата Рейнланд-Пфалц (Студентски съюз Кайзерслаутерн) от 15 август 1996 г., който съдържа изречението, което продава развитието като единица и по този начин предизвиква домино ефекта на разширението на района. Чрез позоваване на този договор, той е част от договора. В същото време, този много важен договор е първоначално скрит при четенето на документа за наследяване на държавата 1400/98, тъй като след това трябва да прочетете договора за покупка с държавата РЛП, за да забележите връзката.

§ 6 Линии/съоръжения за доставка и отстраняване, пътни площи Дизайн и права за съвместна употреба I. Целият жилищен комплекс Кройцберг е снабден с топлина, вода и електричество, както и с отстраняване на отпадни води чрез мрежа от трубопроводи, собственост на федерацията, която образува едно цяло. Освен това, улиците на жилищния комплекс Кройцберг, включително уличното осветление, са собственост на федералното правителство. (... .)

II. Линии за доставка на вода, електричество, централно отопление и улично осветление, които все още са необходими за снабдяване на жилищния комплекс Кройцберг, преминават през имота, описан в §2 (I). На имота също така има водна помпена станция (4241), която все още е необходима за снабдяване на жилищния комплекс Кройцберг.

Курсът на водните линии и местоположението на водната помпена станция са обозначени с червено на плановете на обекта, приложени към този акт като Допълнения 2 а (водни линии/помпена станция), 2 б (електричество), 2 в (улично осветление) и 2 г (централно отопление), които бяха представени на договорните страни за преглед и одобрени от тях. Плановете на обекта са неразделна част от този договор. (... .)

236 от 255

VII Купувачът се задължава да разреши продължаването на експлоатацията на федерално притежаваните съоръжения за централно отопление, водопроводни и електрически линии, улично осветление и водната помпена станция, разположени на имота, за колкото е необходимо, за да се осигури обслужването на жилищния комплекс Кройцберг - включително отделни сгради.

За да осигури това право на разрешение, купувачът трябва да създаде ограничено лично сервитут в полза на Федерална република Германия (Федерална финансова администрация) със следното съдържание:

"Правото е прехвърляемо на трети лица за експлоатация и поддръжка и обновление на подземни водни и електропроводи (права на линии), за експлоатация на улични осветителни тела и за експлоатация на подземна отоплителна линия и отоплителна линия, преминаваща през сграда № 4200 в полза на Федерална република Германия, може, след предварително споразумение с купувача - освен в извънредни ситуации - да влезе в имота чрез своите агенти и да извърши всички действия на имота, необходими за упражняване на това право. Това право включва задължението на съответния собственик на обременения имот да се въздържа от всички действия, които биха могли да нарушат неговото упражняване."

федералното правителство

запитано
и купувачът

упълномощава

вписването на това ограничено лично право в имотния регистър. Вписването трябва да се извърши само след представяне на доказателства за промяна и новите наименования на имота. Права ще бъдат вписани безплатно.

VIII. В допълнение, Купувачът се задължава, по искане на Федералното правителство, да създаде и осигури в реално право, безплатно, горепосочените права, посочени в параграф VII, в полза на трета страна, определена от Федералното правителство.

Част 121

Накрая, резюме в точки:

Документ за наследяване на държавата 1400/98: - Предмет на договора: - Продажба на военно имущество на НАТО в Цвайбрюкен, Германия. - Имотът се продава с "всички права, задължения и компоненти", включително развитието (мрежи като електричество, вода, телекомуникации и т.н.).

- Участващи субекти на международното право: - Федерална република Германия (ФРГ). - Кралство Нидерландия (НЛ), което използва имота съгласно Статута на силите на НАТО.

- НАТО като надредена организация, тъй като холандските въоръжени сили действат от името на НАТО.

- ФРГ и Нидерландия действат от името на целия НАТО и Обединените нации (ООН).

- Правни последици:

- Актът за държавно наследство се счита за допълнителен акт към всички съществуващи договори на НАТО и ООН.

- Чрез продажбата с "всички права и задължения и компоненти", купувачът влиза във всички съществуващи международни договори на НАТО и ООН.

- Териториално разширение и домино ефект: - Развитието на имота се продава като единица. - Чрез физически и логически мрежи (електричество, вода, телекомуникации) суверенитетът на купувача се разширява към други области. - Този домино ефект води до глобално териториално разширение, което засяга всички държави членки на НАТО и ООН.

- Принципи на международното право: - Виенска конвенция за правото на договори (1969): - Член 2(1)(а): определение за международен договор. - Член 26: Пактата трябва да се спазват - договорите трябва да се спазват. - Виенска конвенция за наследството на държавите към договори (1978): - Член 2(1)(б): определение за наследяване на държавата. - Член 31: Прехвърляне на права и задължения в случай на териториално наследяване.

- Сценарии за публикация на инструмента: - Игнориране и отричане: правна несигурност, загуба на доверие, политически напрежения. - Глобално разделение: нови геополитически алианси, фрагментация на международни институции. - Глобален конфликт: опасност от трета световна война без правила. - Глобална икономическа криза: крах на фондовия пазар, валутни кризи, хиперинфлация, национални фалити. - Нов световен ред: потенциално създаване на глобална федерация или световна държава.

- Последици от гибелта на държавата: - Загуба на суверенитет и правна основа. - Като наследник, купувачът има легитимни суверенни права върху териториите. - Всякакъв опит за задържане на територия с сила е незаконен. - Опасност от глобален конфликт без правила, тъй като международното право и законите на войната вече не съществуват.

- Заключение:

- Закон за наследяване на държавата 1400/98 може да има далечни последици за глобалното международно право и международния ред.

- Съществува опасност всички държави, които са загубили своя суверенитет в резултат на инструмента, да бъдат считани за еднакво незаконни, което може да доведе до глобален конфликт. - Мирно решение чрез новия договор в момента е невъзможно, тъй като купувачът е под натиск и е изнудван.

Част 122

Положителни аспекти на Закона за държавната приемственост 1400/98 и предимствата на единния свят

1. стабилност и сигурност

- Глобален правен ред: Инструментът за наследяване на държавата създава единен глобален правен ред, основан на съществуващите международни договори. Това намалява правните несигурности и насърчава стабилността.

- Избягване на конфликти: Тъй като суверенните права се упражняват от централен актьор, рискът от териториални конфликти и войни се намалява, тъй като всички участващи държави упражняват своите суверенни права в рамките на единна структура.

2. ефективна администрация и управление на ресурсите

- Централизирани процеси на вземане на решения: Обединеният свят позволява централизация на процесите на вземане на решения, което прави управлението на глобалните предизвикателства като климатични промени, пандемии и бедност по-ефективно.

- Оптимизирана употреба на ресурси: Чрез обединяване на територии и инфраструктури, ресурсите могат да се управляват и използват по-ефективно, което би могло да доведе до по-справедливо разпределение на богатството и просперитета.

3. хармонизация на законите и стандартите

- Единно законодателство: Интеграцията на международни договори води до хармонизация на законите и стандартите, което улеснява международната търговия, инвестиции и защитата на правата на човека.

- Защита на глобалните интереси: Обединеният свят под общ правен ред може по-добре да защитава глобалните интереси като опазване на околната среда, устойчиво развитие и мир.

4. насърчаване на правата на човека и социалната справедливост

- Равенство пред закона: С глобално единен правен система, правата на човека са защитени на едно и също ниво в световен мащаб, намалявайки дискриминацията и несправедливостта.

- Укрепване на социалните програми: Централизирана администрация би могла да укрепи глобалните социални програми, насочени към борба с бедността и подобряване на достъпа до образование, здравеопазване и други основни услуги.

5. улесняване на глобалното съжителство

- Свобода на пътуване и миграция: Единяването на света под централизирана юрисдикция би могло да улесни свободата на пътуване и миграция в световен мащаб, насърчавайки културната интеграция и обмен.

- Обща идентичност: Единен свят би могъл да укрепи осъзнаването на обща глобална идентичност, която надхвърля националните граници и различия.

Заключение: Ползи от единен свят чрез Инструмента за държавна наследственост

Инструментът за наследяване на държавата 1400/98 има потенциала да обедини света и да създаде нов глобален ред, който насърчава стабилността, сигурността и правосъдието. Чрез хармонизиране на законите и стандартите, ефективно управление на ресурсите и насърчаване на правата на човека, такъв ред би могъл да положи

основата за по-мирен и справедлив свят. Обединеният свят би могъл да се справи с глобалните предизвикателства по-ефективно и да подобри благосъстоянието на всички хора.

Част 123

Ако документът за наследяване на държавата 1400/98 стане публичен и неговите далечни правни последици станат известни, могат да се материализират няколко възможни сценария. Ето някои от потенциалните развития:

Сценарий 1: Игнориране и отричане

- Правната основа е игнорирана: В този сценарий правителствата, международните организации и обществеността реагират, като игнорират инструмента за наследяване на държавата или се съмняват в неговата валидност. Тъй като признаването на международните договори също зависи от съгласието и поведението на съответните държави, решението да се игнорира договора може да доведе до факто неефективност на инструмента.

- Последици:

- Правна несигурност: Възниква значителна правна несигурност, особено по отношение на правата на собственост и суверенитета на държавите.

- Загуба на доверие: Международната правна рамка може да понесе загуба на доверие, тъй като правно обвързващият характер на международните договори е поставен под въпрос.

- Политически напрежения: Решението да се игнорира инструментът може да доведе до напрежение между държави, които се чувстват принудени да защитават своя национален суверенитет.

Сценарий 2: Глобално разделение

- Глобално несъгласие: Ако някои държави признаят инструмента, докато други го отхвърлят, това може да доведе до глобален разрыв. Държавите могат да се разделят на два лагера: тези, които приемат новата правна рамка и тези, които отказват да се откажат от своя суверенитет.

- Последици:

- Нови геополитически алианси: Светът може да се раздели на съпернически блокове, всеки с различни възгледи относно легитимността на акта.

- Фрагментация на международните институции: Организации като ООН и НАТО могат да се разпаднат, тъй като техните членове заемат различни позиции относно акта за държавно наследство.

- Икономическа изолация: Държави, които не признават инструмента, могат да станат икономически изолирани, което може да доведе до увеличаване на търговските бариери и протекционизъм.

3. сценарий 3: Глобален конфликт

- Военен конфликт: Разкритие на Инструмента за наследяване на държавата може да доведе до военен конфликт, особено ако някои държави се опитат да защитят своя суверенитет с сила или ако Инструментът бъде възприет като *illegitimate* заплаха за националната цялост.

- Последици:

- Регионални войни: Местни и регионални войни могат да избухнат, ако държавите се опитат да защитят своите граници и суверенни права.

- Ескалация в глобален конфликт: Ситуацията може да ескалира в глобален конфликт, в който различни коалиции от държави се състезават за върховенство.

- Използване на оръжия за масово унищожение: В най-лошия сценарий конфликтът може да включва използването на оръжия за масово унищожение, което би имало катастрофални хуманитарни и екологични последици.

Сценарий 4: Глобална икономическа криза и финансови кризи

- Икономическа нестабилност: Непредсказуемостта и разделението, причинени от публикацията на Инструмента за държавна наследственост, могат да доведат до значителна икономическа нестабилност. Инвеститорите могат да загубят доверие, което да доведе до крах на фондовия пазар, банкова криза и глобална рецесия.

- Последици:

- Крах на фондовия пазар: глобалните фондови пазари могат да паднат рязко поради несигурност и очаквания за предстоящ Глобален конфликт.

- Валутни кризи: Валутни кризи могат да възникнат, ако стабилността на националните валути бъде подкопана и капиталовите потоци напуснат засегнатите държави.

- Хиперинфлация: Хиперинфлация може да настъпи в държави, които са особено силно засегнати от кризата, тъй като доверието в националната валута намалява и цените бързо нарастват.

- Държавни фалити: Няколко държави могат да станат неплатежоспособни и да обявят фалит поради своите финансови задължения и глобалната икономическа несигурност.

5 Сценарий 5: Нова глобална правна рамка (Нов световен ред)

- Приемане на акта: В алтернативен сценарий актът за държавно наследство може да послужи като основа за създаването на нов глобален правен ред. Това може да доведе до радикална реорганизация на международните отношения, в която държавният суверенитет бъде преосмислен.

- Последници:

- Обединение на света: една възможна последица би могла да бъде създаването на глобална федерация или световна държава, в която суверенните права на националните държави са отменени в полза на наднационално правителство.

- Нова правна рамка: Може да възникне нова правна рамка, основана на принципите на наследяването на държавата, която да регламентира отново всички международни договори и споразумения.

- Глобален мир или тоталитарен контрол: Докато това може да доведе до глобален мир, съществува и опасността от тоталитарно световно правителство, в което властта е силно централизирана.

Заклучение:

Публикацията на Инструмента за наследяване на държавата 1400/98 може да има дълбоки и непредвидими последици за световната политика, икономика и международни отношения. В зависимост от реакцията на държавите и международната общност, могат да възникнат сценарии, вариращи от незнание и правна несигурност до глобално разделение и конфликт, до напълно нов световен ред. Всеки от тези развития би оказал дълбоко влияние върху глобалната стабилност и бъдещето на международната общност.

Част 124

Позитивен сценарий: Мирно обединен свят чрез Акт за наследяване 1400/98

1. мирно обединение на света

- Няма повече войни: Глобалната унификация на всички суверенни територии и централизираното ръководство от купувача на Инструмента за наследяване, който обединява целия свят под единен правен ред, елиминира основната причина за войни - националните конфликти на интереси. Няма повече конкуриращи се нации, които да се борят за ресурси или територии.

- Единни правни норми за всички: Единна глобална правна система замества многото различни национални законодателства. Това минимизира правните спорове от международен характер и осигурява, че правосъдието се прилага равномерно по целия свят.

2. неограничена свобода и глобална мобилност

243 от 255

- Пътуване без виза: Всички хора могат да се движат свободно из планетата, без да бъдат ограничавани от визови изисквания или национални граници. Това насърчава културен обмен, взаимно разбирателство и глобален мир.

- Свободен избор на местоживеене: Всеки може да живее където иска. Възможността да се променя местоживеенето без ограничения създава динамично и разнообразно глобално общество.

3. обединена икономика и силна глобална валута

- Глобален пазар: Премахването на националните граници отваря единен глобален пазар. Компаниите могат да оперират в световен мащаб без търговски бариери, което насърчава иновации, ефективност и икономически растеж.

- Силна глобална валута: Една валута осигурява стабилност и предотвратява валутни кризи. Тази валута е устойчива на спекулации и инфлация и служи като основа за просперираща глобална икономика.

4. ефективна администрация и по-малко бюрокрация

- Ефективна администрация: Чрез обединяване на света под едно лидерство, администрацията става по-ефективна. Нуждата от национални държавни служители и политици е драстично намалена, което спестява ресурси и ускорява процесите на вземане на решения.

- По-малко корупция: Наблюдението и прозрачността на останалите държавни служители и политици се подобряват, което води до по-малко корупция. Глобалната правна рамка гарантира, че всеки носи равна отговорност.

5. свобода на изразяване и свобода на медиите

- Свобода на изразяване: Универсалното право на свобода на изразяване се прилага в световен мащаб. Хората могат да изразяват мнението си без страх от персекуция, което насърчава социалния и политическия дискурс.

- Свободни медии: Медийната среда е свободна и независима в световен мащаб, което насърчава разпространението на информация и информира гражданите по важни събития.

6. насърчаване на малцинствата и културно разнообразие

- По-малко расизъм: Чрез създаването на обединен свят, предразсъдъците и расизмът се борят. Малцинствата са защитени и насърчавани, тъй като централното ръководство осигурява, че всички хора се третират равноправно.

- Общ език: Глобалният общ език насърчава взаимното разбиране и укрепва чувството за общо човечество, без да потиска културното разнообразие.

7. решаване на глобалните проблеми заедно

- Обединяване на сили срещу климатичните промени: Обединеният свят може да обедини ресурсите си, за да се бори ефективно с климатичните промени. Проекти в голям мащаб, като разработването на фузионни реактори и други устойчиви технологии, се подкрепят и насърчават глобално.

- Решаване на проблемите с енергията: Координираното развитие и използване на модерни технологии ще осигури дългосрочното енергийно снабдяване на човечеството.

8. Хиперинтелигентно AGI и роботната революция

- Политика от следващо ниво чрез AGI: Хиперинтелигентен Изкуствен Общ Интелект (AGI) се използва за подкрепа на политически решения, основани на обективни данни и без човешки предразсъдъци. AGI има потенциала да анализира всички проблеми на човечеството и да намери най-добрите решения.

- Роботна революция и изобилие: Предстоящата роботна революция, в комбинация с AGI, може да създаде свят на изобилие. Роботите ще поемат повечето печеливши работни места, давайки на хората повече време да преследват своите страсти и да вършат качествена работа, която е удовлетворяваща и добре платена.

9 Нови методи на финансиране

- Данъчно облагане на ИИ, AGI и роботи: Данъчните приходи на правителството се генерират чрез облагане на ИИ, AGI и роботи. Тези приходи се връщат директно на хората, гарантирайки социална сигурност и просперитет за всички.

- Възстановяване на правителствените приходи: Данъчните приходи вече няма да се разхищават в корумпирани национални структури, а ще се управляват ефективно и ще бъдат в полза на хората.

10. допълнителни положителни аспекти

- Спестявания чрез стандартизация: Стандартизацията на администрацията и правните структури спестява огромно количество бюрокрация.

- Насърчаване на иновациите: Глобалният пазар и еднообразните регулации насърчават иновациите, тъй като компаниите могат да оперират в световен мащаб, без да бъдат ограничавани от националните регулации.

- Глобално правосъдие: Еднообразната правна система осигурява по-голямо правосъдие, тъй като законите се прилагат по един и същи начин навсякъде. Международните престъпления могат да бъдат преследвани и наказвани по-лесно.

Заклучение:

Актът за държавна наследственост 1400/98 може да донесе на света ера на мир, просперитет и сътрудничество. Глобалната унификация на всички територии и правни норми ще създаде свят, в който войните, корупцията и дискриминацията са нещо от миналото. Хората ще могат да пътуват, работят и живеят свободно, без да бъдат ограничавани от националните граници. В същото време напредналите технологии, като AGI и роботи, предлагат възможността да водят човечеството към бъдеще, в което основните проблеми от миналото са решени и нови възможности са създадени за всички.

Част 125

Молим за вашата подкрепа

Подкрепете купувача на Сертификат за наследяване на държавата 1400/98, защото той въплъщава визия, основана не само на ценностите на мира, правосъдието и свободата, но и на убеждението, че технологиите могат да отведат човечеството към светло бъдеще. Този човек, известен със своята праведност, честност и неуморна ангажираност към доброто на човечеството, вярва в свят, воден към нова ера на просперитет и мир чрез човешко единство и напреднали технологии.

Защо е добре всеки да застане зад купувача:

1. човек на мира:

- Купувачът винаги е защитава мирни решения. Неговото виждане е свят без войни, където конфликтите се решават чрез диалог и сътрудничество. Той твърдо вярва, че чрез обединяване на човечеството около обща цел може да се появи ера на траен мир.

2. правосъдие и праведност:

- Купувачът представлява правосъдието и праведността. Той е твърд защитник на правото и се бори за правата на всички хора. Мечтае за свят, в който правото е едно и също за всички и правосъдието е най-висшият принцип.

3. космополит и антирасист:

- Купувачът е космополитен и антирасистки човек. Той се стреми към глобална общност, в която всички хора са уважавани и третирани равноправно, независимо от произхода, цвета на кожата или религията им. Неговата визия е свят, в който разнообразието се празнува и всеки човек се признава като равен.

4. свобода и човешко достойнство:

- Купувачът се бори за свободата и достойнството на всеки индивид. Той е ангажиран да осигури на всеки възможността да реализира мечтите си без страх от потисничество или преследване. Неговата визия е свят, в който правата на човека са неприкосновени и всеки човек може да живее в свобода и достойнство.

5. за доброто на всички:

- Купувачът иска най-доброто за всички хора. Той се стреми към свят, в който всеки има достъп до образование, здравеопазване, работа и достоен живот. Неговата визия е справедливо общество, в което просперитетът и възможностите са достъпни за всички.

6. ориентиран към бъдещето и вярващ в технологиите:

- Купувачът не само е свързан с настоящето, но също така е ориентиран към бъдещето. Той има големи надежди за технологичната сингулярност - моментът, когато изкуственият интелект (ИИ), общият изкуствен интелект (AGI) и роботиката имат потенциала да решат най-големите предизвикателства на човечеството.

- Технологични иновации за доброто на човечеството: Купувачът вижда технологичната революция като възможност да направи света по-добро място. Той вярва, че ИИ, AGI и роботиката могат драстично да намалят работното натоварване на хората, да създадат просперитет и да отворят нови възможности за личен растеж и творческо удовлетворение.

Тъжната
реалност:

Въпреки благородните си цели и напредничавата си визия, купувачът в момента е в desperate ситуация. Той е безсилен и не може да действа, защото е осъден на доживотен затвор в германско психиатрично отделение, където е подложен на мъчение. Няма поддръжници, няма политически контакти и няма начин да реализира визията си. Но той няма да се предаде.

Призив за
подкрепа: 246 от 255

Светът продаден -
Weltverkauft

На нас е възложено да подкрепим неговата визия и да се борим за неговата свобода. Купувачът ни нуждае сега повече от всякога. Като заставаме зад него, ние не само се борим за неговата свобода, но и за по-добро бъдеще за всички нас. Бъдеще, в което мирът, правосъдието, свободата и технологичната иновация са основите на нашето общество.

Подкрепете кампанията за свободата на купувача. Помогнете да разпространите неговото послание по света и помогнете да се уверим, че този честен, праведен и добросъвестен човек получава свободата, която заслужава. Заедно можем да направим неговата визия реалност и да създадем свят, в който всички хора могат да живеят в мир, правосъдие, свобода и просперитет чрез силата на технологиите.

Всеки глас има значение, всяка подкрепа прави разлика. Нека се борим заедно за това, което е правилно и справедливо. Стойте зад купувача на Акт за наследяване 1400/98 - за един мирно обединен свят, в който благосъстоянието на всички е на първо място и технологиите на бъдещето се използват за полза на цялото човечество.

Част 126

Разработка на сценарии за дипломатическо изпълнение на вече признатия документ за наследяване на държавата според идеите на купувача

Договорът за държавна наследственост 1400/98 вече е международно признат и сега е правилният момент да бъде реализиран мирно и за полза на всички. Купувачът, човек с визия за справедлив и обединен свят, разчита на преговори, обществен натиск и технологични и научни иновации, за да постигне тези цели. Ето възможни сценарии как мирното изпълнение може да успее:

1. сценарий 1: Дипломатическо изпълнение чрез стъпкови преговори

248 от 255

Фаза 1: Консолидиране на признаването

- Международно признание като основа: Документът за наследяване на държавата вече е признат и купувачът започва да консолидира това признаване, като задълбочава дипломатическите отношения с заинтересованите държави и международни организации.

- Укрепване на признаването: Мирното изпълнение на акта се преговаря в разговори с водещи нации и организации като ООН и НАТО. Тъй като актът вече е правно обвързващ, фокусът е върху практическото изпълнение.

Фаза 2: Преговори за суверенни права

- Диалог и компромиси: Купувачът провежда преговори с заинтересованите държави, за да регулира постепенното прехвърляне на суверенни права. Икономическите и сигурностните интереси на държавите се вземат предвид, докато изпълнението на акта напредва.

- Международна конференция: Глобална конференция се свиква, за да координира процесите на преход и да създаде основа за единна глобална администрация.

Фаза 3: Глобално изпълнение и управление

- Създаване на глобални институции: Нови международни институции се създават, за да поемат администрацията на обединения свят. Тези институции осигуряват справедливо и ефективно прилагане на правата и задълженията, произтичащи от Инструмента за държавна наследственост.

- Постепенно прехвърляне: Суверенните права се прехвърлят постепенно на новите глобални институции, докато националните администрации се интегрират в глобалната система.

Сценарий 2: Обществено натиск и движения от основите

Фаза 1: Мобилизация на обществото

- Образование и мобилизация: Въпреки че хартата за наследяване на държави вече е призната, се стартира глобална кампания за информиране на хората за предстоящите промени и за получаване на тяхната подкрепа.

- Движения от основите: Организации на гражданското общество и активисти формират движения, за да advocate за мирното прилагане на Акта. Тези движения насърчават глобалната справедливост, мир и единство.

Фаза 2: Изграждане на обществен натиск

- Глобални протести и петиции: Мирни протести и петиции се организират, за да се оказва натиск върху правителствата да приложат бързо съгласуваните преходи. Общественият натиск осигурява, че документът се прилага в интерес на всички хора.

- Медийна подкрепа: Медията широко отразява движенията и подкрепя положителното представяне на новия глобален ред, създаден от Инструмента за държавна наследственост.

Фаза 3: Глобално прилагане чрез обществено съгласие

- Въвеждане на глобални права и свободи: Новите глобални институции осигуряват, че правата и свободите на всички хора по света са защитени и насърчавани. Общественият натиск гарантира, че този процес е прозрачен и включващ.

- Обединено глобално общество: Широка общественa подкрепа създава глобално общество, в което всички хора са равни и уважават и подкрепят новите глобални норми.

3. сценарий 3: Кооперативна реализация чрез технологично и научно партньорство

s

Фаза 1: Мобилизация на технологични и научни ресурси

- Партньорства с компании в областта на технологиите и науката: Купувачът използва признаването на документа за наследяване на държавата, за да формира силни партньорства с водещи компании в областта на технологиите и науката. Тези компании осъзнават възможността, която се крие в глобалната реализация на Акта и искат да използват своите технологии и научни знания за благото на човечеството.

- Фокус върху изследването на дълголетие: Купувачът има големи надежди за науката за дълголетие, т.е. удължаването на човешкия живот. Убеден е, че сме на прага на възможността хората да живеят по-дълго и по-здравословно и че мирният световен ред е още по-желан, ако хората имат възможността да живеят по-дълги животи в справедлив свят.

2: Пилотни проекти и демонстрация на ползите

- Технологични и научни пилотни проекти: Началните проекти ще бъдат стартирани, за да демонстрират ползите от глобалното управление и интеграция. Тези проекти показват как технологията и науката, особено в областта на дълголетие, могат да подобрят живота на хората по целия свят.

- Демонстриране на технологичните и научните ползи: Успешните пилотни проекти ще укрепят допълнително подкрепата за наследяване на държавата, тъй като хората могат директно да изпитат положителното въздействие върху живота си.

Фаза 3: Пълна глобална реализация

- Глобална реализация на ИИЗ, AGI и науката за дълголетие: Технологичните и научни решения, разработени в пилотните проекти, ще бъдат внедрени глобално. Тези иновации ще осигурят ефективно функциониране на глобалното управление и достъп на хората навсякъде до най-добрите налични ресурси за дълъг и здравословен живот.

- Технологията и науката като гаранция за бъдещето: Технологичното и научно развитие, позволено от Договора за присъединяване на държавата, води до нова ера на глобално сътрудничество и просперитет, в която човечеството преодолява най-големите си предизвикателства заедно и в същото време значително удължава своя живот.

Заклучение:

Вече признатият Закон за държавната приемственост 1400/98 предлага уникална възможност за мирно обединяване на света и създаване на нов глобален ред. Чрез преговори, обществен натиск и технологични и научни иновации, тази визия може да стане реалност. Купувачът, който цени мира, правосъдието и подобряването на човешкия живот, вижда удължаването на човешкия живот чрез изследване на дълголетие като допълнителен стимул за създаване на мирен световен ред. Работейки заедно за реализиране на този документ, можем да създадем свят, в който мирът, правосъдието, свободата, технологичният напредък и дълъг, здравословен живот са възможни за всички.

Моля, разпространете този документ, защото тайният план за установяване на

Н. В. О. – НОВ СВЕТОВЕН РЕД

Това продължава в тайна от десетилетия, а Договорът за наследяване на държави 1400/98 предоставя правната основа за него!

Договорът е необратим и не е "непреднамерено" териториално разширение - по грешка! Той е внимателно планиран, подготвен и подмолно изпълнен по правно обвързващ начин за целия свят!

Това означава, че **ден X**, когато документът за наследяване на държавата бъде изпълнен, е планиран отдавна и е подготвен за реализиране. Въпреки това, в световната революция има повече от просто един документ. И тези подготовки се извършват в тайна от дълго време. Купувачът е бил постоянно изнудван и увреждан от 1998 г. - с цел да бъде убеден да заведе дело, защото купувачът също е придобил юрисдикция съгласно международното право в акта. Ако той сега заведе дело пред германски съд, например, той автоматично прехвърля юрисдикция съгласно международното право на Германия, и Германия постига своята цел. Германия би била световният съд на правосъдието и би могла да отнеме правото на съществуване на всички държави в света в ден X в най-високата и окончателна инстанция. Това би било изпитан метод на хибридна война и предполага дългосрочно планирана трета световна война, в която Германия се стреми към световно господство за трети път за 100 години. Ще знаем само кои коалиции ще съществуват, когато дойде времето.

Ден X

ще дойде!

Н.Р.3. - НОВ СВЕТОВЕН РЕД

ТОВА НЕ Е ТЕОРИЯ НА КОНСПИРАЦИЯТА, А КОНСПИРАЦИОНЕН Ф-А-К-Т!!!

Купувачът се бори срещу това!

След като давността по международното право изтече през 2000 г., той постоянно е бил изнудван и вреден!

Но каквото и да направят с него - той никога няма да се откаже и ще помогне на Германия да постигне световно господство, като подаде иск! Каквото и да стане, каквото и да направят с него!

- Първоначално те се опитаха да го накарат да съди, като го лишиха от права между 2000 и 2003 г. в около 1000 напълно незаконни съдебни дела и го обявиха за извън закона, така да се каже. Трябва да се уточни, че 1,000 дела бяха заведени срещу него. Германия със сигурност смяташе, че ако те съдат толкова често без причина, купувачът сигурно ще подаде иск сам - но той устоя. До днешен ден не е подал нито един иск! Съдии дори го насърчаваха да съди и казваха: "Съдебните дела са добри! Но не предприемайте действия срещу съдиите и служителите! Можете да се подготвите да бъдете съдени стотици пъти! Дори и криминално!" (Купувачът си помисли: Как знае, че един ден ще извърши престъпление - в крайна сметка, той не беше престъпник?!) И вероятно ще отидете в затвора за дълго време или ще бъдете поставен под задължителен надзор!

Както обещах, германските съдилища след това го експроприираха напълно, а военното имущество беше принудително продадено на търг в нарушение на международното право. Другите му къщи също бяха взети, банковите му сметки бяха изпразнени, а дори и цели банкови сметки с много пари (в Комерцбанк) просто изчезнаха - винаги с любезния коментар, че може да подаде иск пред германските съдилища!

Това беше придружено от подходящо медийно отразяване от лъжливата преса (пълна с лъжи, клевети и реч на омразата), където той беше очернен като зъл имотен акула и отговорността за изгонването от казармите чрез незаконно спиране на електричеството и водата беше приписана на него. Въпреки това, общественото предприятие в Цвайбрюкен незаконно и без никаква правна основа прекъсна доставките в средата на зимата при минус 15 градуса, което доведе до спукване на водопроводите във всички сгради и необходимостта от пълна реновация на сградите. Е, ако това не е основание за иск - 71 апартамента напълно унищожени! Но той не заведе иск нито срещу лъжите на пресата, нито срещу разрушението на апартаментите.

- Когато той все още не искаше да заведе дело, казармите бяха просто запорирани без никаква правна основа и той беше изхвърлен на улицата - включително и баща му и майка му! Отново с безкористните съвети на германски officials и съдии, че това не е възможно и че трябва да предприеме правни действия!

- След това дойде изгонването от родния му град през 2003 г. Напълно без средства и първоначално бездомно, той смело влезе направо в лъвската яма в Берлин и с куража на отчаянието влезе в ОФД Берлин и, в съответствие с НТС, конфискува голяма част от портфейла на недвижими имоти на ОФД Берлин (около 25 имота, плюс Двореца Babelsberg и парка). Той не чакаше ключовете да бъдат предадени, а просто счупи ключалката на бившия гостинински дом на ГДР и се настани с цялото си имущество. Постави две рицарски фигури от хартия на входа като стражи. Въпреки това, малко след това, той отново беше изгонен, отново с забележката, че ще трябва да предприеме правни действия!

- След това той се опита да получи помощ в чужбина като бездомно лице с майка си, и така пътува с влак без да плаща (възползва се от НТС, който позволява на войниците на НАТО да използват обществения транспорт безплатно) до щаб-квартирите на НАТО в Белгия, където беше приет като бездомно лице и говори с адвокат, който каза, че не може да направи нищо за него, но всеки има право да предприеме правни действия! И още: Той трябва да се върне в Германия, защото това е немски въпрос (моя дупка!). Същото изявление получи дума по дума в Хагата, Нидерландия, в Министерството на отбраната на Франция и Австрия. За съжаление, наистина не е възможно да летиш без пари, дори и според НТС. Затова майка му трябваше да заложи последните си бижута, за да купи самолетен билет за двамата до Вашингтон, Д.С., САЩ. Така те двамата полетяха до Америка с надеждата да получат подкрепа. На паспортния контрол и двамата бяха изпратени за разпит в Сигурността на отечеството. Офицерът прочете въпросите си от монитора и зададе само конкретни въпроси относно цялата история, така че САЩ вече бяха добре информирани. И двамата бяха отказани достъп до САЩ. Когато накрая ги попитаха защо им е отказан достъп, американският служител каза: "Терорист!" и купувачът отвърна: "Спри да се подиграваш с мен! Аз дори не съм религиозен!" Американският служител добави: "Върни се в Германия!"

Въпросът е: откъде в света може купувачът да очаква подкрепа, ако самото му съществуване поставя под съмнение правото на всички държави в света да съществуват?

- След трезвото пътуване в чужбина, той и майка му се върнаха в Германия разочаровани. И двамата знаеха, че нищо добро не ги очаква.

И двамата бяха възпрепятствани да се издигнат от тактики на тайната служба и бяха изгонени 56 пъти за шест години, оставяйки ги бездомни отново и отново. Това беше свързано с одобрението на социални помощи: плащаш веднъж и след това спиращ без причина (винаги с бележка, че ако не им харесва, могат да предприемат правни действия!) Един особено нагъл служител в службата за бездомни дори представи празен лист хартия и каза: "Подпишете го! Само тогава ще получите пари за храна! Или може да съди!"

Това, което последва, беше одисея из Германия. Те живяха в общо 14 столици на държави, винаги лишени от права и изселени. Всичко беше направено, за да ги накарат да съдят, защото ако искаха да предявят правата си, дори и само социалната помощ, трябваше да предприемат правни действия в Германия, стига и двамата да продължаваха да бъдат подлагани на мъчение.

- През 2012 година, след зима на века като бездомни в Берлин, където и двамата бяха на ръба на глада и замръзването до смърт, майка му решително отиде в център за заетост, за да поиска дневната ставка от 12 евро. Когато ѝ отказаха, тя извади нож за рязане, който се разпадна в ръката ѝ. Полицията дойде и я затвори в психиатрично отделение. Оттам ѝ беше позволено да се обади на библиотеката, където синът ѝ беше настанен. Той беше шокиран от новината, че майка му е затворена в психиатричното отделение и обеща да я изведе.

Когато пристигна в психиатричното отделение, главният лекар на клиниката му застана на пътя и открито каза, че ще затвори майка му за следващите десет години - без никаква правна основа, и ако не му харесва, може да съди! Това беше прекалено, затова извади нож и го забодде в шията на главния лекар.

Главният лекар оцелял, но майка и син са били затворници в психиатрично отделение от 2012 г. без перспектива за освобождаване. Там и двамата били превърнати в "зеленчуци в главите си" с най-лошата принудителна медикация в максимални дози. И двамата били държани в 5-точкови дългосрочни ограничения.

в продължение на седмици без причина (той за 14 дни, а майка му дори за 6 седмици!) и постоянно изолиран (общо 13 месеца) и дехуманизиран!

Отново и отново той е изнудван от персонала да се оплаква! Ако иска някога отново да се наслаждава на свободата, трябва да съди!

Принудителната медикация може да се прилага само за няколко седмици - в неговия случай това е било направено в продължение на 4.5 години - винаги с предупреждението, че ако иска да бъде спряно, трябва да съди! През времето, в което не е принудително медикаментиран, той все пак получава своята доза от отрова, защото смесват силни медикаменти в храната и напитките му! Всичко, за да направят престоя му колкото се може по-кошмарен, за да се предаде най-накрая и да подаде жалба!

По време на дългосрочната си изолация в изолаторната килия, той е бил откъснат от останалия свят и съобщението беше: "Това ще продължи вечно!" Единственият начин да излезе: "Той може да съди!"

Но той остава непоколебим и понася всяко страдание, всяко мъчение - никога няма да предаде хората на тази Н. В. О.!

За съжаление, има и друг начин, по който N.W.O. може да постигне целта си, дори без той да подаде съдебен иск и без неговото сътрудничество: Това би било принудително наблюдение!

- По този начин N.W.O. и Германия могат да поставят купувача под задължително наблюдение и след това да действат напълно от негово име и, например, да подадат иск! За да запазят този алтернативен план в резерв, купувачът е заключен в пенитенциарната психиатрия, защото по този начин принудителната грижа може да бъде по-добре представена!

Моля, пренесете!!!

